

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
kreditinstitutslag och till vissa lagar som har samband
med den**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I proposition föreslås att en ny kreditinstitutslag skall stiftas. Dessutom skall i ett flertal lagar göras sådana ändringar som följer av den nya lagen. I den nya lagen föreslås mot de senaste direktiven om kreditinstitut och värdepappersföretag svarande, mera omfattande och detaljerade bestämmelser om tillsyn över kreditinstituts finansiella ställning. Samtidigt blir lagens uppbyggnad överskådligare. Till sitt materiella innehåll ändras lagen endast till de delar som gäller tillsynen över kreditinstituts finansiella ställning.

Det nuvarande kapitaltäckningskravet för kreditinstitut, som är baserat på en grov riskklassificering av tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen, föreslås i enlighet med direktiven bli ersatt med ett betydligt exaktare kapitaltäckningskrav. Kapitalkravet för kreditrisken skall enligt förslaget med avvikelse från de nuvarande bestämmelser beräknas antingen enligt schablonmetoden eller, med tillstånd av Finansinspektionen, enligt kreditinstituts egna interna kreditvärderingar. Kapitaltäckningskravet för kreditrisken föreslås emellertid kvarstå på den nuvarande nivån, dvs. 8 procent av det riskvägda beloppet av tillgångarna och förbindelser utanför balansräkningen. Ett kreditinstitut skall dessutom enligt direktivet ha en kapitalbas som täcker den operativa risken. Kapitalkravet för operativa risker skall enligt förslaget i regel uppgå till 15 procent av kreditinstituts årliga intäkter.

Finansinspektionen kan vid behov meddela närmare föreskrifter om tillämpning av direktivbestämmelserna om minimibelopp för kapitalbasen. Till den del som betydande regleringsalternativ enligt direktivet lämnas beroende av nationell prövning, kommer finansministeriet emellertid att utfärda en förordning om valet mellan olika alternativ.

I lagen föreslås dessutom de bestämmelser om hanteringsprocessen för kapitaltäckning-

en som förutsätts i direktivet. Enligt de föreslagna bestämmelserna skall ett kreditinstitut, utöver de krav som också den nuvarande lagen ställer på förvaltningens tillförlitlighet samt utöver den interna kontrollen och den allmänna riskhanteringen, iakta i förhållande till karaktären och omfattningen av sin verksamhet tillräckliga skriftliga principer och procedurer för identifiering, mätning och rapportering av risker som hotar dess kapitaltäckning, för risktagning, riskbegränsning och annan riskhantering samt för användning av kapitalbasen för risktäckning. Dessutom skall kreditinstitutet utifrån sina affärsområden eller på något annat ändamålsenligt sätt ställa upp interna mål för storleken och arten av kapitalbasen för täckning av de risker som avses i lagen.

Finansinspektionen skall i enlighet med direktivet åläggas att göra en helhetsbedömning av hur bestämmelserna om de finansiella förutsättningarna för kreditinstitutsverksamhet har iakttagits och huruvida kapitalbasen räcker för att uppfylla det kapitalbehov som totalexponeringen förutsätter. Dessutom föreslås en bestämmelse om höjning av kapitaltäckningskravet. Enligt bestämmelsen får Finansinspektionen för ett kreditinstitut fastställa ett högre, tidsbestämt kapitaltäckningskrav för det ökade kapitalbehov som orsakas av brister i helhetsbedömningen. Finansinspektionen skall enligt förslaget också offentliggöra de allmänna principerna för tillsyn över kapitaltäckningsgraden och för en helhetsbedömning samt förse allmänheten med uppgifter om beräkning av kapitaltäckningsgraden.

Den nuvarande lagens bestämmelser om gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut föreslås bli sammanställda till en helhet. De föreslagna bestämmelserna motsvarar i stort sett den gällande lagen och tillämpningspraxis för den. Dessutom föreslås att i lagen tas in

en bestämmelse som förutsätts i direktivet om att Finansinspektionen, då denna enligt lagen svarar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitut, skall besluta om godkännande av koncessionspliktiga beräkningsmetoder inom hela konsolideringsgruppen, också i fråga om ett kreditinstituts utländska dotterföretag. På motsvarande sätt föreslås i lagen en bestämmelse om att då ett kreditinstitut hör till en konsolideringsgrupp som står under tillsyn av en utländsk myndighet, skall Finansinspektionen tillåta användning av en sådan metod, enligt vad den utländska myndighet beslutar som svarar för den gruppbaseade tillsynen. Dessutom föreslås att Finansinspektionen skall kunna tillämpa lagen i ett till konsolideringsgruppen hörande utländskt kreditinstituts hemstat när den beslutar

att en ovan avsedd metod skall godkännas för enhetlig användning inom hela konsolideringsgruppen.

I lagen föreslås också med avvikelse från den nuvarande lagen bestämmelser om att uppgifter om ett kreditinstituts konsoliderade kapitaltäckning skall offentliggöras i enlighet med direktivet.

Bestämmelserna om tillsyn över kreditinstituts finansiella ställning föreslås, liksom för närvarande, gälla också värdepappersföretag.

I de övriga lagar som ingår i propositionen föreslås endast lagtekniska ändringar som föranleds av den nya kreditinstitutslagen.

Avsikten är att lagarna huvudsakligen skall träda i kraft vid ingången av 2007.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	3
ALLMÄN MOTIVERING	7
1. Inledning.....	7
2. Nuläge.....	7
2.1. Inhemsk lagstiftning.....	7
Kapitaltäckningskrav	7
Övriga krav på minsta kapitalbas	8
Krav på minsta konsoliderade kapitalbas	8
Allmänna krav på riskhantering	8
Övervakning av kapitalbasens minimibelopp	9
Tillämpning av kraven på värdepappersföretag	9
Tillämpning av kraven på sammanslutningen av andelsbanker.....	9
2.2. Den internationella utvecklingen samt utländsk lagstiftning	9
Europeiska unionens direktiv.....	9
Utländsk lagstiftning.....	11
2.3. Bedömning av nuläget	11
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	12
3.1. Målsättning	12
3.2. De viktigaste föreslagen.....	12
Lagens uppbyggnad	12
Definition av begreppet kapitalbas	12
Kvantitativa kapitaltäckningskrav	13
Kraven på den allmänna riskhanteringen och kapitalförvaltningsprocessen	14
Övriga krav som gäller kreditinstituts finansiella ställning	14
Gruppbaserad tillsyn	14
Information om kapitaltäckningsgraden	15
Tillsyn över den finansiella ställningen.....	15
Bestämmelser och föreskrifter av lägre rang samt undantag	16
Tillämpning av bestämmelserna om finansiell ställning på sammanslutningen av andelsbanker och på dess medlemskreditinstitut.....	16
Tillämpning av bestämmelserna om finansiell ställning på värdepappersföretag	16
4. Propositionens konsekvenser	16
4.1. Ekonomiska konsekvenser	16
Konsekvenserna för kreditinstitut och värdepappersföretag	16
Konsekvenser för andra företag	17
4.2. Konsekvenser för myndigheternas verksamhet.....	17
5. Beredningen av propositionen.....	17
6. Samband med andra propositioner.....	18
DETALJMOTIVERING	19
1. Motivering till lagförslagen.....	19
1.1. Kreditinstitutslag	19
1 kap. Allmänna bestämmelser	19

2 kap.	Rätt till kreditinstitutsverksamhet och annan upplåning från allmänheten	22
3 kap.	Beviljande och återkallande av koncession samt begränsning av affärsverksamhet	23
4 kap.	Allmänna förutsättningar för kreditinstitutsverksamhet	23
5 kap.	Finansiella förutsättningar för kreditinstitutsverksamhet	25
6 kap.	Tillsyn över den finansiella ställningen, utfärdande av författningar och föreskrifter på lägre nivå samt beviljande av undantag	48
7 kap.	Insättningsgarantifonden och säkerhetsfonden samt beredskap för undantagsförhållanden	58
8 kap.	Förfaranden.....	58
9 kap.	Bokslut, delårsrapport och revision.....	59
10 kap.	Filialeablering, tillhandahållande av tjänster samt flyttning av hemort till utlandet	60
11 kap.	Skadestånds-, straff- och tvångsmedelsbestämmelser	60
12 kap.	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	60
1.2.	Lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.....	63
1.3.	Sparbankslagen.....	63
1.4.	Lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.....	64
1.5.	Lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet.....	67
1.6.	Lagen om statens säkerhetsfond	67
1.7.	Lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland.....	67
1.8.	Lagen om hypoteksbanker	68
1.9.	Lagen om hypoteksföreningar	68
1.10.	Lagen om Finansinspektionen.....	68
1.11.	Lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen.....	69
1.12.	Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	69
1.13.	Värdepappersmarknadslagen	70
1 kap.	Allmänna bestämmelser	70
1.14.	Lagen om placeringsfonder	70
1.15.	Lagen om värdepappersföretag	71
1.16.	Lagen om försäkringsbolag.....	72
14 b kap.	Extra tillsyn över försäkringsgrupper.....	72
1.17.	Lagen om försäkringsföreningar	72
12 a kap.	Extra tillsyn över försäkringsgrupper.....	72
1.18.	Lagen om borgen och tredjemanspant	72
1.19.	Lagen om betalningsöverföringar	72
1.20.	Lagen om finansiella säkerheter.....	72
1.21.	Handelsregisterlagen.....	72
1.22.	Lagen om pantlåneinrättningar	72
1.23.	Lagen om konkurrensbegränsningar	72
1.24.	Lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation.....	72
1.25.	Lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt	72
1.26.	Lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem.....	72

1.27.	Lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet	73
1.28.	Mervärdesskattelagen	73
2.	Författningar på lägre nivå.....	73
3.	Ikraftträdande.....	73
4.	Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	73
LAGFÖRSLAGEN.....		78
	Kreditinstitutslag	78
	om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.....	134
	om ändring av sparbankslagen	135
	om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.....	138
	om ändring av 1 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet.....	143
	om ändring av lagen om statens säkerhetsfond	143
	om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland.....	144
	om ändring av lagen om hypoteksbanker	146
	om ändring av 1 och 26 § i lagen om hypoteksföreningar	147
	om ändring av lagen om Finansinspektionen	148
	om ändring av lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen.....	150
	om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	151
	om ändring av 1 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen.....	154
	om ändring av lagen om placeringsfonder	155
	om ändring av lagen om värdepappersföretag	156
	om ändring av 14 b kap. 1 § i lagen om försäkringsbolag.....	157
	om ändring av 12 a kap. 1 § i lagen om försäkringsföreningar	158
	om ändring av 10 § i lagen om borgen och tredjemanspant.....	158
	om ändring av 2 § i lagen om betalningsöverföringar	159
	om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter	159
	om ändring av 14 § i handelsregisterlagen	160
	om ändring av 33 § i lagen om pantlåneinrättningar	160
	om ändring av 11 a § i lagen om konkurrensbegränsningar	161
	om ändring av 33 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation.....	161
	om ändring av 3 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt.....	162
	om ändring av 2 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem.....	162
	om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet	163
	om ändring av 13 a § i mervärdesskattelagen	164
BILAGA.....		165
PARALLELLTEXTER		165
	om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.....	165
	om ändring av sparbankslagen	168
	om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.....	173
	om ändring av 1 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet.....	185
	om ändring av lagen om statens säkerhetsfond	185

om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland	187
om ändring av lagen om hypoteksbanker	191
om ändring av 1 och 26 § i lagen om hypoteksföreningar	193
om ändring av lagen om Finansinspektionen	194
om ändring av lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen.....	197
om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	199
om ändring av 1 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen.....	206
om ändring av lagen om placeringsfonder	207
om ändring av lagen om värdepappersföretag	210
om ändring av 14 b kap. 1 § i lagen om försäkringsbolag.....	216
om ändring av 12 a kap. 1 § i lagen om försäkringsföreningar	217
om ändring av 10 § i lagen om borgen och tredjemanspant.....	218
om ändring av 2 § i lagen om betalningsöverföringar	219
om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter	219
om ändring av 14 § i handelsregisterlagen	220
om ändring av 33 § i lagen om pantlåneinrättningar	221
om ändring av 11 a § i lagen om konkurrensbegränsningar	221
om ändring av 33 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation.....	222
om ändring av 3 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt.....	222
om ändring av 2 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem.....	223
om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet	224
om ändring av 13 a § i mervärdesskattelagen	225
BILAGA	227
FÖRORDNINGSUTKAST.....	227
om beräkning av kapitalkrav för kreditinstitut och värdepappersföretag samt för finans- och försäkringskonglomerat	227
BILAGA	232
TILLÄMPLIGA RISKVIKTER.....	232

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Det lagstadgade kapitaltäckningskravet är ett viktigt tillsynsinstrument när det gäller stabiliteten i kreditinstitutens verksamhet. Sedan 1980-talet har Internationella regleringsbankens (BIS) Baselkommitté för banktillsyn arbetat för en global harmonisering av kapitaltäckningskraven. Till kommittén hör representanter för de största industri-länderna,

Baselkommittén antog år 1988 sin första rekommendation om gemensamma kapitaltäckningsregler för internationellt verksamma banker. Europeiska unionens lagstiftning harmoniserades med dessa regler i slutet av 1980-talet och Finlands lagstiftning harmoniserades med dem i samband med anslutningen till Europeiska gemenskapen 1995. Med beaktande av den utveckling som skett i fråga om marknaden, produkterna och riskhanteringstekniken började man emellertid redan i slutet av 1990-talet anse att rekommendationerna var oflexibla och föråldrade. Baselkommitténs arbete för en omfattande revidering av kapitaltäckningsreglerna resulterade sommaren 2004 i nya rekommendationer.

De mot Baselkommitténs nya rekommendation om kapitaltäckning svarande två direktivens slutliga innehåll godkändes den 24 oktober 2004 (rådets dokument 12890/05 ECOFIN 299 EF CODEC 827). Direktiven skall i enlighet med målsättningarna för Baselrekommendationen före utgången av 2006 sättas i kraft genom medlemsländerna nationella lagstiftning. Det är därför nödvändigt att avlåta en proposition om saken trots att direktiven inte ännu formellt har trätt i kraft. De väntas formellt kunna träda i kraft först om några månader, efter att översättningarna till Europeiska unionens alla officiella språk är klara.

2. Nuläge

2.1. Inhemsk lagstiftning

Kapitaltäckningskrav

I 9 kap i kreditinstitutslagen (1607/1993, nedan lagen) föreskrivs om kapitaltäckningskrav för kreditinstitut. Enligt lagen skall ett kreditinstitut ha en i lagen närmare angiven kapitalbas som motsvarar 8 procent av kreditinstitutets riskvägda tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen. Bestämmelserna är baserade på Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut.

För beräkning av kapitaltäckningskravet skall ett kreditinstituts tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen indelas i fyra grupper så att på poster som hör till grupp I (närmast fordringar på offentliga samfund samt av dessa garanterade fordringar) inte beräknas något kapitaltäckningskrav alls medan poster som hör till grupp II (närmast fordringar på andra kreditinstitut samt av dessa garanterade fordringar) beaktas med riskvikten 20 procent, poster som hör till grupp III (fordringar vilkas säkerhet består av inteckning i en bostadsfastighet) beaktas med riskvikten 50 procent och poster som hör till grupp IV (andra än ovan nämnda) beaktas till 100 procent. Förbindelser utanför balansräkningen skall så som närmare bestäms i lagen och i de föreskrifter som Finansinspektionen har meddelat med stöd av den likaså indelas i fyra grupper, på så sätt att garantiförbindelser och med dem jämförbara förbindelser beaktas till 100 procent, medan bl.a. bindande kreditlöften på över ett år beaktas med vikten 50 procent, rembursåtaganden med vikten 20 procent och kreditlöften på mindre än ett år med vikten 10 procent. Derivatavtal beaktas

enligt vad Finansinspektionen bestämmer med iakttagande av de metoder som föreskrivs i direktivets bilaga. I de nuvarande kapitaltäckningsrekommendationerna beaktas säkerheter inte, med undantag för offentliga samfunds och kreditinstituts garantiförbindelser och bostadssäkerheter.

Kreditinstitut skall dessutom beräkna ett särskilt kapitalkrav för avvecklings-, motparts- och positionsrisken i handelslagret samt för valuta- och råvarurisken i hela verksamheten.

Bestämmelserna är till denna del baserade på rådets direktiv 93/6/EEG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

På betalningsförmedlingsföretag tillämpas kapitalkrav som avviker från det som sägs ovan. Ett betalningsförmedlingsföretag skall enligt lagens 78 d § ha en kapitalbas som motsvarar minst 2 procent av det sammanlagda belopp som det tagit emot i samband med utgivning av elektroniska pengar eller för generell betalningsförmedling.

Enligt lagen 81 a § meddelar Finansinspektionen med stöd av de nämnda direktiven närmare föreskrifter om beräkning av kapitaltäckningen.

Övriga krav på minsta kapitalbas

Ett kreditinstituts kundrisker får enligt kreditinstitutslagens 8 kap. inte överstiga 25 procent eller, när det är fråga om till samma koncern hörande företag som bedriver annan verksamhet än finansieringsverksamhet, 20 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Ett kreditinstituts sammanlagda stora exponeringar får inte överskrida 800 procent av kapitalbasen. På motsvarande sätt får de konsoliderade kundriskerna inte överskrida de nämnda procentandelarna av den konsoliderade kapitalbasen. Begränsningarna gäller inte exponeringar mot andra kreditinstitut och finansiella institut som hör till samma konsolideringsgrupp. Med stor kundrisk avses i lagen att de sammanlagda fordringarna på en och samma kund eller i lagen definierad grupp av kunder och investeringarna i värdepapper som har emitterats av en sådan kund eller kundgrupp sammanlagt utgör minst 10 procent av kapitalbasen.

Ett kreditinstituts kvalificerade innehav i andra företag än kreditinstitut och finansiella

institut får enligt lagens 21 § inte överstiga ett belopp som i fråga om ett enskilt företag motsvarar 15 procent av kreditinstitutets kapitalbas och i fråga om det sammanlagda beloppet av alla kvalificerade innehav 60 procent av kapitalbasen. På motsvarande sätt får de konsoliderade innehaven inte överstiga de nämnda procentandelarna av den konsoliderade kapitalbasen. Med kvalificerat innehav avses en andel på minst 20 procent.

På direktivet baseras också de krav som gäller kundrisker och kvalificerade innehav. Också till dessa delar har Finansinspektionen rätt att meddela närmare föreskrifter om tillämpning av direktivet.

I lagen föreskrivs dessutom att ett kreditinstituts fastighetsinnehav inte enligt lagens 22 § får överskrida 13 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Motsvarande konsoliderade fastighetsinnehav får inte överskrida den nämnda procentuella andelen av den konsoliderade kapitalbasen. Begränsningarna är baserade uteslutande på nationell lagstiftning.

Krav på minsta konsoliderade kapitalbas

Det ovan nämnda kapitaltäckningskravet beräknas liksom de övriga kapitalbaskraven både på kreditinstitutsnivån och konsoliderat, dvs. på den i lagens 5 § angivna konsolideringsgruppsnivån. Till en konsolideringsgrupp räknas ett kreditinstitut eller dess holdingföretag som moderföretag samt moderföretagets dotterföretag. Dotterföretagen är kreditinstitut eller finansiella institut eller sådana tjänsteföretag som definieras i lagen. I lagens 9 a § föreskrivs om det regionala tillämpningsområdet för bestämmelserna om konsolideringsgrupp i sådana fall då konsolideringsgruppens moderföretag inte är ett finländskt kreditinstitut.

Allmänna krav på riskhantering

I fråga om kreditinstitut och företag som hör till deras konsolideringsgrupp gäller det allmänna, i lagens 68 § föreskrivna kravet att de i sin verksamhet skall undvika så stora risker att deras kapitaltäckning eller konsoliderade kapitaltäckning utsätts för väsentlig fara. Kreditinstitutet och de till dess konsolideringsgrupp hörande företagen skall ha med

hänsyn till verksamheten tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskkontrollsystem. Lagen ger i enlighet med direktivet Finansinspektionen rätt att meddela närmare föreskrifter om den interna kontrollen och riskhanteringen samt om de krav som skall ställas på en tillförlitlig förvaltning. Dessutom föreskrivs i lagen att ett kreditinstitut skall följa de länderrisker, valutakursrisker, ränterisker och branschrisker som ingår i dess affärstransaktioner samt ange interna gränser för dem. Också detta krav gäller både det enskilda kreditinstitutet och hela dess konsolideringsgrupp.

Övervakning av kapitalbasens minimibelopp

Om kreditinstitutets kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas underskrider det minimibelopp som anges i lagen skall kreditinstitutet eller dess holdingföretag enligt 80 § utan dröjsmål rapportera detta till Finansinspektionen och vidta åtgärder för att uppfylla kapitalkravet. Finansinspektionen skall, efter att ha fått den rapport som avses ovan eller efter att annars ha fått kännedom om saken, sätta ut en tid inom vilken kapitalkravet och det konsoliderade kapitalkravet, vid äventyr att koncessionen återkallas, skall vara uppfyllt.

Dessutom kan Finansinspektionen med stöd av 81 § begränsa kreditinstitutets vinstutdelning i en situation där det inte uppfyller kapitalkravet.

Tillämpning av kraven på värdepappersföretag

Enligt lagen om värdepappersföretag (579/1996) skall på beräkning av de begränsningar som gäller för värdepappersföretags kapitaltäckning och kundrisker tillämpas samma regler som för kreditinstitut, likväl så att värdepappersföretag dessutom skall ha en kapitalbas som minst motsvarar en fjärdedel av dess årliga fasta kostnader. Bestämmelserna är till denna del baserade på rådets direktiv 93/6/EEG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

Tillämpning av kraven på sammanslutningen av andelsbanker

Enligt lagen om andelsbanker och andra

kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) skall det kapitaltäckningskrav som avses i kreditinstitutslagen dessutom tillämpas på sammanslutningen av andelsbanker. Med stöd av den nämnda lagen skall på sammanslutningens medlemskreditinstitut dessutom tillämpas delvis lindrigare kapitaltäckningskrav än på andra kreditinstitut.

Med stöd av den nämnda lagen skall också de begränsningar som gäller kundrisk dessutom tillämpas på sammanslutningsnivån. Lagens bestämmelser om de till sammanslutningen hörande medlemskreditinstitutets kundexponeringar avviker i vissa avseenden från kreditinstitutslagen.

2.2. Den internationella utvecklingen samt utländsk lagstiftning

Europeiska unionens direktiv

Baselkommittén har i flera år berett en revidering av sin 1988 antagna, numera globalt tillämpade rekommendation om gemensamma kapitaltäckningsregler för internationellt verksamma banker. Efter omfattande internationella remissomgångar gav Baselkommittén sina nya rekommendationer i juni 2004. De nya rekommendationerna har tagits in i Europeiska unionens lagstiftning genom Europaparlamentets och rådets direktiv (/EG) om omarbetning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, nedan *kreditinstitutsdirektivet*, samt Europaparlamentets och rådets direktiv om omarbetning av Europaparlamentets och rådets direktiv 93/6/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (/EG), nedan *kapitalbasdirektivet*.

Genom direktiven utsträcks principerna i Baselkommitténs rekommendationer till att gälla också värdepappersföretag. Detta stämmer överens med den redan tidigare inom EU iakttagna principen att kapitaltäckningskraven för kreditinstitut och värdepappersföretag så långt som möjligt skall vara överensstämmande till den del som kreditinstitutet och värdepappersföretagen bedriver samma typ av verksamhet.

Syftet med revideringen är att när det gäller kreditinstitutens riskhantering beakta de se-

naste årens utveckling, som har lett till att af-färsrisker och kapitalkrav kan beräknas med betydligt större noggrannhet än med dagens mindre exakta metoder. Avsikten är att utforma de nya kapitaltäckningskraven så att kreditinstituten motiveras att ta i bruk mera avancerade riskhanteringssystem. Revideringen främjar en mot de reella riskerna svärande allokering av finansieringen och finansieringskostnaderna samt prissättningen inom det finansiella systemet. De nya kapitaltäckningskraven har å andra sidan så långt som möjligt dimensionerats med tanke på att kreditinstitutens kapitalbas inom hela banksystemet skall hållas på den nuvarande nivån. Avsikten med revideringen är sålunda att öka det finansiella systemets effektivitet utan att stabiliteten inom banksystemet som en helhet försvagas.

Bestämmelserna om beräkning och övervakning av kapitaltäckningskraven för kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan *instituten*) föreslås ändrade framförallt i följande avseenden.

I fråga om *kreditrisken* kan kapitalkravet beräknas antingen med användning av schablonmetoden enligt det nya kreditinstitutsdirektivet eller med metoder som tillsynsmyndigheterna godkänt och som är baserade på institutens egna interna kreditvärdering.

Schablonmetoden för beräkning av kreditrisken är liksom det gällande direktivet baserad på en standardklassificering av tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen, beroende på hur stor kreditrisk som i allmänhet ingår i posterna i respektive riskklass. Kapitaltäckningskravet beräknas enligt denna metod i allmänhet på så sätt att kreditinstitutet skall ha en kapitalbas som utgör minst 8 procent av de riskvägda fordringarna och förbindelserna utanför balansräkningen. Den nya riskklassificeringen är emellertid mera detaljerad än tidigare. Den nuvarande grova klassificeringen av kreditrisker preciseras framförallt så att koefficienten för de viktigaste riskklasserna, t.ex. de som gäller fordringar på offentliga samfund och företag, i regel bestäms enligt motpartens externa kreditvärdering. När det gäller fordringar på andra kreditinstitut tillåter direktivet en riskkoefficient som antingen är baserad på klassificeringen av varje kreditföretag som är kund eller en riskkoefficient som bestäms på

basis av kreditvärderingen i kreditinstitutets hemstat, beroende på vilket alternativ medlemsstaten väljer. Tillsynsmyndighetens uppgift består i att godkänna de ratinginstitut vilkas klassificeringar får användas vid beräkning av kapitaltäckningen. Tillsynsmyndigheten skall dessutom i fråga om varje ratinginstitut bestämma till vilken av direktivets sex riskklasser de kreditvärdighetsklasser hör som ratinginstitutet använder.

Om ett kreditinstitut bestämmer sig för att vid beräkningen av kapitaltäckningskravet i stället för schablonmetoden använda metoder som baserar sig på dess egna interna kreditvärderingar, skall det särskilt ansöka om tillstånd av tillsynsmyndigheten. Direktivet innehåller dessutom detaljerade bestämmelser om metodkraven som är en förutsättning för beviljande av tillstånd.

En viktig ändring när det gäller riskrelaterade kapitalkrav är dessutom att säkerheterna och de övriga metoderna för reducering av kreditrisken i större utsträckning än för närvarande får beaktas, under de förutsättningar som anges i kreditinstitutsdirektivet.

På värdepapperiserade fordringar skall enligt förslaget dessutom, med avvikelse från den gällande lagen, i enlighet med kreditinstitutsdirektivet tillämpas särskilda principer för beräkning av kapitalkravet för kreditrisken.

Med avvikelse från den nuvarande lagen får derivatinstrument i enlighet med direktivets bilaga III beaktas antingen enligt den i bilagans del 3 avsedda metoden som baserar sig på det verkliga värdet, den i bilagans del 4 avsedda metoden som baserar sig på avtalens ursprungliga värde eller den i bilagans del 5 avsedda schablonmetoden. Med Finansinspektionens tillstånd får derivatinstrument beaktas enligt den i bilagan avsedda metoden som baserar sig på kreditinstitutets egna modeller.

Också bestämmelserna om beräkning av kapitalkrav för *marknadsrisker* föreslås bli så ändrade att kapitalkravet med tillsynsmyndigheternas tillstånd får beräknas enligt en metod som baserar sig på kreditinstitutets egna interna modeller.

Minimikravet när det gäller kapitaltäckningen skall, med avvikelse från de nuvarande kraven, beräknas dels för kredit- och marknadsrisken, dels också för den *verksam-*

hetsrelaterade eller operativa risken. När det gäller operativa risker kan tillsynsobjektet välja mellan tre olika beräkningsmetoder, av vilka användningen av de mera avancerade metoderna i varje enskilt fall förutsätter tillstånd av tillsynsmyndigheten. Direktivet innehåller detaljerade bestämmelser om de krav som ställs på metoderna.

Kreditinstitutsdirektivet innehåller också bestämmelser om institutens interna kapitalförvaltningsprocess samt om tillsynsmyndighetens utvärdering av institutens risker, riskhantering och kapitalförvaltningsprocess.

Instituten förutsätts dessutom offentliggöra i kreditinstitutsdirektivet närmare angivna uppgifter om sina exponeringar samt om sin kapitaltäckning och riskhantering. Det gällande direktivet ställer inga sådana krav på offentliggörande.

Direktivet innehåller dessutom med avvikelse från det gällande direktivet bestämmelser om de minimikrav som ställs på tillsynsmyndigheternas befogenheter. Direktivet förutsätter bl.a. att en tillsynsmyndighet skall ha rätt att ställa kapitalkrav som överstiger minimikravet för ett enskilt institut, vars kapitalförvaltningsprocess inte uppfyller de minimikrav som direktivet ställer. Ett kapitalkrav som överstiger minimikapitalet är enligt utgångspunkterna för direktivet avsett att ställas på basis av tillsynsmyndighetens i direktivet närmare angivna egen bedömningsprocess. Myndigheten skall på förhand offentliggöra principerna för denna.

I kreditinstitutsdirektivet föreslås också mera detaljerade bestämmelser om den för den gruppbaseade tillsynen över instituten ansvariga myndighetens uppgifter samt om situationer där bestämmelserna om gruppbasead tillsyn skall tillämpas också på underkonglomerat. Med avvikelse från den nuvarande lagen skall bestämmelserna om gruppbasead tillsyn tillämpas på ett sådant underkonglomerats moderkreditinstitut som inte har ett kreditinstitut som moderföretag eller ett holdingföretag i samma medlemsstat eller som har ett dotterkreditinstitut i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Den myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen skall också med avvikelse från de nuvarande bestämmelserna godkänna de interna metoderna för beräkning av kapi-

taltäckningskravet i fråga om alla institut som hör till samma konsolideringsgrupp. Detta innebär i praktiken att den myndighet som svarar för tillsynen över moderföretaget ensam kan besluta om godkännande av metoderna för beräkning av kapitaltäckningskravet för ett dotterkreditinstitut i ett annat medlemsland, efter att ha hört den myndighet som svarar för tillsynen över dotterkreditinstitutet, men utan dennas uttryckliga samtycke. Den sist nämnda myndigheten är sålunda skyldig att erkänna den utländska myndighetens avgörande också när det gäller beräkningen av kapitaltäckningskravet för ett enskilt kreditinstitut. Bestämmelsen innehåller den för EU-rätten, åtminstone vad beträffar den finansiella sektorn nya principen att en annan stats myndighet med tillämpning av sin nationella lagstiftning (visserligen inom de i direktivet noga angivna gränserna och efter en i direktivet angiven gemensam förhandlingsprocess) kan ställa krav på en annan stats institut.

Förslaget innehåller flera punkter som innebär att medlemsstaternas tillsynsmyndigheter i enlighet med kreditinstitutsdirektivet och kapitalbasdirektivet har getts befogenheter att välja mellan att tillämpa alternativa principer för beräkning av kapitaltäckningskrav.

Medlemsstaterna skall huvudsakligen börja tillämpa direktivets bestämmelser senast vid ingången av 2007.

Utländsk lagstiftning

Baselkommitténs rekommendationer om gemensamma kapitaltäckningsregler tillämpas numera internationellt. Dessutom har den på rekommendationerna baseade metoden för beräkning av kapitaltäckningsgraden harmoniserats genom direktiv. Av denna anledning är EU-ländernas lagstiftning relativt enhetlig i dessa avseenden och behöver inte granskas närmare här. Det finns inte ännu uppgifter om den närmare tillämpningen av de nya direktiven i de övriga EU-länderna.

2.3. Bedömning av nuläget

Finlands lagstiftning motsvarar inte de krav som de nya direktiven ställer. I fråga om kapitalkravet för kreditrisker möjliggör lagen

inte i enlighet med kreditinstitutsdirektivet användning av riskvikter som är baserade på en kunds externa kreditvärdering. Det är för närvarande inte tillåtet att använda kreditinstitutens och värdepappersföretagens egna riskmodeller för beräkning av kapitaltäckningsgraden. Lagen förutsätter inte heller beräkning av kapitalkrav för operativa risker.

Vidare saknas i lagen bl.a. bestämmelser om kvalitativa krav på kreditinstitutens och värdepappersföretagens kapitalförvaltningsprocess, om rapportering av kapitaltäckningsuppgifter och om offentliggörande av tillsynsmyndigheternas verksamhetsprinciper. I lagen saknas vidare i kreditinstitutsdirektivet förutsatta bestämmelser om tillsynsmyndigheternas möjlighet att kräva en högre kapitaltäckningsgrad av kreditinstitut och värdepappersföretag vilkas värderingsmetoder inte uppfyller lagens krav.

Kreditinstitutsdirektivet förutsätter också vissa justeringar av principerna för gruppbaserad tillsyn.

De nya direktiven förutsätter så pass omfattande ändringar i den gällande kreditinstitutslagen att en totalrevidering är nödvändig. Dessutom måste lagens uppbyggnad ses över. Det är sålunda nödvändigt att upphäva den gällande kreditinstitutslagen och ersätta den med en ny lag med samma namn.

Revideringen av kreditinstitutslagen förutsätter dessutom lagtekniska ändringar i ett flertal andra lagar, framförallt till de delar som dessa innehåller hänvisningar till kreditinstitutslagen.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1. Målsättning

Syftet med propositionen är att sätta i kraft de ovan nämnda direktiven. Revideringen av sättet att beräkna kapitaltäckningsgraden skall beakta den utveckling som under de senaste åren skett i fråga om kreditinstitutens riskhantering. Tack vare denna utveckling kan de operativa riskerna och kapitalkraven beräknas betydligt noggrannare än enligt den nuvarande, mindre exakta metoden för beräkning av kapitaltäckningen. De nya kapitaltäckningskraven har utformats med tanke på att de skall motivera kreditinstituten att ta i

bruk mera avancerade riskhanteringssystem. Reformen underlättar allokeringen av finansieringen och finansieringskostnaderna i förhållande till de faktiska riskexponeringarna samt prissättningen inom det finansiella systemet. De nya kapitaltäckningskraven har å andra sidan dimensionerats med tanke på att kreditinstitutens kapitalbas inom hela banksystemet skall stabiliseras på den nuvarande nivån. Avsikten med reformen är sålunda att öka det finansiella systemets effektivitet utan att banksystemets kapitaltäckning försämras.

Syftet med propositionen är dessutom att göra lagen mera överskådlig.

3.2. De viktigaste förslagen

Lagens uppbyggnad

Propositionen innehåller ett förslag till en ny kreditinstitutslag samt förslag till ändring av lagar som har samband med den. Den nuvarande kreditinstitutslagen föreslås sålunda bli upphävd. Verkställigheten av direktiven förutsätter så många nya bestämmelser att det är skäl att ersätta den gällande lagen med en ny motsvarande lag. Till den del som till den nya lagen överförs bestämmelser från den gällande lagen är det skäl att vid tolkningen av dem beakta motsvarande tidigare motiveringar, om bestämmelserna inte motiveras i denna proposition.

Lagens uppbyggnad föreslås bli överskådligare genom att framförallt lagens allmänna definitioner sammanställs till egna helheter i kapitlet om kreditinstitutens finansiella ställning. Detta gäller även bestämmelserna om rätten att bedriva kreditinstitutsverksamhet och rätten att ta emot medel från allmänheten inom annan näringsverksamhet, bestämmelserna de allmänna förutsättningarna för kreditinstitutsverksamhet och om de krav som ställs på kreditinstituts finansiella ställning, bestämmelserna om de förfaranden som skall tillämpas i kreditinstituts affärsverksamhet, bestämmelserna om bokslut och revision, bestämmelserna om tillhandahållande av tjänster till utlandet samt skadestånds- och straffbestämmelserna.

Definition av begreppet kapitalbas

Definitionen av begreppet kapitalbas i kre-

ditinstitut föreslås bli justerad i enlighet med kreditinstitutsdirektivet på så sätt att i lagen tas in särskilda bestämmelser om hur poster i anslutning till värdepapperisering av vissa fordringar skall beaktas samt om hur skillnaden mellan i bokslutet upptagna och förväntade förluster skall beaktas vid beräkning av kapitalkrav för kreditrisk enligt den i lagen definierade internmetoden. Dessutom föreslås med avvikelse från den nuvarande lagen att belopp utöver de begränsningar som gäller för kvalificerade innehav i enlighet med direktivet skall dras av från kapitalbasen.

Kvantitativa kapitaltäckningskrav

Kraven på kreditinstituts finansiella ställning föreslås bli ändrade i överensstämmelse med direktiven.

Det nuvarande kapitaltäckningskravet som är baserat på en grov riskklassificering av tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen föreslås i enlighet med kreditinstitutsdirektivet bli ersatt med ett mera exakt definierat kapitaltäckningskrav.

Kapitalkravet för kreditrisken skall enligt förslaget, med avvikelse från den gällande lagen, beräknas antingen enligt schablonmetoden eller enligt internmetoden. Liksom enligt den gällande lagen föreslås kapitaltäckningskravet vara 8 procent av det riskvägda beloppet av kreditinstitutets tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen.

Schablonmetoden innebär att tillgångarna och förbindelserna utanför balansräkningen viktas beroende på motparten eller tillgångarnas karaktär. Riskkoefficienten bestäms antingen genom förordning av finansministeriet som en fast riskvikt eller på basis av en extern kreditvärdering av fordrans motpart som gjorts av godkända ratinginstitut. Det ankommer på Finansinspektionen att godkänna ratinginstituten och räkna om dessas klassificeringar till riskvikter i enlighet med kreditinstitutsdirektivet. Med denna proposition följer ett utkast till en förordning om saken.

För att kapitalkravet för kreditrisker skall kunna beräknas enligt internmetoden förutsätts i enlighet med kreditinstitutsdirektivet tillstånd av Finansinspektionen. Eftersom det för beviljande av tillstånd krävs att de i direktivets bilaga VII angivna detaljerade förutsättningarna av teknisk karaktär är uppfyllda,

föreskrivs i lagen eller förordningen inte särskilt om förutsättningarna för användning av metoden. Direktivet sätts till denna del i kraft genom Finansinspektionens bestämmelser. Till den del som förutsättningarna för tillämpning av metoden är förenade med betydande regleringsalternativ som lämnats beroende av nationell prövning, föreslås emellertid att bestämmelser om val mellan regleringsalternativen tas in i en förordning av finansministeriet.

I bilaga VIII till kreditinstitutsdirektivet föreskrivs i detalj om förutsättningarna för att vid beräkning av kapitaltäckningskrav beakta garantiförbindelser, in-teckningssäkerheter och andra metoder för reducering av kreditrisker. Också i dessa avseenden kommer Finansinspektionen till följd av direktivets detaljerade och tekniska karaktär att meddela närmare bestämmelser om hur garantiförbindelser och andra metoder för riskreducering, t.ex. kreditderivat, får beaktas vid beräkning av kapitalkrav för kreditrisker. Till den del som direktivbestämmelserna möjliggör olika regleringsalternativ, tas bestämmelser om val mellan dessa också till denna del in i finansministeriets förordning.

I enlighet med kreditinstitutsdirektivet och dess bilaga IX beräknas kreditrisken för värdepapperiserade poster likaså i enlighet med direktivets detaljerade bestämmelser. Också till dessa delar kommer närmare bestämmelser om beräkning av kapitalkrav till följd av de detaljerade direktivbestämmelsernas tekniska karaktär att meddelas av Finansinspektionen samt, i fråga om val av nationella regleringsalternativ, av finansministeriet genom förordning.

Kreditinstitut skall dessutom ha en kapitalbas som täcker valuta- och råvarurisken i samband med hela verksamheten samt den allmänna risken, specifika risken, övriga positionsrisken, avvecklingsrisken och motpartsrisken. Av kapitalbasdirektivet framgår principerna för beräkning av kapitalkravet för de nämnda riskerna. Närmare bestämmelser i enlighet med det nämnda direktivet meddelas också till denna del av Finansinspektionen samt, i fråga om val av nationella regleringsalternativ, av finansministeriet genom förordning.

Med avvikelse från den gällande lagen skall ett kreditinstitut dessutom enligt kredit-

institutsdirektivets bilaga X ha en kapitalbas som täcker dess operativa risker. Utgångspunkten är den att kapitalkravet för operativa risker skall uppgå till 15 procent av kreditinstitutets årliga intäkter. Med Finansinspektionens tillstånd kan kapitalkravet för operativa risker emellertid tillstånd beräknas också enligt kreditinstitutets egna metoder, om de uppfyller direktivets krav. Också till denna del skall Finansinspektionen enligt förslaget meddela närmare bestämmelser om tillämpning av direktivet. I fråga om val av nationella regleringsalternativ utfärdas bestämmelser genom förordning av finansministeriet.

Kraven på den allmänna riskhanteringen och kapitalförvaltningsprocessen

Den gällande lagens *generalklausul om riskkontroll och intern kontroll* föreslås med vissa justeringar kvarstå i lagen. Enligt de föreslagna bestämmelserna skall ett kreditinstitut i enlighet med kraven i det nya kreditinstitutsdirektivet ha en tillförlitlig förvaltning som möjliggör effektiv riskhantering samt med hänsyn till verksamheten tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanterings-system. Bestämmelsen avspeglar principen att god banksed och kontroll av kapitaltäckningen är baserad på en heltäckande och tillförlitlig identifiering, mätning och bedömning av riskerna samt på en tillförlitlig förvaltning och god intern kontroll.

I lagförslaget ingår dessutom med avvikelse från den gällande lagen särskilda bestämmelser om *kontroll av kapitaltäckningen*. Enligt de föreslagna bestämmelserna skall ett kreditinstitut iaktta i förhållande till karaktären och omfattningen av sin verksamhet tillräckliga skriftliga principer och procedurer för identifiering, mätning och rapportering av risker som hotar dess kapitaltäckning, för risktagning, riskbegränsning och annan riskhantering samt för användning av kapitalbasen för risktäckning. Kreditinstitutet skall utifrån sina affärsområden eller på något annat ändamålsenligt sätt ställa upp interna mål för storleken och arten av den kapitalbas som behövs för täckning av de riskerna. Syftet med bestämmelserna är förstärka en till verksamheten anpassad och på hela riskprofilen baserad dimensionering och kontroll av kapitalbasen samt att fokusera på riskhantering-

ens kvalitet.

Avsikten med *bestämmelserna om tillsynens offentlighet* är att förbättra öppenheten och understryka ansvarsfrågorna. Enligt de föreslagna bestämmelserna skall Finansinspektionen bl.a. offentliggöra de allmänna principerna för tillsynen och bedömningen av kapitaltäckningsgraden samt förse allmänheten med information och statistik om de rationella alternativen.

Övriga krav som gäller kreditinstituts finansiella ställning

De krav och begränsningar som gäller interna affärstransaktioner, riskkoncentrationer, stora exponeringar, kvalificerade innehav i andra än finansiella företag samt fastighetsinnehav, motsvarar i väsentliga avseenden den gällande lagen. Begränsningarna av kvalificerade innehav skall emellertid i enlighet med kreditinstitutsdirektivet med avvikelse från de nuvarande bestämmelserna tillämpas uteslutande på basis av kreditinstitutets konsoliderade finansiella ställning.

Gruppbaserad tillsyn

Den nuvarande lagens bestämmelser om gruppbaserad tillsyn över kreditinstitutet föreslås bli sammanställda till en helhet. De krav som gäller ett kreditinstituts finansiella ställning föreslås i enlighet med kreditinstitutsdirektivet bli tillämpade också på basis av kreditinstitutets konsoliderade finansiella ställning, då kreditinstitutet är det högsta moderföretaget i en koncern eller det högsta moderföretaget i en utländsk koncerns finländska underkoncern eller då kreditinstitutet har ett utländskt holdingföretag och mätt enligt balansomslutningen är det största holdingföretagets dotterkreditinstitut. Dessutom kan Finansinspektionen under de förutsättningar som närmare anges i lagen avtala med en utländsk tillsynsmyndighet om att på den gruppbaserade tillsynen över ett finländskt kreditinstitut i undantagsfall skall tillämpas utländsk lag och att en utländsk myndighet svarar för den gruppbaserade tillsynen.

I lagen föreslås närmare bestämmelser om tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn, om den gruppbaserade tillsynens omfattning samt om hur de krav som gäller ett kre-

ditinstituts finansiella ställning skall tillämpas med beaktande av kreditinstitutets konsoliderade finansiella ställning. De föreslagna bestämmelserna stämmer i väsentliga avseenden överens med gällande lag och tillämpningspraxis.

Enligt kreditinstitutsdirektivet skall tillstånd för användning av den ovan nämnda metoden med interna kreditvärderingar samt för beräkning av kapitalkrav för operativa risker och marknadsrisker enligt sådana mera avancerade metoder som avses i direktivet i första hand beviljas så att samma principer tillämpas inom hela konsolideringsgruppen. Det föreslås sålunda att i lagen i enlighet med direktivets artikel 129 tas in en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen, då den enligt lagen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut, skall besluta om godkännande av de nämnda metoderna inom hela konsolideringsgruppen. På motsvarande sätt föreslås att då ett kreditinstitut hör till en konsolideringsgrupp som står under tillsyn av en utländsk myndighet, skall Finansinspektionen tillåta att metoden används i enlighet med den utländska myndighets beslut som svarar för den gruppbaseade tillsynen. Finansinspektionens beslut om att fastställa en utländsk myndighets beslut kan enligt förslaget överklagas endast på formella grunder eller på den grunden att den utländska myndighetens beslut inte är förenligt med direktivets minimikrav.

Vidare föreslås att Finansinspektionen skall kunna tillämpa lagen i ett till konsolideringsgruppen hörande utländskt kreditinstitut hemstat när den beslutar om godkännande av den metod som avses ovan för enhetlig användning inom hela konsolideringsgruppen. Enligt kreditinstitutsdirektivet skall myndigheterna eftersträva enighet om huruvida metoden kan godkännas för användning i alla företag som hör till konsolideringsgruppen, då denna består av kreditinstitut som är belägna i olika starter. För säkerställande av att Finansinspektionen vid behov kan beakta de krav som en effektiv tillsyn över de till konsolideringsgruppen hörande utländska företagen ställer föreslås att Finansinspektionen i sådana fall skall kunna tillämpa också utländsk lag. Tillämpningen av den föreslagna bestämmelsen kunde i så fall ske enligt de principer som enligt vad som avtalas inom

Europeiska banktillsynskommittén (CEBS) eventuellt skall tillämpas till dessa delar.

Information om kapitaltäckningsgraden

I lagen föreslås bestämmelser om offentliggörande av uppgifter om kreditinstitutets konsoliderade kapitaltäckningsgrad i enlighet med direktivet och dess bilaga XII. Informationsskyldigheten gäller enligt förslaget endast kreditinstitut som är moderföretag i en konsolideringsgrupp eller ett holdingföretags dotterkreditinstitut som enligt lagen skall jämföras med ett moderkreditinstitut. Ett enskilt kreditinstitut skall offentliggöra information om sin kapitaltäckningsgrad endast då kreditinstitutet inte hör till någon konsolideringsgrupp som står under tillsyn i enlighet med lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan *EES-stat*). Informationen om den konsoliderade kapitaltäckningsgraden skall emellertid inkludera information om de viktigaste dotterkreditinstitutens kapitaltäckning.

Informationen om kapitaltäckningsgraden skall årligen offentliggöras i bokslutet eller verksamhetsberättelsen eller lämnas på något annat sätt som kreditinstitutet väljer. Finansinspektionen kan emellertid under de förutsättningar som närmare anges i lagen kräva att informationen lämnas på något annat sätt eller oftare.

Tillsyn över den finansiella ställningen

Till lagen föreslås i enlighet med kreditinstitutsdirektivet bli fogade bestämmelser om tillsynsmyndigheternas tillsynsprocess. I enlighet härmed föreslås att Finansinspektionen minst en gång per år skall utvärdera om ett kreditinstitut uppfyller de krav som lagen ställer på dess finansiella ställning och riskhantering. Vidare föreslås i enlighet med direktivet bestämmelser om offentliggörande av utvärderingsgrunderna.

Dessutom föreslås att till lagen i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artikel 136 fogas en bestämmelse om Finansinspektionens rätt att i sådana fall som närmare anges i lagen fastställa kapitalkrav som överstiger de minimikrav som nämns ovan. Bestämmelsen stöder kravet att kreditinstitutet skall anpassa sin kapitalbas till totalexponeringen. Be-

stämmelsen förbättrar också Finansinspektionen möjligheter att vidta åtgärder som på sikt främjar stabiliteten på finansmarknaden. Ett sådant högre kapitaltäckningskrav kan uppställas om Finansinspektionen på basis av den ovan nämnda utvärderingen anser att kreditinstitutet inte uppfyller lagens allmänna krav på en tillförlitlig förvaltning, intern kontroll och riskhantering eller de kvalitativa kraven på kapitaltäckning eller hantering av kundrisker. Högre kapitalkrav kan ställas endast i undantagsfall, dvs. då stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet inte kan tryggas med andra i lagen angivna metoder. Högre kapitalkrav kan uppställas för högst tre år. De övriga tillsynsbefogenheter som direktivet förutsätter kan anses ingå redan i den gällande lagen.

Den gällande lagens principer om följderna av att kapitalkravet underskrids föreslås kvarstå oförändrade. Bestämmelserna föreslås bli tillämplade också i sådana fall då ett ovan avsett högre kapitalkrav underskrids.

Bestämmelser och föreskrifter av lägre rang samt undantag

Enligt förslaget bemyndigas finansministeriet att utfärda förordning om beräkning av riskvikter för förbindelser utanför balansräkningen enligt schablonmetoden och motvärden för förbindelser utanför balansräkningen samt om poster som lämnas obeaktade vid begränsning av kundrisker. Dessutom skall genom förordning föreskrivas om val mellan olika regleringsalternativ som kreditinstitutsdirektivet och kapitalbasdirektivet tillåter. Till övriga delar skall direktivets bestämmelser verkställas genom föreskrifter av Finansinspektionen. Dessutom kan Finansinspektionen i sådana fall som föreskrivs i direktiven samt under de förutsättningar som framgår av dem bevilja undantag från föreskrifterna och bestämmelserna om kreditinstituts finansiella ställning.

Tillämpning av bestämmelserna om finans i-ell ställning på sammanslutningen av andelsbanker och på dess medlemskreditinstitut

De kapitaltäckningskrav som anges i den nya lagen skall enligt förslaget på samma grunder som hittills tillämpas på kreditinsti-

tut som är medlemmar i sammanslutningen av andelsbanker. Medlemskreditinstitutet skall sålunda uppfylla de lagstadgade kapitaltäckningskraven, men om ett medlemskreditinstitut underskrider dessa krav är det liksom för närvarande i första hand centralinstitutet som sätter ut tiden då kravet skall ha uppnåtts. Också bestämmelserna om kundrisker skall enligt förslaget tillämpas enligt samma principer som för närvarande. Sammanslutningens interna ansvarsförhållanden skall enligt förslaget inte beaktas vid tillämpningen av bestämmelserna om kapitaltäckning och kundrisk. Sammanslutningens medlemskreditinstitut skall också uppfylla kreditinstitutslagens kvalitativa krav på kontroll av kapitaltäckningen.

De krav som gäller sammanslutningens kapitaltäckningsgrad och stora kundrisker skall enligt förslaget, liksom enligt den gällande lagen, beräknas på basis av sammanslutningens konsoliderade finansiella ställning.

Tillämpning av bestämmelserna om finans i-ell ställning på värdepappersföretag

Det krav som gäller för kreditinstituts finansiella ställning föreslås liksom för närvarande med stöd av lagen om värdepappersföretag gälla också värdepappersföretag. I lagen föreslås inga sådana undantagsbestämmelser som enligt kapitalbasdirektivet får tillämpas på värdepappersföretag, eftersom ett kreditinstitut kan tillhandahålla samma investeringstjänster som ett värdepappersföretag. Tillämpning av olika bestämmelser på kreditinstitut och värdepappersföretag skulle sålunda innebära att dessa grundlöst skulle särbehandlas i fråga om sina konkurrensförutsättningar på marknaden.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Ekonomiska konsekvenser

Konsekvenserna för kreditinstitut och värdepappersföretag

De föreslagna kapitaltäckningsbestämmelserna gör det möjligt att noggrannare än enligt de nuvarande bestämmelserna mäta riskerna i anslutning till kreditinstituts och värdepappersföretags verksamhet samt att be-

räkna kapitalkravet för operativa risker. Reformen är sålunda ägnad att generellt främja stabiliteten på finansmarknaden, effektivare kapitalallokering, riskbaserad prissättning och därmed finansmarknadens effektivitet.

Reformen har dimensionerats utgående från att inga förändringar sker i den finansiella sektorns sammanlagda kapitalbas på global nivå. Kapitalbasen väntas emellertid i viss mån bli omfördelad såtillvida att de institut som använder de mest avancerade riskhanteringsmetoderna drar större nytta av reformen, medan kapitaltäckningskraven blir något högre för institut som använder mindre utvecklade riskhanteringsmetoder. Många stora europeiska finansiella institut (inklusive de största finländska bankerna) använder redan nu riskhanteringsmetoder som i många avseenden närmar sig reformens förslag. Bankerna har också inlett ett omfattande arbete för att utveckla metoderna i enlighet med de nya direktivens krav.

Reformens kvantitativa konsekvenser för de enskilda finländska institutens kapitalkostnader och över huvud taget för den finländska finansmarknaden kan inte bedömas heller av den anledningen att kapitalkravens storlek delvis är beroende av hur avancerade metoder instituten börjar använda. Ändringarna bedöms inte vara så stora att de på kort sikt skulle få några betydande konsekvenser för marknadens struktur eller för enskilda instituts konkurrensförutsättningar i hemlandet eller internationellt.

Reformen kommer på kort sikt att öka institutens kostnader, eftersom direktivet ställer betydligt högre krav på institutens egna riskhanterings- och utvärderingsprocesser. Detta leder till högre investeringskostnader framförallt för datasystem.

Konsekvenser för andra företag

Reformen kommer att leda till att finansieringskostnaderna för kreditinstitutens stora kundföretag i princip sjunker i någon mån och småföretags kostnader kommer i motsvarande mån att öka. Detta beror framförallt på att stora företags verksamhet i allmänhet är förenad med mindre risker än småföretags. Dessutom är det lättare för storföretag att få externa kreditvärderingar och ställa säkerheter som förutsätts för förmånligare kapital-

täckningskrav, vilket i sin tur innebär att bankerna kan bevilja storföretag förmånligare krediter. En omständighet som emellertid lindrar konsekvenserna till denna del är framförallt att storföretags finansieringskostnader redan nu är lägre än småföretags. En avsikt med reformen är dessutom att framförallt stegringen av små och medelstora företags finansieringskostnader skall kunna beaktas på ett sådant sätt att de riskkoefficienter och övriga principer som iakttas i fråga om fordringar på sådana företag uttryckligen har lindrats i förslaget jämfört med vad de skulle vara på basis av de allmänna utgångspunkterna för förslaget. Konsekvensernas storleksordning kan inte heller till denna del bedömas exakt, med allmänt taget torde de specialbestämmelser som gäller för små och medelstora företag räcka för att säkerställa att reformen inte leder till en markant ökning av deras finansieringskostnader.

4.2. Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Reformen kommer att på kort sikt öka Finansinspektionens kostnader, eftersom direktivet innebär en avsevärd ökning av kraven såväl på institutens egna riskhanterings- och utvärderingsprocesser som på myndighetstillsynen. De personalökningar som reformen förutsätter för Finansinspektionens vidkommande har redan förverkligats. Avsikten är att de ändringsbehov i fråga om reglerings- och tillsynsbestämmelserna som de nya bestämmelserna om kapitaltäckningskraven medför skall skötas genom att tillsynsmyndighetens nuvarande resurser utnyttjas effektivare samt genom prioritering av uppgifterna. Eftersom Finansinspektionen täcker sina kostnader genom avgifter som tas ut av tillsynsobjekten, kommer de föreslagna bestämmelserna inte i sig att öka den offentliga förvaltningens utgifter.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet, i samråd med Finansinspektionen och Bankföreningen i Finland. Utlåtanden om propositionen har inkommit från justitieministeriet, handels- och industriministeriet, social- och hälsovårds-

nisteriet, Finlands Bank, Finansinspektionen, Bankföreningen i Finland, insättningsgarantifonden, Sparbanksförbundet och Andelsbankscentralen.

6. Samband med andra propositioner

De direktiv som propositionen bygger på har inte ännu utfärdats formellt eftersom de inte ännu har översatts till Europeiska unionens officiella språk. Propositionen är därför baserad på rådets dokument 12890/05 ECO-FIN 299 EF CODEC 827, som innehåller den slutliga författningstext som rådet och Europaparlamentet har kommit överens om. Det finns också finsk- och svenskspråkiga versioner av dokumentet. Det blir nödvändigt att under riksdagsbehandlingen justera vissa av lagförslagets direktivhänvisningar så att de stämmer överens med direktivens slutliga namn och nummer samt artikelnumrering. Det blir emellertid inte nödvändigt att göra ändringar i de föreslagna bestämmelsernas materiella innehåll.

Det är nödvändigt att avlåta denna proposition trots att direktiven inte ännu har trätt i kraft formellt. Detta beror på att direktiven senast vid ingången av 2007 måste ha satts i kraft nationellt. Dessutom har Finland förbundit sig att tillämpa kapitaltäkningsreformen globalt räknat från den nämnda tidpunkten. Också de finländska kreditinstituten har redan i flera års tid förberett sig på att från början av 2007 ta i bruk de data- och andra system som reformen förutsätter.

Samtidigt som denna proposition bereds en proposition om ikraftsättande av Europar-

lamentets och rådets direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument. Det kan bli nödvändigt att harmonisera de ändringar som föreslås framförallt i kreditinstitutslagen, lagen om värdepappersföretag och lagen om Finansinspektionen med de bestämmelser som föreslås om ikraftsättande av det ovan nämnda direktivet. Samtidigt som denna proposition bereds också en proposition med förslag till lagstiftning om europaandelslag. Det kan därför bli nödvändigt att samordna de ändringar som föreslås i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform med den nämnda propositionen. Vidare bereds en ny revisionslag, vilket innebär att det kan bli nödvändigt att samordna revisionsbestämmelserna i kreditinstitutslagens 10 kap. med förslaget till ny revisionslag.

Lagförslaget innehåller dessutom flera hänvisningar till den nya aktiebolagslagen, som riksdagen fortfarande behandlar i propositionsform (RP 109/2005 rd).

Inga större förändringar föreslås i de principer om tillsyn över den finansiella ställningen för sammanslutningen av andelsbanker som ingår i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, till den del som de nya direktiven inte förutsätter att de ändras. Till följd av den allmänna utvecklingen på marknaden och riskhanteringsmetodernas utveckling samt erfarenheterna av sammanslutningens verksamhet blir det emellertid i en nära framtid nödvändigt att göra en separat bedömning av behovet att utveckla tillsynen över sammanslutningen finansiella ställning och det därmed i väsentliga avseenden sammanhängande systemet för medlemskreditinstitutens kollektiva ansvar.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Kreditinstitutslag

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Lagens syfte. I denna paragraf föreslås en allmän bestämmelse om lagens syfte. Enligt paragrafen föreskrivs i lagen om rätten att bedriva kreditinstitutsverksamhet och om de krav som ställs på verksamheten samt om tillsynen över att kraven iakttas. Begreppet kreditinstitutsverksamhet definieras i lagförslagens 4 §. I lagens 18 § föreskrivs dessutom om begränsad kreditinstitutsverksamhet som är liktydig med sådan kreditinstitutsverksamhet som avses i lagen men som under de förutsättningar som nämns i lagen får bedrivas utan koncession.

Dessutom konstateras i den föreslagna paragrafen att i lagen föreskrivs om rätten att bedriva annan affärsverksamhet som består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel. Närmare föreskrifter om sådana annan affärsverksamhet ingår i lagförslagens 19 och 20 §.

I den gällande lagen ingår ingen motsvarande allmän bestämmelse. Den föreslagna paragrafen innebär emellertid ingen ändring i sak jämfört med den gällande lagen.

2 §. Annan lagstiftning om kreditinstitutsverksamhet. I denna paragraf konstateras för tydlighetens skull vilka andra speciallagar som skall tillämpas på kreditinstitutsverksamhet. I paragrafen hänvisas endast till lagar som tillämpas uteslutande på kreditinstitut. Bestämmelsen begränsar inte tillämpningen av annan lagstiftning på kreditinstitut, t.ex. lagstiftningen om värdepappersmarknaden, i den omfattning som i respektive lagar föreskrivs om deras tillämpningsområde. Paragrafen motsvarar delvis 6 § i den gällande lagen, men i den föreslagna paragrafen före-

skrivs mera heltäckande om den speciallagstiftning som skall tillämpas på kreditinstitut. Den föreslagna paragrafen innebär ingen ändring i sak jämfört med den gällande lagen.

I paragrafens 1 *mom.* innehåller associationsrättsliga specialbestämmelser om kreditinstitut. I paragrafen föreslås en uttrycklig bestämmelse enligt vilken på ett kreditinstitut beroende på dess företagsform skall tillämpas antingen lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbankslagen (1502/2001) samt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform eller lagen om hypoteksföreningar (936/1978). I momentet anges inte särskilt att den allmänna lagstiftningen om aktiebolag och andelslag skall tillämpas på kreditinstitut. På kreditinstitut i aktiebolagsform skall emellertid fortfarande tillämpas den allmänna lagstiftningen om aktiebolag och på kreditinstitut i andelslagsform den allmänna lagstiftningen om andelslag, om inte något annat föreskrivs i de lagar som nämns i denna paragraf.

I paragrafens 2 *mom.* hänvisas till lagen om hypoteksbank (1240/1999) enligt vilken ett kreditinstitut under de förutsättningar som nämns i lagen får bedriva hypoteksbanksverksamhet i enlighet med lagen.

I paragrafens 3 *mom.* föreskrivs i överensstämmelse med den gällande lagens 6 § att i lagen om värdepappersföretag föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att höra till ersättningsfonden för investerarskydd.

I paragrafens 4 *mom.* konstateras vilka specialbestämmelser som skall tillämpas på tryggnad av inlåningsbankers verksamhet då dessa har råkat i ekonomiska svårigheter. Sådana bestämmelser ingår i lagen om statens säkerhetsfond (379/1992) och i lagen om temporärt avbrytande av en inlåningsbanks verksamhet (1509/2001).

3 §. Tillsyn. I denna paragraf föreslås bestämmelser om övervakningen av att denna lag samt föreskrifter och bestämmelser som

meddelas med stöd av den följs. Paragrafen motsvarar huvudsakligen 9 § i den gällande lagen, men bestämmelserna om de lagar som skall tillämpas på tillsynen är i någon mån utförligare i den föreslagna paragrafen än i den gällande lagen. Den föreslagna bestämmelsen innebär ingen ändring i sak.

I paragrafens 1 mom. konstateras att Finansinspektionen i enlighet med lagen om Finansinspektionen (587/2003) övervakar att denna lag samt föreskrifter och bestämmelser som meddelas med stöd av den följs, så som föreskrivs i den nämnda lagen och i denna lag. Dessutom konstateras i momentet i överensstämmelse med den gällande lagen att sparbanker dessutom övervakas av sparbankinspektionen medan de andelsbanker som ingår i sammanslutningen av andelsbanker och andra medlemskreditinstitut övervakas av sammanslutningens centralinstitut.

I paragrafens 2 mom. konstateras att i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) föreskrivs om tillsynen finans- och försäkringskonglomerat som bildats av kreditinstitut och försäkringsanstalter.

Definitioner

4 §. Kreditinstitutsverksamhet. I denna paragraf definieras begreppet kreditinstitutsverksamhet. Definitionen motsvarar i sak 1 § 1 och 3 mom. i den gällande lagen.

5 §. Begränsad kreditinstitutsverksamhet. I den föreslagna paragrafens 1 mom. definieras begreppet begränsad kreditinstitutsverksamhet och i paragrafens 3 mom. det för den nämnda definitionen centrala begreppet företagsgrupp. Paragrafens 1 mom. 1-3 punkten stämmer i sak överens med 1 a § 2 mom. i den gällande lagen. I 18 § föreskrivs om rätten att bedriva begränsad kreditinstitutsverksamhet

I paragrafens 1 mom. föreslås med avvikelse från den gällande lagen en mot artikel 8.1a i direktiv 2000/46/EG svarande bestämmelse enligt vilken utgivning av elektroniska pengar och erbjudande till allmänheten av kundkonton alltid skall betraktas som sådan begränsad kreditinstitutsverksamhet som avses i paragrafen, om beloppet av de medel som i denna verksamhet tagits emot från allmänheten inte överskrider de gränser som anges i direktivet. I enlighet härmed föreskrivs i fö-

reslagna 1 mom. 4 punkten att utgivning av elektroniska pengar och erbjudande till allmänheten av kundkonton som avses i momentets 2 punkt skall anses som begränsad kreditinstitutsverksamhet enligt lagen om beloppet av de medel som i denna verksamhet tagits emot från allmänheten inte under den senast avslutade räkenskapsperioden i genomsnitt har överstigit 5 miljoner euro och aldrig överstiger 6 miljoner euro.

Den föreslagna paragrafens 2 mom. motsvarar 5 c § i den gällande lagen, med den preciseringen att den gällande lagens term "centralinstitut" ersätts med termen "centralt företag" för undvikande av sammanblandning med begreppet centralinstitut som definieras i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.

6 §. Elektroniska pengar och kundkonton. I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs om elektroniska pengar på motsvarande sätt som i den gällande lagens 1 § 4 mom. I paragrafens 2 mom. jämföras på motsvarande sätt som i den gällande lagens 1 § 5 mom. kundkonton med elektroniska pengar.

7 §. Återbetalbara medel. I den föreslagna paragrafens 1 mom. definieras begreppet återbetalbara medel. Begreppet återbetalbara medel används i lagen liksom enligt kreditinstitutsdirektivets terminologi som benämning på alla typer av främmande kapital. Sådana medel som avses i momentet kan sålunda skaffas antingen genom utgivning av statsobligationer eller andra motsvarande skuldförbindelser, genom mottagning av medel på konto eller som enskilda skuldebrevslån. Också t.ex. försäljnings- och återköpsförbindelser för värdepapper är medelsanskaffning enligt momentet. I den gällande lagen finns ingen särskild definition av begreppet återbetalbara medel, men det föreslagna momentet motsvarar tolkningen av den gällande lagen.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. definieras begreppet medel som skall återbetalas på anfordran på motsvarande sätt som i den gällande lagens 1 § 6 mom.

8 §. Kreditinstitut. I denna paragraf definieras begreppet kreditinstitut. Enligt paragrafens 1 mom. avses med ett kreditinstitut liksom enligt den gällande lagen ett företag som enligt denna lag har koncession för sådan kreditinstitutsverksamhet som avses i 4 §. Ett kreditinstitut kan vara antingen en inlånings-

bank som avses i 9 §, ett kreditföretag som avses i 11 § eller ett betalningsförmedlingsföretag som avses i 12 §.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. avses med ett utländskt kreditinstitut ett utländskt företag som i huvudsak bedriver kreditinstitutsverksamhet som avses i 4 § och som övervakas på ett sätt som motsvarar denna lag. Som ett sådan utländskt kreditinstitut som avses i momentet skall i praktiken avses åtminstone ett kreditinstitut som enligt kreditinstitutsdirektivet har fått koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Som ett sådant kreditinstitut som avses i momentet kan enligt förslaget dessutom avses också ett annat företag med särskild koncession vars huvudsakliga verksamhet motsvarar den definition av kreditinstitutsverksamhet som ingår i 4 § och vars finansiella ställning övervakas i enlighet med internationella rekommendationer som motsvarar bestämmelserna i denna lags 5 kap.

Bestämmelsen motsvarar den gällande lagen med den preciseringen att lagförslaget hänvisning till kreditinstitut syftar endast på finländska kreditinstitut som avses i 1 mom. På motsvarande sätt föreslås i de bestämmelser om huvudsakligen gruppbaseade tillsyn som skall omfatta uttryckligen också utländska kreditinstitut alltid ett särskilt omnämnande om sådana utländska kreditinstitut som avses i 2 mom.

9 §. Inlåningsbank. I den föreslagna paragrafen föreskrivs om begreppet inlåningsbank, om företagsformer som är tillåtna för en inlåningsbank samt om en inlåningsbanks skyldighet att höra till den insättningsgarantifond som avses i 7 kap. Paragrafen motsvarar den gällande lagens 2 b §, likväl så att det föreskrivs i 30 § om affärsverksamhet som är tillåten för en inlåningsbank.

10 §. Inlåning. Denna paragraf motsvarar med vissa preciseringar 2 c § i den gällande lagen. Bestämmelsen stämmer i sak överens med den gällande lagen.

11 §. Kreditföretag. I denna paragraf definieras begreppet kreditföretag samt föreskrivs om de företagsformer som är tillåtna för kreditföretag. Paragrafen motsvarar 2 d § i den gällande lagen, likväl så att bestämmelser om affärsverksamhet som är tillåten för kreditföretag ingår i lagförslaget 31 §.

12 §. Betalningsförmedlingsföretag. I denna paragraf definieras betalningsförmedlingsföretag och föreskrivs om företagsformer som är tillåtna för betalningsförmedlingsföretag. Den föreslagna paragrafen motsvarar 2 e § i den gällande lagen, likväl så att bestämmelser om affärsverksamhet som är tillåten för betalningsförmedlingsföretag föreslås i 32 §.

13 §. Finansiella institut. Denna paragraf stämmer överens med 3 § i den gällande lagen, med den preciseringen att med finansiella institut avses såväl finländska som utländska företag som motsvarar paragrafens definition. Dessutom föreslås en sådan precisering av definitionen att också värdepappersföretag och med dem jämförbara utländska företag ingår i definitionen av begreppet finansiella institut. Paragrafen motsvarar i sak den gällande lagen.

14 §. Tjänsteföretag. Denna paragraf stämmer överens med 3 a § i den gällande lagen med den preciseringen att med tjänsteföretag avses såväl finländska som utländska företag som motsvarar definitionen i paragrafen. Dessutom föreslås en sådan precisering av definitionen att den omfattar också utländska kreditinstituts tjänsteföretag. I sak motsvarar bestämmelsen den gällande lagen.

15 §. Holdingföretag. Denna paragraf stämmer överens med 4 § i den gällande lagen med den preciseringen att med holdingföretag avses såväl finländska som utländska företag som motsvarar paragrafens definition. Dessutom föreslås en precisering av ordalydelsen i paragrafens 2 mom. I sak stämmer den föreslagna paragrafen överens med den gällande lagen.

16 §. Konsolideringsgrupp. I denna paragrafs 1 mom. föreskrivs i överensstämmelse med den gällande lagens 5 § om begreppet konsolideringsgrupp. En konsolideringsgrupp utgörs liksom enligt den gällande lagen av ett kreditinstitut som moderföretag eller av ett holdingföretag och moderföretagets dotterföretag som dotterföretag, vilka är kreditinstitut eller finansiella institut eller tjänsteföretag. Begreppet finansiellt institut definieras på motsvarande som enligt den gällande lagen i 13 § och begreppet tjänsteföretag i 14 §.

Med avvikelse från den gällande lagen ingår i paragrafen inte någon från bokförings-

lagens (1336/1997) koncerndefinition avvikande definition av begreppet bestämmanderätt, eftersom bokföringslagens gällande koncerndefinition innefattar också de kriterier på bestämmanderätt som ingår i den gällande lagens 5 § 2 mom. En konsolideringsgrupps moderföretag är enligt förslaget sålunda alltid också koncernens moderföretag och ett dotterföretag är på motsvarande sätt dotterföretag i förhållande till koncernen.

Definitionen av begreppet konsolideringsgrupp är enligt förslaget emellertid snävare än koncernbegreppet, eftersom i en konsolideringsgrupp ingår endast kreditinstitut och finansiella institut samt tjänsteföretag. Utanför konsolideringsgruppen står sålunda till samma koncern hörande företag som bedriver annan än finansiell verksamhet, med undantag för tjänsteföretag till företag som bedriver finansiell verksamhet. Också sådana s.k. näringsföretag skall emellertid med avvikelse från de nuvarande bestämmelserna inkluderas i beräkningen av den konsoliderade kapitaltäckningsgraden i enlighet med lagförslagets 76 § 3 mom.

I den föreslagna lagen ingår inte heller i den gällande lagens 5 § 6 och 7 mom. föreskrivna undantag i fråga om begreppet konsolideringsgrupp, utan bestämmelser om sådana ingår i lagförslagets 73 § vari föreskrivs om omfattningen av gruppbaserad tillsyn. Den nämnda paragrafen inbegriper också den i den gällande lagens 5 § 5 mom. föreskrivna principen enligt vilken ett holdingföretag som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat i vissa fall skall betraktas som moderföretag för en konsolideringsgrupp som avses i denna lag.

Den föreslagna definitionen innebär en allmän definition av begreppet konsolideringsgrupp och den är avsedd att omfatta såväl inhemska som utländska konsolideringsgrupper, oberoende av var deras moderföretag eller dotterföretag är belägna. I paragrafens 2 mom. föreslås för tydlighetens skull ett konstaterande av att i

72 § om tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn uttryckligen skall föreskrivas när en konsolideringsgrupp skall betraktas som en finländsk konsolideringsgrupp på vilken tillämpas denna lags bestämmelser om gruppbaserad tillsyn.

2 kap.

Rätt till kreditinstitutsverksamhet och annan upplåning från allmänheten

17 §. Koncessionsplikt för kreditinstitutsverksamhet. Denna paragraf motsvarar 1 a § 1 mom. i den gällande lagen.

18 §. Undantag från koncessionsplikten. Denna paragrafs 1, 2, 4 och 6 mom. motsvarar 1 a § 2 mom. 1 meningen samt 3, 4 och 6 mom. i den gällande lagen.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs om skyldigheten för ett aktiebolag eller andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet att anpassa sin verksamhet till lagen i sådana fall då verksamhetens omfattning överskrider de gränser som anges ovan i 5 § 1 mom. 4 punkten. Enligt momentet skall ett aktiebolag eller andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet senast sex månader efter utgången av den redovisningsperiod under vilken den i punkten först nämnda 5 miljoners gränsen överskridits ansöka om koncession som avses i denna lag i övrigt anpassa sin verksamhet efter lagen eller avsluta verksamheten. Motsvarande åtgärder skall vidtas inom sex månader efter att den i punkten nämnda andra gränsen på 6 miljoner euro överskridits.

Paragrafens 5 mom. motsvarar 1 a § 5 mom. i den gällande lagen. Med avvikelse från den gällande lagen föreskrivs i paragrafens 5 mom. för tydlighetens skull att Finansinspektionen för aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet kan meddela med tanke på tillsynen nödvändiga föreskrifter om hur den anmälningsskyldighet som avses i momentet skall uppfyllas.

19 §. Kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel. Denna paragraf motsvarar 2 a § 1 mom. 1 meningen i den gällande lagen

20 §. Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel. Den föreslagna paragrafens 1 mom. motsvarar den gällande lagens 2a § 1 mom. 2 och 3 meningen. Paragrafens 2—4 mom. motsvarar 2a § 2—4 mom. i den gällande lagen.

21 §. Firma. Denna paragraf motsvarar den gällande lagens 8 § med den ändringen att den i lagens 2 mom. ingående hänvisningen

till en inlåningsbanks firma får användas endast av ett företag som hör till samma koncern eller sammanslutning av andelsbanker. Hänvisningarna till konsolideringsgrupp samt till finans- och försäkringskonglomerat utelämnas eftersom koncernbegreppet enligt den gällande bokföringslagen i praktiken täcker också konsolideringsgrupper samt finans- och försäkringskonglomerat, med undantag för intresseföretag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat och som det inte är ändamålsenligt att tillämpa momentet på.

3 kap. **Beviljande och återkallande av koncession samt begränsning av affärsverksamhet**

22 §. Koncessionsansökan. Denna paragrafs 1—3 mom. motsvarar 10 § 1—3 mom. i den gällande lagen. Paragrafens 4 mom. motsvarar 17 § 2 mom. i den gällande lagen, likväl så att den i momentet föreskrivna skyldigheten att lämna väsentliga uppgifter gäller samtliga i koncessionsansökan nämnda uppgifter som är en förutsättning för koncession. Finansinspektionen kan enligt 4 mom. meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som enligt momentet skall anses som väsentliga.

23 §. Koncessionsbeslut. Paragrafens 1 mom. motsvarar 10 § 4 mom. i den gällande lagen, paragrafens 2 mom. motsvarar 11 § 4 mom. i den gällande lagen och paragrafens 3 mom. motsvarar 10 § 4 mom. i den gällande lagen.

24 §. Förutsättningar för beviljande av koncession. Denna paragraf motsvarar 11 § 1 mom. i den gällande lagen. I bestämmelsen föreslås emellertid en sådan precisering att koncession kan beviljas om kreditinstitutet när det inleder sin koncessionsenliga verksamhet och därefter uppfyller de i 4 och 5 kap. angivna förutsättningarna i fråga om sin verksamhet och finansiella ställning.

25 §. Koncession för europabolag. Denna paragrafs 1 mom. motsvarar 10 § 6 mom. i den gällande lagen.

26 §. Registeranmälan om koncession. Denna paragraf motsvarar 11 a § i den gällande lagen.

27 §. Inledande av verksamhet. Denna pa-

ragraf motsvarar 17 § i den gällande lagen. Det föreslås emellertid att paragrafens rubrik ändras så att den bättre motsvarar bestämmelsens innehåll. Dessutom föreslås att 4—6 punkten i den gällande paragrafens 1 mom. inte tas med i den nya lagen eftersom det är ändamålsenligare att utreda de i punkterna nämnda omständigheterna redan i samband med koncessionsansökan. I lagförslaget 22 § föreskrivs vilka uppgifter som skall lämnas i koncessionsansökan.

28 §. Återkallande av koncession. Denna paragraf motsvarar 12 § 1—4 och 6-8 punkten i den gällande lagen. I lagförslaget 29 § föreslås motsvarande bestämmelser som i den gällande lagens 12 § 5 mom. om begränsning av affärsverksamheten.

29 §. Begränsning av affärsverksamheten. Denna paragraf motsvarar 12 § 5—7 mom. i den gällande lagen.

4 kap. **Allmänna förutsättningar för kreditinstitutsverksamhet**

Tillåten affärsverksamhet

30 §. Affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker. Denna paragraf motsvarar med vissa preciseringar 2 b § 2 och 3 mom. samt 14 § i den gällande lagen. Till sitt materiella innehåll är bestämmelsen oförändrad.

31 §. Affärsverksamhet som är tillåten för kreditföretag. Denna paragraf motsvarar 2 e § 2 och 4 mom. samt 14 § i den gällande lagen.

32 §. Affärsverksamhet som är tillåten för betalningsförmedlingsföretag. Denna paragraf motsvarar 2 b § 2, 4 och 5 mom. i den gällande lagen.

33 §. Begränsning av fastighetsinnehav. I denna paragraf föreskrivs liksom i den gällande lagens 22 § om begränsningar som gäller innehav av fastigheter och fastighetsföretag på så sätt att ett kreditinstituts innehav av fastigheter och fastighetsföretag begränsas till 13 procent av kreditinstitutets balansomslutning. Med avvikelse från den gällande lagen föreskrivs uttryckligen i 81 §, i samband med bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn över kreditinstituts finansiella ställning, om motsvarande begränsning av en konsolideringsgrupps fastighetsinnehav som

den som avses i den nämnda paragrafen. Till övriga delar motsvarar bestämmelsen 22 § i den gällande lagen.

Med fastighetsföretag avses liksom för närvarande sådana bolag som nämns i 1 och 2 § i lagen om bostadsaktiebolag (809/1991) samt motsvarande andelslag.

34 §. Tillämpning av lånebestämmelserna i lagen om andelslag. Denna paragraf motsvarar 97 b § i den gällande lagen till den del som i den föreskrivs om tillämpning av lagen om andelslag (1148/2001). I paragrafens behövs inte längre någon hänvisning till aktiebolagslagen eftersom motsvarande bestämmelser inte ingår i den nya aktiebolagslagen.

35 §. Finansiering av förvärv av egna och koncernföretags aktier, andelar, kapitallån och debenturer samt mottagande som pant. Paragrafens 1—3 och 5 mom. motsvarar 24 a § i den gällande lagen och paragrafens 4 mom. motsvarar 16 § 4 mom. i den gällande lagen. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att den bättre stämmer överens med paragrafens innehåll. Syftet med paragrafen är emellertid att liksom i den gällande lagen endast avvika från eventuella gränser som fastställts i den allmänna associationslagstiftningen. Paragrafen har sålunda ingen betydelse till den del som i den avsedda transaktioner inte begränsas i någon annan lag.

Allmänna förutsättningar för tillsyn över verksamheten

36 §. Driftställen och anlitande av ombud. Denna paragraf motsvarar huvudsakligen 11 § 2 mom. 4 punkten och 25 § i den gällande lagen. Enligt paragrafen skall både ett kreditinstituts huvudkontor från vilket kreditinstitutet leds och minst ett fast förrättningsställe där det finns personal som är anträffbar för allmänheten, vara belägna i Finland. Bestämmelsen förutsätter inte att det huvudkontor och det fasta förrättningsstället som avses i momentet är åtskilda från varandra.

37 §. Kreditinstitutets bundenhet. Paragrafens rubrik föreslås ändrad i överensstämmelse med innehållet. I övrigt motsvarar paragrafen 11 § 2 mom. 2 och 3 punkten samt 4 a § i den gällande lagen.

38 §. Förvärv av bestämmande inflytande i utländska företag. Denna paragraf motsvarar

19 a § i den gällande lagen till den del som i den föreskrivs om förvärv av bestämmande inflytande i ett utländskt företag som är beläget utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och är jämförbart med ett utländskt kreditinstitut eller värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag.

Eftersom det konsoliderade kapitaltäckningskravet enligt lagförslagets 76 § till åskillnad från den gällande lagen omfattar alla dotterföretag oberoende av deras verksamhetsområden, utsträcks bestämmelsen med avvikelse från den gällande lagen till att omfatta också förvärv av bestämmande inflytande i andra företag än företag inom finans- eller försäkringsbranschen. Paragrafens rubrik ändras på motsvarande sätt. Eftersom andra företag än företag inom finans- och försäkringsbranschen inte omfattas av tillsynsmyndigheternas på direktiven baserade skyldighet att utbyta information, är en förutsättning för en effektiv tillsyn över den konsoliderade kapitaltäckningen att paragrafen måste kunna tillämpas på ett sådant företag också då det är beläget i en annan EES-stat (nedan EES-stat). Också till dessa delar är en förutsättning för tillämpning av det förbud som avses i paragrafen att förbudet är nödvändigt för en effektiv tillsyn över kreditinstitutets konsoliderade kapitaltäckning. Ett förbud kan sålunda i praktiken utfärdas i sådana fall då tillsynsmyndigheten i företagets etableringsstat inte har behörighet granska ett sådant företag.

39 §. Tillhörighet till en utländsk konsolideringsgrupp. Denna paragraf motsvarar 11 § 3 mom. i den gällande lagen.

Ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet

40 §. Ledning av kreditinstitut och holdingföretag. Denna paragraf motsvarar 17 a § i den gällande lagen.

41 §. Separat ledning för kreditinstitut och försäkringsbolag. Denna paragraf motsvarar 15 § i den gällande lagen.

42 §. Anmälan om förvärv av aktier och andelar. Denna paragraf motsvarar 18 § i den gällande lagen

43 §. Rätt att motsätta sig förvärv. Denna paragraf motsvarar 19 § i den gällande lagen

5 kap. **Finansiella förutsättningar för kreditinstitutsverksamhet**

44 §. Minimikapital. I denna paragraf föreskrivs liksom i den gällande lagens 13 § om den minsta kapitalbas som ett kreditinstitut ovillkorligen skall ha, oberoende av vad som nedan i detta kapitel föreskrivs om kapitalkrav. Liksom enligt den gällande lagen skall en inlåningsbanks och ett kreditföretags kapital uppgå till minst 5 miljoner euro och ett betalningsförmedlingsföretags kapital till minst 1 miljon euro. Liksom enligt den gällande lagen skall kapitalet vara tecknat i sin helhet när koncession beviljas. Av lagförslagets 27 § 1 mom. följer att ett bolag inte ens efter att koncessionen beviljats får inleda sin verksamhet förrän kapitalet har betalats in till kreditinstitutet.

Kapitalbas

45 §. Primärt kapital. I denna paragraf definieras begreppet primärt kapital.

Paragrafens 1 mom. motsvarar 73 § 1 mom. i den gällande lagen.

Paragrafens 2—4 mom. motsvarar till sitt innehåll 2—4 mom. i den gällande lagen. Jämfört med den gällande lagen ändras momentens uppbyggnad så att i 2 mom. föreskrivs om avräkning av skatt som hänför sig till poster som avses i 1 mom. medan i 3 och 4 mom. föreskrivs om poster som inte över huvud taget får räknas till det primära kapitalet. Föreslagna 3 mom. justeras jämfört med den gällande lagen till följd av aktiebolagslagens ändrade bestämmelser om kapitallån. Till sitt materiella innehåll är momentet oförändrat. I föreslagna 4 mom. föreskrivs dessutom med anledning av lagförslagets 151 § 4 mom. att till kapitalbasen inte får räknas till följd av förändringar i skuldernas marknadsvärde såsom intäkter eller kostnader redovisade poster. Enligt det nämnda momentet får kreditinstitutet till bokslutsdagens verkliga värde redovisa också i momentet närmare angivna skuldposter. Förändringar i sådana skuldposters marknadsvärde medför emellertid i allmänhet inte sådan ekonomisk nytta för kreditinstitutet att det vore motiverat att

beakta dem i kapitalbasen. Bestämmelsen motsvarar till denna del kreditinstitutsdirektivets artikel 64.1. Till sitt materiella innehåll är momenten oförändrade.

I den föreslagna paragrafens 5 mom. föreskrivs med avvikelse från den gällande lagen om en särskild begränsning av definitionen av begreppet primärt kapital. Momentet föreslås bli tillämpat endast i sådana fall då kreditinstitutet i enlighet med lagförslagets 61 § har värdepapperiserat sina fordringar eller de riskexponeringar som ansluter sig till dem. Momentet är baserat på kreditinstitutsdirektivets artikel 57. Enligt det föreslagna momentets 1 punkt får till den primära kapitalbasen inte räknas sådana poster i det egna kapitalet som är baserade på väntad avkastning av värdepapperiseringen. Enligt momentets 2 punkt får till den primära kapitalbasen inte heller räknas garantiprovisioner eller andra intäkter av förbindelser som kreditinstitutet i samband med värdepapperisering har ställt för ett separat bolag som tagit emot fordringar eller med dessa sammanhängande riskexponeringar i syfte att förbättra kreditvärderingen för de värdepapperiserade fordringarna eller exponeringarna. Med ett kreditinstitut jämföras i enlighet med den föreslagna paragrafens 3 mom. ett företag som hör till samma koncern som kreditinstitut och ett företag som med stöd av lag eller avtal svarar för kreditinstitutets skulder samt ett företag över vilket ett sådant företag har bestämmanderätt.

I den föreslagna paragrafens 6 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att de poster som avses i denna paragraf skall beaktas till de belopp som redovisats i bokslutet. Motsvarande bestämmelse finns inte i den gällande lagen men det föreslagna momentet motsvarar tolkningen av den gällande lagen. Momentet gäller endast de belopp till vilka posterna beaktas, medan posternas karaktär bestäms uteslutande i enlighet med det momentet.

46 §. Supplementärt kapital. I denna paragraf definieras begreppet supplementärt kapital.

Paragrafens 1 mom. motsvarar 74 § 1 mom. i den gällande lagen. Momentets 3 punkt preciseras emellertid så att med skuldinstrument jämföras också egetkapitalinstrument till den del som ränta, utdelning eller annan gottgö-

relse på dem kumuleras för redovisningsperioder under vilka gottgörelse inte kan betalas.

Enligt paragrafens 2 mom. kan till det supplementära kapitalet i enlighet med artikel 63.3 i kreditinstitutsdirektivet räknas överskott som vid tillämpning av den metod med interna kreditvärderingar som avses i 59 § utgör skillnaden mellan bokförda nedskrivningar och förväntade förluster av riskvägda poster. Motsvarande bestämmelse finns inte i den gällande lagen. Momentet skall tillämpas endast på poster för vilka kapitalkravet har beräknats enligt den nämnda metoden. För hindrande av att förluster som hänför sig till sådana poster beaktas två gånger föreskrivs i momentet att till den supplementära kapitalbasen får räknas överskott som utgör skillnaden mellan bokförda nedskrivningar och väntade förluster som hänför sig till motsvarande poster. Differensen räknas in i kapitalbasen om den är positiv. Om differensen är negativ skall den dras av i enlighet med lagförslagets 48 § 3 mom. Enligt det föreslagna momentet får emellertid av överskottet beaktas högst 0,6 procent av de sammanräknade riskvägda posterna. Med riskvägda poster avses vid beräkningen av detta relationstal poster som är riskvägda enligt den interna klassificeringsmetod som avses i momentet. I fråga om aktier och andra investeringar i eget kapital skall emellertid vid tillämpningen av momentet beaktas endast väntade förluster men inte bokförda nedskrivningar på sådana investeringar.

Paragrafens 3 mom. motsvarar 74 § 2 mom. i den gällande lagen medan den föreslagna paragrafens 4—7 mom. motsvarar 3—6 mom. i den gällande paragrafen. I den föreslagna paragrafens 7 mom. föreskrivs dessutom med avvikelse från den gällande lagen för tydlighetens skull att vid beräkning av förhållandet mellan den primära och supplementära kapitalbasen i enlighet med momentet skall den primära kapitalbasen beaktas efter avräkning av de poster som avses i 48 § 1 mom. Bestämmelsen motsvarar tillämpningspraxis för den gällande lagen.

Till paragrafen föreslås i överensstämmelse med föreslagna 45 § 6 mom. bli fogat ett nytt 8 mom. enligt vilket de poster som avses i denna paragraf skall beaktas till det belopp som tagits upp i bokslutet. Eftersom sådana

förväntade förluster som avses ovan i 2 mom. inte är bokföringsposter skall momentet inte tillämpas på dem. Förväntade förluster skall enligt förslaget beaktas i enlighet med de krav som i kreditinstitutsdirektivets bilaga VII ställs på den interna klassificeringsmetoden.

47 §. Övrig kapitalbas. Den föreslagna paragrafens 1 mom. motsvarar 74 a § i den gällande lagen. I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs i överensstämmelse med lagförslagets 45 § 6 mom. och 46 § 8 mom. att de poster som avses i denna paragraf skall beaktas till de belopp som tagits upp i bokslutet.

48 §. Avdragsposter. Paragrafens 1 mom. motsvarar 75 § 1 mom. i den gällande lagen.

Den föreslagna paragrafens 2 mom. 1—4 punkten överensstämmer till innehållet med motsvarande punkter i den gällande lagens 75 § 2 mom. De nämnda punkterna föreslås emellertid bli preciserade till följd av den definition av begreppet kreditinstitut som ingår i 8 §, så att i punkterna hänvisas till både finländska och utländska kreditinstitut, eftersom termen "kreditinstitut" i lagförslagets 8 § avser uteslutande finländska kreditinstitut. Dessutom föreskrivs i momentets 5 punkt med avvikelse från den gällande lagen att om beloppet av sådana kvalificerade innehav som avses i lagförslagets 71 § överstiger den gräns som anges i den nämnda paragrafens 1 eller 2 mom., skall den överstigande delen dras av från det primära och supplementära kapitalet. Punkten motsvarar artikel 122.2 i kreditinstitutsdirektivet.

Till paragrafen fogas en ny 6 punkt enligt vilken från kapitalbasen skall dras av clearingfordringar som härrör från redan överlåtna eller betalda värdepapper i samband med transaktioner som gjorts efter den femte bankdagen samt från obetalda poster till avtalstidens utgång. Denna punkt motsvarar kapitalbasdirektivets bilaga II punkt 2a.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs i överensstämmelse med lagförslagets 46 § 2 mom. att vid tillämpning av den metod för intern kreditvärdering som avses i 51 § 1 mom. skall från den primära och supplementära kapitalbasen dessutom dras av skillnaden mellan de avskrivningar om väntade förluster som av de riskvägda tillgångarnas sammanlagda belopp har tagits upp i

bokföringen, om skillnaden är negativ. I enlighet med artikel 66.2 a i kreditinstitutsdirektivet skall detta moment inte tillämpas vid beräkning av sådana begränsningar av kundrisker som avses 69 § eller vid beräkning av begränsningar av sådana kreditinstituts kvalificerade innehav enligt 71 §, inte heller när det gäller kreditinstitut vilkas kapitaltäckning beräknas enligt metoden för intern kreditvärdering.

I den föreslagna paragrafens 4 mom. föreskrivs i enlighet med artikel 63.3 i kreditinstitutsdirektivet att vid beräkningen av kapitalkravet för kreditrisken i samband med värdepapperisering får sådana i 61 § 3 mom. avsedda poster på vilka i enlighet med kreditinstitutsdirektivet tillämpas riskvikten 1 250 procent alternativt dras av från kapitalbasen istället för att de i enlighet med det nämnda momentet inte beaktas vid beräkning av kapitalkravet.

I den föreslagna paragrafens 5 mom. föreskrivs i enlighet med artikel 63.3 i kreditinstitutsdirektivet att de poster som avses i 2—4 mom. till hälften skall dras av från det primära kapitalet och till hälften från maximibeloppet för det supplementära kapitalet enligt 46 § 7 mom. Om det supplementära kapitallets maximibelopp inte räcker för avdragen, skall den överskjutande delen dras av från det primära kapitalet. Motsvarande bestämmelse finns inte i den gällande lagen.

Den föreslagna paragrafens 6—9 mom. motsvarar till sitt innehåll 75 § 3—6 mom. i den gällande lagen. Paragrafens 7 och 8 mom. föreslås emellertid till följd av definitionen av begreppet kreditinstitut i lagförslagets 8 § bli så justerade att i momenten hänvisas både finländska kreditinstitut, som i enlighet med 8 § genomgående benämns kreditinstitut i denna lag, och till utländska kreditinstitut.

I den föreslagna paragrafens 10 mom. föreskrivs i överensstämmelse med lagförslagets 45 § 6 mom., 46 § 8 mom. och 47 § 2 mom. att de poster som avses i denna paragraf skall beaktas till de belopp som tagits upp i bokslutet, med undantag för underskott som avses i denna paragrafs 3 mom. Vid beräkning av underskott skall förväntade förluster beaktas i enlighet med de krav som anges i kreditinstitutsdirektivets bilaga VII.

Allmän riskhantering

49 §. Generalklausul om riskhantering. Generalklausulen i denna paragraf motsvarar bestämmelsen om riskkontroll i den gällande lagens 68 §. Eftersom lagförslagets 74 § innehåller särskilda bestämmelser om konsolideringsgruppens riskhantering skall denna paragraf med avvikelse från den gällande lagen tillämpas endast på kreditinstitut.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. får ett kreditinstitut inte i sin verksamhet ta så stora risker att dess kapitaltäckning eller likviditet utsätts för väsentlig fara. Momentet motsvarar till denna del 68 § 1 mom. i den gällande lagen. Ett kreditinstitut skall dessutom ha med hänsyn till sin verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Också i detta avseende motsvarar det föreslagna momentet den gällande lagen. Dessutom förutsätts i momentet i överensstämmelse med artikel 22 i kreditinstitutsdirektivet att ett kreditinstitut skall ha en tillförlitlig förvaltning som möjliggör effektiv riskhantering. Det sist nämnda kravet ingår inte i den gällande lagen men i sak avviker momentet inte heller i detta avseende från tolkningen av den gällande lagen. Dessutom föreslås att i momentet med avvikelse från den gällande lagen föreskrivs att förvaltningen, den interna kontrollen och riskhanteringen skall uppfylla de krav som ställs i kreditinstitutsdirektivets bilaga V. Enligt bilagan förutsätter en tillförlitlig förvaltning bl.a. att kreditinstitutets högsta ledning har fastställt en konsekvent ansvarsfördelning och klara principer för undvikande av intressekonflikter. Dessutom skall den högsta ledningen godkänna och regelbundet ompröva riskhanteringsstrategierna samt principerna för rapportering och hantering av riskerna både i samband med kreditinstitutets egen verksamhet och i dess verksamhetsmiljö. Enligt bilagan skall riskhanteringen omfatta åtminstone kredit- och motpartsrisker, risker som återstår efter tillämpning av godkända metoder för reducering av kreditrisker, samt avbrottsrisker, risker i samband med värdepapperisering, andra ränterisker än sådana som orsakas av handelslagret, operativa risker, likviditetsrisker och marknadsrisker.

Paragrafens 2 mom. motsvarar 68 § 2 mom. i den gällande lagen.

I paragrafen föreskrivs inte särskilt om den rätt att meddela närmare föreskrifter som Finansinspektionen har enligt gällande 68 § 3 mom., eftersom kreditinstitutsdirektivet och dess bilaga V innehåller närmare bestämmelser om de krav som ska ställas på riskhanteringen och Finansinspektionen enligt lagförslaget 93 § får generell rätt att meddela närmare föreskrifter i enlighet med direktivet.

50 §. Övervakning av riskkoncentrationer. Denna paragraf motsvarar 68 a § 1 och 3 mom. i den gällande lagen. I den föreslagna paragrafen ingår inte någon mot 2 mom. i den gällande paragrafen svarande bestämmelse om övervakning av en konsolideringsgrupps riskkoncentrationer, eftersom särskilda bestämmelser om detta ingår i lagförslaget 79 § i samband med bestämmelserna om gruppbasead tillsyn.

51 §. Interna transaktioner. Denna paragraf motsvarar huvudsakligen 71 a § i den gällande lagen. Med avvikelse från den gällande lagen skall den emellertid inte tillämpas på en konsolideringsgrupps moderföretag, eftersom särskilda bestämmelser om saken ingår i lagförslaget 79 § om gruppbasead tillsyn. Dessutom föreslås att ordalydelsen i den gällande paragrafens 1 mom. förtydligas. Till följd av den definition av begreppet kreditinstitut som föreslås i lagförslaget 8 § tas i 3 mom. in ett uttryckligt omnämnande om utländskt kreditinstitut. I sak är bestämmelsen oförändrad.

52 §. Allmänt likviditetskrav. Denna paragraf motsvarar 66 § i den gällande lagen.

53 §. Betalningsförmedlingsföretags likviditet. Denna paragraf motsvarar 66 a § i den gällande lagen. Hänvisningarna till de riskvikter som skall tillämpas vid beräkning av kapitaltäckningsgraden föreslås emellertid ändrade i överensstämmelse med de närmast motsvarar riskvikterna enligt denna lag. Till sitt materiella innehåll förblir bestämmelsen i väsentliga avseenden oförändrad.

Kapitaltäckning

54 §. Intern kapitalutvärdering. I denna paragraf föreskrivs om de allmänna kraven på reglering av kapitaltäckningen.

Paragrafen är baserad på artikel 123 i kreditinstitutsdirektivet. Artikel 123 är i sin tur ba-

serad på Baselkommitténs rekommendation om kapitaltäckningsregler för internationellt verksamma banker. Artikel 123 är i första hand baserad på rekommendationens princip nr 1 enligt vilken bankerna skall ha ett förfarande för att bedöma sin kapitaltäckning i relation till sin riskprofil samt en strategi för att bevara sin kapitalnivå.

Den krav som paragrafen ställer på kontroll av kapitaltäckningen utgör enligt förslaget en väsentlig del av en tillförlitlig förvaltning och en god riskhantering som det på ett mera allmänt plan föreskrivs om också i lagförslaget 49 §. Bestämmelsen kompletterar sålunda i fråga om kapitaltäckningen det i 49 § föreslagna allmänna kravet när det gäller en tillräckligt effektiv förvaltning, intern kontroll och riskhantering. Också den paragraf som det här är fråga om bör tillämpas med beaktande av de i direktivets bilaga V angivna krav som paragrafen hänvisar till.

Finansinspektionen kan med stöd av lagförslaget 93 § meddela sådana närmare föreskrifter om tillämpning av denna paragraf som förutsätts för genomförande av direktivet.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. skall ett kreditinstituts kapitalbas fortlöpande vara tillräckligt stor och av en sådan beskaffenhet att den motsvarar kreditinstitutets riskexponeringar, enligt vad som föreskrivs närmare i lagen. Det i momentet stadgade allmänna kravet på en tillräckligt stor kapitalbas som täcker kreditinstitutets samtliga riskexponeringar förverkligas enligt förslaget dels genom detaljerade krav vad beträffar det lagstadgade kapitalkravet enligt lagförslaget 55 § och de bestämmelser som paragrafen hänvisar till och dels genom det nedan i denna paragraf föreslagna kravet enligt vilket kreditinstitutet skall iaktta i förhållande till karaktären och omfattningen av sin verksamhet tillräckliga skriftliga principer och procedurer för identifiering, mätning och rapportering av risker som hotar dess kapitaltäckning. När det gäller dessa principer och förfaranden är det skäl att i enlighet med de internationella kraven som ligger till grund för bestämmelsen i praktiken förutsätta bl.a. att de mål som kreditinstitutet ställer upp för sin kapitalbas fortlöpande skall överskrida det ovan nämnda lagstadgade kapitalkravet.

Det allmänna princip som kommer till ut-

tryck i momentet är baserad på den centrala utgångspunkten för Baselkommitténs rekommendation, dvs. att kreditinstitutet fortlöpande skall upprätthålla en kapitaltäckningsnivå som överskrider den miniminivå som de nedan föreslagna detaljerade bestämmelserna förutsätter, bl.a. av den anledningen att inte ens detaljerade bestämmelser om kapitalkravet i praktiken täcker bankernas samtliga riskexponeringar. Dessutom kan den på bestämmelserna baserade beräkningen av kapitalkravet vara förenad med osäkerhetsfaktorer. Bestämmelsen bygger på tänkesättet att kapitalbasen skall fungera som en buffert mot oväntade förluster. För att vara effektiv måste bufferten säkerställa att kreditinstitutets verksamhet kan fortsätta utan störningar i olika situationer. Avsikten med bestämmelsen är också att understryka den omständigheten att det i första hand är kreditinstitutet själv som ansvarar för att dess kapitalbas räcker för att täcka kreditinstitutets samtliga riskexponeringar och det kapitalbehov som dessa ger upphov till.

De interna kapitalmål som avses i denna paragraf kan emellertid inte i det avseendet jämföras med de lagstadgade kapitalkrav som följer av lagförslaget 55 §, att Finansinspektionen t.ex. enbart på grund av ett kapitalunderskott i förhållande till sådana internt uppställda kapitalmål direkt i enlighet med lagförslaget 87 § skulle kunna sätta ut en tidsfrist inom vilken kapitalunderskottet skall vara täckt, eller över huvud taget enbart på denna grund återkalla kreditinstitutets koncession. Ett kapitalunderskott som enbart är baserat på interna kapitalmål skulle inte heller i sig leda till sådan begränsning av vinstutdelningen som avses i lagförslaget 88 §.

Finansinspektionen kan enligt förslaget emellertid genom en sådan omfattande bedömningsprocess som avses i lagförslaget 85 § utvärdera ett kreditinstituts egen bedömning av sitt interna kapitalbehov enligt denna paragraf och om kontrollen är tillräckligt effektiv samt arten och omfattningen av kreditinstitutets kapitalbas för täckning av detta kapitalbehov. För att säkerställa att kreditinstitutets kapitalbas räcker också för att täcka dess interna kapitalbehov kan Finansinspektionen vid behov under de förutsättningar som anges i lagförslaget 86 § och

som närmare beskrivs i samband med den nämnda paragrafen uppställa krav på tilläggskapital för kreditinstitutet. Enligt det nämnda lagrummet kan ett högre kapitaltäckningskrav uppställas om kreditinstitutets kapitalbas väsentligt underskrider dess egen bedömning av kapitalkravet och Finansinspektionen kan på basis av den bedömningsprocess som nämns ovan konstatera att kapitalunderskottet beror på att kreditinstitutets förvaltning, interna kontroll, riskhantering eller kapitalförvaltning inte motsvarar de krav som uppställs i 49 §, nedan i denna paragraf eller i 68 , 74 , 78 och 79 §. Ett högre kapitalkrav kan uppställas också i det fall att Finansinspektionen genom den nämnda utvärderingen kan konstatera att kreditinstitutet på grund av att det åsidosatt de ovan nämnda kraven har bedömt sitt kapitalbehov på ett bristfälligt eller felaktigt sätt och att kreditinstitutet av denna anledning uppenbart har ett betydande reellt kapitalunderskott. De lagstadgade påföljder av att kapitaltäckningskraven underskrids som det hänvisas till ovan, dvs. i sista hand återkallande av koncessionen, kommer i fråga efter att ett högre kapitalkrav fastställts, om kreditinstitutet inte har förmått uppfylla detta.

Om kreditinstitutet emellertid klart försummar att uppfylla de detaljerade krav som på förhand har ställts i denna paragraf eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av den, dvs. om kreditinstitutet t.ex. i något avseende försummar att fastställa principer gällande omständigheter som nämns i 2 mom. eller att uppställa interna kapitalmål enligt 3 mom. eller om dessa inte uppfyller de detaljerade, i kapitaldirektivet angivna krav som på förhand uppställts i Finansinspektionens föreskrifter, kan Finansinspektionen direkt med stöd av bestämmelserna inom ramen för sina befogenheter vidta åtgärder oberoende av den ovan nämnda övergripande utvärderingsprocessen. Sådana åtgärder är bl.a. en offentlig anmärkning eller varning enligt lagen om Finansinspektionen och utsättande av vite samt begränsning av verksamheten enligt detta lagförslags 29 § samt i sista hand återkallande av koncessionen efter en tidsfrist som avses i lagförslaget 87 §.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. skall ett kreditinstitut iakttä i förhållande till karaktären och omfattningen av sin verksam-

het tillräckliga skriftliga principer och procedurer för identifiering, mätning och rapportering av risker som hotar dess kapitaltäckning, för risktagning, riskbegränsning och annan riskhantering samt för användning av kapitalbasen för risktäckning. Detta krav innebär att kreditinstitutet skall skapa en intern kapitalförvaltningsprocess för utvärdering av storleken av sin kapitalbas samt för bedömning av om förvaltningen, den interna kontrollen samt kapital- och riskhanteringen är tillräckligt effektiv i förhållande till kreditinstitutets riskexponering och det därav följande kapitalbehovet.

Kreditinstitutet skall enligt förslaget göra en övergripande bedömning av sin riskhanteringsförmåga med beaktande av sina egna särdrag och osäkerhetsfaktorerna i samband med verksamheten. Riskhanteringsförmågan är beroende av kreditinstitutets kapital och lönsamhet samt av kvalitativa faktorer, bl.a. en tillförlitlig förvaltning samt av en välorganiserad intern kontroll, riskhantering och kapitalförvaltning. Kapitalbasen, lönsamheten och de kvalitativa faktorerna kan inte ersätta varandra utan en god riskhanteringsförmåga är alltid resultatet av alla dessa faktors sammanlagda effekt.

Med risker som hotar kapitaltäckningen avses i momentet alla väsentliga, av kreditinstitutets affärsverksamhet och verksamhetsmiljö orsakade risker som hotar dess kapitaltäckning. I fråga om kapitalförvaltningsprocessen är det skäl att utöver de riskexponeringar som skall beaktas vid beräkningen av kapitalbasens minimibelopp enligt lagförslaget 55 § beakta också exponeringar som inte beaktas i beräkningen, dvs. ränterisken i den finansiella balansräkningen, likviditetsrisken och den strategiska risken. Kapitalförvaltningsprocessen skall enligt förslaget omfatta också kreditinstitutets eventuella riskexponeringar för affärsverksamhet som inte hör till den egentliga kreditinstitutsverksamheten, t.ex. för försäkringsverksamhet som bedrivs inom samma finans- och försäkringskonglomerat.

Kapitalförvaltningsprocessen skall utöver mätbara risker (*kvantitativa risker*) täcka också kvalitativa risker. Med mätbara risker avses risker i samband med oväntad förlust som kan värderas enligt statistiska och matematiska metoder eller med belastningstest

(*stresstest*). Till kategorin kvalitativa risker hör t.ex. anseenderisk, rättsliga risker, förändringar i reglerings- och övervakningsmiljön samt risker som orsakas av brister i förvaltningen, i den interna kontrollen, i riskhanteringen eller kapitalförvaltningen. Kreditinstitutet skall täcka sina mätbara risker i första hand med kapital, medan hanteringen av kvalitativa risker i första hand förutsätter att man väljer de rätta riskhanteringsmetoderna. Kreditinstitutet kan sålunda inte ersätta kvalitativa brister i riskhanteringen enbart genom att öka sitt kapital och de kan å andra sidan inte ersätta kapitalbrist med enbart förbättrad riskhantering.

Som sådana principer och procedurer för identifiering, mätning och rapportering av risker som avses i momentet kan nämnas t.ex. principerna för en heltäckande riskanalys och identifiering av problemkrediter, beslut om modeller och metoder för riskmätning samt principerna för rapportering till ledningen och för rapporteringsfrekvensen.

Principerna och procedurerna för risktagning och riskbegränsning gäller t.ex. förfarandena vid beviljande av krediter samt ändring och förnyande av kreditvillkor, beslut om att decentralisera kreditgivningen, begränsningar av kreditgivningen när det gäller vissa typer av fordringar, grupper av fordringar eller motparter, målsättningar för och begränsning av valuta- och räntepositioner samt övriga principer för balanshantering.

Andra principer och procedurer för riskhantering är t.ex. beredskapsplaner för likviditetskriser, kontinuitetsplaner för affärsverksamheten vid allvarliga störningar samt åtgärder för att förebygga farliga arbetskombinationer och intressekonflikter inom organisationen.

Som exempel på principer och procedurer i fråga om kapitalbasen för risktäckning kan nämnas t.ex. planering av kapitalstrukturen, framtida kapitalkällor och kapitalkostnader. I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs dessutom uttryckligen att kreditinstitutet skall ställa upp tillräckligt fokuserade kvantitativa och kvalitativa mål för kapitalbasen.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. förutsätts vidare att kreditinstitutet upprättar skriftliga beskrivningar av principerna och procedurerna. Kreditinstitutet skall också sä-

kerställa att beskrivningarna uppdateras då det sker betydande förändringar i kreditinstitutets verksamhet eller verksamhetsmiljö.

I momentet föreskrivs att principerna och procedurerna skall vara tillräckliga i förhållande till karaktären och omfattningen av kreditinstitutets verksamhet. Bestämmelsen ger uttryck för proportionalitetsprincipen som enligt kreditinstitutsdirektivet är en av de centrala principerna för kapitalförvaltningsprocessen. Vid bedömningen av arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamhet skall avseende fästas vid bl.a. kreditinstitutets storlek och komplexitetsgraden i dess affärsverksamhet, storleken av de risker som enligt sig kreditinstitutets verksamhet och dess verksamhetsmiljö, kreditinstitutets rättsliga struktur samt kreditinstitutets betydelse för stabiliteten på finansmarknaden.

Det i momentet föreskrivna kravet på iakttagande av principerna och procedurerna innebär att kapitalförvaltningsprocessen skall utgöra en del av kreditinstitutets beslutskultur och ledningssystem såväl på den strategiska som på den operativa nivån. Kreditinstitutet skall också regelbundet göra en från kapitalförvaltningsprocessen fristående intern bedömning för att säkerställa att kapitalförvaltningsprocessen fortfarande uppfyller de lagstadgade kraven och kreditinstitutets interna målsättning. Denna fristående interna bedömning kunde i praktiken göras t.ex. inom ramen för kreditinstitutets interna revision.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. skall kreditinstitutet ställa upp interna mål för storleken och arten av den kapitalbas som behövs för täckning av de risker som beräknats enligt 2 mom. Kapitalmålen skall ställas upp utifrån kreditinstitutets affärsområden eller på något annat ändamålsenligt sätt på så sätt att för varje affärsenhet eller riskområde anvisas internt kapital i den utsträckning som risk- eller affärsområdet förutsätter.

Sådana interna mål som avses i momentet är bl.a. nivån på kapitalbasen i förhållande till riskerna och det kapitalbehov som dessa förorsakar, samt kapitalbasens belopp uttryckt i euro. När kreditinstitutet ställer upp de interna målen för kapitalbasen skall det utöver de lagstadgade kapitaltäckningskraven beakta också sina egna strategiska mål, t.ex. strävanden att uppnå en viss kreditklass och

planerade ändringar i affärsverksamheten. Målen skall vara av en föregripande karaktär. När målen ställs upp är det skäl att utöver de risker som orsakas av kreditinstitutets aktuella och planerade verksamhet beakta också eventuella förändringar i verksamhetsmiljön.

När kreditinstitutet ställer upp sina interna mål kan det definiera de begrepp som det använder på önskat sätt och i sina beräkningar använda de metoder och antaganden som det anser vara ändamålsenliga. I enlighet härmed kunde definitionen av kreditinstitutets kapitalbas vid tillämpningen av detta moment avvika från den definition av begreppet kapitalbas som föreskrivs ovan i 45–48 §. Avsikten är att momentet till denna del skall tillämpas så att kreditinstitutet själv definierar den kapitalbas som bäst lämpar sig för dess verksamhet. Kreditinstitutet får emellertid inte ens i detta interna kapitalräkna in poster som inte uppfyller de kvalitativa krav som enligt de nämnda lagrummen ställs på kapitalbasen. Kreditinstitutet måste dessutom kunna redogöra för hur de definitioner och antaganden som det utgår ifrån skiljer sig från definitionerna och antagandena i lagen, förordningarna och bestämmelserna.

55 §. Kapitalkrav. Syftet med denna paragraf är att med tanke på lagens överskådlighet ta in en allmän bestämmelse med en uppräknings av de krav som gäller för olika typer av kapitalkrav. I fråga om de olika typerna av lagstadgade kapitalkrav som avses i paragrafen används nedan i lagen benämningen ”minimibelopp för kapitalbasen” till åtskillnad från det interna kapitalkrav som avses i lagförslagets 54 § och det av prövning beroende högre kapitaltäckningskrav som avses i lagförslagets 86 §.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 75 om det allmänna kapitaltäckningskravet samt om de risker som detta skall täcka. Momentets kapitalkrav motsvarar begreppet ”Pelare I” i Baselkommitténs rekommendation. Momentet och de paragrafer som det hänvisar till ersätter 72 samt 76–78 c § i den gällande lagen.

Nedan i lagförslagets 56–61 § föreskrivs om beräkning av det allmänna kapitaltäckningskravet. I lagförslagets 56 § föreskrivs om undantag i detta avseende. I lagförslagets 57–60 § föreskrivs om beräkning av kapitalkravet för kreditrisken. Kapitalkravet för

kreditrisken skall enligt förslaget beräknas med användning av antingen det i 58 § eller det i 59 § föreskrivna förfarandet varefter från det beräknade beloppet dras av de poster som på ett godtagbart sätt har täckts med den metod för kreditriskreducering som avses i 60 §. I lagförslagets 61 § föreskrivs om beräkning av kapitalkravet för risker som är baserade på värdepapperisering av fordringar och med dem anslutna risker. I lagförslagets 62 § föreskrivs om beräkning av kapitalkravet för operativa risker. I lagförslagets 63 § föreskrivs om beräkning av kapitalkravet för hela verksamhetens valutarisk och råvarurisk samt i 64 och 65 § om kapitalkravet för exponeringar i handelslagret.

Det allmänna kapitaltäckningskrav som avses i 1 mom. skall enligt förslaget beräknas genom addition av kapitalkraven för de på ovan angivet sätt beräknade kreditriskerna, operativa riskerna, valutariskerna, råvaruriskerna samt exponeringarna i handelslagret.

I paragrafens 2 mom. 1 punkten föreskrivs dessutom om kapitalkravet för kundrisker. Bestämmelser om detta finns i 67–69 §. I momentets 2 punkt föreskrivs om kapitalkravet för kvalificerade innehav i andra företag än kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag. I lagförslagets 71 § föreskrivs om beräkning av kapitalkrav. De båda kapitalkraven enligt detta moment samt kapitalkravet enligt 1 mom. är enligt förslaget jämställda och oberoende av varandra, liksom enligt den gällande lagen.

I paragrafens 3 mom. föreslås i överensstämmelse med 72 § 2 mom. i den gällande lagen att ett kreditinstituts kapitalbas alltid skall uppgå till det minimibelopp som nämns i lagförslagets 44 §. Kreditinstitutet skall sålunda ha en kapitalbas som, oberoende av vad som föreskrivs ovan i denna paragraf, alltid uppgår till minst 5 miljoner euro om inte annat följer av övergångsbestämmelsen i lagförslagets 177 §.

Enligt paragrafens 4 mom. skall ett betalningsförmedlingsföretag ha en mot det allmänna kapitaltäckningskravet enligt 1 mom. svarande minsta kapitalbas som, liksom för närvarande, med avvikelse från vad som gäller för andra kreditinstitut beräknas uteslutande med tillämpning av 66 §.

I paragrafens 5 mom. föreslås en mot 72 § 3 mom. i den gällande lagen svarande be-

stämmelse enligt vilken vid beräkning av det allmänna kapitaltäckningskravet, sådana kundrisker som avses i 2 mom. och kapitalkravet för kvalificerade innehav, det minsta kapitalkrav som avses i 3 mom. samt det minsta kapitalkravet för ett betalningsförmedlingsföretag, till kapitalbasen skall räknas den primära kapitalbasen enligt 45 § och den supplementära kapitalbasen enligt 46 §, minskad med de avdragsposter som avses i 48 §.

I paragrafens 6 mom. föreslås i överensstämmelse med 72 § 4 mom. i den gällande lagen en bestämmelse enligt vilken vid beräkning av kapitalkravet för valuta- och råvaruriskerna i ett kreditinstituts hela verksamhet enligt 1 mom. 3 punkten och kapitalkravet för marknadsriskerna i handelslagret enligt 4 punkten samt kapitalkravet för exponeringen i handelslagret, till kapitalbasen dessutom får räknas de poster som avses 47 §.

I paragrafens 7 mom. föreslås för tydlighetens skull en bestämmelse enligt vilken på medlemskreditinstitutet i den sammanslutning av andelsbanker som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform skall tillämpas bestämmelser som delvis avviker från denna lag. I den nämnda lagens 9 § föreskrivs om kapitalkrav för medlemskreditinstitut och i lagens 7 § om begränsning av medlemskreditinstituts kundrisker.

56 §. Undantag i fråga om kapitalkrav. I denna paragraf föreskrivs om undantag i enlighet med direktivets artikel 69 när det gäller kapitalkrav för dotterkreditinstitut. I enlighet med den nämnda artikeln föreslås att undantag tillämpas i fråga om det allmänna kapitaltäckningskravet i 55 § 1 mom. samt i fråga om det kapitalkrav som kundrisker som avses i den nämnda paragrafens 2 mom. 1 punkten. Däremot kan undantag inte tillämpas i fråga om det allmänna kapitalkrav som avses i 55 § 3 mom. På det kreditinstitut som undantaget avser tillämpas inte rapporteringsskyldigheten i enlighet med 84 § 1 mom.

I syfte att uppfylla det krav på en tillförlitlig förvaltning som avses i direktivets artikel 69 b föreslås att undantag oberoende av vad som föreskrivs i direktivet inte tillämpas i fråga om de krav på tillförlitlig förvaltning samt tillräcklig intern kontroll och riskhan-

tering som avses i 49 §. Det har ansetts nödvändigt att iakta sådana minimikrav också när det gäller undantagna kreditinstitut, för att bestämmelserna om moderföretags konsoliderade finansiella ställning skall kunna tillämpas på ett tillförlitligt sätt. Nedan i lagförslagets 78 § föreskrivs om möjligheten att avvika från de i 54 § angivna kvalitativa kraven i fråga om den interna kapitalutvärderingen.

Undantag kan göras endast i fråga om dotterkreditinstitut. Ett moderkreditinstitut skall däremot alltid uppfylla kapitalkravet och det konsoliderade kapitalkravet. Dessutom skall både kreditinstitutet och dotterkreditinstitutet vara finländska kreditinstitut.

Enligt paragrafens 1 mom. kan undantag beviljas från de krav som avses i 55 § 1 mom. och motsvarande 4 mom. för betalningsförmedlingsföretag samt från de krav som avses i 2 mom. 1 och 2 punkten. Undantaget kan gälla också en del av de krav som nämns ovan. Enligt momentet förutsätts att Finansinspektionen beviljar tillstånd att tillämpa paragrafen. Enligt förslaget skall tillstånd beviljas på ansökan av ett kreditinstitut, om de förutsättningar som anges i momentet är uppfyllda.

I paragrafens 1 mom. 1 punkten anges som villkor att det inte finns några rättsliga hinder för överföring av tillgångar från moderföretaget till ett dotterkreditinstitut såväl i främmande som i eget kapital. Moderföretagets rätt att bevilja ett dotterkreditinstitut kredit eller att förvärva aktier i dotterkreditinstitutet och i detta syfte överföra tillgångar till dotterkreditinstitutet har i allmänhet inte begränsats. Inte heller de föreslagna kapitaltäckningsbestämmelserna begränsar moderföretagets rätt att investera medel i ett dotterkreditinstitut, eftersom på sådana ansvarsförbindelser inom en konsolideringsgrupp enligt förslaget skall tillämpas riskvikten 0 procent såväl i fråga om det allmänna kapitaltäckningskravet som i fråga om begränsningarna av kundriskerna. Ett sådant hinder som avses i punkten kan närmast bestå i att moderkreditinstitutets rätt att investera medel begränsas med stöd av lagen om temporärt avbrytande av en inlåningsbanks verksamhet eller med stöd av någon annan lagstiftning som är avsedd att tillämpas i undantagsförhållanden.

I momentets 2 punkt uppställs som till-

ståndsvillkor att moderkreditinstitutet på ett sätt som Finansinspektionen godkänt svarar för dotterkreditinstitutets åtaganden. Denna punkt motsvarar direktivets artikel 69 c. Villkoret kan i praktiken uppfyllas t.ex. så att moderkreditinstitutet enligt ett gällande beslut av bolagsstämman eller enligt ett gällande beslut som styrelsen fattat inom ramen för sin behörighet betalar dotterkreditinstitutets förfallna skulder till borgenärerna i det fall att dotterkreditinstitutet är insolvent, eller att moderkreditinstitutet beviljar dotterföretaget tillräcklig finansiering för betalning av skulderna. Dessutom förutsätts att moderkreditinstitutets finansiella ställning gör det möjligt att uppfylla åtagandet. Enligt den föreslagna punkten förutsätts ett sådant åtagande emellertid inte i det fall att Finansinspektionen gör bedömningen att dotterkreditinstitutets operativa risker är obetydliga.

Enligt momentet 3 punkt är ett tillståndsvillkor dessutom att dotterkreditinstitutet omfattas av den gruppbaseade tillsynen över moderkreditinstitutet. Dotterkreditinstitutets risker blir sålunda täckta genom det konsoliderade kapitalkravet för moderkreditinstitutet.

57 §. Kapitalkrav för kreditrisker. I denna paragraf föreskrivs om de allmänna principerna för beräkning av kapitalkrav för kreditrisker.

I paragrafens 1 mom. föreslås i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artikel 75 att kapitalkravet för kreditrisker, liksom enligt den gällande lagen, skall vara 8 procent av det riskvägda beloppet av kreditinstitutets tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen. Med avvikelse från den gällande lagen föreslås ingen bestämmelse om riskvikterna för olika tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen utan i momentet föreslås endast ett konstaterande av att kreditinstitutets tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen skall vägas enligt den kreditrisk som sammanhänger med dem. Beroende på vilken metod som används tillämpas antingen riskvikter som bestäms genom förordning (*schablonmetoden*) eller också baseras riskvikterna på kreditinstitutets interna kreditvärdering (*internmetoden för kreditvärdering*).

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. skall kapitalkravet för kreditrisken beräknas

enligt någondera av de metoder som nämns ovan. I 58 § föreskrivs närmare om schablonmetoden för beräkning av kreditrisker och i 59 § om internmetoden för kreditvärdering. Under de förutsättningar som anges i kreditinstitutsdirektivets artikel 89 kan Finansinspektionen i samband med tillståndsförfarandet enligt internmetoden för kreditvärdering tillåta att kreditinstitutet använder schablonmetoden parallellt med internmetoden.

Enligt paragrafens 3 mom. skall derivatinstrument beaktas med tillämpning av de metoder som avses i kreditinstitutsdirektivets bilaga III. Med derivatinstrument avses i direktivets bilaga IV nämnda ränte- och valutaderivat. På sådana repo- och försäljningsavtal om värdepapper som avses i nämnda bilaga III, på värdepapperslån och krediter i samband med värdepappershandel skall under de förutsättningar som avses i nämnda bilaga tillämpas samma metoder som på derivatinstrument. Som kredit enligt detta moment betraktas också värdepappershandel som på det sätt som avses i den nämnda bilagan clearas efter längre än vanligt. Enligt direktivets bilaga III kan instrument som avses i momentet under de förutsättningar som anges i bilagan beaktas antingen enligt den på instrumentens verkliga värde baserade metoden som avses i bilagans del 3, enligt den på instrumentens ursprungliga värde baserade metoden som avses i den nämnda bilagans del 4 eller enligt den schablonmetod som avses i bilagans del 5. Nedan i lagförslaget 79 § 2 mom. föreskrivs dessutom att instrument som avses i momentet med Finansinspektionens tillstånd kan beaktas enligt en sådan i det nämnda momentet avsedd metod som baserar sig på kreditinstitutets egna modeller. Tillstånd för användning av en sådan internmetod kan under de förutsättningar som föreskrivs i direktivet beviljas både kreditinstitut vars kapitalkrav för kreditrisken beräknas enligt den i denna paragraf nämnda schablonmetoden och kreditinstitut som har fått tillstånd att använda den internmetod för kreditvärdering som avses i lagförslaget 59 § 1 mom. Finansinspektionen skall enligt förslaget meddela sådana på bilagan baserade närmare föreskrifter om tillämpning av dessa metoder som avses i direktivet. De principer som framgår av momentet motsvarar i fråga om

derivatinstrument huvudsakligen den gällande lagen och tillämpningspraxis för den.

Enligt paragrafens 4 mom. skall ingendera av de metoder som nämns ovan tillämpas på kapitalkrav för kreditrisker i samband med värdepapperisering. I sådana fall skall lagförslaget 61 § tillämpas.

I paragrafens 5 mom. konstateras för tydlighetens att tillgångar som enligt 48 § skall dras av från kapitalbasen inte beaktas som tillgångar enligt denna paragraf. Momentet motsvarar den gällande lagens 75 § grupp I punkt 8.

58 §. Schablonmetod för beräkning av kreditrisker. I denna paragraf föreskrivs om användning av den på externa riskviker baserade schablonmetoden för beräkning av kreditrisker. Metoden är baserad på kreditinstitutsdirektivets artiklar 78-83 och bilaga VI.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs att riskvikterna vid användningen av metoden fastställs antingen direkt på basis av en fordran eller enligt motparten i en förbindelse utanför balansräkningen eller enligt karaktären av tillgångarna eller också på basis av ett godkänt ratinginstituts kreditvärdering. Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. föreskrivs genom förordning närmare om fastställande av riskviker. Föreskrifter om fasta riskviker meddelas genom förordning i enlighet med kreditinstitutsdirektivets bilaga VI. Kreditinstitutet kan själv välja om det använder fasta koefficienter eller externa kreditvärderingar. Om kreditinstitutet har börjat använda externa värderingar i fråga om en post och en sådan värdering fortfarande finns att tillgå, får kreditinstitutet emellertid inte utan grundad anledning övergå till att använda en förmånligare fast riskvikt.

Enligt paragrafens 2 mom. skall tillgångarna vid tillämpningen av metoden beaktas till bokföringsvärdet. Garantiförbindelser och övriga förbindelser utanför balansräkningen beaktas enligt sitt kreditmotvärde, som bestäms genom förordning.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om de allmänna principerna för användning av externa kreditvärderingar. Enligt momentet godkänner Finansinspektionen de ratingsinstitut vilkas kreditvärdering läggs till grund för den riskvikt som avses i 1 mom. 2 punkten. Finansinspektionen kan antingen själv bedöma ett ratinginstituts kompetens i enlighet med

kreditinstitutsdirektivets bilaga VI eller basera sitt godkännande på att en myndighet i en annan EES-stat har godkänt ratinginstitutet i fråga. Finansinspektionen skall enligt det föreslagna momentet på det sätt som direktivet förutsätter förvissa sig om att institutets verksamhet uppfyller tillräckligt höga krav på opartiskhet, oberoende, kontinuitet, offentlighet och tillförlitlighet. Dessutom skall Finansinspektionen i enlighet med direktivet offentliggöra en förteckning över godkända ratinginstitut samt de allmänna principer enligt vilka Finansinspektionen bedömer ratinginstitut. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs hur institutens kreditvärderingar omräknas till riskvikter.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om bemyndigande av finansministeriet att utfärda en förordning om tillämpning av metoden. Enligt momentet föreskrivs genom förordning om riskklassificering av tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen, om de riskkoefficienter som skall tillämpas på riskklasserna, om beräkning av kreditmotvärdet för förbindelser utanför balansräkningen samt om fastställande av riskkoefficienter som är baserade på extern kreditvärdering. Förordningen motsvara kreditinstitutsdirektivets bilaga VI samt i fråga om beräkning av kreditmotvärdet de krav som ställs i bilaga III.

59 §. Användning av internmetoden för beräkning av kapitalkrav för kreditrisker. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om användning av en på kreditinstitutets egna kreditvärderingar baserad metod för beräkning av kapitalkrav för kreditrisker. Metoden är baserad på kreditriskdirektivets artiklar 84—89 och på de detaljerade bestämmelserna i bilaga VII. På grund av de detaljerade bestämmelserna är det inte möjligt på lag- eller förordningsnivå beskriva förutsättningarna för användning av metoden samt principerna för beräkning av kapitalkravet för olika tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen, utan de krav som gäller tillämpning av metoden baseras enligt förslaget på detaljerade föreskrifter som Finansinspektionen meddelar i enlighet med de nämnda artiklarna och den nämnda bilagan. I enlighet med lagförslagets 92 § skall emellertid genom förordning föreskrivas om tillämpning av i den nämnda paragrafen avsedda direktivbestämmelser som

ger medlemsstaterna möjlighet att välja mellan flera regleringsalternativ. Genom förordning föreskrivs endast om vilket alternativ som tillämpas i Finland. Enligt förslaget skall Finansinspektionen meddela föreskrifter om tillämpning av det regleringsalternativ som avses i förordningen.

En förutsättning för användning av metoden är enligt direktivet alltid Finansinspektionens tillstånd. Tillstånd skall beviljas om metoden uppfyller de krav som ställs i de nämnda artiklarna och i bilagan. En allmän förutsättning för tillämpning av metoden är enligt det föreslagna momentet att kreditinstitutet tillämpar tillförlitliga och konsekventa metoder för klassificering och hantering av kreditriskerna.

Enligt kreditinstitutsdirektivets artikel 84 kan metoden godkännas för användning inom hela konsolideringsgruppen. En sådan gemensam behandling är möjlig om kreditriskerna för konsolideringsgruppens moderföretag och samtliga dotterföretag hanteras enligt enhetliga principer. Enligt direktivets artikel 129 skall beslut om användning av metoden för hela konsolideringsgruppen efter sådant samrådsförfarande som avses i den nämnda artikeln fattas av den myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen. Av direktivet framgår entydigt att om det råder oenighet mellan myndigheterna om godkännande av metoden skall i sista den myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen fatta beslutet. Av direktivet framgår emellertid inte klart vilken förvaltningsrättslig status en sådan utländsk myndighets beslut har i en annan medlemsstat. Av denna anledning görs i denna paragraf samt i lagförslagets 77 § skillnad mellan godkännande av metoden och tillstånd att ta den i bruk. Med godkännande av metoden avses den för den gruppbaseade tillsynen ansvariga myndighetens avgörande varmed det konstateras att det finns förutsättningar för användning av metoden enhetlig inom hela konsolideringsgruppen samt att tillstånd att ta i bruk metoden kan beviljas samtliga företag som hör till konsolideringsgruppen. I beslutet om godkännande av metoden ställs också eventuella villkor för att börja använda metoden. Utöver detta beslut om godkännande förutsätts emellertid i sådana fall då beslutet har fattats av en utländsk myndighet att Finansinspektio-

nen fattar ett separat tillståndsbeslut i fråga om de finländska företag som hör till konsolideringsgruppen. Genom Finansinspektionens tillståndsbeslut endast bekräftas det avgörande som den utländska myndigheten har fattat. Eftersom behörigheten att besluta om godkännande av metoden enligt direktivet då entydigt hör till den utländska myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen, får Finansinspektionen i ett sådant tillståndsbeslut inte avvika från den utländska myndighetens avgörande. Eftersom Finansinspektionen enligt förslaget inte skulle ha prövningsrätt i fråga om beviljande av tillstånd eller i fråga om tillståndsvillkoren, får Finansinspektionens beslut i ett sådant fall överklagas endast på grund av procedurfel eller på den grunden att den utländska myndighetens avgörande inte motsvarar direktivets krav. Till övriga delar beror rätten att eventuellt överklaga beslutet på vad som föreskrivs om saken i den myndighets hemstat som svarar för den gruppbaseade tillsynen.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs på motsvarande sätt om tillstånd för användning av en sådan på kreditinstitutets egna modeller baserad metod som avses i kreditinstitutsdirektivets bilaga III del 6 vid beräkning av kapitalkravet för derivatinstrument. Också enligt detta moment skall tillstånd beviljas om kreditinstitutet tillämpar tillförlitliga och konsekventa metoder som uppfyller kraven i den nämnda bilagan.

I enlighet med de principer som nämns ovan föreskrivs i 3 mom. att Finansinspektionen utan särskild ansökan skall ge ett till konsolideringsgruppen hörande finländskt företag sådant tillstånd som avses i 1 eller 2 mom. enligt villkoren för godkännandet, om Finansinspektionen i egenskap av den myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen har beslutat godkänna metoden för användning inom hela konsolideringsgruppen. I 77 § föreskrivs om godkännandebeslut då Finansinspektionen är den myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen.

På motsvarande sätt föreskrivs i 4 mom. att om ett kreditinstitut omfattas av den gruppbaseade tillsynen över ett utländskt kreditinstitut som har fått verksamhetstillstånd i en annan EES-stat och hos den utländska myndigheten i den andra staten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som svarar

för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitutet har ansökt om godkännande av den metod som avses i 1 eller 2 mom., skall Finansinspektionen utan dröjsmål efter att ha fått vetskap om myndighetens beslut i enlighet med 1 eller 2 mom. tillåta att metoden tas i bruk på de villkor som anges i beslutet. Finansinspektionen vore emellertid enligt det föreslagna momentets 1 punkt skyldig att i sådana situationer säkerställa att den gruppbaseade tillsynen över det utländska kreditinstitutet svarar mot direktivets minimikrav.

Enligt det föreslagna momentets 2 punkt är Finansinspektionen dessutom skyldig att säkerställa att myndigheten som svarar för den gruppbaseade tillsynen har fattat sitt beslut på villkor som motsvarar kreditinstitutsdirektivets krav. De nämnda kraven framgår huvudsakligen i direktivets bilaga VII. Om en metod som godkänts av den utländska myndigheten inte uppfyller dessa krav, kan Finansinspektionen ge ett beslut enligt vilket ett finländskt kreditinstitut trots den utländska myndighetens godkännandebeslut inte får använda en sådan metod som avses i paragrafen.

Finansinspektionen kan för tillstånd som avses i denna paragraf uppbära en åtgärdsavgift som avses i 36 a § i lagen om Finansinspektionen. Eftersom det tillståndsförfarande som avses i 4 mom. inte är lika arbetskrävande som beviljandet av sådana tillstånd som avses i 2-3 mom., skall den åtgärdsavgift som bestäms på basis av det nämnda momentet likväl vara betydligt lägre än den åtgärdsavgift som bestäms med stöd av 1—3 mom.

60 §. Kreditriskreducerande åtgärder. I denna paragraf ingår en allmän hänvisning till kreditriskreducerande åtgärder i samband med garantiförbindelser och övriga säkerheter, såsom beaktande av kreditderivat vid beräkning av kapitalkravet för kreditrisker. Kreditriskreducerande åtgärder får beaktas under de förutsättningar som föreskrivs i kreditinstitutsdirektivets artiklar 90—93 och bilaga VIII. På grund av de omfattande och detaljerade direktivbestämmelserna är det inte möjligt att föreskriva om dessa förutsättningar i lagen, utan Finansinspektionen kommer med stöd av lagförslagets 93 § att i enlighet med direktivet meddela närmare föreskrifter om tillämpning av dessa metoder. I enlighet med lagförslagets 92 § föreskrivs

enlighet med lagförslagets 92 § föreskrivs emellertid genom förordning om tillämpning av sådana i den nämnda paragrafen angivna direktivbestämmelser som innebär att medlemsstaterna tillåts välja mellan flera regleringsalternativ. Genom förordning föreskrivs emellertid endast om vilket alternativ som tillämpas i Finland. Enligt förslaget skall Finansinspektionen meddela föreskrifter om tillämpning av regleringsalternativ enligt förordningen.

61 §. Kapitalkrav för kreditrisker som är förenade med värdepapperiserade fordringar. I denna paragraf föreskrivs om sådan värdepapperisering av fordringar och fordringar i anslutning till dem som avses i kreditinstitutsdirektivet samt föreskrivs om beräkning av kapitalkravet för kreditrisker i samband därmed. I den gällande lagen finns inga bestämmelser om värdepapperisering.

I paragrafens 1 *mom.* föreskrivs om värdepapperisering. Med värdepapperisering avses i enlighet med definitionen i kreditinstitutsdirektivets artikel 4.35 transaktioner som uppfyller följande förutsättningar:

1) den kreditrisk som är förenad med en fordran eller en annan tillgångspost rangordnas i trancher,

2) betalningarna inom ramen för transaktionen är beroende av utvecklingen av fordran eller gruppen av fordringar,

3) prioriteringen av trancherna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen pågår.

Med värdepapperisering avses såväl traditionell värdepapperisering som syntetiskt värdepapperisering. Traditionell värdepapperisering innebär att tillgångar som skall värdepapperiseras överförs till ett för ändamålet bildat separat bolag som emitterar värdepapper. Syntetisk värdepapperisering innebär att endast de risker som är förenade med de tillgångar som skall värdepapperiseras läggs ut på marknaden t.ex. med användning av kreditderivat, medan de tillgångsposter som är föremål för transaktionen till åtskillnad från vad som är fallet vid en traditionell värdepapperisering kvarstår i initiativtagarens balansräkning.

I paragrafens 2 *mom.* föreslås en bestämmelse om beräkning av kapitalkravet för kreditrisken i samband med värdepapperstransaktioner. Kapitalkravet beräknas i enlighet

med kreditinstitutsdirektivets artiklar 94—101 samt dess bilagor VI och IX. Till följd av de omfattande och detaljerade direktivbestämmelserna är det inte möjligt att i lagen ta in bestämmelser eller om beräkning av det kapitalkrav som avses i denna paragraf, utan Finansinspektionen meddelar också i detta avseende med stöd av lagförslagets 93 § sådana närmare bestämmelse som avses i direktivet om beräkning av kapitalkravet.

I paragrafens 3 *mom.* föreskrivs om det enligt direktivet tillåtna alternativa förfarandet som innebär att sådana värdepapperiserade poster vilkas riskvikt enligt direktivet är 1 250 procent, får dras av från kapitalbasen, istället för att kapitalkravet för dem beräknas med tillämpning av riskvikten 1 250 procent. För undvikande av dubblering av kapitalkravet föreskrivs i momentet att när de nämnda posterna dras av från kapitalbasen behöver de inte beaktas vid beräkning av kapitalkravet. I enlighet med direktivets artikel 63.3 skall vid tillämpning av detta moment sådana väntade förluster på vilka tillämpas detta moment inte beaktas vid beräkningen av överskott enligt 46 § 2 *mom.* eller underskott enligt 48 § 3 *mom.*

62 §. *Kapitalkrav för operativa risker.* I denna paragraf föreskrivs om beräkning av kapitalkrav för operativa risker i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artiklar 103—105 och bilaga X. Operativa risker behöver inte särskilt definieras i lagen eftersom minimibeloppet för kapitalbasen beräknas schematiskt på basis av kreditinstitutets intäkter. Med operativa risker avses förlustrisk som orsakas av otillräckliga eller misslyckade interna funktioner, personal, system eller yttre faktorer. Kapitalkravet för operativa risker kan enligt förslaget beräknas enligt någon av de fyra metoder som avses i direktivet. Enligt den gällande lagen uppställs inget separat kapitalkrav för operativa risker.

När det gäller förutsättningarna för användningen av metoderna och för beräkning av kapitalkravet enligt dem är det, med undantag för den basmetod som avses i 1 *mom.*, inte möjligt att föreskriva om saken i lag, utan Finansinspektionen skall med stöd av lagförslagets 93 § i enlighet med direktivet meddela närmare bestämmelser också om tillämpning av dessa metoder. I enlighet med lagförslagets 92 § skall emellertid också till

denna del genom förordning föreskrivas om tillämpning av sådana i den nämnda paragrafen avsedda direktivbestämmelser som ger medlemsstaterna möjlighet att välja mellan flera regleringsalternativ. Genom förordning föreskrivs emellertid endast vilket alternativ som tillämpas i Finland. Finansinspektionen skall också till denna del meddela föreskrifter om tillämpningen av det i förordningen angivna regleringsalternativet.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs i enlighet med direktivets artikel 103 om den schablonmetod som i lagen kallas *basmetoden*. Vid användningen av denna metod utgör kapitalkravet för den operativa risken 15 procent av kreditinstitutets intäkter. De intäkter som avses i momentet beräknas i enlighet med direktivets bilaga X på det sätt som Finansinspektionen föreskriver. Kreditinstitutet får tillämpa denna metod utan något anmälnings- eller tillståndsförfarande.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om användning av den i direktivets artikel 104.1 och 2 avsedda metoden som i lagen kallas *schablonmetoden för beräkning av operativa risker*. En förutsättning för användning av denna metod är en förhandsanmälan till Finansinspektionen för att denna innan metoden börjar användas skall kunna förvissa sig om att kreditinstitutets interna kontroll och krishantering har ordnats så som direktivet förutsätter.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om användning av den metod som avses i direktivets artikel 104.3, dvs. den som i lagen kallas den alternativa *schablonmetoden för beräkning av operativa risker*. En förutsättning för användning av metoden är att Finansinspektionen har gett sitt tillstånd. Tillstånd skall beviljas om metoden uppfyller direktivets krav.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om användning av den i direktivets artikel 105 avsedda metoden som i lagen kallas *den avancerade metoden*. En förutsättning för användning av denna metod är att Finansinspektionen har gett sitt tillstånd. Tillstånd skall beviljas om metoden uppfyller direktivets krav. Om avsikten är att använda den metod som avses i detta moment enhetligt inom hela konsolideringsgruppen, skall på tillståndsförfarandet enligt momentet tillämpas principerna i 59 § 2 och 3 mom. samt

77 §.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs om partiell användning av metoderna. Enligt momentet kan den avancerade metoden som avses i 4 mom. tillämpas på endast en del av kreditinstitutets verksamhet, under förutsättning att en betydande del av kreditinstitutets operativa risker blir täckta genom denna metod och att i övrigt tillämpas endast en av de metoder som avses i 1—3 mom. Bedömningen av täckningsgraden skall göras av Finansinspektionen i samband med att den bedömer förutsättningarna för sådant tillstånd som avses i 4 mom. Momentet motsvarar direktivets artikel 102.4.

63 §. Kapitalkrav för valuta- och råvarurisker. I denna paragraf föreskrivs i enlighet med 1 mom. om beräkning av kapitalkravet för valutarisken och råvarurisken i hela dess verksamhet.

Enligt paragrafens 2 mom. skall kapitalkravet beräknas i enlighet med kapitalbasdirektivet. På grund av direktivets detaljerade bestämmelser är det inte möjligt att på lag- eller förordningsnivå beskriva beräkningsprinciperna, utan de krav som gäller tillämpningen av metoden skall enligt förslaget också i fråga om de risker som avses i denna paragraf baseras på Finansinspektionens detaljerade föreskrifter i enlighet med det nämnda direktivet. I enlighet med lagförslaget 92 § föreskrivs emellertid genom förordning också till dessa delar om tillämpning av sådana i den nämnda paragrafen angivna direktivbestämmelser som innebär att medlemsstaterna får tillämpa flera regleringsalternativ. Genom förordning föreskrivs endast vilket alternativ som tillämpas i Finland. Enligt förslaget skall Finansinspektionen meddela föreskrifter om tillämpningen av det regleringsalternativ som anges i förordningen.

Enligt paragrafens 3 mom. kan Finansinspektionen på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att det kapitalkrav som avses i detta moment beräknas i enlighet med kapitalbasdirektivets bilaga V. I fråga om beviljande av tillstånd enligt detta moment för hela konsolideringsgruppen tillämpas 59 § 3 och 4 mom. samt 77 §.

64 §. Kapitalkrav för exponeringar i handelslagret. I denna paragraf definieras begreppet handelslager och föreskrivs om kapitalkrav för exponeringar i handelslagret. I

lagförslagets 67 § 4 mom. och 69 § 6 mom. föreskrivs om beaktande av exponeringar i handelslagret vid beräkning av kundrisker i enlighet med 69 §.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs i överensstämmelse med den gällande lagen att ett kreditinstitut skall ha en kapitalbas som utöver vad som föreskrivs ovan i detta kapitel täcker åtminstone följande exponeringar:

1) den risk som orsakas av den allmänna utvecklingen på marknaden (*allmän risk*),

2) den risk som orsakas av omständigheter hänförliga till den som har utfärdat ett instrument eller, i fråga om derivatinstrument, den som har utfärdat det underliggande instrumentet (*specifik risk*),

3) den risk som orsakas av teckningsförbindelser (*övrig positionsrisk*),

4) den risk som orsakas av icke avvecklade transaktioner (avvecklingsrisk),

5) den risk som orsakas av en motparts insolvens (*motpartsrisk*).

Momentet motsvarar 78 a § 1 mom. i den gällande lagen.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. definieras begreppet handelslager. Definitionen motsvarar 5 a § i den gällande lagen.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs om beräkning av kapitalkravet för sådana risker som avses i paragrafen. Också det kapitalkrav som avses i denna paragraf beräknas i enlighet med kapitalbasdirektivet. Inte heller i fråga om denna paragraf är det på grund av de omfattande och detaljerade direktivbestämmelserna möjligt att beskriva beräkningsprinciperna på lag- eller förordningsnivå, utan de krav som gäller tillämpning av metoden baseras på de detaljerade föreskrifter som Finansinspektionen meddelar i enlighet med direktivet. I enlighet med lagförslagets 92 § föreskrivs genom förordning emellertid också vad gäller dessa risker om tillämpningen av sådana i paragrafen angivna direktivbestämmelser som innebär att medlemsstaterna får välja mellan flera regleringsalternativ. I förordningen föreskrivs också till dessa delar endast vilket alternativ som tillämpas i Finland.

Liksom i fråga om valuta- och råvarurisker som avses i 63 § kan Finansinspektionen på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att det kapitalkrav för allmän risk, specifik risk och övrig positionsrisk som avses i 1 mom. 1—3

punkten beräknas i enlighet med bilaga V i kapitalbasdirektivet. Också på tillstånd som avses här skall tillämpas lagförslagets 59 § 3 och 4 mom. samt 77 §.

65 §. Undantag som tillämpas på handelslager. I denna paragraf föreskrivs om sådana undantag i fråga om beräkning av kapitalkrav för exponeringar i handelslagret som avses i 64 §.

Enligt paragrafens 1 mom. skall poster i handelslagret för undvikande av reglering av kapitalkravet inte beaktas vid beräkningen av det kapitalkravet i enlighet med 55 § 1 mom. Momentet motsvarar till sitt innehåll 78 c § i den gällande lagen.

Enligt paragrafens 2 mom. får emellertid kapitalkravet för exponeringar i handelslagret beräknas enligt 55 § 1 mom. istället för enligt 64 §, om handelslagrets värde inte varaktigt överstiger 5 procent och aldrig 6 procent av den senast fastställda balansomslutningen och summan av förbindelserna utanför balansräkningen, och inte heller varaktigt 15 miljoner euro och aldrig 20 miljoner euro. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar 78 c § 2 och 3 mom. i den gällande lagen likväl med den ändringen att tillämpningen av momentet inte, såsom enligt den gällande lagen, förutsätter Finansinspektionens tillstånd. Dessutom konstateras i momentet för tydlighetens skull att vid tillämpning av detta moment inte skall tillämpas vad som ovan i 64 § föreskrivs om beräkning av kapitalkravet för exponeringar i handelslagret.

66 §. Kapitalkrav för betalningsförmedlingsföretag. Denna paragraf motsvarar 78 d § i den gällande lagen.

Stora kundrisker

67 §. Kundrisker samt rapporteringsskyldighet. I paragrafens 1 mom. definieras begreppet kundrisker på ett sätt som stämmer överens med den gällande lagens 69 § 1 mom. och dess tillämpningspraxis. Definitionens ordalydelse preciseras men i det materiella innehållet föreslås inga ändringar.

I paragrafens 2 mom. föreslås i överensstämmelse med 70 § 6 mom. i den gällande lagen en bestämmelse om att en kundrisk anses hänföra sig till garantigivaren om ett annat kreditinstitut, ett utländskt kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett därmed jäm-

förbart utländskt företag har ställt proprietären för kunden. Garantiförbindelsen skall uppfylla de villkor som anges i 60 §. Till sitt materiella innehåll är bestämmelsen oförändrad, med undantag för de detaljerade krav som i enlighet med direktivet ställs på en godtagbar garantiförbindelse.

Paragrafens 3 *mom.* motsvarar 69 § 2 *mom.* i den gällande lagen.

I paragrafens 4 *mom.* föreskrivs i överensstämmelse med den gällande lagen att exponeringar i handelslagret skall beräknas på ett sätt som avviker från 1 *mom.* Enligt momentet skall kundriskeri handelslagret beräknas enligt artiklarna 29-32 i kapitalbasdirektivet. Bestämmelsen ersätter i praktiken den motsvarande bestämmelsen i gällande 78 c § 2 *mom.* På grund av principernas tekniska och detaljerade karaktär skall närmare föreskrifter om tillämpning av de nämnda direktivbestämmelserna enligt förslaget meddelas av Finansinspektionen.

Enligt paragrafens 5 *mom.* skall kundrisker på motsvarande sätt som enligt gällande 69 § 4 *mom.* kvartalsvis rapporteras till Finansinspektionen, på det sätt som denna närmare bestämmer. I paragrafen föreslås en särskild bestämmelse om rapporteringsskyldigheten, eftersom denna liksom för närvarande kan vara mera omfattande än vad som är nödvändigt för att beräkna kapitalkravet enligt lagförslagets 70 §. I det sist nämnda avseendet skall på rapporteringsskyldigheten tillämpas också den allmänna bestämmelsen i lagförslagets 86 §.

68 §. Hantering av kundrisker. I denna paragraf föreskrivs i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artikel 109 om de kvalitativa kraven när det gäller hantering av kundrisker. Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll de allmänna krav som i lagförslagets 54 § ställs på reglering av kapitaltäckningen. I den gällande lagen finns ingen motsvarande bestämmelse.

69 §. Begränsning av kundrisker. I paragrafens 1 *mom.* föreskrivs i överensstämmelse med gällande 70 § 1 *mom.* att en kundrisk får överstiga 25 procent eller, om ett kundföretag som avses i lagförslagets 67 § 1 *mom.* är kreditinstitutets moder- eller dotterföretag eller moderföretagets dotterföretag, 20 procent av kreditinstitutets kapitalbas. På kundrisker mot företag som hör till samma konsolide-

ringsgrupp som kreditinstitutet skall emellertid, liksom enligt den gällande lagen, tillämpas lindrigare krav när det gäller kundrisker, så som föreskrivs nedan i 3 och 4 *mom.*

I paragrafens 2 *mom.* föreskrivs i överensstämmelse med gällande 70 § 2 *mom.* att de stora kundriskerna sammanlagt inte får överstiga 800 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Med en stor kundrisk avses i överensstämmelse med gällande 69 § 3 *mom.* en kundrisk som utgör minst 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

Enligt paragrafens 3 *mom.* skall de begränsningar som avses i 1 och 2 *mom.* inte tillämpas på kundrisker mot kreditinstitutets dotterföretag, om detta är ett kreditinstitut, ett utländskt kreditinstitut, ett finansiellt institut eller ett tjänsteföretag som omfattas av den grubbaserade tillsyn över kreditinstitutet som avses i 73 §. Begränsningarna skall inte heller tillämpas på kundrisker mot kreditinstitutets dotterföretag, om detta är ett kreditinstitut, ett utländskt kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett tjänsteföretag eller ett i lagen om försäkringsbolag avsett försäkringsbolag eller en därmed jämförbar utländsk försäkringsanstalt som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Momentet motsvarar med vissa preciseringar gällande 70 § 4 *mom.* 4 punkten.

Enligt paragrafens 4 *mom.* kan Finansinspektionen på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att detta för viss tid överskrider de begränsningar som avses i 1 och 2 *mom.*, om kundrisken inte avser kreditinstitutets dotterföretag enligt 3 *mom.* Överskridningstillstånd får inte beviljas för kundrisker vilkas syfte är att förbättra de till en koncern hörande företagens finansiella ställning, om finansieringen kommer från ett till koncernen hörande kreditinstitut eller utländskt kreditinstitut eller från ett värdepappersföretag eller ett jämförbart utländskt företag. Momentet motsvarar med vissa preciseringar 70 § 4 *mom.* 4 punkten i den gällande lagen.

Med avvikelse från den gällande lagen föreslås inga detaljerade bestämmelser om undantag i fråga om beräkning av exponeringsbegränsningar, till följd av begränsningarnas stora antal och detaljerade karaktär. I enlighet härmed föreskrivs i 5 *mom.* att genom

förordning av finansministeriet föreskrivs om sådana andra än i 3 och 4 mom. avsedda kundrisker som inte skall beaktas vid tillämpning av 1 och 2 mom.

I paragrafens 6 mom. föreskrivs i enlighet med artikel 31 i kapitalbasdirektivet att ett kreditinstitut kan överskrida den i 1 och 2 mom. angivna gränsen med beloppet av kundrisken i handelslagret, om kreditinstitutets kapitalbas räcker för ändamålet och uppfyller de krav som anges i artikel 39 och det nämnda direktivets bilaga VI. Kreditinstitutet skall emellertid enligt momentet kvartalsvis rapportera överskridningens belopp och kundens namn.

Med avvikelse från den gällande lagen föreslås ingen bestämmelse om sådana kreditinstitutets kundrisker som hör till sammanslutningen av andelsbanker. Motsvarande bestämmelser föreslås i stället i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.

Kvalificerade innehav

70 §. Kvalificerat innehav. I denna paragraf föreslås en mot gällande 5 b § och 21 § 4 mom. svarande definition av begreppet kvalificerat innehav.

71 §. Förhållandet mellan kvalificerade innehav och kapitalbasen. I denna paragraf föreskrivs om begränsning av kvalificerade innehav. Den föreslagna paragrafens 1—4 mom. motsvarar 21 § 1, 2, 5 och 6 mom. i den gällande lagen, likväl så att i lagförslagets 81 § föreskrivs separat om gruppbaserad tillsyn över sådana begränsningar som avses i paragrafen på ett sätt som avviker från den gällande lagen. Dessutom föreskrivs i 5 mom. med avvikelse från den gällande lagen i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artikel 68 att paragrafen inte tillämpas på moderkreditinstitut på vilka tillämpas lagförslagets bestämmelser om gruppbaserad tillsyn. Paragrafen skall enligt förslaget inte heller tillämpas på ett sådant kreditinstituts dotterkreditinstitut som omfattas av gruppbaserad tillsyn.

Krav på konsoliderad finansiell ställning

72 §. Tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn. I denna paragraf föreskrivs gene-

rellt om gruppbaserad tillsyn samt fastställs det regionala tillämpningsområdet för de detaljerade krav på kreditinstituts konsoliderade ekonomiska ställning som nämn nedan. Paragrafen om det regionala tillämpningsområdet för bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn stämmer överens med kreditinstitutsdirektivets artiklar 71, 73, 125 och 126. I lagförslagets 73 § föreskrivs om konsolidering av kreditinstituts finansiella ställning samt om de företag som konsolideringen omfattar.

Konsoliderade krav skall enligt den föreslagna paragrafen tillämpas dels på ett finländskt kreditinstitut som är moderföretag i en konsolideringsgrupp, dels på ett finländskt dotterkreditinstitut till ett holdingföretag som i enlighet med den föreslagna paragrafens 2 mom. jämföras med ett sådant, då konsolideringsgruppens moderföretag är ett holdingföretag och inte ett kreditinstitut. Av den föreslagna paragrafen följer att de konsoliderade kraven alltid gäller enbart en konsolideringsgrupps finländska moderkreditinstitut eller ett finländskt dotterkreditinstitut till som med stöd av 2 mom. kan jämföras med ett sådant. De krav som gäller konsoliderad finansiell ställning skall sålunda inom varje konsolideringsgrupp tillämpas endast på ett kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen. Enligt kreditinstitutsdirektivet skall gruppbaserade kapitalkrav i varje medlemsstat tillämpas på konsolideringsgruppens högsta nationella moderkreditinstituts nivå.

I paragrafens 1 mom. föreslås en allmän hänvisning till vilka i detta kapitel uppställda krav på kreditinstituts finansiella ställning som skall tillämpas på ett kreditinstitut som är moderföretag i en konsolideringsgrupp, också på basis av ett sådant kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning. Enligt momentet skall sådan gruppbaserad tillsyn på det sätt som föreskrivs nedan i detta kapitel tillämpas på allmän riskhantering, kapitaltäckning, kundrisker och uppföljning av riskkoncentrationer samt på kvalificerade innehav och begränsning av fastighetsinnehav.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs om det regionala tillämpningsområdet för bestämmelsen om gruppbaserad tillsyn då konsolideringsgruppens moderföretag är ett holdingföretag. Till sitt materiella innehåll motsvarar momentet gällande 9 a §. Ett holdingföretags dotterkreditinstitut, som enligt

momentets 1 punkt kan jämföras med ett moderkreditinstitut och som kraven på konsoliderad finansiell ställning skall tillämpas på, är det av ett finländskt holdingföretags finländska dotterkreditinstitut som har den största balansomslutningen. Vid tillämpningen av denna punkt skall vid jämförelsen beaktas endast finländska dotterkreditinstitut som direktägs av ett finländskt holdingföretag eller finländska dotterkreditinstitut som direktägs av ett annat finländskt eller utländskt holdingföretag som är dotterföretag till ett finländskt holdingföretag.

Enligt momentets 2 punkt skall med ett moderkreditinstitut jämföras också ett finländskt dotterkreditinstitut till ett holdingföretag i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om det har den största balansomslutningen av holdingföretags finländska och utländska dotterkreditinstitut, under förutsättning att holdingföretag inte i dess hemstat har ett enda dotterkreditinstitut. Om ett holdingföretag i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har ett dotterkreditinstitut i dess hemstat eller om det största av holdingföretags dotterkreditinstitut i den andra medlemsstaten är ett utländskt kreditinstitut, skall på ett finländskt kreditinstitut som hör till en sådan konsolideringsgrupp inte tillämpas denna lags bestämmelser om gruppbaserad tillsyn på hela denna konsolideringsgrupps nivå. Om ett utländskt moderföretags finländska dotterkreditinstitut emellertid för sin del är moderföretag i en underkonsolideringsgrupp, skall på kreditinstitut i enlighet med 1 mom. tillämpas bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn på underkonsolideringsgruppens nivå. Om ett finländskt holdingföretag är dotterföretag till ett utländskt moderföretag skall på motsvarande sätt tillämpas 2 mom. på underkonsolideringsgruppens nivå.

I momentets 3 punkt föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande lagens 9 a § 2 mom. 3 punkten om Finansinspektionens rätt att med en utländsk tillsynsmyndighet avtala om att Finansinspektionen i enlighet med denna lag övervakar också andra kreditinstitut än sådana som avses ovan.

Ett holdingföretags eventuella dottertjänsteföretag skall enligt förslaget inte beaktas i jämförelsen enligt någondera punkten i momentet.

Enligt paragrafens 3 mom. skall de gruppbaserade kapitalkraven inte tillämpas på en i enlighet med 1 och 2 mom. definierad finländsk konsolideringsgrupps underkonsolideringsgrupps nivå. Gruppbaserade kapitalkrav skall enligt förslaget sålunda inte tillämpas på ett kreditinstitut som är ett finländskt kreditinstituts eller ett därmed enligt 2 mom. jämförbart kreditinstituts dotterkreditinstitut eller ett annat dotterföretag till ett finländskt holdingföretag än ett sådant som avses i 2 mom., även om dessa för sin del är moderföretag i en underkonsolideringsgrupp. De konsoliderade kapitalkraven skall däremot alltid tillämpas på ett sådant i 1 eller 2 mom. avsett kreditinstitut som inte har ett finländskt moderföretag, även om det hör till en större konsolideringsgrupp vars moderföretag är ett kreditinstitut eller ett holdingföretag som är beläget i en annan EES-stat.

Som ett undantag från den ovan nämnda huvudregeln föreskrivs emellertid i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artikel 73.2 att gruppbaserad tillsyn alltid skall tillämpas på ett kreditinstitut eller ett holdingföretag som såsom dotterbolag eller holdingföretag har minst ett utländskt kreditinstitut, fondbolag eller finansiellt institut som är beläget i en annan stat än en EES-stat. Såsom finansiellt institut skall i enlighet med lagförslaget 13 § betraktas också ett värdepappersföretag.

I den föreslagna paragrafens 4 mom. föreskrivs i överensstämmelse med 9 a § 3 mom. i den gällande lagen att gruppbaserad tillsyn inte, med avvikelse från vad som föreskrivs ovan i denna paragraf, skall tillämpas heller i sådana situationer där Finansinspektionen i enlighet med 91 § 1 mom. har avtalat att en behörig myndighet i en annan EES-stat svarar för den gruppbaserade tillsynen. I så fall skall de krav som gäller gruppbaserad tillsyn tillämpas endast på ett kreditinstitut som står under den utländska myndighetens tillsyn, i enlighet med lagstiftningen i dess hemstat. Momentet kan enligt lagförslaget 91 § tillämpas endast i situationer där konsolideringsgruppens moderföretag är ett finländskt eller utländskt holdingföretag och då till konsolideringsgruppen hör såväl finländska som utländska kreditinstitut. Dessutom skall det för tillämpningen av momentet finnas vägande skäl för en effektiv gruppbaserad tillsyn.

73 §. Omfattningen av gruppbaserad till-

syn. I denna paragraf föreskrivs vilka företag som vid sådan gruppbaserad tillsyn som avses i 72 § är kreditinstitut i en konsoliderad finansiell ställning. Av det regionala tillämpningsområdet för den gruppbaserade tillsynen följer att tillämpningsområdet för sådan gruppbaserad tillsyn som avses i denna paragraf är snävare än den allmänna definitionen av en konsolideringsgrupp enligt lagförslagets 16 §.

Enligt paragrafens 1 mom. omfattar ett i 72 § 1 och 2 mom. avsett kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning för det första det finländska kreditinstitut som enligt den nämnda paragrafens 1 mom. är moderföretag eller holdingföretag till ett sådant finländskt kreditinstitut som avses i 2 mom. Nedan i detta kapitel och i 6 kap. avses med en konsolideringsgrupps moderföretag, om inte annat föreskrivs särskilt, ett i detta moment avsett moderkreditinstitut eller holdingföretag. Definitionen innebär dessutom att eventuella moderföretag i underkonsolideringsgrupper till ett finländskt kreditinstitut eller ett finländskt holdingföretag avgränsas utanför definitionen av konsolideringsgrupps moderföretag.

Enligt momentet hänförs till den konsoliderade finansiella ställningen dessutom såsom konsolideringsgrupps dotterföretag det ovan avsedda moderföretagets finländska och utländska dotterföretag, som är kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag. Enligt lagförslagets 13 § innefattar definitionen av begreppet finansiellt institut också värdepappersföretag samt därmed jämförbara utländska företag. Med en konsolideringsgrupps dotterföretag avses dotterföretag enligt detta kapitel och 6 kap. På motsvarande sätt avses i dessa kapitel med konsolideringsgrupp en grupp som bildas av ett moderföretag i enlighet med detta moment samt dess dotterföretag i enlighet med detta moment.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande lagens 5 § 5 mom. att om ett kreditinstitut som avses i 72 § 1 eller 2 mom. hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och vari företag inom finansbranschen står för en större andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten i den nämnda lagen, än

företag inom försäkringsbranschen, kan Finansinspektionen besluta att som konsolideringsgrupps moderföretag med avvikelse från 1 mom. skall betraktas holdingföretag. Sådana bestämmelser som avses här är 35 § 4 mom. om finansiering av förvärv av egna aktier, 80 § om kvalificerade innehav, 81 § om konsoliderade fastighetsinnehav och 99 § om avgifter till insättningsgarantifonden. Vid tillämpning av detta moment betraktas ett holdingföretag också som ett sådant finansiellt institut som avses 15 §. Vid tillämpningen av de nämnda paragraferna skall såsom ett sådant dotterföretag till en konsolideringsgrupp som avses i 1 mom. likaså i överensstämmelse med den gällande lagen betraktas fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) samt med dessa jämförbara utländska företag där ett i 1 mom. eller i detta moment avsett moderföretag har bestämmande inflytande enligt 16 §. Finansinspektionen skall innan den fattar beslut som avses i detta moment begära utlåtande av andra centrala tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs hur en konsolideringsgrupps moderföretag och dess dotterföretag samt dessas i bokföringslagen avsedda finländska samföretags och ägarintresseföretags samt med dessa jämförbara utländska företags tillgångar, skulder och förbindelser utanför balansräkningen samt intäkter och kostnader skall jämföras med kreditinstitutets gruppbaserade finansiella ställning. Enligt momentet skall vid sammanställningen i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs om upprättande av koncernbokslut, så som Finansinspektionen närmare bestämmer. Sålunda skall dotterföretag sammanställas med moderföretagets finansiella ställning i regel genom fullständig konsolidering i enlighet med bokföringslagens 6 kap. 2—11 §. Sådana ägarintresseföretag som avses i bokföringslagen skall på motsvarande sätt sammanställas i enlighet med 12 och 13 § i det nämnda kapitlet medan samföretag som avses i bokföringslagens skall sammanställas i enlighet med det nämnda kapitlets 15 §. Bestämmelsen motsvarar i materiellt hänseende den gällande lagen, likväl så att alla ägarintresseföretag som avses i bokföringslagen skall behandlas som

intresseföretag.

I paragrafens 4 och 5 mom. föreskrivs om möjligheten att lämna mindre betydande företag obeaktade vid beräkning av krav på konsoliderad finansiell ställning. Momentet motsvarar 5 § 6 och 7 mom. i den gällande lagen.

74 §. En konsolideringsgrupps riskhantering. I denna paragraf förskrivs om tillämpning av de ovan i 49 § nämnda principerna om en tillförlitlig förvaltning, intern kontroll och riskhantering också på andra företag som hör till en konsolideringsgrupp. Bestämmelsen motsvarar 68 § i den gällande lagen.

75 §. Konsoliderad kapitalbas. I denna paragraf definieras begreppet konsoliderad kapitalbas på motsvarande sätt som i den gällande lagens 79 §.

76 §. Konsoliderade kapitaltäckningskrav. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med gällande 79 a § om skyldigheten att beräkna kapitaltäckningskrav också på basis av ett kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning. Kapitaltäckningskravet skall i enlighet med 57-66 § beräknas med tillämpning av de allmänna konsolideringsprinciperna i 73 § 3 mom.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs i överensstämmelse med tillämpningspraxis för den gällande lagen att vid beräkningen av det konsoliderade kapitalkravet för valuta- och råvarurisker enligt 63 § samt det konsoliderade kapitalkravet för sådana exponeringar i handelslagret som avses i 64 §, skall riskpositionerna mellan de företag som hör till konsolideringsgruppen inte elimineras.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs med avvikelse från den gällande lagen att som ett kreditinstituts dotterföretag vid beräkning av det konsoliderade kapitaltäckningskravet i enlighet med paragrafen med avvikelse från 73 § 1 mom. skall betraktas också andra dotterföretag än kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag. I momentet konstateras dessutom för tydlighetens skull att som ett kreditinstituts dotterföretag likväl inte betraktas ett sådant företag i försäkringsbranschen som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat, eftersom det i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat finns särskilda bestämmelser om sådana finans- och försäkringskonglomerats kapitaltäckning som bildas av ett kreditinstitut och ett försäkrings-

företag.

77 §. Tillämpning av avancerade metoder inom en konsolideringsgrupp. I denna paragraf föreskrivs om enhetligt godkännande av sådana metoder som avses ovan 59 och 62—64 § inom en hel konsolideringsgrupp. Paragrafen skall tillämpas när beslutsfattandet ankommer på Finansinspektionen i egenskap av den myndighet som svarar för den grupp-baserade tillsynen över ett finländskt kreditinstitut. Däremot föreskrivs i de ovan nämnda paragraferna om godkännande av metoderna när tillståndet gäller endast ett enskilt finländskt kreditinstitut eller ett kreditinstitut som omfattas av den grupp-baserade tillsynen över ett utländskt kreditinstitut. Paragrafen är baserad på kreditinstitutsdirektivets artikel 129.2.

Enligt paragrafens 1 mom. kan Finansinspektionen på gemensam ansökan av en konsolideringsgrupps moderföretag och dennas samtliga dotterföretag godkänna enhetlig användning av den metod som avses i 59 och 62-64 § inom hela konsolideringsgruppen, förutsatt att metoden uppfyller de krav för godkännande som anges i denna lag samt i bestämmelser och föreskrifter som har meddelats med stöd av den.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artikel 129 att Finansinspektionen kan fatta ett sådant beslut om godkännande som avses i 1 mom. endast om de myndigheter som svarar för den grupp-baserade tillsynen över kreditinstituten i en annan EES-stat har gett sitt samtycke till godkännandet. Finansinspektionen kan i enlighet med den nämnda artikeln emellertid efter att ha hört de myndigheter som avses ovan besluta om godkännandet utan dessa myndigheters samtycke, om myndigheterna inte inom sex månader efter att ha mottagit ansökan har uppnått samförstånd om saken.

Enligt paragrafens 3 mom. kan Finansinspektionen besluta om godkännande av en metod som avses i denna paragraf på villkor som i stället för finsk lag motsvarar lagen i en sådan EES-stat där ett utländskt kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen delar ett jämförbart värdepappersföretag har hemort. Tillämpningen av detta moment förutsätter att det finns vägande skäl för en effektiv tillsyn över kreditinstituten. Enligt momentet är det tillåtet att den samarbetspro-

cess mellan myndigheterna som avses i 2 mom. utmynnar i att det är mera ändamålsenligt att på det enhetliga förfarande som skall tillämpas i hela konsolideringsgruppen tillämpa lagstiftningen i någon annan sådan stat där det finns ett utländskt kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen eller ett utländskt företag som kan jämföras med ett finländskt värdepappersföretag. Också i så fall svarar emellertid Finansinspektionen för godkännandet och tillsynen.

Enligt paragrafens 4 mom. skall denna paragraf inte tillämpas om konsolideringsgruppens finländska moderföretag är dotterföretag till ett kreditinstitut i en annan EES-stat eller dotterföretag till de holdingföretag som är kreditinstituts moderföretag och om på den gruppbaseade tillsynen över ett sådant utländskt kreditinstitut tillämpas lagen i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Avsikten med bestämmelsen är att säkerställa att beslut om godkännande av den metod som avses i denna paragraf för hela konsolideringsgruppen fattas endast på konsolideringsgruppens högsta moderföretags nivå i stället för att olika krav tillämpas på eventuella underkonsolideringsgrupper i olika stater.

78 §. Konsoliderad intern kapitalutvärdering. Enligt denna paragrafs 1 och 2 mom. skall de allmänna principer för reglering av kapitaltäckningen som avses i 54 § tillämpas också på ett kreditinstituts konsoliderade kapitaltäckning. En förutsättning för att den konsoliderade kapitaltäckningen skall kunna regleras är att de företag som hör till konsolideringsgruppen tillämpar enhetliga principer och procedurer för riskhantering och kapitalförvaltning. Konsolideringsgruppens moderföretag skall säkerställa att gruppens kapitalplanering och kapitalförvaltning täcker gruppens samtliga riskexponeringar.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artiklar 68 och 71 att undantag kan göras från de kvalitativa kapitaltäckningskraven i fråga om ett enskilt kreditinstitut, om kraven tillämpas konsoliderat. Finansinspektionen kan med stöd av momentet bevilja ett kreditinstitut tillstånd att inte tillämpa de krav som nämns i 54 §, om för varje företag inom konsolideringsgruppen har ställts upp ett tillräckligt kapitalkrav för varje delområde av företagets af-

färsverksamhet. Ytterligare en allmän förutsättning för beviljande av tillstånd är att detta inte äventyrar tillsynen över kreditinstituts kapitaltäckning.

Vid bedömningen av om det finns förutsättningar för beviljande av tillstånd skall Finansinspektionen åtminstone beakta om tillräckliga och tillförlitliga principer har iakttagits för identifiering, mätning och rapportering av de risker som är förenade med ett företag som hör till konsolideringsgruppen samt om riskerna har blivit sammanställda på ett tillförlitligt sätt på moderbolagets nivå. Dessutom skall Finansinspektionen i sin bedömning beakta om varje till konsolideringsgruppen hörande företag iakttagit tillräckliga principer för sin förvaltning, riskhantering och interna kontroll i förhållande till karaktären och omfattningen av sin verksamhet samt riskerna i den och om företagsledningen har förbundit sig att handla så som den fastställda kapitalförvaltningsprocessen förutsätter.

79 §. Konsoliderade kundrisker och hantering av dessa samt uppföljning av konsoliderade riskkoncentrationer och interna transaktioner. Enligt paragrafens 1 mom. skall de begränsningar av kundrisker som föreskrivs i 69 § tillämpas också på basis av ett kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning. De konsoliderade kundriskerna och den konsoliderade kapitalbas som behövs för täckning av dem skall enligt förslaget beräknas med tillämpning av lagförslaget 73 § 3 mom. och 75 §. Bestämmelsen motsvarar i sak 70 § i den gällande lagen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om hantering av konsoliderade kundrisker på motsvarande sätt som i lagförslaget 68 §.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. skall principerna för uppföljning av sådana riskkoncentrationer som avses i 50 § också tillämpas på basis av ett kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning. Bestämmelsen motsvarar i sak 68 a § 2 mom. i den gällande lagen.

Enligt paragrafens 4 mom. gäller den skyldighet att rapportera interna transaktioner som avses i 51 § också konsolideringsgruppens moderföretag. Bestämmelsen motsvarar i sak 71 a § i den gällande lagen.

80 §. Konsoliderade kvalificerade innehav. I denna paragraf föreskrivs att de begränsningar av kvalificerade innehav som före-

skrivs i 71 § skall tillämpas också på basis av ett kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning.

81 §. Konsoliderade fastighetsinnehav. I denna paragraf föreskrivs att den begränsning av fastighetsinnehav som avses i 33 § skall tillämpas också på basis av kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning. Bestämmelsen motsvarar i sak 22 § i den gällande lagen. Vid tillämpning av denna paragraf avses med en konsolideringsgrupps moderföretag i enlighet med 73 § 1 mom., liksom vid annan gruppbaserad tillsyn, sådana kreditinstitut som avses i 72 § 1 mom. och i enlighet med den nämnda paragrafens 2 mom. därmed jämförbara dotterkreditinstitut till holdingföretag.

Information om kapitaltäckningsgraden

82 §. Skyldighet att informera om kapitaltäckningsgraden. Enligt 1 mom. i denna paragraf skall ett kreditinstitut minst en gång om året lämna sådana uppgifter om sin kapitaltäckningsgrad som avses i kreditinstitutsdirektivet. Med kapitaltäckningsgrad avses i momentet endast kreditinstitutets egen kapitaltäckning och detta moment skall enligt förslaget i enlighet med direktivets artikel 68.3 tillämpas endast om kreditinstitutet inte hör till en konsolideringsgrupp för vilken offentliggörs motsvarande konsoliderad information. Om kreditinstitutet hör till en sådan konsolideringsgrupp skall motsvarande uppgifter med stöd av 2 mom. lämnas endast om den konsoliderade kapitaltäckningsgraden. Det är i så fall det i 2 mom. avsedda moderföretaget i konsolideringsgruppen som är skyldigt att offentliggöra informationen. Om kreditinstitutets moderföretag har hemort i en annan EES-stat och moderföretaget sålunda inte är skyldigt att i enlighet med direktivet offentliggöra konsoliderad information skall kreditinstitutet emellertid lämna de uppgifter som avses i detta moment.

I direktivets artiklar 145—149 och bilaga XII föreskrivs närmare om den information som skall lämnas. På grund av de omfattande och detaljerade informationskraven samt å andra sidan på grund av att kraven är entydiga, är det ändamålsenligt att Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om den information som skall lämnas. Ett bemyndigande

att meddela föreskrifter tas också till denna del in i lagförslaget 93 §.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. skall en konsolideringsgrupps moderföretag lämna sådan information om sin konsoliderade kapitaltäckningsgrad som avses i 1 mom. Om ett sådant kreditinstitut emellertid hör till en mera omfattande konsolideringsgrupp vars moderföretag har hemort i en annan EES-stat och moderföretaget offentliggör den konsoliderade informationen, skall detta moment inte tillämpas. I så fall är endast konsolideringsgruppens högsta moderföretag i en EES-stat skyldigt att offentliggöra information om sin konsoliderade kapitaltäckning.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs i enlighet med direktivets artikel 72 samt med avvikelse från 1 och 2 mom. att då ett kreditinstitut är ett betydande dotterföretag till ett kreditinstitut eller ett holdingföretag som har hemort i en annan medlemsstat, skall det offentliggöra beloppet av kapitalbasen och kapitalkravet samt uppgifter om förvaltningen av kapitalbasen. Om ett sådant betydande dotterföretag är moderföretag i en underkonsolideringsgrupp på vilken separat tillämpas bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn, gäller skyldigheten att offentliggöra information i detta avseende denna underkonsolideringsgrupps kapitaltäckning. Ett dotterkreditinstitut eller en underkonsolideringsgrupp anses vid tillämpning vid detta moment vara betydande om balansräkning eller underkoncernens balansomslutning utgör minst 10 procent av moderföretagets koncernbalansomslutning.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs i enlighet med direktivets artikel 145.3 att ett kreditinstitut till vilket 1 mom. tillämpas och ett i 2 mom. avsett moderföretag skall följa skriftliga principer för tillämpning av denna paragraf. I praktiken skall kreditinstitutets eller moderföretagets styrelse godkänna principer av vilka bl.a. framgår i vilka situationer och hur information om kapitaltäckningen vid behov skall offentliggöras oftare än en gång per år. Dessa principer skall fastställas åtminstone med tanke på sådana situationer där kreditinstitutets kapitaltäckning väsentligt förändras under en räkenskapsperiod.

I den föreslagna paragrafens 5 mom. föreskrivs hur informationen skall offentliggöras.

Enligt huvudregeln skall informationen offentliggöras i bokslutsnoterna eller i verksamhetsberättelsen. Om informationen offentliggörs oftare än en gång per år skall den i första hand tas in i en delårsrapport. Om informationen offentliggörs på andra sätt än de som nämns ovan, t.ex. på kreditinstitutets webbsidor, skall i bokslutet, verksamhetsberättelsen eller i en delårsrapport uppges på vilket sätt och hur ofta informationen offentliggörs. Information som inte tas in i bokslutet, verksamhetsberättelsen eller en delårsrapport skall alltid offentliggöras som en helhet.

Enligt den föreslagna paragrafens 6 mom. påverkar denna paragraf inte tillämpningen av lagens övriga bestämmelser om upprättande av verksamhetsberättelse och bokslut. Utan hinder av de principer som nämns ovan i 5 mom. skall ett kreditinstitut sålunda i enlighet med lagförslaget 150 § i sin verksamhetsberättelse eller i bokslutets noter i varje fall ta in i en sådan kapitaltäckningsanalys som avses i den nämnda paragrafen, oberoende av hur 5 mom. tillämpas i övrigt. Likaså skall t.ex. sådana noter som IFRS-standarderna förutsätter i varje fall tas in i ett IFRS-bokslut också till den del som de krav IFRS-standarderna ställer eventuellt är identiska med de informationskrav som föreskrivs i denna paragraf. Av den föreslagna paragrafens 5 mom. följer att kreditinstitutet i ett sådant fall kan ta in all sådan i annan lag föreskriven information i verksamhetsberättelsen eller bokslutsnoterna och lämna den information som avses i denna paragraf separat, som en helhet.

I enlighet med nedan föreslagna 8 § 4 mom. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform skall centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker offentliggöra sådana uppgifter som avses i denna paragraf om sammanslutningens konsoliderade kapitaltäckning, men i överensstämmelse med principerna i denna paragrafs 2 mom. behöver medlemskreditinstitut inte separat offentliggöra information om sin kapitaltäckning.

83 §. Undantag från informationsskyldigheten. I denna paragraf föreskrivs om undantag som i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artikel 149 kan tillämpas på offentliggörande av information som avses ovan i 82 §

1—3 mom.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs att information inte behöver offentliggöras till den del som den är oväsentlig eller omfattas av affärshemligheten eller tystnadsplikten. Också i så fall skall kreditinstitutet redogöra för vilken information som inte har kunnat lämnas samt för orsakerna till detta. Dessutom skall kreditinstitutet ge en allmän redogörelse för de omständigheter som inte har utretts i detalj. Finansinspektionen kan emellertid i sådana fall som avses i momentet kräva att informationen skall offentliggöras. I så fall skall Finansinspektionen kunna motivera varför de uppgifter som inte lämnats enligt dess uppfattning inte uppfyller de i detta moment angivna förutsättningarna för att inte lämna ut information.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs i enlighet med direktivets artikel 149 att Finansinspektionen av särskilda skäl kan kräva att information som skall lämnas i enlighet med 82 § tas in i bokslutsnoterna, verksamhetsberättelsen eller en delårsrapport eller offentliggörs på något annat sätt som är allmänt på finansmarknaden eller att information skall lämnas oftare än en gång per år, likväl högst kvartalsvis. För ett sådant yrkande skall anföras ett i momentet angivet särskilt skäl åtminstone då det under räkenskapsperioden sker väsentliga förändringar i uppgifterna om kapitaltäckningsgraden, vilket innebär att behov att offentliggöra informationen uppkommer betydligt tidigare än offentliggörandet av bokslutet. Finansinspektionen kan enligt det föreslagna momentet dessutom kräva att informationens riktighet skall kontrolleras genom revision eller på något annat sätt som Finansinspektionen bestämmer. Ett särskilt skäl för ett sådant yrkande är åtminstone att Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att informationen är felaktig.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. kan Finansinspektionen på ansökan av ett kreditinstitut som avses i 82 § eller dess moderföretag tillåta att 82 § 2 mom. inte tillämpas, om kreditinstitutet är dotterföretag till ett kreditinstitut som avses i denna lag eller till ett sådant företag i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som kan jämföras med ett sådant kreditinstituts holdingföretag, och om kreditinstitutets moderföretag offentliggör konsoliderad information på

motsvarande sätt som enligt denna lag. Momentet motsvarar kreditinstitutsdirektivets artikel 72.3.

6 kap. **Tillsyn över den finansiella ställningen, utfärdande av författningar och föreskrifter på lägre nivå samt beviljande av undantag**

Uppföljning av finansiella verksamhetsförutsättningar

84 §. Rapporteringsskyldighet. I denna paragrafs 1 mom. föreskrivs om den informationsplikt som förutsätts för beräkning av kapitalkrav enligt 5 kap. Informationsplikten gäller kapitalkrav som anges i 55 §, dvs. kapitaltäckningskrav, begränsningar som gäller kundrisker och kvalificerade innehav samt kreditinstituts kapitalbas. I respektive paragrafer föreslås bestämmelser om rapporteringsskyldigheten i samband med tillsynen över andra krav än kapitalkrav. Sådana upplysningar som avses i momentet skall lämnas kvartalsvis, vilket motsvarar gällande praxis.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs i överensstämmelse med 1 mom. om skyldigheten att lämna konsoliderad information.

Finansinspektionen kan enligt 3 mom. meddela närmare föreskrifter om informationsplikten. Föreskrifterna kan gälla t.ex. blanketter och informationsmedier. Föreskrifterna kan avse också en noggrannare specificering av informationen samt närmare definition av de poster som informationsplikten gäller.

85 §. Samlad kapitalbedömning. I denna paragraf föreskrivs i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artikel 124 och bilaga XI om Finansinspektionen skyldighet att årligen utvärdera ett kreditinstituts finansiella ställning. Artikeln är baserad på Baselkommitténs rekommendation, framför allt på principerna 2—4 om tillsynsmyndighetens skyldighet att göra en utvärdering av tillsynsobjektets kapitaltäckning. Enligt princip 2 skall tillsynsmyndigheten granska och utvärdera bankernas interna kapitalförvaltningsprocess och kapitaltäckningsstrategi samt deras förmåga att uppfylla kapitaltäckningskraven.

Tillsynsmyndigheten skall vidta åtgärder om den inte är nöjd med resultatet av utvärderingsprocessen. Enligt princip 3 skall tillsynsmyndigheterna förutsätta att bankerna verkar på kapitalnivåer som överskrider minimikapitalkraven och vidare skall de fastställa kapitalkrav som överskrider minimikapitalkravet. Enligt princip nr 4 skall tillsynsmyndigheterna sträva efter att ingripa i ett tidigt skede för att förebygga att bankens kapitalbas faller under miniminivån, dvs. den nivå som bankens riskprofil samt särdragen och olika riskfaktorer i dess verksamhet förutsätter. Tillsynsmyndigheten skall snabbt vidta korrigerande åtgärder om kapitalbasen är otillräcklig.

Enligt paragrafen skall en utvärdering göras minst en gång per år. Utvärderingen behöver emellertid inte varje år innefatta en fullständig bedömning av kreditinstituts exponeringar, utan Finansinspektionen kan utgående från sina iakttagelser i samband med tillsynen besluta om omfattningen av utvärderingen. Finansinspektionen skall emellertid varje år göra åtminstone en utvärdering av eventuella förändringar i kreditinstituts exponeringar.

Enligt paragrafen skall i fråga om utvärderingens omfattning och frekvens beaktas arten och omfattningen av kreditinstituts verksamhet samt den betydelse som kreditinstitutet har för stabiliteten på finansmarknaden. Den föreslagna bestämmelsen avspeglar proportionalitetsprincipen, som är en av kreditinstitutsdirektivets viktigaste principer när det gäller kapitalbedömningen. Vid bedömningen av arten och omfattningen av ett kreditinstituts verksamhet är det skäl att fästa avseende vid bl.a. kreditinstituts storlek och komplexiteten i dess affärsverksamhet, hur stora risker som orsakas av kreditinstituts verksamhet och verksamhetsmiljö, överskådligheten av kreditinstituts rättsliga struktur samt kreditinstituts betydelse för stabiliteten på finansmarknaden.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. skall utvärderingen ge en uppfattning om huruvida kreditinstituts finansiella ställning uppfyller de krav som anges i 5 kap. De omständigheter som nämns nedan i 2 mom. skall däremot tas med i utvärderingen också till den del som lagen inte uttryckligen uppställer några kvantitativa eller kvalitativa krav i frå-

ga om dessa omständigheter. De i momentet nämnda kraven är delvis överlappande på så sätt att de lagstadgade krav som anges i 5 kap. framför allt i fråga om likviditets- och koncentrationsrisken delvis gäller också de omständigheter som nämns i 2 mom. Till den del som sådana lagstadgade krav inte separat uppställs för de risker som nämns i 2 mom., är syftet med bestämmelserna i 2 mom. att säkerställa att dessa risker vederbörligen blir beaktade i kreditinstitutets kapitalregleringsprocess enligt 54 § och utvärderingen av denna, vid behov på ett mera omfattande och grundligare sätt än enligt de lagstadgade kraven.

Den utvärdering som avses i paragrafen skall innefatta också en bedömning av de i 5 kap. föreskrivna lagstadgade kraven i fråga om den konsoliderade finansiella ställningen samt de konsoliderade risker som avses i 2 mom., om kreditinstitutet är moderföretag i en konsolideringsgrupp enligt 72 § 1 mom. eller ett sådant med ett moderkreditinstitut jämställbart dotterföretag till ett holdingföretag som avses i den nämnda paragrafens 2 mom.

Om Finansinspektionen när den gör utvärderingen konstaterar brister i fråga om de individualiserade lagstadgade krav på kreditinstitutets finansiella ställning som anges i 5 kap. eller i föreskrifter och bestämmelser som har utfärdats med stöd av kapitlet, skall Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet utan dröjsmål vidtar åtgärder för att avhjälpa bristerna. Finansinspektionen kan då vid behov direkt med stöd av respektive bestämmelse vidta också andra åtgärder inom ramen för sina befogenheter. Beroende på situationen kan den enligt lagen om Finansinspektionen ge en skriftlig anmärkning eller varning och förelägga vite samt i enlighet med 29 § i denna lag begränsa tillsynsobjektets verksamhet samt i sista hand återkalla dess verksamhetstillstånd efter den tid som anges i lagförslagens 87 §. Finansinspektionen kan vidta sådana åtgärder direkt med stöd av lag t.ex. när ett kreditinstituts kapitalbas sjunker under det belopp som anges i 55 § eller om kreditinstitutet försummar att iaktta enligt 54 § eller enligt med stöd av den meddelade bestämmelser på förhand uppställda individualiserade krav, t.ex. i något avseende försummar att iaktta någon av de principer som

avses i den nämnda paragrafens 2 mom. eller att i enlighet med den nämnda paragrafens 3 mom. ställa upp interna mål för storleken och beskaffenheten av sin kapitalbas eller om de principer och procedurer som avses i den nämnda paragrafen inte uppfyller de individualiserade, i direktivet förutsatta krav som på förhand uppställts för dem i Finansinspektionens föreskrifter.

I fråga om de omständigheter som avses i paragrafens 2 mom. skall Finansinspektionen däremot alltid först bedöma om de omständigheter som avses i momentet i tillräcklig utsträckning har beaktats i de interna kapitalmål som kreditinstitutet har ställt upp för sig i enlighet med 54 §. Om Finansinspektionen anser att dessa omständigheter i tillräcklig utsträckning har beaktats vid bestämmandet av kapitalbehovet i enlighet med lagrummet och kreditinstitutets kapitalbas därför täcker hela kapitalbehovet, kan Finansinspektionen i enlighet med lagförslagens 86 §, som har en nära anknytning till denna paragraf, fastställa ett tidsbundet högre kapitalkrav under förutsättning att nedan i samband med den nämnda paragrafen närmare angivna förutsättningarna uppfylls. Detsamma gäller situationer där det enligt Finansinspektionens utvärdering förekommer andra betydande brister i kreditinstitutets kapitaltäckningsreglering, utan att kreditinstitutet kan påvisas ha brutit mot något uttryckligt krav i 5 kap. eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av kapitlet.

Enligt paragrafens 1 mom. skall Finansinspektionen i sin utvärdering granska om alla de krav har iakttagits som anges i 5 kap. Utvärderingen baseras på de principer för kapitaltäckningsreglering, procedurer och bedömning av interna kapitalmål som avses i lagförslagens 54 § samt på en bedömning av huruvida de krav på tillförlitlig förvaltning och intern kontroll samt allmän riskhantering är uppfyllda som avses i lagförslagens 49 § och kreditinstitutsdirektivets bilaga V. En betydande del av Finansinspektionens utvärderingar utgörs också av bedömningar av kapitalkrav och därtill anslutna beräkningsmetoder samt av de individualiserade lagstadgade krav på offentliggörande av information om kapitaltäckningen föreskrivs i det nämnda kapitlet samt i föreskrifter och bestämmelser som har utfärdats med stöd av det.

När Finansinspektionen utvärderar regleringen av kapitaltäckningen i enlighet med 54 § skall den bedöma om kreditinstitutet på ett korrekt sätt har identifierat och beräknat sin riskexponering, om systemet för uppföljning och rapportering av riskerna är fungerande och om principerna och procedurerna för kreditinstitutets risktagning och begränsning av riskerna, övrig riskhantering samt täckning av riskerna med kapitalbasen är sakenliga och tillräckliga. Vid granskningen av kreditinstitutets principer och procedurer skall Finansinspektionen också fästa avseende vid om kreditinstitutet iakttar dem i praktiken. Av en central betydelse i detta avseende är framför allt hur processen för reglering av kapitaltäckningen är anpassad till kreditinstitutets förvaltning och de högsta ledningssystemen samt hur regleringsprocessen utnyttjas för den operativa planeringen och styrningen av affärsverksamheten.

I sin utvärdering skall Finansinspektionen ta ställning till frågan om kapitalbasen är så stor och av en sådan beskaffenhet att den täcker exponeringarna. Finansinspektionen skall beakta hur de risker som nämns i kreditinstitutsdirektivets bilaga V, inklusive de risker som i enlighet med bilagans punkt 2 ansluter sig till den makroekonomiska verksamhetsmiljön, och det därav följande kapitalkravet har beaktats i kreditinstitutets interna målsättningar. Utvärderingen av hanteringen av de nämnda riskerna kompletteras av punkterna 1-7 i den föreslagna paragrafens 2 mom. Finansinspektionen skall också bedöma om kreditinstitutets i lagförslagets 54 § 3 mom. avsedda interna målsättningar rörande kapitalets storlek och allokering är tillräckliga i förhållande till kreditinstitutets exponeringar och det därav föranledda kapitalbehovet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs i enlighet med kreditinstitutsdirektivets bilaga XI om utvärderingen till de delar som för kreditinstitut inte uttryckligen uppställs några krav i lagen. Finansinspektionen kan inte i samband med sin tillsyn på förhand för kreditinstitutet uppställa några kvantitativa krav eller begränsningar när det gäller dessa omständigheter, men Finansinspektionen skall förvissa sig om att riskerna vederbörligen har beaktats i de principer och procedurer för riskhanteringen och kapitalförvaltningen som kreditin-

stitutet med stöd av 54 § skall fastställa för sig och som det i enlighet med den nämnda paragrafen skall iaktta. Om det kapitalbehov som följer av de i momentet nämnda riskerna inte på detta sätt vederbörligen har beaktats i kreditinstitutets egna interna kapitalmål som avses i den nämnda paragrafens 3 mom., kan Finansinspektionen när de förutsättningar som nämns i 86 § är uppfyllda uppställa ett sådant högre kapitaltäckningskrav för kreditinstitutet som avses i det nämnda lagrummet.

Enligt momentets 1 punkt skall Finansinspektionens utvärdering inne hålla en bedömning av kreditinstitutets exponering för ränterisker som inte har samband med handelslagret samt en bedömning av principerna för riskhanteringen. I utvärderingen skall framförallt fästas avseende vid mätningen och hanteringen av kreditinstitutets ränterisk samt vid dimensioneringen av de därtill anslutna systemen. Den ränterisk som avses i momentet anses vara mätbar och skall sålunda beaktas i de interna målsättningarna när det gäller kapitalkravet för kreditinstitutets exponeringar. I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs närmare om mätning av ränterisken.

Enligt momentet 2 punkt skall i utvärderingen behandlas frågan om kreditinstitutets likviditetsrisk samt de på riskhanteringen tillämpliga principerna. Den likviditetsrisk som avses i punkten inbegriper också finansieringsrisken. I utvärderingen skall fästas avseende bl.a. vid likviditetshanteringen, mätningen och uppföljningen av framtida finansieringsbehov, tillgången på finansiering, beredskapsplaner för eventuella likviditetskriser samt vid den interna hanteringen av likviditetsrisker. Helhetsbedömningen av likviditeten inbegriper enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. också bedömning av det allmänna likviditetskrav som avses i lagförslagets 52 §.

Enligt momentets 3 punkt skall Finansinspektionen bedöma hanteringen av koncentrationrisken och eventuella spridningseffekter i samband med riskhanteringen och kapitaltäckningen. Med stöd av denna punkt skall Finansinspektionen fästa avseende vid hur kreditinstitutet statistiskt och matematiskt bedömer förhållandet mellan olika risker. Kreditinstitutet kan genom spridningseffekter minimera totalexponeringen i sin matematis-

ka bedömning av förhållandet mellan olika risker. Bedömningen av eventuella spridningseffekter är ofta förenad med betydande osäkerhetsfaktorer. Finansinspektionens utvärdering skall enligt förslaget bl.a. inriktas på hur kreditinstitutet motiverar de antaganden som beräkningen av spridningseffekterna baseras på samt hur tillförlitligt det statiska och matematiska material och hur tillförlitliga de modelleringsmetoder är som beräkningen av spridningseffekterna baseras på. Dessutom skall utvärderingen ta fasta på i vilken utsträckning och hur grundligt spridningseffekterna kan avspeglade sig i kreditinstitutets interna kapitalmål.

Enligt momentets 4 punkt skall Finansinspektionen vid tillämpning av de metoder för intern kreditvärdering som avses i 59 § beakta resultaten av stresstester som avses i kreditinstitutsdirektivets bilaga VII del 4 punkterna 41 och 42 i fråga om exponeringar i handelslagret i enlighet med kapitalbasdirektivets bilaga V. Syftet med utvärderingen är att säkerställa att kreditinstitutets kapitalbas räcker för att täcka kredit- och marknadsrisken också vid en eventuell konjunktur nedgång. Om resultaten av de belastningsprov som avses i momentet visar att kreditinstitutets kapitalbas för kredit- eller marknadsrisken är otillräcklig, skall kreditinstitutet öka sin kapitalbas för täckning av kredit- eller marknadsrisken.

Enligt momentets 5 punkt skall Finansinspektionens utvärdering innehålla en bedömning av principerna för hantering av restrisker som orsakas av de metoder för kreditriskreducering som avses i lagförslagets 60 §. Enligt den nämnda paragrafen kan ett kreditinstitut genom vissa metoder för reducering av kreditrisken minska kapitalkravet för kreditrisken eller motpartsrisken. Dessa metoder kan emellertid leda till en restrisk, t.ex. en juridisk risk eller en likviditetsrisk. Vid bedömningen av restriskhanteringen skall enligt förslaget fästas avseende vid principerna och procedurerna för hanteringen av restrisken samt vid hur risken har beaktats i de interna kapitalmålen för kreditinstitutets exponeringar. De kreditriskreducerande metoderna skall användas på ett sätt som är tillräckligt effektivt och ändamålsenligt i förhållande till den nytta som kan uppnås genom dem.

Enligt momentets 6 punkt skall Finansinspektionens utvärdering innehålla en bedömning av kapitalkravet för exponeringar som orsakas av värdepapperiserade poster samt inverkan av transaktioner som innebär att för kreditinstitutet eventuellt återstår en direkt eller indirekt exponering i förhållande till sådana poster. Genom utvärderingen förvissas sig Finansinspektionen om att de värdepapperiserade posterna vid beräkningen av kapitaltäckningen hanteras på ett sätt som motsvarar deras ekonomiska betydelse och art samt den exponering som de orsakar. I utvärderingen skall fästas avseende framför allt vid om värdepapperiseringen innebär att kreditrisken i praktiken överförs från kreditinstitutet eller inte.

Enligt kreditinstitutsdirektivets bilaga XI punkt 2 skall de behöriga myndigheterna när de utvärderar hanteringen av värdepapperiserade tillgångar utreda om värdepapperiseringen från kreditinstitutets sida innebär ett stöd som överskrider avtalsförpliktelse. För att de beräkningsregler som avses i lagförslagets 61 § skall kunna tillämpas på värdepapperiserade tillgångar får kreditinstitutet inte i syfte att stödja värdepapperiseringen erbjuda stöd utöver avtalsförpliktelse för att täcka investerarnas faktiska eller eventuella förluster. Om det vid utvärderingen framgår att kreditinstitutet har tillhandahållit stöd utöver avtalsförpliktelse eller att det av någon annan orsak har uppkommit brister till följd av täckning av värdepapperiserade tillgångar, skall Finansinspektionen vidta nödvändiga åtgärder. En eventuell åtgärd vore att lämna värdepapperiseringen utan avseende vid beräkningen av kapitaltäckningen, vilket i praktiken skulle leda till ett högre kapitalkrav.

Enligt momentets 7 punkt skall i utvärderingen också ingå Finansinspektionens bedömning av om handelslagret har värderats så försiktigt att kreditinstitutet inte åsamkas betydande förluster om det blir tvunget att snabbt sälja eller skydda poster i handelslagret. Utvärderingen skall baseras på de risker som är förenade med en normal marknadssituation.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. fastställs en särskild gräns för uppföljning av ränterisken i enlighet med kreditinstitutsdirektivets bilaga XI. Gränsen bestäms beroende på den maximala förlusten i den händelse

att risken faller ut. I momentet anges gränsen i enlighet med direktivet till 20 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Om denna gräns överskrids skall Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet redogör för vilka åtgärder det ämnar vidta med anledning av ränterisken. Syftet med momentet är emellertid inte att fastställa en bindande lagstadgad gräns för ränterisken, utan en överskridning av gränsen och kreditinstitutets utredning med anledning därav skall beaktas som en faktor vid bedömningen av principerna och procedurerna för kreditinstitutets riskhantering och kapitalförvaltning enligt 54 § samt vid bedömningen av tillräckligheten av kreditinstitutets enligt den nämnda paragrafens 3 mom. uppställda kapitalmål, i enlighet med vad som sägs ovan i samband med 1 mom.

Finansinspektionen skall i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpningspraxis för momentet meddela närmare föreskrifter om hur den förlustrisk som avses i momentet skall beräknas. Bestämmelsen kan gälla åtminstone sättet för beräkning av en öppen ränterisk och storleken av en ränteförändring som hänför sig till denna. I enlighet med direktivet skall momentet på samma grunder tillämpas på alla kreditinstitut.

Korrigerande av finansiella verksamhetsföresättningar

86 §. Fastställande av högre kapitaltäckningskrav. I denna paragraf föreskrivs i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artiklar 136.1 a och 136.2 om Finansinspektionens rätt att fastställa ett högre kapitaltäckningskrav utöver det kapitalkrav som föreskrivs i lagförslagets 55 § 1 mom. De nämnda direktivbestämmelserna är baserade på Baselkommitténs rekommendation, i synnerhet principerna 3 och 4. Enligt princip 3 skall tillsynsmyndigheterna fastställa ett kapitalkrav som överskrider det minimikrav som gäller kapitaltäckningen. Enligt princip 4 skall tillsynsmyndigheterna sträva efter att ingripa i ett tidigt skede för att förebygga att bankens kapitalbas faller under miniminivån, dvs. den nivå som bankens riskprofil samt särdragen och olika riskfaktorer i dess verksamhet förutsätter. Tillsynsmyndigheten skall snabbt vidta korrigerande åtgärder om kapitalbasen är otillräcklig.

Avsikten är att paragrafen skall tillämpas i sådana fall där ett kreditinstituts förvaltning, interna kontroll, kapitaltäckningsreglering i enlighet med 54 § eller hantering av kundrisker i enlighet med 68 § är på så sätt bristfälliga att de inte räcker för att kreditinstitutets kapitalbas ständigt skall hållas på en nivå som täcker kreditinstitutets totalexponering och det kapitalbehov som denna medför. En förutsättning för tillämpning av paragrafen är alltid att behovet av tilläggskapital har påvisats i en sådan process för utvärdering av kapitaltäckningen som avses i lagförslagets 85 §. Paragrafen kan sålunda tillämpas närmast i sådana exceptionella situationer där det genom en utvärderingsprocess har konstaterats att ett kreditinstituts förvaltning, interna kontroll eller regleringsprocess för kapitaltäckningen eller kundriskerna på ett avgörande sätt skiljer sig från vad som enligt Finansinspektionens motiverade åsikt i allmänhet kan anses vara en god praxis inom branschen. Däremot är avsikten inte att paragrafen skall tillämpas på ett sådant sätt att kapitaltäckningskravet för ett kreditinstitut i regel skall baseras på ett med stöd av denna paragraf fastställt högre kapitaltäckningskrav.

Finansinspektionen skall bedöma en ovan avsedd avvikelser från vad som allmänt anses vara en god praxis inom branschen i första hand genom att jämföra de principer och procedurer som ett kreditinstitut iakttagit med stöd av de lagrum som nämns i paragrafen, med en sådan referensgrupp som kreditinstitutet med avseende på omfattningen och arten av sin verksamhet närmast och motiverat kan jämföras med. Finansinspektionen skall offentliggöra principerna för bildandet av referensgrupper i samband med utvärderingsprinciperna.

Förutsättningarna för tillämpning av paragrafen skall granskas med kreditinstitutets sammanlagda exponering som utgångspunkt. Paragrafen kan sålunda inte tillämpas t.ex. enbart på basis av kapitalunderskott inom ett enskilt riskområde eller inom en affärsenhet, om kapitalbasen för ett annat riskområde i motsvarande mån överskrider kapitalbehovet för riskområdet i fråga. I ett sådant fall kan Finansinspektionen emellertid direkt med stöd av lagförslagets 54 § 3 mom. förplikta kreditinstitutet att fördela kapitalbasen i enlighet med momentet i fråga.

En allmän förutsättning för fastställande av ett högre kapitaltäckningskrav är enligt paragrafen att Finansinspektionen i sin utvärdering i enlighet med 85 § har utrett behovet av förutsättningarna för en sådan höjning av kapitaltäckningskravet som avses i paragrafen. De principer som skall iakttas i utvärderingen skall offentliggöras i enlighet med lagförslagens 89 §.

En allmän förutsättning för fastställande av ett högre kapitalkrav är enligt förslaget dessutom att kreditinstitutets förvaltning, interna kontroll, allmänna riskhantering, reglering av kapitaltäckningen eller hantering av kundrisker inte motsvarar de krav som lagen ställer. Denna förutsättning uppfylls enligt förslaget bl.a. då de interna principer och procedurer som kreditinstitutet i enlighet med 54 § förutsätts följa enligt Finansinspektionens motiverade åsikt på ett avgörande sätt skiljer sig från vad som allmänt anses vara god praxis inom branschen eller då kreditinstitutet inte iakttagit dessa principer och procedurer.

En viktig materiell förutsättning för fastställande ett högre kapitaltäckningskrav är enligt förslaget att kreditinstitutet inte har en tillräcklig kapitalbas för att täcka det kapitalbehov som totalexponeringen förutsätter. Med kapitalbas avses vid tillämpningen av paragrafen i första hand det kapitalbegrepp (nettotillgångar) som kreditinstitutet har definierat enligt sina interna principer som nämns i 54 §. Det kapitalbehov som avses i paragrafen bedöms utgående från kreditinstitutets egna uppskattningar och motiveringar i enlighet med de principer och procedurer för reglering av kapitaltäckningen som avses i 54 §. Enligt lagförslagens 54 § 3 mom. skall kreditinstitutet ange detta kapitalbehov som ett internt mål för storleken av sin kapitalbas.

Om kreditinstitutets kapitalunderskott beror på att det har bedömt sitt kapitalbehov och sitt därpå baserade interna kapitalmål på ett sätt som i något väsentlig avseende är felaktigt eller bristfälligt, kan ett högre kapitaltäckningskrav fastställas om kreditinstitutets kapitalbas inte motsvarar dess faktiska totalexponering. Vid fastställandet av kapitalbehovet för den faktiska totalexponeringen kan Finansinspektionen enligt förslaget stöda sig på den riskbedömning som den använt vid utvärderingen enligt 85 § samt över huvudtaget på de principer och procedurer för sådan

riskbaserad kapitaltäckningsreglering enligt 54 § som inom branschen allmänt anses vara förenliga med god praxis. En i något väsentligt avseende bristfällig eller felaktig bedömning av ett sådant internt kapitalbehov som avses ovan innebär i allmänhet redan i sig att kreditinstitutet kan anses ha åsidosatt de lagstadgade krav i fråga om tillförlitlig förvaltning, intern kontroll eller allmän riskhantering eller också de lagstadgade kraven på kapitaltäckningen eller på hanteringen av kundrisker.

Om däremot ett kreditinstituts kapitalbas inte räcker för täckning av dess interna kapitalmål trots att bedömningen av kapitalbehovet i och för sig varit sakenlig, skall Finansinspektionen i sin utvärderingsprocess uttryckligen kunna påvisa att kapitalunderskottet beror på att de nämnda lagstadgade kraven har åsidosatts. En sådan situation kan vara för handen t.ex. när ett kreditinstitut har gjort en korrekt bedömning av sina exponeringar och det därav följande kapitalbehovet samt hanterat sina risker sakenligt, men försummat att upprätta en plan för täckning av kapitalbehovet eller underlåtit att följa planen. Om kapitalunderskottet däremot beror på att kreditinstitutet t.ex. av strategiska skäl har uppställt ett betydligt högre kapitalmål än det skulle ha behövt göra med beaktande av sina totalexponeringar, kan ett högre kapitalkrav inte fastställas enbart på den grunden att kapitalbasen underskrider det interna kapitalmålet.

En förutsättning för att fastställa ett högre kapitaltäckningskrav är enligt förslaget dessutom att det inte på annat sätt kan säkerställas att kapitalbasen är tillräcklig i förhållande till totalexponeringen. En sådan annan metod är i första hand att minska riskerna eller vidta skyddsåtgärder mot risker eller att kräva ändringar i riskhanteringssystemen eller de administrativa processerna. Finansinspektionen kan vid behov, om försummelserna är uppenbara, förena kraven med vite. Med stöd av lagförslagens 89 § kan Finansinspektionen också förbjuda användningen av finansiella instrument eller andra sådana transaktioner som är förenade med risker som kreditinstitutet inte kan hantera tillräckligt effektivt.

I lagen fastställs ingen övre gräns för kapitaltäckningskrav, eftersom kapitaltäckningskravets belopp väsentligen är beroende av i

vilken mån kreditinstitutets kapitalbas är tillräcklig i förhållande till totalexponeringen. Kapitaltäckningskravet skall emellertid i enlighet med den inom förvaltningen gällande allmänna proportionalitetsprincipen vara rimligt. Sålunda får inte fastställas ett högre kapitaltäckningskrav än kreditinstitutets verkliga totalexponering förutsätter.

I paragrafen föreskrivs att ett högre kapitaltäckningskrav kan fastställas för högst tre år. Finansinspektionen skall när den fattar beslut om för hur lång tid det högre kapitaltäckningskravet fastställs, efter att ha hört kreditinstitutet, bedöma hur lång tid det sannolikt tar att avhjälpa bristerna. Kreditinstitutet skall på ett tillförlitligt sätt kunna utreda hur och inom vilken tid det ämnar avhjälpa sådana brister i sin verksamhet som avses i denna paragraf. Om Finansinspektionen vid utgången av tiden för det högre kapitaltäckningskravet anser att ett högre krav fortfarande är nödvändigt, skall den fatta ett nytt beslut i ärendet. Om Finansinspektionen å andra sidan medan det högre kapitalkravet är i kraft konstaterar att det inte längre behövs, skall den vid behov på eget initiativ återkalla beslutet om det högre kapitaltäckningskravet.

Ett beslut om fastställande av ett högre kapitaltäckningskrav är ett normalt administrativt beslut som kreditinstitutet kan överklaga i enlighet med 37 § i lagen om Finansinspektionen (587/2003).

I paragrafens 2 mom. utsträcks de principer som nämns i 1 mom. på motsvarande sätt till att gälla ett kreditinstituts konsoliderade kapitaltäckning. Ett högre kapitaltäckningskrav kan sålunda vid behov fastställas antingen enbart på basis av kreditinstitutets finansiella ställning eller enbart på basis av den konsoliderade finansiella ställningen eller på båda grunderna samtidigt. En förutsättning för ett högre konsoliderat kapitaltäckningskrav är enligt förslaget att kreditinstitutets konsoliderade kapitalbas inte uppfyller det konsoliderade kapitaltäckningskravet i enlighet med 78 § 3 mom. och att de till kreditinstitutets konsolideringsgrupp hörande företagens förvaltning, interna kontroll och allmänna riskhantering inte uppfyller de krav som anges i 74 §, att regleringen av den konsoliderade kapitaltäckningen inte uppfyller de krav som anges 78 § eller att hanteringen av de konsoliderade kundriskerna inte uppfyller de krav

som anges i 79 § 2 mom.

87 §. Skyldighet att öka kapitalbasen. Denna paragraf motsvarar 80 § i den gällande lagen. Förslaget innebär dessutom en sådan justering av paragrafen att den gäller både det kapitaltäckningskrav som avses i 55 § 1 mom. och det kapitalkrav för kundrisker som avses i den nämnda paragrafens 2 mom. 1 punkten och fastställande av högre kapitaltäckningskrav enligt 86 § och likaså motsvarande konsoliderade krav. Däremot skall bestämmelsen enligt förslaget inte tillämpas på kapitalkrav för kvalificerade innehav, eftersom en överskridning av sådana krav i enlighet med lagförslagets 48 § endast skulle leda till motsvarande minskning av kapitalbasen.

88 §. Av kapitalbasen föranledda begränsningar i användningen av vinstmedel. Denna paragraf motsvarar 81 § i den gällande lagen. Bestämmelsen uppfyller också det krav som ställs i kreditinstitutsdirektivets artikel 136.1c. Paragrafen skall enligt förslaget vidare tillämpas när ett kreditinstituts kapitalbas underskrider ett sådant högre kapitaltäckningskrav som avses i lagförslagets 86 §.

Tillsynens offentlighet och tillsynssamarbete

89 §. Offentliggörande av tillsynsprinciperna och de tillämpliga bestämmelserna. I denna paragraf föreskrivs i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artikel 144 om Finansinspektionens skyldighet att offentliggöra de viktigaste principerna för tillsynen över kreditinstituts finansiella ställning samt de bestämmelser som tillämpas på tillsynen.

Enligt paragrafen skall Finansinspektionen offentliggöra de allmänna principerna för utvärdering enligt 85 §. Dessa principer gäller t.ex. en med tanke på utvärderingens omfattning och frekvens ändamålsenlig gruppering av kreditinstitut, kriterierna och metoderna för utvärderingen samt eventuella uppföljningsåtgärder.

Dessutom skall Finansinspektionen förse allmänheten med information om bestämmelserna i 5 kap. och detta kapitel, om de föreskrifter och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dessa kapitel samt om vilka reglerings- och tillämpningsalternativ enligt Europeiska unionens lagstiftning som tillämpas i Finland. I praktiken kan detta krav uppfyllas t.ex. genom att Finansinspektionen i

sina föreskrifter nämner vilken lag och vilket direktiv varje bestämmelse baserar sig på samt om det är fråga om en sådan alternativ reglering som direktivet tillåter.

Finansinspektionen skall vidare förse allmänheten med statistik om tillämpningen av 5 kap. och detta kapitel samt om föreskrifter och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem. Statistiken kan gällas t.ex. antal tillstånd som har beviljats med stöd av lagen samt antal utvärderingar som har gjorts i enlighet med 85 § inom olika grupper av kreditinstitut och antal uppföljningsåtgärder som dessa har lett till och likaså uppgifter om hur användningen av olika metoder som lagen tillåter har fördelat sig.

Finansinspektionen kan uppfylla sin skyldighet enligt denna paragraf också på så sätt att den publicerar uppgifterna i den för samtliga medlemsstater gemensamma databas som upprätthålls av Europeiska banktillsynskommittén (CEBS).

90 §. Tillsynssamarbete om krav på finansiell ställning. I denna paragraf konstateras att Finansinspektionen har en allmän skyldighet att samarbeta med utländska tillsynsmyndigheter vid tillsynen över de krav som ställs i 5 kap., då ett kreditinstitut hör till en konsolideringsgrupp som består också av utländska företag. Samarbetsskyldigheten gäller både sådana finländska konsolideringsgrupper som avses i 73 § 1 mom. och sådana konsolideringsgrupper som finländska kreditinstitut hör till endast som dotterföretag och som övervakas i enlighet med utländsk lagstiftning. Samarbetsskyldigheten gäller samarbete med både myndigheter i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och med myndigheter i andra länder.

I paragrafen föreskrivs inte om det närmare innehållet i samarbetet utan detta regleras enligt de principer som avtalats inom tillsynsmyndigheternas internationella samarbete, framför allt inom Europeiska banktillsynskommittén. Bestämmelsen förpliktar emellertid Finansinspektionen att komma överens om gemensamma tillsynsprinciper samt att iaktta principerna till den del som de inte står i konflikt med finsk lag. Särskilda bestämmelser om de minimikrav som förutsätts i direktiven om finansiella tjänster och som gäller tillsynsmyndigheternas informations- och granskningsrätt samt skyldighet att lämna

uppgifter till utländska myndigheter föreslås i 31 § i lagen om Finansinspektionen. Motsvarande bestämmelser föreslås i fråga om alla som tillhandahåller reglerade finansiella tjänster och står under Finansinspektionens tillsyn.

91 §. Överföring av tillsynsuppgifter till andra myndigheter. Denna paragraf motsvarar med smärre justeringar 9 b § i den gällande lagen.

Närmare bestämmelser och föreskrifter samt undantag

92 §. Bemyndigande att utfärda förordning. I denna paragraf bemyndigas finansministeriet att genom förordning utfärda närmare föreskrifter om tillämpningen av 5 kap. Genom förordning föreskrivs i första hand om verkställighet av sådana bestämmelser i kreditinstitutsdirektivet och kapitalbasdirektivet som innebär viktiga nationella regleringsalternativ. På grund av att direktiven är omfattande och detaljerade kan samtliga direktivbestämmelser eller merparten av dem inte sättas i kraft genom lag eller förordning, utan sådana direktivbestämmelser som inte innebär någon betydande prövningsrätt skall enligt förslaget sättas i kraft genom Finansinspektionens föreskrifter. För att säkerställa att kapitalkravet åtminstone med en viss noggrannhet skall kunna bedömas enbart med stöd av bestämmelser i lag och förordning, skall likväl genom förordning föreskrivas om riskvikterna vid tillämpning av schablonmetoden för beräkning av kreditrisk. Med hjälp av riskvikterna är det möjligt att huvudsakligen beräkna kapitalkravet. På motsvarande grunder kan genom förordning på ett heltäckande sätt också föreskrivas om poster som inte behöver beaktas när det gäller begränsningar av kundrisker.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. 1 punkten bemyndigas finansministeriet att genom förordning föreskriva om de i kreditinstitutsdirektivet angivna viktcoefficientser som skall tillämpas på beräkning av kapitalkrav för kreditrisken och förbindelser utanför balansräkningen samt om konverteringsfaktorerna för förbindelser utanför balansräkningen vid användning av den schablonmetod som avses i 58 §.

Enligt momentets 2 punkt bemyndigas f-

nansministeriet att föreskriva om de poster som enligt kreditinstitutsdirektivet får lämnas obeaktade vid beräkning av sådana begränsningar av kundrisker som avses i 69 §. Motsvarande bestämmelser ingår huvudsakligen i den gällande lagens 70 §.

Enligt momentets 3 punkt föreskrivs genom förordning vilket av de regleringsalternativ som kreditinstitutsdirektivet tillåter som skall tillämpas vid beräkning av kapitalkravet för kreditrisken enligt den metod för interna kreditvärderingar som avses i 59 §. Enligt denna punkt liksom enligt de följande 4 och 5 punkterna skall genom förordning föreskrivas endast om det tillämpliga regleringsalternativet. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om tillämpning av det valda alternativet, liksom om tillämpningen av direktivets detaljerade bestämmelser i övrigt. De direktivbestämmelser som avses i punkten gäller fastställande av löptider oberoende av företagsmotpartens storlek, när kreditinstitutet tillämpar sina egna koefficienter för förlustandelar och kreditmotvärden, definitionen av begreppet insolvens i fråga om fordringar på hushåll och offentliga samfund samt minimilängden av de tidsserier som är en förutsättning för tillämpning av metoden.

Enligt momentets 4 punkt föreskrivs genom förordning vilket av de regleringsalternativ som direktivet tillåter som skall tillämpas vid användning av de metoder för reducering av kreditrisker som avses i 61 § när kapitalkravet för kreditrisken beräknas enligt den metod med interna kreditvärderingar som avses i 59 §. De direktivbestämmelser som avses i punkten gäller jämförelse av finländska bostadsaktier med fastighetssäkerheter, beaktande av avkastningen vid bedömningen av en säkerhets godtagbarhet, godtagande av försäljningsfordringar och panträtter som kreditriskreducerande säkerheter samt tillämpning av egna förlustandelskoefficienter på offentliga samfund.

I momentets 5 punkt föreskrivs om beaktande av artikel 19 i kapitalbasdirektivet vid beräkning av kapitalkrav för specifik risk enligt 64 §. Den nämnda direktivbestämmelsen gäller riskvikt som skall tillämpas på offentliga samfunds säkerheter samt på täckta obligationer.

Enligt paragrafens 2 mom. föreskrivs genom förordning dessutom om när ett kredit-

instituts fordringar på en gäldenär i en annan EES-stat samt förbindelser utanför balansräkningen eller kreditinstitutets tillgångar eller säkerheter i en annan EES-stat får beaktas vid beräkning av minimibeloppet för kapitalbasen i enlighet med de föreskrifter och bestämmelser som skall tillämpas i den andra staten. En annan stats lagstiftning kan tillämpas i sådana fall där direktivet uttryckligen tillåter detta. Syftet med undantaget är att finländska kreditinstitut som är verksamma på en annan medlemsstats marknad inte till följd av de tillämpningsalternativ valts i Finlands lagstiftning i konkurrenshänseende skall försetts i en klart sämre ställning än de lokala konkurrenterna.

93 §. Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter. I denna paragraf bemyndigas Finansinspektionen att meddela sådana närmare föreskrifter om tillämpning av 5 kap. som förutsätts i kreditinstitutsdirektivet och kapitalbasdirektivet samt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet. Bemyndigandet begränsas till att gälla direktivbestämmelserna om tillämpning av sådana krav som föreskrivs i 5 kap. Till följd av de detaljerade direktivbestämmelserna är föreskrifterna av en teknisk art och ger ingen betydande prövningsrätt. Bemyndigandet att meddela föreskrifter begränsas dessutom av den förordning som avses i 5 kap. och i 92 §. I 84 § och i vissa paragrafer i 5 kap. föreskrivs om den rapporteringsskyldighet som förutsätts för tillsynen över att kraven iakttas. I praktiken kan bestämmelserna om rapporteringsskyldigheten tas in i de bestämmelser som avses i denna paragraf.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen dessutom bestämma att på ett kreditinstituts fordringar på en gäldenär i en annan EES-stat samt på förbindelser utanför balansräkningen, på tillgångar eller fordringar i en sådan stat eller på förbindelser vilkas säkerhet finns i en annan EES-stat, skall tillämpas en enligt de i den andra staten tillämpliga föreskrifterna och bestämmelserna fastställd riskklassificering eller -koefficient som är strängare än den som föreskrivs i den förordning som avses i lagförslagets 92 §. Avsikten är att denna paragraf skall tillämpas

i situationer där en stat i sin nationella lagstiftning i enlighet med direktivets princip om minimiharmonisering skall tillämpa nationella krav som är strängare än direktivet. En bestämmelse som avses i detta moment kan utfärdas om det finns på de särskilda förhållandena i den andra staten baserade vägande skäl och om tillsynens effektivitet kräver det. En sådan situation kan det vara fråga om t.ex. då det med tanke på tillsynen är motiverat att i den ifrågavarande staten tillämpa krav som är strängare än direktivet av den anledningen att marknaden i den ifrågavarande staten är förenad med exceptionella risker.

Avsikten är att momentet skall tillämpas då i en annan medlemsstat tillämpas bestämmelser som är strängare än lagen i Finland. I sådana fall då i en annan medlemsstat tillämpas bestämmelser som är lindrigare än lagen i Finland skall enligt förslaget tillämpas den förordning som har utfärdats med stöd av lagförslaget 92 § 2 mom. Finansinspektionens föreskrifter som avses i detta moment har en förpliktande karaktär, medan kreditinstitutet genom förordningen kan tillåtas tillämpa bestämmelser som är lindrigare än de som gäller i en annan medlemsstat.

94 §. Beviljande av undantag. Enligt paragrafens 1 mom. ges Finansinspektionen en allmän rätt att bevilja kreditinstitut tillstånd att avvika från de krav som anges i 5 kap. och i föreskrifter som meddelas med stöd av kapitlet i sådana fall där de direktiv som nämns 93 § uttryckligen förutsätter en sådan möjlighet att bevilja undantag. Undantag kan beviljas endast under förutsättning att kreditinstitutet uppfyller de villkor som anges i direktivet. Beviljandet av undantag måste föregås av prövning i det enskilda fallet. Finansinspektionen skall vid prövningen beakta de allmänna proportionalitets- och jämlikhetsprinciper som skall iakttas i all förvaltningsverksamhet. Enligt huvudregeln skall undantag sålunda beviljas om Finansinspektionen av någon grundad anledning kunde följa också en strängare linje i vissa frågor. Den linje som Finansinspektionen valt måste emellertid opartiskt tillämpas på samtliga kreditinstitut, om det inte finns skäl till särbehandling.

Finansinspektionen kan enligt lagförslaget 93 § direkt med stöd av direktivet bevilja andra sådana tillstånd som direktivet förut-

sätter och som inte är av en sådan art att de innebär egentliga undantag. Tillstånd som baseras direkt på Finansinspektionens föreskrifter är t.ex. följande:

Schablonmetoden för beräkning av kreditrisk

- godkännande av ratinginstitut i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artikel 81

Internmetoden för kreditvärdering

- i kreditinstitutsdirektivets artikel 82 avsett tillstånd att tillämpa annan kreditvärdering än sådan som kreditinstitutet själv har skaffat
- i kreditinstitutsdirektivets artikel 85 avsett tillstånd att införa internmetoden för kreditvärdering stegvis.
- i kreditinstitutsdirektivets artikel 85 avsett tillstånd att återgå till enklare metoder
- i kreditinstitutsdirektivets artikel 89 avsett tillstånd att partiellt införa internmetoden
- i kreditinstitutsdirektivets bilaga VII del 1 punkt 5 avsedd avvikande behandling av speciella krediter
- i kreditinstitutsdirektivets bilaga VII del 1 punkterna 15 och 16 avsedd avvikande behandling av aktieinvesteringar
- i kreditinstitutsdirektivets bilaga VII del 2 stycke 10 avsett godkännande av metod för reducering av kreditrisk
- i kreditinstitutsdirektivets bilaga VIII del 4 punkt 9 avsett godkännande av villkorliga garantier

Operativ risk

- i kreditinstitutsdirektivets bilaga X del 3 punkt 9 avsett godkännande av alternativa indikatorer

I paragrafens 2 mom. berättigas Finansinspektionen att på ansökan av ett kreditinstitut eller dess holdingföretag tillåta tillämpning av utländsk lagstiftning på beräkning av kapitalkrav enligt 55 § 1 och 2 mom. samt på rapporteringsskyldigheten i samband därmed. Tillstånd kan beviljas endast om kreditinstitutet omfattas av den gruppbaseade tillsynen över ett utländskt kreditinstitut. Syftet med bestämmelsen är att göra det möjligt för gränsöverskridande konsolideringsgrupper att bedriva en effektiv verksamhet på så sätt att en enda stats nationella lagstiftning till-

lämpas inom hela konsolideringsgruppen.

En förutsättning för beviljande av tillstånd enligt denna paragraf är att den gruppbaserade tillsynen över det utländska kreditinstitutet som omfattar kreditinstitutet motsvarar tillsyn enligt denna lag. I praktiken begränsas beviljandet av tillstånd sålunda närmast till konsolideringsgrupper som lyder under lagstiftningen i en EES-stat. Också i så fall skall Finansinspektionen förvissa sig om att direktiven i den staten tillämpas på vederbörligt sätt och att iakttagandet av dem övervakas på vederbörligt sätt.

7 kap. **Insättningsgarantifonden och säkerhetsfonden samt beredskap för undantagsförhållanden**

Insättningsgaranti

95—98 §. Dessa paragrafer motsvarar 65—65 c § i den gällande lagen.

99 §. *Storleken av en inlåningsbanks garantiavgift.* Ordalydelsen i denna paragraf som motsvarar gällande 65 d § justeras så att den motsvarar de nya bestämmelser som föreslås om kapitaltäckning.

Den på en inlåningsbanks kapitaltäckning baserade garantiavgiften skall i enlighet med föreslagna 1 mom. beräknas på basis av inlåningsbankens konsoliderade kapitaltäckning endast i fråga om moderbanken och en därmed i enlighet med lagförslagets 72 § 2 mom. jämförbart holdingföretags dotterbank, eftersom den konsoliderade kapitaltäckningen enligt de föreslagna kapitaltäckningsbestämmelserna gäller endast dessa banker. I fråga om andra banker beräknas garantiavgiften på basis av dessas kapitaltäckning

I paragrafens 2 mom., dvs. bestämmelserna om beräkning av garantiavgiften för inlåningsbanker som hör till sammanslutningen av andelsbanker, föreslås vissa preciseringar jämfört med den gällande lagen. I det materiella innehållet föreslås inga ändringar.

100—109 §. Dessa paragrafer motsvarar 65 e—65 n § i den gällande lagen

110 §. *Garantiavgift för ett utländskt kreditinstituts filial.* Denna paragraf motsvarar 95 o i den gällande lagen. I paragrafens

2 mom. konstateras emellertid med avvikelse från den gällande lagen uttryckligen att ett i momentet avsett förbud att placera insättningsgarantifondens medel i värdepapper som har emitterats av medlemsbanker inte utgör hinder för att placera insättningsgarantifondens medel i sådana placeringsfonder som avses i 11 kap. i lagen om placeringsfonder.

111 och 112 §. Dessa paragrafer motsvarar 65 p och 65 q i den gällande lagen.

Säkerhetsfondernas skyddsfunktion

113—122 §. Dessa paragrafer motsvarar 55—64 § i den gällande lagen. I föreslagna 119 och 120 § som motsvarar 61 och 62 § i den gällande lagen, föreslås emellertid med tanke på en konsekvent utformning av bestämmelsen en sådan justering att kapitallån jämfställs med understödslån och understöd också vid tillämpning av paragrafens 4 och 5 mom.

Beredskap för undantagsförhållanden

123 och 124 §. Dessa paragrafer motsvarar 6 a § i den gällande lagen. I 123 § föreslås en sådan ändring jämfört med den gällande lagen att bestämmelsen i fråga om finansiella institut skall tillämpas endast på finländska finansiella institut som hör till samma konsolideringsgrupp som en kreditinstitut.

8 kap. **Förfaranden**

Marknadsföring och avtalsvillkor

125—127 §. *Marknadsföring.* Dessa paragrafer motsvarar 82, 83 och 87 a § i den gällande lagen.

Tillsyn över marknadsföring och avtalsvillkor

128—131 §. Dessa paragrafer motsvarar 84—87 § i den gällande lagen.

Mottagande av inlåning

132 §. *Inlåningsbanks firma.* Paragrafen motsvarar 50 § i den gällande lagen.

133 §. Marknadsföringsbegränsning. Denna paragraf motsvarar 82 a § i den gällande lagen.

134—138 §. Dessa paragrafer motsvarar 50 a—54 § i den gällande lagen. I 135 § föreslås vissa lagtekniska justeringar till följd av ändringar i lagstiftningen om förmyndarskap.

Utlåning

139 §. Vidarepantsättning av säkerhet. Denna paragraf motsvarar 24 § i den gällande lagen.

140 §. Utlåning och investeringar i vissa fall. Denna paragraf motsvarar 16 § 1—3 och 5—7 mom. i den gällande lagen. I 35 § 4 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar 16 § 4 mom. i den gällande lagen. Definitionen av begreppet närmaste krets i den gällande lagens 16 § 2 mom. föreslås emellertid så ändrad att till den närmaste kretsen räknas endast personer som innehar minst 20 procent av kreditinstitutets aktier eller andelar eller av det röstetal som dessa medför. Ändringen beror på att den nuvarande lagens 5 procents gräns medför oproportionerligt stora administrativa besvär för kreditinstituten jämfört med den nytta som den innebär för tillsynen. Dessutom föreslås att revisorsbegreppet i den gällande paragrafen preciseras så att med revisorerna jämföras revisorssuppleanterna och den person i revisors-sammanslutningens anställning som har huvudansvaret för revisionen. Definitionen av begreppet den närmaste kretsen skall också begränsas så att hänvisningen till barn omfattar bara minderåriga barn.

Bankhemlighet och identifiering av kunder

141 §. Tystnadsplikt. Denna paragraf motsvarar 94 § 1, 2 och 6—8 mom. i den gällande lagen.

142 §. Information till företag inom samma konsolideringsgrupp, finans- och försäkringskonglomerat eller sammanslutning. Denna paragraf motsvarar 94 § 3—5 mom. i den gällande lagen.

143—145 §. Dessa paragrafer motsvarar 94 a, 94 b och 95 § i den gällande lagen.

9 kap. Bokslut, delårsrapport och revision

146—149 §. Dessa paragrafer motsvarar 30—33 § i den gällande lagen.

150 §. Verksamhetsberättelse. Denna paragraf motsvarar huvudsakligen 34 § i den gällande lagen. Med avvikelse från den gällande lagen skall det emellertid inte krävas att uppgifter om kapitaltäckningen skall ingå i verksamhetsberättelsen därför att det finns ett särskilt krav i 82 § om offentliggörandet av sådana uppgifter enligt kreditinstitutsdirektivet.

151 §. Värdering av finansiella instrument. Denna paragraf motsvarar huvudsakligen 35 § i den gällande lagen.

Till paragrafens 4 mom. fogas emellertid en bestämmelse om möjligheten att via resultaträkningen redovisa vilken som helst post i de finansiella tillgångarna eller skulderna till verkligt värde. Tillägget innebär att de kreditinstitut som upprättar sitt bokslut i enlighet med detta kapitel försätts i samma ställning som kreditinstitut vilka upprättar sitt bokslut enligt den internationella redovisningsstandarden IAS 39 som godkändes den 1 januari 2005.

Enligt den nämnda standardens stycke 9 b) kan möjligheten att värdera tillgångar till verkligt värde för det första tillämpas när det är fråga om ett sådant till de finansiella tillgångarna eller skulderna hörande instrument som är förenat med ett eller flera derivat och som enligt punkt 11 A i standarden avsevärt förändrar de kassaflöden som annars skulle orsakas av instrumentet eller i fråga om vilket det annars är klart att det skall redovisas separat från detta instrument och värderas till verkligt värde. En annan förutsättning när det gäller värdering till verkligt värde enligt den nämnda punkten i standarden är att relevant finansiell information produceras. Det anses att relevant finansiell information produceras om värderingen till verkligt värde dels ersätter en inkonsekvent värdering (till exempel när en till de finansiella tillgångarna hörande post som kan säljas finansieras med en finansiell skuld som värderas till anskaffningsutgiften) och dels då tillgångar inom kreditinstitutets egen riskhantering följs upp på basis av deras verkliga värde.

Ett kreditinstituts beslut om övergång till

verkligt värde är bindande och stämmer överens med principerna för val av redovisningsmetod bl.a. så tillvida att dessa principer konsekvent skall iakttas för transaktionen i fråga och grunderna för valet skall anges i bokslutet.

152 och 153 §. Dessa paragrafer motsvarar 36 a och 37 § i den gällande lagen.

154 §. Bundet och fritt eget kapital. Denna paragraf motsvarar 38 § i den gällande lagen kompletterad med en hänvisning till fonden för verkligt värde, som räknas till det bundna egna kapitalet. Till följd av de ändringar som gjorts i aktiebolagslagen avser paragrafens hänvisningar till reservfonden och överkursfonden endast poster som har uppkommit innan den nya aktiebolagslagen trätt i kraft. Motsvarande poster som har uppkommit därefter skall hänföras till fonden för inbetalt fritt eget kapital, som hör till det fria egna kapitalet.

155—160 §. Dessa paragrafer motsvarar 39—44 i den gällande lagen. Till paragrafens 157 paragraf fogas ett nytt 6 mom. enligt vilket vad som föreskrivs om delårsrapporter på motsvarande sätt skall tillämpas på årsrapporter.

10 kap. **Filialeablering, tillhandahållande av tjänster samt flyttning av hemort till utlandet**

161—166 §. Dessa paragrafer motsvarar 26—29 a § i den gällande lagen. I den finska texten föreslås en terminologisk ändring som inte påverkar den svenska lagtexten. Till sitt materiella innehåll är bestämmelserna oförändrade.

11 kap. **Skadestånds-, straff- och tvångsmedelsbestämmelser**

167 §. Skadeståndsskyldighet. Denna paragraf motsvarar 97 c § i den gällande lagen. Den justeras i överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i den nya aktiebolagslagen.

168—172 §. Dessa paragrafer motsvarar 98 och 99 § i den gällande lagen.

173 §. Till 1 mom. 2 punkten i denna paragraf fogas en hänvisning till lagen om Finansinspektionen, eftersom bestämmelser om

begränsning av kreditinstituts vinstutdelning förutom i de lagar som för närvarande nämns i momentet finns också i 20 § i lagen om Finansinspektionen. Bestämmelsen motsvarar i övrigt 100 § i den gällande lagen.

174 §. Denna paragraf motsvarar 101 § i den gällande lagen.

12 kap. **Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser**

175 §. Ikraftträdande. Enligt paragrafens 1 mom. skall lagen i enlighet med artikel 157 i kreditinstitutsdirektivet och artikel 46 i kapitalbasdirektivet träda i kraft den 1 januari 2007. Genom den nya lagen upphävs den gällande kreditinstitutslagen jämte ändringar.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen innan den nya lagen träder i kraft vidta åtgärder för godkännande av förfaranden som avses i 59, 62—64 och 77 § samt bevilja tillstånd som avses i de nämnda paragraferna. Denna bestämmelse behövs för att kreditinstituten så snart som möjligt efter att lagen trätt i kraft skall kunna börja använda sådana avancerade metoder som avses i de nämnda paragraferna. Finansinspektionen kan likaså innan lagen träder i kraft vidta åtgärder för godkännande av ratinginstitut som avses i 58 § 3 mom.

176 §. Övergångsbestämmelser om koncession. Paragrafen motsvarar 108 § i den gällande lagen.

177 §. Allmänna övergångsbestämmelser om kapitalkrav. Denna paragraf motsvarar 104 § i den gällande lagen.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs att möjligheten att i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artikel 154.1b under en övergångsperiod tillämpa ett från det i artikeln angivna förfarandet avvikande förfarande för att dra av innehav i försäkringsbolag från kapitalbasen inte skall tillämpas.

178 §. Övergångsbestämmelser om schablonmetoden för beräkning av kreditrisk. Denna paragraf innehåller i enlighet med kreditinstitutsdirektivet övergångsbestämmelser om den schablonmetod för beräkning av kreditrisk som avses i 58 §.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs i enlighet med direktivets artikel 152.7 att ett kreditinstitut utan hinder av denna lag samt med stöd

av den utfärdade föreskrifter och bestämmelser, till 1.1.2008 får beräkna det i 55 § 1 mom. 1 punkten avsedda kapitalkravet enligt de bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft. Vid tillämpning av detta moment skall iakttas direktivets artikel 152.8—12a. Momentet får inte tillämpas delvis. Sålunda får ett kreditinstitut t.ex. inte under den övergångsperiod som avses i momentet tillämpa bestämmelserna om de metoder för reducering av kreditrisken som avses i 60 § och inte heller på en del av tillgångarna tillämpa den gällande lagens riskvikter och på en annan del tillämpa riskvikter som är baserade på t.ex. externa kreditvärderingar.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att på kreditinstitut som tillämpar schablonmetoden för beräkning av kreditrisken inte skall tillämpas den övergångsperioder som anges i direktivets artikel 153.1 och 2 samt artikel 154 1 första underavsnittet, som i enlighet med de nämnda artiklarna kunde tillämpas på basis av nationell prövning. Övergångsperioderna gäller hantering av säkerheter för affärsfästighetsleasing och oreglerade fordringar samt odefinierade fordringar.

Enligt paragrafens 3 mom. får, om en fordran på en EES-stat eller dess centralbank är utställd i en annan till samarbetsområdet lörande stats valuta och finansierad i samma valuta, på denna till den 31 december 2012 tillämpas riskvikten 0 procent. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 153.3.

Enligt paragrafens 4 mom. får vid tillämpning av 58 § hushållsfordringar samt fordringar vars motparter är företag i en annan EES-stat anses vara oreglerade till utgången av 2011, om dess kapital eller ränta inte har betalats inom den tid som föreskrivs i lagstiftningen i kundens hemstat, likväl högst 180 dagar. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 154.1.2. Med hushållsfordringar avses sådana hushållsexponeringar som definieras i kreditinstitutsdirektivets artikel 79.2 och med icke-kommersiella företag sådana företag som definieras i kreditinstitutsdirektivets artikel 79.1 c.

179 §. Övergångsbestämmelser om internmetoden för beräkning av kreditrisk. Denna paragraf innehåller i kreditinstitutsdirektivet förutsatta övergångsbestämmelser om internmetoden för beräkning av kreditrisk som

avses 59 §.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs i enlighet med direktivets artikel 152.1—4 om den s.k. golvregeln som tillämpas på beräkning av kapitalkrav enligt internmetoden. Enligt momentet får kapitalkravet för ett kreditinstitut inte under perioden 1.1.—31.12.2007 underskrida ett belopp som motsvarar 95 procent av minimibeloppet för kapitalbasen beräknat enligt de kapitaltäckningskrav som gällde innan denna lag trädde i kraft. Den nämnda procentuella andelen sjunker år 2008 med 5 procentenheter och 2009 med ytterligare 10 procentenheter. Vid tillämpning av momentet skall kapitalkravet korrigeras med skillnaden mellan nedskrivningar och förväntade förluster.

I paragrafens 2 mom. ingår i enlighet med direktivets artikel 154 en övergångsbestämmelse om det användningskrav som är en förutsättning för tillämpning av metoden. Enligt momentet kan med avvikelse från direktivets artikel 84.3 beviljas undantag från kravet på tre års användning, när metoden inte förutsätter tillämpning av egna koefficienter för förlustandelar och kreditmotvärden vid beräkning av kapitalkrav för kreditrisker som hänför sig till fordringar på stater och centralbanker, kreditinstitut och företag. Enligt momentet kan tillstånd att använda metoden beviljas till den 31 december 2007, om kreditinstitutet har tillämpat de metoder som tillståndet avser i minst ett år innan tillståndet beviljas, samt till den 1 januari 2009 om kreditinstitutet har tillämpat de metoder som tillståndet avser i minst två år innan tillståndet beviljas. En förutsättning för det krav på ett års användning som avses i momentet är dessutom att alla motparter har omklassificerats minst en gång. Dessutom förutsätts med avvikelse från direktivets minimikrav att användningserfarenheten redan den 1 januari 2008 uppgår till två år. I praktiken skall ett kreditinstitut sålunda ansöka om tillstånd enligt momentet före den 1 januari 2007 för att kunna tillgodogöra sig momentets övergångsregel.

Enligt paragrafens 3 mom. får den genomsnittliga riskvägda förlustandelen för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i bostadsfastigheter utan statliga garantier inte understiga 10 procent till den 31 december 2010, oberoende av vad som föreskrivs i direktivets

bilaga VII. Momentet motsvarar till denna del direktivets artikel 154.2. Enligt momentet får dessutom på täckta obligationer till samma tidpunkt tillämpas förlustandelskoefficienten 11,25 procent, under de förutsättningar som nämns i direktivets bilaga VII punkt 2.8 d. Momentet motsvarar till denna del vads som föreskrivs i direktivet.

Enligt paragrafens 4 mom. kan användning av egna koefficienter för förlustandelar och kreditmotvärden vid beräkning av kapitalkrav för kreditrisker som hänför sig till fordringar på stater och centralbanker, kreditinstitut och företag tillåtas från den 1 januari 2008. Dessutom innehåller momentet en övergångsbestämmelse om det krav på användningstid som är en förutsättning för tillämpning av metoden. Enligt momentet är det möjligt att under en övergångsperiod göra undantag från det krav på en tre års användning som i direktivets artikel 84 föreskrivs också för den metod som avses i detta moment. Enligt momentet kan tillstånd att använda metoden beviljas till den 31 december 2008 om kreditinstitutet har tillämpat den metod som tillståndet avser i minst två år innan tillståndet beviljats. Dessutom förutsätts med avvikelse från direktivets minimikrav att det användningskrav som direktivet förutsätter redan den 1 januari 2009 är tre år. I praktiken skall ett kreditinstitut sålunda ansöka om tillstånd enligt momentet före den 1 januari 2007 för att kunna utnyttja momentets övergångsbestämmelse.

Enligt paragrafens 5 mom. får vid tillämpning av lagens 59 § ett företag i en annan EES-stat anses vara insolvent till den 31 december 2011, om kapitalet eller räntan på en fordran hos företaget inte har betalats inom den föreskrivna tiden i företagets hemstat, likväl högst 180 dagar. Momentet är baserat på sista meningen i artikel 154.4.

I paragrafens 6 mom. föreskrivs att på kreditinstitut som tillämpar internmetoden för beräkning av kreditrisker inte skall tillämpas de övergångstider som föreskrivs i artiklarna 154.3—6, dvs. de som enligt de nämnda artiklarna kunde tillämpas enligt nationell prövning. Övergångstiderna gäller undantag av vissa aktieinvesteringar från metoden samt definitionen av begreppet av insolvens. I enlighet med 5 mom. skall emellertid tillämpas sista meningen i artikel 154.4. Det är

inte nödvändigt att tillämpa artiklarna 154.5 och 6 eftersom de principer som frångår av dem med stöd av direktivets bilaga VII kan tillämpas fortlöpande. Bestämmelser om fortlöpande tillämpning av principerna skall i enlighet med lagförslagets 92 § 1 mom. 3 punkten tas in i en förordning.

180 §. Övergångsbestämmelser om operativa risker. Denna paragraf innehåller mot kreditinstitutsdirektivet svarande övergångsbestämmelser om kapitalkrav för sådana operativa risker som avses 64 §.

Enligt paragrafens 1 mom. får den avancerade metod som avses i 62 § 4 mom. i enlighet med direktivets artikel 157.2 tillämpas räknat från den 1 januari 2008.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om motsvarande golvregel för tillämpning av den metod som avses i 1 mom. som för i 180 § 1 mom. i fråga om internmetoden för beräkning av kreditrisk. Bestämmelsen motsvarar artiklarna 152.1—4. Med avvikelse från det nämnda momentet skall bestämmelsen med anledning av 1 mom. börja tillämpas först den 1 januari 2008.

Enligt paragrafens 3 mom. skall direktivets artikel 155 inte tillämpas. Enligt artikeln får medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning tillåta att på kreditinstitut vilkas affärsverksamhet huvudsakligen består av värdepappershandel till utgången av år 2012 tillämpas ett lägre kapitalkrav på denna verksamhetsgren än enligt huvudregeln.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om tillämpning av lindring enligt direktivets artikel 152.10 i sådana fall då ett kreditinstituts minsta kapitalbas på det sätt som avses i 178 § sänks till den 1 januari 2008 i enlighet med de bestämmelser som gällde innan lagen trädde i kraft. Avsikten är att lindringsbestämmelsen skall tillämpas på så sätt att kapitalkravet för operativa risker kan sänkas i samma förhållande som 178 § 1 mom. tillämpas på kreditinstitutets fordringsstock.

181 §. Övergångsbestämmelser om marknadsrisker. I denna paragraf föreskrivs i enlighet med artikel 45 c i kapitalbasdirektivet om en särskild övergångsbestämmelse för kreditinstitut som innan lagen trädde i kraft hade tillstånd att tillämpa den internmetod som avses i det ovan nämnda direktivets bilaga V vid beräkning av sådan specifik risk som avses i lagförslagets 64 § 1 mom.

5 punkten. Enligt momentet kan Finansinspektionen meddela föreskrifter som tillåter att dessa kreditinstitut under de förutsättningar som gällde innan denna lag trädde i kraft tillämpar internmetoden högst till den 31 december 2009.

182 §. Övergångsbestämmelser om stora exponeringar. I denna paragraf föreslås i överensstämmelse med lagförslagets 178 § 1 mom. att i sådana fall då kapitalkravet för exponeringar i enlighet med det nämnda momentet beräknas enligt den gällande lagen, skall denna tillämpas också på beräkning av stora exponeringar som hänför sig till motsvarande tid. Momentet är baserat på kreditinstitutsdirektivets artikel 152.11.

183 §. Tillämpning av övergångsbestämmelserna på konsoliderade kapitalkrav. Enligt denna paragraf skall de övergångsbestämmelser som föreslås ovan i 177—188 § tillämpas också på motsvarande konsoliderade kapitalkrav.

184 §. Övergångsbestämmelser om bokslut. I denna paragraf föreskrivs om övergångstiden för värdering av finansiella instrument som används vid säkringsredovisning. Enligt paragrafen får sådana finansiella instrument värderas i enlighet med gällande föreskrifter och bestämmelser i bokslutet för den redovisningsperiod som slutar den 31 december 2007 eller tidigare. Denna övergångstid behövs på grund av att de internationella redovisningsstandarderna om säkringsredovisning som bäst håller på att justeras.

1.2. Lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

1 §. Hänvisningen till kreditinstitutslagen i paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslagen.

4 §. Hänvisningen till kreditinstitutslagen i denna paragraf föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslagen.

6 §. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 och 3 mom. till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrade i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslagen. I den gällande lagen föreslås dessutom en justering som innebär att sådana uppgifter om insättningsgaranti som avses i gällande 1 mom. inte behöver lämnas om de inlåningsbanker som fusioneras enligt

vad som föreskrivs i kreditinstitutslagens 105 § 6 mom. betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gränsen för den insättningsgaranti som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

7 §. Hänvisningen till kreditinstitutslagen i denna paragrafs 1 mom. föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslagen.

10 §. Hänvisningen i denna paragraf till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslagen.

23 §. Hänvisningen i denna paragraf till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

25 §. Hänvisningen i denna paragrafs 2 mom. till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.3. Sparbankslagen

1 §. Laghänvisningen i denna paragrafs 1 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den nya kreditinstitutslag som föreslås

41 §. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 och 2 mom. till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrade i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

64 §. Hänvisningen i denna paragrafs 2 mom. 4 punkten till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

75 §. Hänvisningen i denna paragrafs 1 mom. till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslag som föreslås. I den gällande lagen föreslås dessutom en sådan justering att i gällande 1 mom. avsedda uppgifter om insättningsgaranti inte behöver lämnas om de inlåningsbanker som fusioneras enligt vad som föreskrivs i kreditinstitutslagens 105 § 6 mom. betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gränsen för den insättningsgaranti som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

77 §. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 och 3 mom. till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrade i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

86 §. Hänvisningen i denna paragrafs

2 mom. till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

91 §. Hänvisningen i denna paragrafs 3 mom. till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

95 §. Hänvisningen i denna paragraf till den upphävda lagen om finansinspektionen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den gällande lagen om Finansinspektionen.

106 §. Hänvisningen i denna paragraf till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

107 §. Hänvisningen i denna paragrafs 1 mom. till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

124 §. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 mom. till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrade i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.4. Lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

1 §. Hänvisningen i denna paragrafs 2 mom. till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

3 §. Den i paragrafens 1 mom. ingående definitionen av begreppet sammanslutning föreslås bli förtydligad. Definitionen i momentets 1 punkt preciseras så att det är andelslaget som är sammanslutningens centralinstitut. Det nuvarande momentets 2 punkt (den affärsbank som är andelsbankernas centrala finansiella institut) och 4 punkt (medlemskreditinstituten) föreslås bli sammanslagna till en ny 3 punkt varav det klart framgår att med kreditinstitut i lagen avses såväl affärsbanker enligt 2 punkten och övriga kreditinstitut enligt 4 punkten. Dessutom föreslås paragrafens struktur bli förtydligad genom att stadga i en ny 2 mom. i enlighet med den nuvarande 1 mom. om de allmänna förutsättningarna för att en sammanslutning utgörs.

Hänvisningen i paragrafens nuvarande 2 mom. till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad genom paragrafens nya 3. mom. i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslagen. Dessutom kompletteras momentet

så att centralinstitutets skyldighet att ge anvisningar gäller också den interna kontrollen och iakttagande av bokslutsprinciper.

Paragrafens 4 mom. skall motsvara nuvarande paragrafens 3 mom.

I paragrafens 5 mom. som motsvarar den nuvarande paragrafens 4 mom. föreslås i överensstämmelse med 16 § i den föreslagna kreditinstitutslagen en ändring som innebär att definitionen av begreppet konsolideringsgrupp ändras till följd av bokföringslagens ändrade koncerndefinition.

Paragrafens nuvarande 5 mom. har felaktigt ändrats genom lagen 1309/2004. I enlighet med lagets ursprungliga syfte hänvisningen till iakttagande av bokslutsprinciper överförs till 2 mom. och momentet förändras så att det motsvarar det ursprungliga syftet av lagen 704/2004. I det materiella innehållet föreslås inga ändringar.

4 § Hänvisningen i denna paragraf till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den nya kreditinstitutslag som föreslås och paragrafens ordalydelse föreslås förtydligad med oförändrad materiella innehåll.

5 §. Bestämmelserna om centralinstitutets och sammanslutningens riskhantering föreslås ändrade i överensstämmelse med 49 § i den föreslagna kreditinstitutslagen. Det föreslagna momentet innebär ingen väsentlig förändring jämfört med den nuvarande situationen, där centralinstitutet svarar för sammanslutningens riskhantering.

6 §. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med 1 och 2 mom. i den gällande lagen om en sammanslutnings kundrisk. Bestämmelsens ordalydelse föreslås förtydligad med oförändrat materiella innehåll. Sammanslutningens kundrisk fås genom sammanräkning av de till sammanslutningen hörande företagens exponeringar, efter eliminering av de till sammanslutningen hörande företagens inbördes exponeringar.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att vad som i 78 § i den föreslagna kreditinstitutslagen föreskrivs om hantering av konsoliderade kundrisker skall tillämpas också på sammanslutningsnivån. Centralinstitutet ansvarar för att principerna och procedurerna i den nämnda paragrafen iakttas.

Enligt paragrafens 4 mom. skall centralinstitutet kvartalsvis underrätta Finansinspek-

tionen om sammanslutningens kundrisk. I momentet föreskrivs dessutom för tydlighetens skull om Finansinspektionens rätt att för centralinstitutet utfärda med tanke på tillsynen nödvändiga bestämmelser om anmälningsskyldigheten enligt detta moment. Motsvarande bestämmelse finns inte i den gällande lagen.

7 §. I denna paragraf föreskrivs om medlemskreditinstituts kundrisker. På sådana exponeringar skall enligt förslaget tillämpas kreditinstitutslagens bestämmelser om kundrisker till den del som annat inte föreskrivs i denna paragraf

I paragrafens *1 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med den gällande lagen att ett medlemskreditinstitut skall rapportera sina kundrisker till centralinstitutet som vidarebefordrar samtliga medlemskreditinstituts rapporter till Finansinspektionen.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med 70 § 4 mom. 4 punkten och 5 mom. i den gällande kreditinstitutslagen att som kundrisker inte betraktas exponeringar mot andra till sammanslutningen hörande kreditinstitut eller utländska kreditinstitut, värdepappersföretag eller mot andra därmed jämförbara utländska företag, finansiella institut eller värdepappersföretag. Liksom i fråga om andra kreditinstitut betraktas emellertid en exponering mot ett dotterföretags moderföretag som en exponering mot en kund. På ett kreditinstituts kundrisker tillämpas i övrigt 67—69 § i kreditinstitutslagen.

Paragrafens *3 och 4 mom.* som gäller centralinstitutets rätt att bevilja medlemskreditinstituten undantag från de krav som gäller kundrisk, motsvarar 7 § 4 och 5 mom. i den gällande lagen. Momenten föreslås emellertid fortfarande gälla alla de andelsbanker som är medlemmar, inklusive andelsbankernas centralinstitut. Till 4 mom. fögas emellertid en bestämmelse enligt vilken det av ett medlemskreditinstituts bokslutsnoter eller verksamhetsberättelse skall framgå i vilken utsträckning kreditinstitutet har sådana stora exponeringar som omfattas av undantaget i 4 mom. Av uppgifterna skall framgå åtminstone det antal och belopp varmed dessa förbindelser överskrider den gräns för kundrisker som föreskrivs i kreditinstitutslagen.

Paragrafens *5 mom.* vari föreskrivs om ett kreditinstituts skyldighet att ansöka om cen-

tralinstitutets tillstånd för förbindelser som sammanlagt överstiger 5 miljoner euro motsvarar 7 § 6 mom. i den gällande lagen. Till följd av inflationsutvecklingen och sammanslutningens allmänna finansiella utveckling höjs den i momentet angivna gränsen emellertid till 8 miljoner euro.

Enligt paragrafens *6 mom.* tillämpas på ett medlemskreditinstituts kundrisker och konsoliderade kundrisker i övrigt 67—69 och 79 § i kreditinstitutslagen.

8 §. I paragrafens *1 och 2 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i gällande 8 § 1—3 mom. om kapitaltäckningskraven för en sammanslutning. Bestämmelsens ordalydelse föreslås förtydligad men i materiella innehållet föreslås inga ändringar. Gällande 9 § upphävs på de grunder som nämns i samband med lagförslaget 8 §.

Enligt paragrafens *3 mom.* skall vad som i den föreslagna kreditinstitutslagens 78 § föreskrivs om reglering av konsoliderad kapitaltäckning tillämpas också på sammanslutningsnivån. Enligt förslaget skall centralinstitutet ansvara för att principerna och procedurerna i den nämnda paragrafen iakttas. I enlighet med den nämnda paragrafen skall sammanslutningen se till att de i paragrafen nämnda principerna och procedurerna iakttas inom sammanslutningen samt ställa upp interna mål för den kapitalbas som föreutsätts för medlemskreditinstitutens sammanlagda exponering.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs med anledning av 82 § i den föreslagna kreditinstitutslagen att centralinstitutet skall offentliggöra uppgifter om sammanslutningens kapitaltäckning i enlighet med vad som närmare anges i direktivets bilaga XII, på samma sätt som konsolideringsgruppens moderföretag. Samtidigt som centralinstitutet offentliggör dessa uppgifter skall det offentliggöra sådana uppgifter om betydande medlemskreditinstitut som avses i den nämnda paragrafens 3 mom.

Enligt paragrafens *5 mom.* kan Finansinspektionen meddela närmare föreskrifter om tillämpning av de bestämmelser i kreditinstitutslagen på sammanslutningen som gäller konsoliderad kapitalbas och konsoliderade kapitalkrav, reglering av kapitaltäckning samt offentliggörande av sådana uppgifter om kapitaltäckningen som avses i 3 mom.

Bestämmelserna skall motsvara kreditinstitutslagens principer om gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut och offentliggörande av konsoliderad information om kapitaltäckningen, till den del som sammanslutningens särdrag inte ger anledning att avvika från dessa principer. Ett sådant särdrag kan anses vara t.ex. att det inte råder ett likadant moderföretag-/dotterföretagförhållande mellan centralinstitutet och medlemskreditinstituten som inom en konsolideringsgrupp.

I paragrafens 6 *mom.* föreskrivs i överensstämmelse med 7 § 4 *mom.* i detta lagförslag om centralinstitutets skyldighet att kvartalsvis till Finansinspektionen rapportera de uppgifter som behövs för den gruppbaserade tillsynen över sammanslutningens kapitaltäckning. Dessutom föreskrivs i momentet om Finansinspektionens rätt att för centralinstitutet utfärda för tillsynen över sammanslutningen nödvändiga föreskrifter om innehållet i den anmälningsskyldighet som avses i momentet.

9 §. I denna paragraf föreskrivs om kapitaltäckningskravet för medlemskreditinstitut. I lagförslaget 8 § föreskrivs om sammanslutningens kapitaltäckning.

Paragrafen motsvarar 8 § 4 och 5 *mom.* i den gällande lagen med vissa förtydliganden av bestämmelsernas ordalydelse. Den föreslagna paragrafens 1 *mom.* skall tillämpas också då Finansinspektionen i enlighet med 86 § i den föreslagna kreditinstitutslagen har fastställt ett högre kapitalkrav för ett kreditinstitut. Ett sådant krav kan i enlighet med den föreslagna paragrafens 2 *mom.* fastställas om kreditinstitutet inte efter den tidsfrist som centralinstitutet har satt ut i enlighet med 1 *mom.* har uppfyllt kapitaltäckningskravet enligt kreditinstitutslagen och om det annars finns förutsättningar för att fastställa ett högre kapitaltäckningskrav.

Enligt förslaget skall bestämmelsen dessutom tillämpas också i sådana situationer som avses i den gällande lagens 9 §. Gällande 9 § föreslås upphävd. Enligt den nämnda paragrafen skall i det fall att ett medlemskreditinstituts kapitalbas i enlighet med 104 § i den gällande kreditinstitutslagen underskrider det kapitalkrav som föreskrivs i den nämnda lagens 13 § tillämpas ett förfarande som avviker från huvudregeln i gällande 8 § 4 och 5 *mom.* Förfarandet enligt gällande 9 § har

graderats beroende på om medlemskreditinstitutets kapitaltäckningsgrad överskrider 10 procent. Det vore emellertid besvärligt att tillämpa ett sådant graderat förfarande efter att de nya kapitaltäckningsbestämmelserna trätt i kraft, av den anledningen att kapitaltäckningskravet inte längre kan anges som ett sådant relationstal som avses i den gällande paragrafen. Av den anledningen föreslås att det förfarande som avses i denna paragraf skall tillämpas också då ett medlemskreditinstituts kapitalbas underskrider det kapitalkrav som föreskrivs i den föreslagna kreditinstitutslagens 177 §.

I lagen föreskrivs inte längre uttryckligen om tillämpning av den föreslagna kreditinstitutslagens 54 § om kontroll av kapitaltäckningen på medlemskreditinstitut. Det nämnda lagrummet skall sålunda som sådant tillämpas på medlemskreditinstitut. När lagrummet tillämpas på medlemskreditinstitut är det emellertid skäl att beakta att de principer som tillämpas på kontrollen av kapitaltäckningen skall vara anpassade till arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamhet. Dessutom kan Finansinspektionen enligt den föreslagna kreditinstitutslagens 76 § under de förutsättningar som anges i paragrafen bevilja ett enskilt medlemskreditinstitut tillstånd att inte tillämpa nämnda 54 §.

I paragrafens 3 *mom.* föreskrivs också att vad som i den föreslagna kreditinstitutslagens 82 § föreskrivs om skyldigheten att informera om kapitaltäckningen inte skall tillämpas på medlemskreditinstitut. Ovan i 8 § föreskrivs att centralinstitutet emellertid skall offentliggöra motsvarande uppgifter för hela sammanslutningen. Momentet stämmer överens med de på övriga kreditinstitut tillämpliga principer enligt vilka ett enskilt kreditinstitut inte behöver offentliggöra uppgifter om sin kapitaltäckningsgrad om dessa ingår i den konsoliderade information som konsolideringsgruppens moderföretag offentliggör.

På skyldigheten att anmäla uppgifter om medlemskreditinstituts kapitaltäckning skall den föreslagna kreditinstitutslagens 84 § tillämpas på samma sätt som på övriga kreditinstitut.

10 §. Till denna paragrafs 1 *mom.* 3 punkten föreslås fogat i enlighet med den föreslagna 3 § en hänvisning till intern kontroll och iakttagande av enhetliga bokslutsprinci-

per.

11 §. Till denna paragrafs 1 mom. 3 punkten föreslås fogat i enlighet med de föreslagna 3 § och 10 § 1 mom. en hänvisning till intern kontroll och iakttagande av enhetliga bokslutsprinciper.

16 §. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 och 4 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

18 §. Hänvisningarna i denna paragraf till kreditinstitutslagen ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

19 §. Hänvisningarna i denna paragrafs 4 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

22 §. Hänvisningen i denna paragrafs 2 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

24 §. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås. Momentet motsvarar de två första meningarna i gällande 1 mom.

Paragrafens 2 mom. motsvarar tredje, fjärde och femte meningen i gällande 1 mom. I den gällande lagtexten föreslås emellertid den justeringen att sådana uppgifter om insättningsgaranti som avses i gällande 1 mom. inte behöver lämnas om de inlåningsbanker som fusioneras enligt vad som föreskrivs i kreditinstitutslagens 105 § 6 mom. betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gränsen för den insättningsgaranti som avses i den nämnda paragrafens 1 mom. I enlighet härmed behöver uppgifter om insättningsgaranti inte lämnas om samtliga kreditinstitut som deltar i fusionen är medlemmar i sammanslutningen av andelsbanker.

32 §. Denna paragrafs 1 mom. justeras med anledning av den föreslagna nya kreditinstitutslagen genom att hänvisningen till den gällande lagens 8 § om koncession stryks. Till sitt materiella innehåll är momentet oförändrat.

43 §. Hänvisningen i denna paragraf till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

45 §. Hänvisningen i denna paragraf till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

53 §. Hänvisningen i denna paragraf till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

56 §. Hänvisningen i denna paragraf till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.5. Lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet

1 §. Tillämpningsområde. Hänvisningen i denna paragraf till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.6. Lagen om statens säkerhetsfond

1 §. Fondens uppgift. Hänvisningen i paragrafens 2 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

14 §. Beslut om stödåtgärder. Hänvisningarna i paragrafens 1 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

19 a §. Särskilda stadganden om bolag. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås. Hänvisningarna i denna paragraf till den upphävda lagen om finansinspektionen ändras så att de stämmer överens med den nuvarande lagen om Finansinspektionen.

1.7. Lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

2 §. Definitioner. Hänvisningen i denna paragrafs 2 punkt till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

3 §. Etableringsrätt för kreditinstitut. Hänvisningen i denna paragraf till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

4 §. Etableringsrätt för finansiella institut.

Hänvisningarna i denna paragrafs 1 och 2 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

7 a §. Kompletterande skydd för filialer och komplettering av skyddet. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

8 §. Etableringsrätt. Hänvisningen i denna paragrafs 1 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

9 a §. Ersättningsskyldighet. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

11 §. Öppnande av representation och dess verksamhet. Hänvisningen i denna paragrafs 1 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

13 §. Gemensamma stadganden för filialer. Hänvisningen i denna paragrafs 1 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

14 §. Tillsyn. Hänvisningen i denna paragraf till den upphävda lagen om finansinspektionen ändras så att den stämmer överens med den gällande lagen om Finansinspektionen.

24 §. Tystnadsplikt. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.8. Lagen om hypoteksbanker

1 §. Definition av hypoteksbank. Hänvisningen i denna paragraf till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

2 §. Övriga definitioner. Hänvisningen i denna paragrafs 2 punkt till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

7 §. Tillåten affärsverksamhet. I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan ändring att hänvisningarna till riskvikter som enligt den gällande lagen skall tillämpas vid kapitaltäckningsanalys ändras så att de så noggrant som möjligt motsvarar principerna i den nya

kreditinstitutslag som föreslås. Till sitt materiella innehåll är momentet i stort sätt oförändrat.

15 §. Bokslut och delårsrapport. Hänvisningarna i denna paragraf till kreditinstitutslagen ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.9. Lagen om hypoteksföreningar

1 §. Hänvisningen i denna paragraf till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

26 §. Hänvisningen i denna paragrafs 2 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.10. Lagen om Finansinspektionen

5 §. Tillsynsobjekt. Hänvisningen i denna paragrafs 1 punkt till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

6 §. Andra finansmarknadsaktörer. Hänvisningen i denna paragrafs 7 punkt till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

12 §. Direktörens uppgifter. Hänvisningen i denna paragrafs 2 mom. 6 punkten till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

21 §. Utfärdande av bokföringsföreskrifter. Hänvisningen i denna paragraf till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

31 §. Rätt att inspektera och få uppgifter om finska företag inom utländska konsolideringsgrupper eller finans- och försäkringskonglomerat. Hänvisningen i denna paragrafs 3 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

Till paragrafen föreslås i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artikel 130.1 fogat ett nytt 4 mom. enligt vilket Finansinspektionen utöver vad som i annan lag föreskrivs om

dess informationsskyldighet utan dröjsmål skall underrätta utländska tillsynsmyndigheter samt de övriga myndigheter som svarar för verksamheten på finansmarknaden i deras hemstat om sådant som kan äventyra stabiliteten på finansmarknaden i dessa stater eller orsaka betydande störningar i verksamheten på dessa staters finansmarknad. Sådana myndigheter som avses i momentet är i första hand vederbörande ministerier samt centralbankerna.

Till paragrafen föreslås i enlighet med kreditinstitutsdirektivets artikel 130.2 fogat ett nytt 5 mom. enligt vilket Finansinspektionen om den för utförande av sitt uppdrag behöver upplysningar om ett mot Finansinspektionens tillsynsobjekt svarande utländskt företag som har hemort i en annan EES-stat, i första hand skall be den myndighet som svarar för tillsynen över ett sådant företag om upplysningarna. Om Finansinspektionen på motsvarande sätt behöver sådana upplysningar om ett företag som hör till samma konsolideringsgrupp som det utländska företaget som motsvarar Finansinspektionens tillsynsobjekt, skall Finansinspektionen i första hand be den myndighet om upplysningarna som svarar för den gruppbaseade tillsynen över företaget. Syftet med momentet är att förhindra överlappande myndighetstillsyn.

Till paragrafen föreslås fogat ett nytt 6 mom. enligt vilket Finansinspektionen för sin del skall medverka till att principerna för tillsynen över de konsolideringsgrupper som avses i 1 mom. fastställs i ett skriftligt tillsynsavtal som undertecknas av alla de myndigheter som svarar för tillsynen över de objekt som hör till konsolideringsgruppen. Enligt kreditinstitutsdirektivets artikel 131 skall mellan den myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen och övriga tillsynsmyndigheter upprättas ett skriftligt tillsynsavtal. Eftersom ett sådant avtal förutsätter också medverkan av en utländsk myndighet föreskrivs i momentet att Finansinspektionen är skyldig att endast för egen del medverka till avtalet.

Sådana utländska företag som enligt denna paragraf kan jämföras med Finansinspektionens tillsynsobjekt är närmast utländska kreditinstitut samt utländska företag som kan jämföras med värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag samt

fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder.

1.11. Lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen

1 §. Tillämpningsområde. Hänvisningen i denna paragrafs 2 mom. 2 punkten till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

2 §. Tillsynsavgift. Hänvisningen i denna paragrafs 4 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

7 §. Tillsynsavgiften för andra som betalar en grundavgift. Hänvisningen i denna paragrafs 1 mom. 6 punkten till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.12. Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

2 §. Definitioner. Hänvisningen i denna paragrafs 1 mom. 1 punkten till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

3 §. Finans- och försäkringskonglomerat. Hänvisningen i denna paragrafs 3 mom. 1 punkten till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

4 §. Tröskelvärden som skall tillämpas på konglomerat. Hänvisningen i denna paragrafs 4 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

16 §. Allmän bestämmelse om riskhantering. Paragrafens rubrik samt 1 och 2 mom. föreslås ändrade i överensstämmelse med 49 § i den föreslagna kreditinstitutslagen. Till sitt materiella innehåll ändras paragrafen inte.

17 §. Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen. Paragrafens 1 mom. ändras i överensstämmelse med 76 § 3 mom. i den föreslagna kreditinstitutslagen så att vid beräkning av ett konglomerats kapitaltäckning skall till denna hänföras de företag som i enlighet med det nämnda momentet inkluderas i kreditinstitutets konsoliderade kapitaltäckning, också till den del

som del som de är etablerade i andra branscher än finans- eller försäkringsbranschen.

18 §. Beräkning av kapitalbas och kapitalkrav för företag som hör till ett konglomerat. Hänvisningen i denna paragrafs a- och h-punkt till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

21 §. Kundrisker och rapportering av dem. Hänvisningen i denna paragrafs 1 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås. Dessutom föreslås en sådan ändring i momentets ordalydelse att den stämmer överens med lagförslagets 67 § 1 mom. Till sitt materiella innehåll ändras momentet inte.

I syfte att förtydliga bestämmelserna föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket ett konglomerats kundrisk beräknas genom att de till konglomeratet hörande företagens exponeringar sammanställs, varvid i tillämpliga delar skall iaktas vad som föreskrivs om upprättande av koncernbokslut. Momentet motsvarar gällande tillämpningspraxis. Nuvarande 2 mom. blir 3 mom.

Till paragrafen föreslås fogade nya 4 och 5 mom., varvid nuvarande 3 och 4 mom. blir 6 och 7 mom.

Enligt det nya 4 mom. som föreslås anses en exponering mot en kund hänföra sig till borgensmannen om ett annat kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett därmed jämförbart utländskt företag eller försäkringsbolag eller en därmed jämförbar försäkringsanstalt har ställt proprieborgen för kunden. Borgensförbindelsen skall enligt förslaget uppfylla de villkor som nämns i 60 § i kreditinstitutslagen. Momentet motsvarar 67 § 2 mom. i den föreslagna kreditinstitutslagen.

Enligt det nya 5 mom. som föreslås skall i det fall att ett finansiellt företag som hör till ett konglomerat ha ett handelslager som avses i 64 § i kreditinstitutslagen, exponeringarna i handelslagret beräknas enligt artiklarna 29-32 i kreditinstitutsdirektivet. Begreppet handelslager definieras i den föreslagna kreditinstitutslagens 64 §. Momentet motsvarar 67 § 4 mom. i den nämnda lagen.

22 §. Begränsningar av kundriskerna. Paragrafens 1 och 2 mom. föreslås så förtydligade att i momentet hänvisas uttryckligen till

exponeringarna inom ett konglomerat. Till sitt materiella innehåll ändras momenten inte.

Paragrafens 4 mom., vari föreskrivs om undantag som tillämpas vid beräkning av begränsningar av kundrisker, föreslås så ändrat att genom förordning av statsrådet skall föreskrivas om exponeringar som inte beaktas vid tillämpning av 1 och 2 mom. Momentet är uppbyggt i överensstämmelse med 69 § i den föreslagna kreditinstitutslagen.

Paragrafens 5 mom. föreslås upphävt till följd av föreslagna 21 § 4 mom. och paragrafens 6 mom. föreslås upphävt till följd av 4 mom. i denna paragraf. En bestämmelse som motsvarar det sistnämnda momentet föreslås fogad till förordningen, liksom även de övriga undantagen i fråga om kundrisker.

Paragrafens 8 mom. stämmer överens med de ändringar som ovan föreslås i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.

24 §. Tillsyn över interna affärstransaktioner. Hänvisningen i denna paragrafs 1 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

28 §. Koncernbokslut. Hänvisningen i denna paragrafs 2 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.13. Värdepappersmarknadslagen

1 kap. Allmänna bestämmelser

4 §. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 mom. 4 punkten och 4 mom. 1 punkten till kreditinstitutslagen ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.14. Lagen om placeringsfonder

6 §. Paragrafens 5 mom. föreslås förtydligad så att kapitalbasen för ett fondbolag som vid sidan av egentlig placeringsfondverksamhet tillhandahåller sådana tjänster som avses i 5 § 2 mom. aldrig får underskrida det belopp som nämns i 31 § i lagen om värdepappersföretag. Kapitalkravet för ett sådant

fondbolag bestäms sålunda beroende på om kapitalkravet enligt den nämnda paragrafen är högre än det kapitalkrav som beräknas enligt 1—4 mom.

30 c §. Hänvisningen i paragrafens 4 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

Enligt den föreslagna ikraftträdandebestämmelsen skall på ett fondbolag som bedriver verksamhet som avses i 5 § 2 mom. tillämpas övergångsbestämmelserna om kapitaltäckningsanalys i den föreslagna kreditinstitutslagens 177—181 §. Bakgrunden till bestämmelsen är att sådana fondbolag måste uppfylla samma kapitaltäckningskrav som värdepappersföretag och enligt vad som föreslås nedan skall på värdepappersföretag tillämpas samma kapitaltäckningskrav som på kreditinstitut.

39 §. I denna paragraf föreslås en sådan ändring att ett fondbolags bokslut skall upprättas med tillämpning av samma bestämmelser som de som tillämpas på kreditinstitut och värdepappersföretag. Avsikten med ändringen är att främja bokslutsprincipernas enhetlighet i synnerhet när det gäller kreditinstituts och värdepappersföretags koncerner, som de flesta kreditinstitut numera hör till. I paragrafen stryks dessutom hänvisningarna till förvaringsinstitut, eftersom det inte finns något behov av särskilda bestämmelser om deras bokslut. Till paragrafen fogas också bestämmelser om hur kreditinstitutslagens bestämmelser om redovisningsperiod, tidpunkten för upprättande av bokslut och värdering av tillgångar skall tillämpas på fondbolag. I de materiella bestämmelserna om placeringsfonders bokslut föreslås inga större ändringar.

1.15. Lagen om värdepappersföretag

5 §. Definitioner. Till denna paragraf föreslås fogat ett nytt 6 mom., i överensstämmelse med 15 § 2 mom. i den föreslagna kreditinstitutslagen.

6 §. Konsolideringsgrupp. Denna paragraf ändras så att den stämmer överens med 16 § i den föreslagna kreditinstitutslagen.

21 §. Bokslut, verksamhetsberättelse och delårsrapport. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 och 3 mom. till kreditinstitutslagen

ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

29 §. Generalklausul och riskhantering. Denna paragraf upphävs till följd av den 31 § som föreslås nedan, eftersom enligt den nämnda paragrafen i stället direkt skall tillämpas motsvarande bestämmelse i den nya kreditinstitutslagen, dvs. 49 §.

30 §. Likviditet. Denna paragraf upphävs till följd av den 31 § som föreslås nedan, eftersom enligt den nämnda paragrafen i stället direkt skall tillämpas motsvarande bestämmelse i den nya kreditinstitutslagen, dvs. 52 §.

31 §. Tillsyn över finansiell ställning. Denna paragraf ändras så att dess nuvarande hänvisningar till kreditinstitutslagens bestämmelser om kapitaltäckning och kundrisker utsträcks till att gälla alla de bestämmelser om tillsyn över kreditinstituts finansiella ställning som föreslås i den nya kreditinstitutslagens 5 och 6 kap. Av förslaget följer att i Finland inte kommer att tillämpas sådana enbart för värdepappersföretag gällande undantag i fråga om beräkning av kapitalkrav och gruppbaserad tillsyn som är tillåtna enligt artiklarna 21—25 i kapitalbasdirektivet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs i enlighet med artikel 2 i kreditinstitutsdirektivet att när till en konsolideringsgrupp hör både kreditinstitut och värdepappersföretag, skall endast på kreditinstituten tillämpas bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn enligt de principer som föreskrivs i den föreslagna kreditinstitutslagens 72 §.

Dessutom skall enligt lagens ikraftträdandebestämmelse på tillsynen över värdepappersföretags finansiella ställning tillämpas samma övergångsbestämmelser som på kreditinstitut. Däremot skall övergångsbestämmelserna i artiklarna 45 a och 45 b i kapitalbasdirektivet inte tillämpas. Dessa övergångsbestämmelser gäller begränsning av kundrisker samt beräkning av kapitalkravet för operativa risker under de nämnda övergångsperioderna.

I lagen föreslås en mot artikel 45 d i kapitalbasdirektivet svarande övergångsbestämmelse enligt vilken lagens 31 § inte före den 1 januari 2011 skall tillämpas på värdepappersföretag som tillhandahåller placeringstjänster endast med hjälp av derivat på råvarumarknaden. Med råvaruderivat avses i

övergångsbestämmelsen sådana derivat som nämns i direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument, bilaga I del C punkterna 5, 6, 7, 9 och 10. Övergångsbestämmelsen gäller också värdepappersföretag som har beviljats koncession redan innan lagen trätt i kraft men som tillhandahåller endast investeringstjänster i samband med råvaderivat. Sådan verksamhet regleras inte i investeringstjänstdirektivet 93/22/EEG men kräver dock till vissa delar tillstånd enligt lagen om värdepappersföretag.

1.16. Lagen om försäkringsbolag

14 b kap. Extra tillsyn över försäkringsgrupper.

1 §. Denna paragrafs 4 och 5 punkt ändras i överensstämmelse med 16 § i den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.17. Lagen om försäkringsföreningar

12 a kap. Extra tillsyn över försäkringsgrupper

1 §. Paragrafens 4 och 5 punkt ändras i motsvarighet till 16 § i den nya kreditinstitutslag som föreslås, i överensstämmelse med den ändring som föreslås ovan i lagen om försäkringsbolag.

1.18. Lagen om borgen och tredjemanspant

10 §. Ändringar av bolagsform och bolagsstruktur. Hänvisningen i denna paragrafs 3 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.19. Lagen om betalningsöverföringar

2 §. Definitioner. Hänvisningen i denna paragrafs 2 mom. 1 a punkten till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.20. Lagen om finansiella säkerheter

3 §. Definitioner. Hänvisningen i denna pa-

ragrafs 2 mom. 3 punkten till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.21. Handelsregisterlagen

14 §. Hänvisningen i denna lags 4 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.22. Lagen om pantlåneinrättningar

33 §. Hänvisningen i denna paragrafs 3 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.23. Lagen om konkurrensbegränsningar

11 a §. Hänvisningen i denna paragrafs 2 mom. 1 punkten till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.24. Lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation

33 §. Styrnings- och övervakningsmyndigheternas rätt att få uppgifter. Hänvisningen i denna paragrafs 6 mom. till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.25. Lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt

3 §. Anmälningsspliktiga. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 mom. 1 och 5 punkten till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.26. Lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem

2 §. Definitioner. Hänvisningen i denna paragrafs 2 mom. 1 punkten till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.27. Lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

5 §. Hänvisningen i denna paragrafs 6 a punkt till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

8 §. Hänvisningarna i denna paragrafs 1 mom. 2 a och 11 punkten till kreditinstitutslagen ändras så att de stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

51 §. Hänvisningen i denna paragrafs 1 mom. 4 punkten till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

1.28. Mervärdesskattelagen

13 a §. Hänvisningen i denna paragrafs 2 mom. 2 punkten till kreditinstitutslagen ändras så att den stämmer överens med den nya kreditinstitutslag som föreslås.

2. Författningar på lägre nivå

Det föreslås att genom av förordning av finansministeriet föreskrivs om riskvikter för tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen som behövs för tillämpning av den schablonmetod för beräkning av kreditrisk som avses i kreditinstitutslagens 58 § samt om beräkning av kreditmotvärden för förbindelser utanför balansräkningen. Förordningen skall till denna del motsvara direktivets bilaga VI. Avsikten är att i förordningen bl.a. tillåta att riskvikten 0 procent tillämpas på en konsolideringsgrupps interna poster i enlighet med artikel 80.7 i direktivet. Motsvarande princip skall också tillämpas på de till sammanslutningen av andelsbanker hörande kreditinstitutens interna ansvarsförhållanden. Dessutom föreslås i förordningen detaljerade bestämmelser, som för närvarande ingår i lagen, om vilka poster som får lämnas utan avseende vid tillämpning av lagens bestämmelser om begränsning av kundrisker. Avsikten med att ta in bestämmelserna i förordningen är inte att i de sistnämnda avseendena ändra regleringen innehållsmässigt.

Dessutom föreskrivs i förordningen om valet mellan de huvudsakliga regleringsalternativen i kreditinstitutsdirektivet och kapitalbasdirektivet. De direktivbestämmelser som

sätts i kraft genom förordningen innebär sådan med tanke på kreditinstitutens finansiella ställning betydande prövningsrätt som det med beaktande av de allmänna principerna för delegering av normgivningsbefogenheter inte anses motiverat att lämna helt beroende av Finansinspektionens föreskrifter. Till denna proposition bifogas ett förordningsutkast.

Till andra delar än de som nämns ovan skall sådana närmare föreskrifter om kreditinstituts finansiella ställning meddelas av Finansinspektionen, som förutsätts i de ovan nämnda direktiven samt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft i enlighet med direktivet, dvs. den 1 januari 2007, med undantag för vissa bestämmelser om beräkning av kapitaltäckningskrav, för vilka enligt direktivet skall tillämpas avvikande övergångstider.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

De förslag som aktualiserar frågan om lagstiftningsordningen gäller näringsfrihet, delegering av normgivningsbefogenheter, Finansinspektionens prövningsrätt vid tillämpning av den föreslagna lagen i synnerhet vad gäller fastställande av högre kapitalkrav, behörighetsfördelningen mellan finländska och utländska myndigheter samt den territoriella räckvidden för finsk lag.

Näringsfrihet

I kreditinstitutslagens 2 kap. föreskrivs om koncessionsplikt för kreditinstitutsverksamhet och om begränsning av annan affärsverksamhet som består i anskaffning av medel från allmänheten. Bestämmelserna motsvarar vedertagna principer som följer av den gällande lagen samt uppfyller de internationella kraven. Begränsningarna är nödvändiga för att trygga stabiliteten på finansmarknaden och med tanke på kundskyddet. Dessutom har lagens bestämmelser om förutsättningar-

na för beviljande av koncession preciserats (det första lagförslaget 24 §). Grundlagsutskottet har tidigare tagit ställning till bestämmelser som motsvarar dem som föreslås i denna proposition (GrUU 24/2002 rd och GrUU 67/2002 rd). De föreslagna bestämmelserna stämmer enligt regeringens åsikt överens med de principer som grundlagsutskottet förespråkar i de nämnda utlåtandena samt i utlåtandena GrUU 28/2000 rd, 28/2001 rd och 19/2002.

Delegering av normgivningsbefogenheter

I kreditinstitutslagens 92 § föreslås ett bemyndigande enligt vilket genom förordning av finansministeriet kan föreskrivas närmare om de omständigheter som nämns i lagrummet. Enligt förslaget skall genom förordning föreskrivas om de viktcoefficients som tillämpas vid beräkning av kapitalkrav för kreditrisken och förbindelser utanför balansräkningen samt om kreditmotvärdescoefficients för förbindelser utanför balansräkningen vid användning av den schablonmetod som avses i den föreslagna kreditinstitutslagens 58 §. Till dessa delar baseras förordningen på de detaljerade bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivets bilaga VI. Dessutom föreskrivs i förordningen om de poster som i enlighet med direktivet får undantas från den lagstadgade begränsningen av kundrisker. På grund av direktivets och den nämnda bilagans omfattning och tekniska karaktär är det inte ändamålsenligt att i lagen ta in de bestämmelser som avses ovan. Genom att de nämnda direktivbestämmelserna beaktas i förordningen och inte i Finansinspektionens föreskrifter säkerställs det å andra sidan att den kvantitativa nivån på det kapitaltäckningskrav som lagen förutsätter samt de begränsade kundriskerna åtminstone med en viss noggrannhet kan beräknas uteslutande med stöd av lagen och förordningen.

I enlighet med det föreslagna bemyndigandet skall i förordningen dessutom tas in bestämmelser om vilka av de enligt kapitalbasdirektivet tillåtna, av nationell prövning beroende regleringsalternativen som skall tillämpas i Finland. Av förordningen framgår vilket av dessa alternativ som skall väljas till den del som valet bedöms ha en avgörande betydelse för kreditinstituts finansiella

ställning.

I kreditinstitutslagens 93 § föreslås dessutom ett bemyndigande enligt vilket Finansinspektionen meddelar sådana närmare föreskrifter om tillämpning av lagens 5 kap. som förutsätts i kreditinstitutsdirektivet och kapitalbasdirektivet samt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet. Finansinspektionens bemyndigande att meddela föreskrifter begränsas till de nämnda direktivbestämmelserna om tillämpning av de i 5 kap föreskrivna krav som gäller kreditinstituts finansiella ställning. Det föreslagna bemyndigandet innebär således ingen betydande prövningsrätt för Finansinspektionen. På grund av direktivets och i synnerhet dess bilagors omfattning samt detaljerade och tekniska karaktär har det å andra sidan inte ansetts vara ändamålsenligt eller ens möjligt att i lagen eller förordningen upprepa direktivbestämmelserna. Det valda regleringsalternativet motsvara dessutom den metodik som används i direktivet och som understryker tillsynsmyndigheternas roll vid tillämpningen av direktivet.

Enligt den sistnämnda paragrafen bemyndigas dessutom Finansinspektionen uttryckligen att föreskriva om tillämpning av sådana riskcoefficients på kreditinstituts exporteringar i en annan medlemsstat som är strängare än de som föreskrivs i finsk lag. Det kan vara motiverat att tillämpa sådana strängare riskcoefficients om den ifrågavarande statens marknad är förenad med sådana exceptionella risker att det finns tillräckliga grunder för tillämpning av strängare riskcoefficients i den staten. Finansinspektionens prövningsrätt begränsas emellertid enligt förslaget så att en sådan bestämmelse kan utfärdas om det finns på de särskilda förhållandena i den andra staten baserade vägande skäl och om tillsynens effektivitet kräver det. Det är inte ändamålsenligt att i förordningen ta in ett motsvarande bemyndigande eftersom en förutsättning för utfärdande av sådana bestämmelser som avses här är en sådan kännedom om finansmarknaden i den andra medlemsstaten som Finansinspektionen har de bästa förutsättningarna att förvärva. Behovet av sådana bestämmelser kan dessutom variera så pass mycket att det inte heller av den an-

ledningen är ändamålsenligt att ta in bestämmelser om saken i en förordning.

I lagen (det 4. lagförslaget 8 § 5 mom.) föreslås också bestämmelser som berättigar Finansinspektionen att meddela närmare föreskrifter för andelsbankernas sammanslutning om beräkningen av kapitaltäckningskravet, den interna kapitalutvärderingen och offentliggörandet av uppgifter om kapitaltäckning. Bestämmelserna innebär inte betydande självständig prövningsrätt för Finansinspektionen därför att samma principer skall tillämpas på sammanslutningen som på kreditinstitut.

Dessutom föreslås i lagen flera bestämmelser som berättigar Finansinspektionen att meddela närmare föreskrifter om kreditinstituts skyldighet att antingen regelbundet eller vid behov, då det skett förändringar, till Finansinspektionen med tanke på tillsynen rapportera hur de lagstadgade kraven uppfyllts. Dessa föreskrifter är nödvändiga för att Finansinspektionen skall kunna uppfylla sina lagstadgade uppgifter och genom dem säkerställs ett jämlikt bemötande av tillsynsobjekten. De föreslagna bestämmelserna motsvarar i dessa avseenden också den gällande lagens vedertagna bestämmelser.

Grundlagsutskottet tar ställning till Finansinspektionens normgivningsbefogenheter i utlåtandena GrUU 4/2005 rd och GrUU 17/2004 rd. De föreslagna bestämmelserna stämmer enligt regeringens uppfattning överens med de principer som grundlagsutskottet förespråkar i de nämnda utlåtandena.

Finansinspektionens prövningsrätt

I kreditinstitutslagens 94 § föreslås en bestämmelse enligt vilket Finansinspektionen under de förutsättningar som anges i de ovan nämnda direktiven kan tillåta undantag från lag och förordning samt från sådana av Finansinspektionen meddelade föreskrifter som avses ovan. Prövningsrätten enligt bestämmelsen baseras på direktivet och sammankopplas med de detaljerade förutsättningar som anges i direktivet.

I kreditinstitutslagens 86 § föreslås dessutom en principiellt viktig bestämmelse som innebär att Finansinspektionen enligt prövning kan fastställa högre kapitaltäckningskrav eller konsoliderat kapitaltäckningskrav

för ett kreditinstitut än lagen annars föreskriver om den konstaterar att kreditinstitutets bristfälliga riskhantering har lett till ökad total exponering. Bestämmelsen baseras på den indispositiva bestämmelsen i direktivets artikel 136 och ger Finansinspektionen en omfattande prövningsrätt när det gäller kapitaltäckningskravet för kreditinstitut. I enlighet med direktivets krav baseras prövningsrätten uteslutande på tillsynsmyndighetens kvalitativa utvärdering av kreditinstitutets riskhanteringsprocess och -strategi. För högre kapitaltäckningskrav ställs emellertid följande begränsningar:

- högre kapitaltäckningskrav kan fastställas för högst tre år,

- kravet skall baseras på Finansinspektionens på förhand offentliggjorda allmänna principer,

- fastställande av högre kapitaltäckningskrav kommer i fråga endast om kreditinstitutet inte uppfyller de kvalitativa krav som lagen ställer på reglering av kapitaltäckningen.

- det högre kapitaltäckningskravet är skäligt.

Grundlagsutskottet har i sina tidigare ställningstaganden till bestämmelser om kreditinstituts verksamhet konstaterat att det på grund av att verksamheten i stor utsträckning innebär inlåning från allmänheten är nödvändigt att den står under myndighetstillsyn. Vidare anser grundlagsutskottet att för regleringen talar vissa faktorer som är acceptabla med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna och som framför allt avser att garantera stabiliteten på den finansiella marknaden och som därmed också skyddar kunderna (GrUU 24/2002 rd och GrUU 16/2003 rd). Utskottet framhåller emellertid vikten av bestämmelser som avgränsar tillsynsmyndigheternas befogenheter och styr deras prövningsrätt. Regeringen anser att de föreslagna bestämmelserna kan motiveras också med beaktande av de krav som grundlagen ställer, särskilt med beaktande av direktivets tvingande bestämmelser som förutsätter att myndigheterna har en relativt omfattande prövningsrätt. En omständighet som talar för de föreslagna bestämmelserna är framförallt att de är förenliga också med verksamhetsområdets egna intressen, eftersom ett åsidosättande av de principer som framgår av bestämmelserna skulle försämra det finländska kreditinstitu-

tets verksamhetsförutsättningar på den internationella finansmarknaden. EU:s tillsynsmyndigheters fasta samarbete vid tillämpningen av direktiven är dessutom i praktiken ägnat att på ett avgörande sätt precisera utövandet av prövningsrätten när det gäller tillämpningen av bestämmelsen.

Behörighetsfördelning mellan finländska och utländska myndigheter samt den territoriella räckvidden för finsk lag

Enligt förslaget skall i kreditinstitutslagens 91 § tas in den av direktivets artikel 126 framgående principen enligt vilken medlemsstaternas tillsynsmyndigheter sinsemellan kan komma överens om ansvaret för grupp-baserad tillsyn. Finansinspektionen kan sålunda i sådana fall som närmare anges i lagen avsäga sitt ansvar för grupp-baserad tillsyn enligt denna lag, om en utländsk myndighet tar på sig ansvaret. På motsvarande sätt kan i sådana fall som närmare anges i lagen denna tillämpas i andra situationer som direkt med stöd av lagen hör till tillämpningsområdet för finsk lag, om en behörig myndighet i Finland åtar sig att sköta uppgiften i fråga. En förutsättning för tillämpning av bestämmelsen är emellertid att det finns något för en effektiv tillsyn över kreditinstituten förutsatt vägande skäl för ett sådant exceptionellt arrangemang. Av en överföring av tillsynsansvaret på en utländsk myndighet följer enligt förslaget också att på tillsynen skall tillämpas lagen i den andra staten. De föreslagna bestämmelserna motsvarar till denna del den gällande kreditinstitutslagen samt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, vilket innebär att förslagen sålunda inte innebär undantag från redan omfattande principer.

Dessutom föreslås att i lagen beaktas den av kreditinstitutsdirektivets artikel 129 följande principen enligt vilken den myndighet som svarar för den grupp-baserade tillsynen alltid skall ge tillstånd till enhetlig tillämpning av i lagen angivna avancerade metoder inom hela konsolideringsgruppen. Tillståndet skall enligt förslaget gälla varje företag som hör till konsolideringsgruppen. Av bestämmelsen följer att på ett finländskt kreditinstitut som är dotterföretag till ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt holdingföretag,

till dessa delar skall tillämpas beslut som den utländska myndigheten har givit i enlighet med lagen i företagets hemstat. I den föreslagna kreditinstitutslagens 59 och 62—64 § föreskrivs emellertid i syfte att förbättra kreditinstitutens rättssäkerhet att Finansinspektionen alltid med ett separat beslut för ett finländskt kreditinstitut skall fastställa ett beslut som en utländsk myndighet har givit för en hel konsolideringsgrupp. Avsikten med bestämmelsen är att säkerställa att Finansinspektionen och i sista hand en domstol kan förvissa sig om att den utländska myndighetens beslut är förenligt med direktivet.

Vidare föreslås i kreditinstitutslagens 77 § 3 mom. och 94 § 2 mom. bestämmelser enligt vilka under de förutsättningar som anges i bestämmelserna, på sådana finländska kreditinstitut som omfattas av den grupp-baserade tillsynen över ett kreditinstitut i en annan medlemsstat inom Europeiska unionen, med Finansinspektionens tillstånd i undantagsfall kan tillämpas den andra medlemsstatens lag. De föreslagna bestämmelserna är inte direkt baserade på direktiven. Genom bestämmelserna är det emellertid möjligt att säkerställa att ett nationellt regelverk kan tillämpas på samtliga företag inom multinationella kreditinstitutskoncerner, om de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna som svarar för tillsynen över de kreditinstitut som hör till en sådan koncern sinsemellan kommer överens om saken. Tillämpning av ett enhetligt regelverk innebär en avsevärd förbättring av de europeiska bankkoncernernas administrativa effektivitet och internationella konkurrenskraft, eftersom det fortfarande råder avsevärda skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller tillämpningen av direktiven och koncernföretagen åsamkas avsevärda tilläggskostnader för parallell tillämpning av flera nationella regelverk inom koncernen. De föreslagna bestämmelserna gynnar sålunda också finländska företag som hör till sådana koncerner.

De föreslagna bestämmelserna om behörighetsfördelningen mellan finländska och utländska myndigheter är betydelsefulla med tanke på grundlagens 1 § 1 mom., dvs. bestämmelsen om statens suveränitet. Enligt förarbetena till grundlagen måste bestämmelsen om Finlands suveränitet granskas i skenet av Finlands internationella förpliktelser och

särskilt med beaktande av Finlands medlemskap i Europeiska unionen (RP 1/1998 rd s. 74) Med hänvisning till grundlagens förarbeten anser grundlagsutskottet det vara befogat att utgå från att sådana internationella förpliktelser som är sedvanliga

i modernt internationellt samarbete och som endast i ringa utsträckning påverkar statens suveränitet inte direkt kan anses strida mot grundlagens bestämmelser om suveränitet (GrUU 43/2004 rd). Utskottet har konstaterat att Finlands medlemskap i Europeiska unionen är en viktig form av internationellt samarbete som redan har fått sin givna plats (GrUU 38/2001 rd, GrUU 6/2004 rd) samt

ansett att man måste ta hänsyn till att

medlemskapet har medfört vissa begränsningar i suveräniteten i olika delar av det allmänna (GrUU 6/2004 rd). De föreslagna bestämmelserna stämmer enligt regeringens uppfattning överens med de principer som grundlagsutskottet förespråkar i de nämnda utlåtandena.

Av de skäl som anförs ovan anser regeringen att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av det som anförs ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Kreditinstitutslag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om rätten att bedriva kreditinstitutsverksamhet, om de krav som ställs på verksamheten och om tillsynen över att kraven iakttas. Dessutom föreskrivs om rätten att bedriva annan affärsverksamhet där återbetalbara medel tas emot från allmänheten.

2 §

Annan lagstiftning om kreditinstitutsverksamhet

På kreditinstitut i aktiebolagsform tillämpas lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), på sparbanker sparbankslagen (1502/2001), på kreditinstitut i andelslagsform lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) samt på hypoteksföreningar lagen om hypoteksföreningar (936/1978).

I lagen om hypoteksbanker (1240/1999) föreskrivs om kreditinstituts rätt att bedriva hypoteksbankverksamhet.

I lagen om värdepappersföretag (579/1996) föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att höra till ersättningsfonden för investerarskydd.

I lagen om statens säkerhetsfond (379/1992) samt i lagen om temporärt avbry-

tande av en inlåningsbanks verksamhet (1509/2001) föreskrivs om tryggnad av inlåningsbankers verksamhet då dessa har råkat i ekonomiska svårigheter.

3 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar i enlighet med lagen om Finansinspektionen (587/2003) att denna lag samt föreskrifter och bestämmelser som utfärdas med stöd av den följs, så som föreskrivs i den nämnda lagen och i denna lag. Sparbankerna övervakas dessutom av sparbanksinspektionen medan de andelsbanker som ingår i sammanslutningen av andelsbanker och andra medlemskreditinstitut övervakas av sammanslutningens centralinstitut.

I lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) föreskrivs om tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat som bildats av kreditinstitut och försäkringsföretag.

Definitioner

4 §

Kreditinstitutsverksamhet

Med kreditinstitutsverksamhet avses i denna lag affärsverksamhet där återbetalbara medel tas emot från allmänheten

samt

1) krediter eller annan finansiering erbjuds för egen räkning, eller

2) generell betalningsförmedling bedrivs eller elektroniska pengar ges ut.

Som finansiering enligt 1 mom. 1 punkten betraktas inte betalningstid som den som säljer varor eller tjänster beviljar köparen och inte heller finansiering uteslutande till sådana företag inom samma koncern som inte erbjuder finansiering enligt 1 mom. inom ramen för sin affärsverksamhet. Utgivning av sådana elektroniska pengar som endast den som ger ut de elektroniska pengarna själv godkänner som betalning betraktas inte som utgivning av elektroniska pengar enligt 1 mom. 2 punkten.

5 §

Begränsad kreditinstitutsverksamhet

Med begränsad kreditinstitutsverksamhet avses i denna lag:

1) tillhandahållande av finansiering i syfte att bevilja betalningstid vid köp av varor eller tjänster som säljs av ett företag som hör till samma företagsgrupp enligt 2 mom.,

2) mottagande av återbetalbara medel från allmänheten på kundkonton som kan användas enbart till betalning av varor eller tjänster som säljs av företag som hör till samma företagsgrupp enligt 2 mom. och vars medel kan tas ut kontant,

3) utgivning av elektroniska pengar som enbart företag som hör till samma företagsgrupp enligt 2 mom. godkänner som betalning,

4) utgivning av elektroniska pengar och erbjudande till allmänheten av kundkonton som avses i 6 § 2 mom., om beloppet av de medel som i denna verksamhet tagits emot från allmänheten inte under den senaste avslutade räkenskapsperioden i genomsnitt har överstigit 5 miljoner euro och aldrig överstiger 6 miljoner euro.

Med företagsgrupp avses i 1 mom.

1) en koncern enligt bokföringslagen,

2) en grupp som består av ett centralt företag, av företag som hör till samma koncern som detta eller av företag som har ett nära och bestående företagsekonomiskt förhållande till det centrala företaget eller till ett företag som hör till samma koncern som detta,

3) företag som verkar i samma byggnad eller på samma tomt eller på ett därmed jämförbart klart avgränsat område.

6 §

Elektroniska pengar och kundkonton

Med elektroniska pengar avses i denna lag ett penningvärde som har lagrats på ett elektroniskt datamedium mot att ett lika stort penningbelopp har betalats till utgivaren av de elektroniska pengarna och som ett eller flera företag har förbundit sig att godkänna som betalning.

Vad som i denna lag föreskrivs om utgivning av elektroniska pengar tillämpas också när medel som skall återbetalas på anfordran tas emot från allmänheten på konton vars medel kan användas till betalning av varor eller tjänster som ett eller flera företag säljer och vars medel kan tas ut kontant (kundkonto).

7 §

Återbetalbara medel

Med återbetalbara medel avses i denna lag medel som inlånats i affärsverksamhet.

Med medel som skall återbetalas på anfordran avses i denna lag andra återbetalbara medel än sådana som inlånats för en viss tid och som borgenären enligt avtalsvillkoren kan säga upp till betalning genast eller efter uppsägningstid på högst 30 dagar, samt för viss tid inlånade återbetalbara medel som inlånas för viss tid högst 30 dagar eller vilka borgenären kan säga upp före förfallodagen även i andra fall än i sådana exceptionella situationer som särskilt nämns i avtalsvillkoren.

8 §

Kreditinstitut

Ett kreditinstitut är ett företag som enligt denna lag har koncession för kreditinstitutsverksamhet. Ett kreditinstitut kan vara en inlåningsbank, ett kreditföretag eller ett betalningsförmedlingsföretag.

Med utländskt kreditinstitut avses i denna

lag ett utländskt företag som i huvudsak bedriver kreditinstitutsverksamhet och som övervakas på ett sätt som motsvarar övervakningen av en inlåningsbank enligt denna lag.

9 §

Inlåningsbank

En inlåningsbank är ett kreditinstitut som får ta emot inlåning och andra återbetalbara medel från allmänheten samt bedriva verksamhet enligt 4 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

En inlåningsbank kan vara ett aktiebolag, ett andelslag eller en sparbank.

Inlåningsbanker skall höra till insättningsgarantifonden enligt 7 kap.

10 §

Inlåning

Med inlåning avses i denna lag återbetalbara medel som helt eller delvis skall ersättas ur insättningsgarantifonden i enlighet med 105 §.

Vid marknadsföring får ordet "inlåning" användas, antingen som sådant eller i ett sammansatt ord, endast i fråga om penningmedel som avses i 1 mom. Vid marknadsföring som gäller mottagande av andra återbetalbara medel från allmänheten får förfarandet inte heller försvåra särskiljandet av inlåning från andra återbetalbara medel.

Inlåning får tas emot endast på konton vilkas villkor stämmer överens med de allmänna villkor som Finansinspektionen godkänt.

11 §

Kreditföretag

Ett kreditföretag är ett kreditinstitut som från allmänheten får ta emot andra återbetalbara medel än inlåning samt bedriva verksamhet som avses i 4 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

Ett kreditföretag kan vara ett aktiebolag, ett andelslag eller en hypoteksförening.

12 §

Betalningsförmedlingsföretag

Ett betalningsförmedlingsföretag är ett kreditinstitut som får bedriva verksamhet enligt 4 § 1 mom. 2 punkten.

Ett betalningsförmedlingsföretag kan vara ett aktiebolag eller ett andelslag.

13 §

Finansiella institut

Med finansiella institut avses i denna lag andra finländska eller utländska företag än kreditinstitut eller utländska kreditinstitut, vilka såsom sin huvudsakliga verksamhet tillhandahåller tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—11 punkten eller förvärvar ägarandelar. Som finansiella institut betraktas också värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag samt med dessa jämförbara utländska företag, om inte annat föreskrivs nedan. Som finansiella institut betraktas inte försäkringsholdingsammanslutning som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979) och inte heller konglomerats holdingsammanslutning som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om inte annat följer av 73 § 2 mom.

14 §

Tjänsteföretag

Med tjänsteföretag avses i denna lag ett finländskt eller utländskt företag som huvudsakligen producerar tjänster för ett eller flera kreditinstitut genom att äga, inneha eller förvalta fastigheter, eller som för ett eller flera kreditinstitut producerar databehandlingstjänster eller andra motsvarande tjänster som hänför sig till den huvudsakliga kreditinstitutsverksamheten.

15 §

Holdingföretag

Med holdingföretag avses i denna lag ett finansiellt institut vars dotterföretag huvud-

sakligen är kreditinstitut, utländska kreditinstitut eller finansiella institut varav åtminstone ett är kreditinstitut.

Finansinspektionen skall efter att ha fått kännedom om att ett annat företag än ett kreditinstitut eller värdepappersföretag har blivit moderföretag till ett kreditinstitut utan dröjsmål besluta om huruvida företaget skall betraktas som ett holdingföretag enligt 1 mom.

16 §

Konsolideringsgrupp

Med konsolideringsgrupp avses i denna lag en koncern som består av koncernens moderkreditinstitut eller utländskt moderkreditinstitut, ett sådant kreditinstituts moderholdingföretag som inte är ett värdepappersföretag (*konsolideringsgruppens moderföretag*) samt sådana dotterföretag till moderföretaget som är kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag (*konsolideringsgruppens dotterföretag*). Med koncern, moderföretag och dotterföretag avses i denna lag detsamma som i bokföringslagen (1336/1997) samt med dem jämförbara utländska koncerner, moderföretag och dotterföretag.

I 72 § föreskrivs om tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn över en konsolideringsgrupps moderkreditinstitut och därmed jämförbara dotterkreditinstitut till ett holdingföretag.

2 kap.

Rätt till kreditinstitutsverksamhet och annan upplåning från allmänheten

17 §

Koncessionsplikt för kreditinstitutsverksamhet

Kreditinstitutsverksamhet får inte bedrivas utan koncession som avses i denna lag.

18 §

Undantag från koncessionsplikten

Utan hinder av vad som föreskrivs i 17 §

får aktiebolag och andelslag bedriva begränsad kreditinstitutsverksamhet utan koncession.

Aktiebolag eller andelslag som har för avsikt att bedriva begränsad kreditinstitutsverksamhet skall innan verksamheten inleds göra en anmälan till Finansinspektionen. Ett aktiebolag eller ett andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet skall dessutom utan dröjsmål anmäla till Finansinspektionen när verksamheten upphör eller om det sker betydande förändringar i verksamhetens omfattning. Finansinspektionen skall inom tre månader efter att ha tagit emot anmälan besluta om huruvida den planerade verksamheten utgör begränsad kreditinstitutsverksamhet. Finansinspektionen skall utan dröjsmål återkalla beslutet, om verksamheten inte längre kan betraktas som begränsad kreditinstitutsverksamhet.

När den gräns som nämns i 5 § 1 mom. 4 punkten överskrids skall ett aktiebolag eller andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet senast sex månader efter utgången av den redovisningsperiod under vilken den gräns som anges först i nämnda punkt överskridits eller senast sex månader efter att den gräns som anges senare i nämnda punkt överskridits ansöka om koncession enligt denna lag, anpassa sin verksamhet efter lagen i övrigt eller avsluta verksamheten.

På aktiebolag eller andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet tillämpas inte bestämmelserna i denna lag, med undantag för 10 § 2 mom. samt 19—21 §, 127, 168 och 174 §.

Ett aktiebolag eller andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet skall varje kvartal meddela Finansinspektionen det sammanlagda beloppet av de skulder som baserar sig på elektroniska pengar som aktiebolaget eller andelslaget har gett ut samt på kundkonton i aktiebolaget eller andelslaget. Finansinspektionen har dessutom rätt att av ett aktiebolag eller ett andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet få andra uppgifter som behövs för tillämpningen av denna paragraf. Finansinspektionen kan utfärda de närmare föreskrifter om fullgörande av rapporteringsskyldigheten enligt detta moment som behövs för tillsynen.

På aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet tilläm-

pas lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998).

19 §

Kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Andra än kreditinstitut får inte bedriva affärsverksamhet där återbetalbara medel tas emot från allmänheten på annat sätt än genom emission av värdepapper enligt värdepappersmarknadslagen (495/1989), om inte något annat föreskrivs i 20 §.

20 §

Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Bestämmelserna i 19 § begränsar inte Finlands Banks rätt att från allmänheten ta emot återbetalbara medel, fondbolags rätt att bedriva fondverksamhet enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), värdepappersföretags rätt att från allmänheten ta emot återbetalbara medel enligt lagen om värdepappersföretag eller försäkringsföretags rätt att bedriva försäkringsrörelse enligt lagen om försäkringsbolag. Bestämmelserna i 19 § begränsar inte heller försäljning av andra betalningsmedel än elektroniska pengar.

Aktiebolag och andelslag får utan hinder av 19 § från allmänheten ta emot medel som skall återbetalas på anfordran, på ett kundkonto vars medel kan användas enbart till betalning av varor och tjänster som aktiebolaget eller andelslaget självt säljer och vars medel kan tas ut kontant, samt ge ut elektroniska pengar som endast aktiebolaget eller andelslaget självt godkänner som betalning. Aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet får dessutom på kundkonto som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten från allmänheten ta emot medel som skall återbetalas på anfordran samt ge ut elektroniska pengar som avses i 3 punkten i nämnda moment.

Aktiebolag och andelslag som avses i 2 mom. eller, om aktiebolaget eller andelslaget hör till en företagsgrupp som avses i 5 § 2 mom., alla aktiebolag och andelslag som hör till samma företagsgrupp, får tillsammans

från en och samma kund på ett kundkonto ta emot högst ett belopp som motsvarar 3000 euro. Aktiebolag och andelslag som avses i 2 mom. får på ett och samma elektroniska datamedium lagra elektroniska pengar högst till ett belopp som motsvarar 150 euro.

Aktiebolag och andelslag får utan hinder av 19 § från allmänheten ta emot återbetalbara medel genom att erbjuda andra skuldinstrument än sådana som skall återbetalas på anfordran. Om dessa skuldinstrument erbjuds allmänheten på andra sätt än genom att värdepapper enligt värdepappersmarknadslagen emitteras till allmänheten, skall aktiebolaget eller andelslaget upprätta och offentliggöra delårsrapporter, årsrapporter, bokslut och bokslutskommunikéer med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i 2 kap. 5, 5 a, 6 och 6 a § i värdepappersmarknadslagen. På undantag från informationsskyldigheten enligt denna paragraf tillämpas 2 kap. 11 § i värdepappersmarknadslagen.

21 §

Firma

Andra än inlåningsbanker, Finlands Bank och Nordiska Investeringsbanken får i sin firma använda ordet "bank", endast om det är uppenbart att användningen av ordet inte på ett missvisande sätt hänvisar till inlåningsbanksverksamhet.

Utan hinder av 1 mom. får ett företag i sin firma använda en hänvisning till en sådan inlåningsbanks firma som hör till samma koncern som företaget. Ett företag som hör till sammanslutningen av andelsbanker får dessutom i sin firma använda en hänvisning till andelsbankerna.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. gäller även bifirma och sekundärt kännetecken.

3 kap.

Beviljande och återkallande av koncession samt begränsning av affärsverksamhet

22 §

Koncessionsansökan

Finansinspektionen beviljar på ansökan ett

kreditinstitut koncession. Koncession kan beviljas för verksamhet som inlåningsbank, kreditföretag eller betalningsförmedlingsföretag. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs vilka utredningar som skall fogas till ansökan.

Insättningsgarantifondens utlåtande skall begäras om en inlåningsbanks koncessionsansökan. Dessutom skall ett utlåtande begäras från den i lagen om värdepappersföretag avsedda ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet enligt sin bolagsordning eller sina stadgar kan tillhandahålla investeringstjänster.

Om koncession söks av ett dotterföretag till ett utländskt kreditinstitut eller till ett utländskt företag som är jämförbart med ett värdepappersföretag eller försäkringsbolag och kreditinstitutet eller företaget har verksamhetstillstånd i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*) eller av ett dotterföretag till ett utländskt kreditföretags eller annat ovan avsett utländskt företags moderföretag, skall ett utlåtande från den statens behöriga tillsynsmyndighet begäras. Ett utlåtande skall begäras också i det fall att samma fysiska eller juridiska personer har bestämmande inflytande såväl i det koncessionssökande institutet som i det utländska kreditinstitutet eller i något annat av de utländska företag som avses ovan. I en begäran som avses i detta moment skall den som ger utlåtande uppmanas att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt det goda anseendet och erfarenheten hos direktörerna i ledningen för ett annat företag i samma grupp, och att överlämna de uppgifter om ovan nämnda omständigheter som är relevanta när det gäller att bevilja koncession eller utöva tillsyn över kreditinstitutet.

Om de uppgifter som enligt 1 mom. är en förutsättning för beviljandet av koncessionen förändras i något väsentligt avseende efter att koncession beviljats, skall kreditinstitutet lämna besked om förändringarna på det sätt som Finansinspektionen närmare bestämmer.

23 §

Koncessionsbeslut

Finansinspektionen skall besluta om kon-

cessionen inom sex månader efter att ha mottagit ansökan eller, om ansökan är bristfällig, efter att sökanden har lämnat in de för avgörandet nödvändiga handlingarna och utredningarna. Koncessionsbeslutet skall dock alltid ges inom 12 månader efter mottagandet av ansökan.

Finansinspektionen kan efter att ha hört sökanden förena koncessionen med sådana begränsningar eller villkor för kreditinstitutets affärsverksamhet, som är nödvändiga för tillsynen. Efter att koncessionen beviljats kan Finansinspektionen på ansökan av kreditinstitutet ändra koncessionsvillkoren.

Om koncessionsbeslutet inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 1 mom. kan sökanden överklaga. Överklagandet och behandlingen av det sker på samma sätt som vid ett överklagande av ett avslag. Sådant överklagande kan göras till dess att ett beslut har meddelats. Finansinspektionen skall underrätta besvärsmyndigheten om beslutet ifall detta har meddelats efter överklagandet. För överklagande och behandling enligt detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar förvaltningsprocesslagen (586/1996).

24 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Koncession skall beviljas om det på basis av de utredningar som lämnats in kan säkerställas att kreditinstitutet uppfyller de i 4 och 5 kap. angivna förutsättningarna i fråga om sin verksamhet och finansiella ställning. Koncession kan beviljas också för ett nytt kreditinstitut innan det registreras.

25 §

Koncession för europabolag

Koncession kan beviljas också för europabolag som avses i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag, nedan *europabolagsförordningen*, och som har beviljats motsvarande koncession i en EES-stat och har för avsikt att flytta sin hemort till

Finland enligt artikel 8 i förordningen. Ett utlåtande om koncessionsansökan skall begäras från den tillsynsmyndighet som övervakar finansmarknaden i denna stat. Detsamma gäller bildande av ett europabolag genom fusion så att det övertagande bolaget med hemort i en annan stat registreras som europabolag i Finland.

26 §

Registeranmälan om koncession

Finansinspektionen skall anmäla koncessioner för registrering. En inlåningsbanks koncession skall dessutom för kännedom anmälas till insättningsgarantifonden och, om kreditinstitutet tillhandahåller investerings-tjänster, till ersättningsfonden för investerarskydd. En koncession som har beviljats för ett nytt företag, för ett europabolag som flyttar sin hemort till Finland skall registreras samtidigt som företaget.

27 §

Inledande av verksamhet

Ett kreditinstitut kan, om inte annat följer av koncessionsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter att koncessionen har beviljats och kreditinstitutet till Finansinspektionen har lämnat in de uppgifter som avses i 2 mom. samt, om koncessionen avser ett nytt företag, efter att företaget har registrerats.

Kreditinstitutet får inte inleda sin verksamhet förrän det till Finansinspektionen har överlämnat

1) ett fullständigt handelsregisterutdrag inklusive kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar,

2) namnen på och övriga nödvändiga uppgifter om medlemmarna och suppleanterna i förvaltningsrådet och styrelsen, på verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt på revisorerna och revisorssuppleanterna.

Om det sker förändringar i de uppgifter som nämns i 2 mom. skall Finansinspektionen omedelbart underrättas om dessa.

28 §

Återkallande av koncession

Finansinspektionen kan återkalla ett kreditinstituts koncession om

1) det i kreditinstitutets verksamhet har skett väsentliga överträdelser av lag eller förordningar eller av föreskrifter som en myndighet har meddelat eller fastställt med stöd av dessa,

2) kreditinstitutet har inställt sin verksamhet för över sex månader eller försatts i likvidation,

3) villkoren för beviljandet av koncessionen inte längre är uppfyllda,

4) kreditinstitutets verksamhet inte har inletts inom 12 månader efter att koncessionen beviljades, eller om

5) väsentligt oriktiga upplysningar lämnades när koncessionen söktes.

Bestämmelser om återkallande av koncessionen på framställning av kreditinstitutet finns i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, i sparbankslagen samt i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.

Finansinspektionen skall återkalla koncessionen om kreditinstitutet har försatts i konkurs eller likvidation genom registermyndighetens eller en domstols beslut eller om likvidatorerna har givit slutredovisning om likvidationen.

Finansinspektionen skall anmäla återkallandet av koncessionen för registrering. Dessutom skall insättningsgarantifonden, den säkerhetsfond som avses i 7 kap. och ersättningsfonden för investerarskydd underrättas om återkallandet, om kreditinstitutet är medlem i någon av fonderna.

När ett kreditinstituts koncession har återkallats kan kreditinstitutets verksamhet med Finansinspektionens samtycke och under dess tillsyn fortsätta i den utsträckning som detta är ändamålsenligt med hänsyn till syftet med likvidationen.

Ett beslut om återkallande av en koncession skall, oavsett överklagandet, tillämpas tills vidare om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

När Finansinspektionen återkallar koncessionen för ett kreditinstitut som har verksamhet också i någon annan EES-stat skall den

underrätta tillsynsmyndigheten i den andra staten om sitt beslut.

29 §

Begränsning av affärsverksamheten

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa ett kreditinstituts koncessionsenliga verksamhet och, om ett missförhållande inte har avhjälpts inom utsatt tid, ändra koncessionsvillkoren så att verksamheten varaktigt begränsas, om det i kreditinstitutets verksamhet har konstaterats förekomma oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att fortsatt verksamhet allvarligt kan skada finansmarknadens stabilitet, betalningssystemens störningsfria funktion eller borgenärernas intressen.

På beslut som avses i denna paragraf tillämpas 28 § 6 och 7 mom.

- 8) valutaväxling,
- 9) notariatverksamhet,
- 10) handel med värdepapper och annan värdepappersverksamhet,
- 11) garantiverksamhet,
- 12) kreditupplysningsverksamhet,
- 13) förmedling av bostadsaktier och bostadsandelar i anslutning till bostadssparande samt förmedling av bostadsfastigheter,
- 14) annan verksamhet som kan jämföras eller har nära samband med verksamhet som anges i 1—13 punkterna.

En inlåningsbank får dessutom tillhandahålla posttjänster enligt avtal med innehavare av koncession för postverksamhet samt erbjuda administrativa tjänster till företag inom samma koncern eller sammanslutning av handelsbanker som i inlåningsbanken.

I en inlåningsbanks bolagsordning eller stadgar skall anges om inlåningsbanken tillhandahåller investeringstjänster enligt 3 § i lagen om värdepappersföretag samt förvarings- och förvaltningstjänster enligt 16 § 1 mom. 5 punkten i nämnda lag.

4 kap.

Allmänna förutsättningar för kreditinstitutsverksamhet

Tillåten affärsverksamhet

30 §

Affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker

För inlåningsbanker tillåten affärsverksamhet är:

- 1) inlåning samt mottagande av andra återbetalbara medel från allmänheten,
- 2) annan upplåning,
- 3) utlåning och finansieringsverksamhet samt andra finansieringsarrangemang,
- 4) finansiell leasing,
- 5) generell betalningsförmedling och andra betalningstjänster,
- 6) utgivning av elektroniska pengar och databehandling i anslutning därtill samt lagring av data på elektroniska medier för andra företag,
- 7) inkassoverksamhet,

31 §

Affärsverksamhet som är tillåten för kreditföretag

Ett kreditföretag får bedriva annan affärsverksamhet enligt 30 § 1 mom. än inlåning från allmänheten. Ett kreditföretag får från allmänheten ta emot andra medel som skall återbetalas på anfordran än insättningar endast i samband med generell betalningsförmedling och utgivning av elektroniska pengar. Ett kreditföretag får bedriva hypoteksbanksverksamhet enligt vad som föreskrivs i lagen om hypoteksbanker.

I ett kreditföretags bolagsordning eller stadgar skall anges om kreditföretaget tillhandahåller investeringstjänster enligt 3 § i lagen om värdepappersföretag samt förvarings- och förvaltningstjänster enligt 16 § 1 mom. 5 punkten i nämnda lag.

På medel som ett kreditföretag har tagit emot för generell betalningsförmedling på ett konto och som skall återbetalas på anfordran tillämpas vad som i 135—138 § föreskrivs om inlåning.

32 §

Affärsverksamhet som är tillåten för betalningsförmedlingsföretag

Ett betalningsförmedlingsföretag får bedriva affärsverksamhet som avses i 30 § 1 mom. 1, 2, 5, 6 och 8 punkten samt därmed jämförbar eller nära sammanhängande affärsverksamhet, utom inlåning från allmänheten. Vidare får ett betalningsförmedlingsföretag från allmänheten ta emot andra medel som skall återbetalas på anfordran endast i samband med generell betalningsförmedling och utgivning av elektroniska pengar. Ett betalningsförmedlingsföretag får inte bevilja kredit.

Ett betalningsförmedlingsföretag får inte inneha aktier eller andelar i andra företag än tjänsteföretag som avses i 14 §. Ett betalningsförmedlingsföretag får inte ingå avtal om andra derivatinstrument än sådana ränte- eller valutakursrelaterade standardiserade derivatinstrument som dagligen omfattas av krav på säkerhet och vars syfte är att täcka de risker som hänför sig till betalningsförmedlingsföretagets tillgångar och skulder.

På medel som ett betalningsförmedlingsföretag har tagit emot för generell betalningsförmedling på ett konto och som skall återbetalas på anfordran tillämpas vad som i 135—138 § föreskrivs om inlåning.

33 §

Begränsning av fastighetsinnehav

Ett kreditinstitut får i fastigheter samt i aktier och andelar i fastighetsföretag investera högst ett belopp som motsvarar 13 procent av kreditinstitutets balansomslutning. Med aktier och andelar som kreditinstitutet äger i fastighetsföretag jämföras, när den ovan angivna andelen beräknas, de krediter som kreditinstitutet har beviljat fastighetsföretaget samt de garantier som institutet har ställt för företaget, i samma förhållande som kreditinstitutets aktie- eller andelsinnehav i fastighetsföretaget utgör av dennas aktie- eller andelskapital.

Vid beräkning av det i 1 mom. angivna relationstalet beaktas inte sådana fastigheter och aktier eller andelar i ett fastighetsföretag, vilka

1) kreditinstitutet har övertagit som säkerhet för en obetald fordran, eller vilka har

2) leasats i samband med finansieringsverksamhet och för vilka värdeminskningens risken huvudsakligen har avtalats bli överförd på leasingtagaren.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid tillåta undantag från det krav som anges i 1 mom.

Kreditinstitutet skall till Finansinspektionen lämna de upplysningar som behövs för att övervaka begränsningar enligt denna paragraf. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om rapporteringsskyldigheten och om rapporteringsfrekvensen om det behövs för tillsynen.

I 81 § föreskrivs om den gruppbaseade tillsynen över begränsningar som avses i denna paragraf.

34 §

Tillämpning av lånebestämmelserna i lagen om andelslag

På kreditinstitut och på finansiella institut som hör till samma konsolideringsgrupp som dessa tillämpas inte 8 kap. 7 § i lagen om andelslag (1488/2001).

35 §

Finansiering av förvärv av egna och koncernföretags aktier, andelar, kapitallån och debenturer samt mottagande som pant

Kreditinstitut och finansiella institut inom samma konsolideringsgrupp får med de begränsningar som anges i 2—4 mom. bevilja lån för förvärv av egna och moderföretagets aktier och andelar samt ta emot aktierna och andelarna som pant. Med lån jämföras sådan säkerhet för återbetalning av lån enligt ovan som ställs av ett kreditinstitut eller finansiella institut inom samma konsolideringsgrupp som detta.

Ett kreditinstitut och finansiella institut inom samma konsolideringsgrupp som detta får om inte annat följer av 3 mom., utan hin-

der av 13 kap. 10 § 1 mom. i aktiebolagslagen, 8 kap. 7 § 1 mom. i lagen om andelslag samt 34 § 3 mom. i lagen om skuldebrev (622/1947), bevilja lån för förvärv av egna och moderföretagets aktier och andelar och ta emot aktierna och andelarna som pant, om aktierna och andelarna är börs- eller marknadsvärdepapper som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen, beviljandet av lånet eller mottagandet av panten ingår i kreditinstitutets eller i det till dess konsolideringsgrupp hörande finansiella institutets normala affärsverksamhet och om lånet har beviljats eller panten tagits emot på de sedvanliga villkor som kreditinstitutet eller det finansiella institutet tillämpar i sin verksamhet.

Ett kreditinstitut och finansiella institut inom samma konsolideringsgrupp får ta emot egna och moderföretagets aktier och andelar som säkerhet för lån som beviljats för finansiering av teckning av dem högst till ett belopp som nominellt motsvarar 10 procent av det långivande företagets eller, om aktier eller andelar i det långivande företagets moderföretag har tagits emot som pant, av moderföretagets bundna kapital.

Kreditinstitut och finansiella institut inom samma konsolideringsgrupp får inte bevilja koncernföretag som inte hör till samma konsolideringsgrupp kredit för förvärv av aktier eller andelar i företag som hör till konsolideringsgruppen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om aktier och andelar skall på motsvarande sätt tillämpas på grundfondsandelar, placeringsandelar, kapitalbevis, kapitallån, debenturer och övriga förbindelser som är efterställda emittentens övriga skulder.

Allmänna förutsättningar för tillsyn över verksamheten

36 §

Driftställen och anlitande av ombud

Ett kreditinstitut skall för sin verksamhet ha sitt huvudkontor och minst ett fast driftställe i Finland. Det kan dessutom bedriva verksamhet i filialer och på andra driftställen. I 10 kap. föreskrivs om etablering av filialer utomlands.

Ett kreditinstitut kan bedriva affärsverksamhet också genom ombud, om ett sådant arrangemang inte försvårar kreditinstitutets riskhantering och interna kontroll eller kreditinstitutets affärsverksamhet i övrigt.

När kreditinstitutet låter ett ombud sköta affärsverksamheten skall det se till att ombudet fortlöpande ger kreditinstitutet de uppgifter som behövs för myndighetstillsynen över kreditinstitutet samt för kreditinstitutets riskhantering och interna kontroll, och att kreditinstitutet kan lämna dessa uppgifter vidare till Finansinspektionen och dessutom till sparbanksinspektionen, om kreditinstitutet står under dennas tillsyn, eller till centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker om, kreditinstitutet står under dettas tillsyn.

Ett kreditinstitut som har för avsikt att bedriva affärsverksamhet genom ett ombud som inte hör till samma konsolideringsgrupp eller till samma sammanslutning av andelsbanker som kreditinstitutet skall anmäla detta till Finansinspektionen innan verksamheten överförs till ombudet. Anmälan behövs inte om kreditinstitutet endast i obetydlig omfattning bedriver affärsverksamhet genom ombud. Betydande förändringar i avtalsförhållandet mellan kreditinstitutet och ombudet skall anmälas till Finansinspektionen. Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om innehållet i anmälan och kriterierna för när affärsverksamhet som bedrivs genom ombud kan anses vara obetydlig.

37 §

Kreditinstitutets bundenhet

Ett kreditinstitut får inte ha betydande bindningar till fysiska eller juridiska personer på vilka tillämpas sådana lagar, förordningar eller administrativa bestämmelser i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som hindrar en effektiv tillsyn över kreditinstitutet och inte heller till andra aktörer, om bindningarna i något annat avseende är ägnade att hindra en effektiv tillsyn över kreditinstitutet.

Med betydande bindningar avses vid tillämpningen av 1 mom. en förbindelse som uppstår när

1) en fysisk eller juridisk person direkt eller indirekt äger minst 20 procent av aktierna, medlemsandelarna, garantiandelarna eller bolagsandelarna i en sammanslutning,

2) en fysisk eller juridisk person direkt eller indirekt har minst 20 procent av det röstetal som aktierna, medlemsandelarna, garantiandelarna eller bolagsandelarna i en sammanslutning medför och detta röstetal baserar sig på ägande, medlemskap, bolagsordning, bolagsavtal eller andra med dessa jämförbara stadgar eller annat avtal, eller när

3) en fysisk eller juridisk person direkt eller indirekt har rätt att utse eller avsätta minst en femtedel av medlemmarna i en sammanslutnings styrelse eller medlemmarna i ett därmed jämförbart organ eller medlemmarna i ett organ som har denna rätt, och rätten att utse och avsätta baserar sig på samma omständigheter som röstetalet enligt 2 punkten.

Om en ägarandel, ett röstetal eller den rätt att utse eller avsätta som avses i 1 mom. innehas av en fysisk person tillsammans med dennes make eller en person varmed denne lever i ett äktenskapsliknande förhållande, tillsammans med en släkting i rätt upp- eller nedstigande led eller en sådan släktings make eller en annan person som lever med en sådan släkting i ett äktenskapsliknande förhållande, eller tillsammans med en person som förstnämnda person på ett betydande sätt är ekonomiskt beroende av, finns det en betydande bindning också mellan den förstnämnda personen, den person som står i ett förhållande enligt ovan till denne och den sammanslutning eller någon annan juridisk person som avses i 2 mom.

En betydande bindning uppstår också mellan två eller flera juridiska personer i vilka samma fysiska eller juridiska person har bestämmande inflytande.

38 §

Förvärv av bestämmande inflytande i utländska företag

Ett kreditinstitut eller ett företag inom samma konsolideringsgrupp som detta får inte förvärva i 1 kap. 5 § i bokföringslagen avsett bestämmande inflytande i ett annat ut-

ländskt företag än ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt företag som är jämförbart med ett värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag och inte heller i ett sådant utländskt kreditinstitut eller ovan avsett annat utländskt företag med hemort i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget har anmält detta till Finansinspektionen på förhand eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan inte inom den tid som anges i 2 mom. har förbjudit förvärvet.

Finansinspektionen kan inom tre månader efter att ha mottagit en anmälan enligt 1 mom. förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom., om de lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter som skall tillämpas på det företag som är föremål för förvärvet väsentligt försvårar en effektiv tillsyn över kreditinstitutet eller dess konsolideringsgrupp.

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte göras om företaget hör till ett konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och om motsvarande anmälan har gjorts till Försäkringsinspektionen.

39 §

Tillhörighet till en utländsk konsolideringsgrupp

Om kreditinstitutet hör till en konsolideringsgrupp på vilken finsk lag inte tillämpas är en förutsättning för beviljande av koncession att en utländsk tillsynsmyndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konsolideringsgruppen på motsvarande sätt som enligt denna lag eller att kreditinstitutets tillhörighet till en sådan konsolideringsgrupp inte på något annat sätt äventyrar stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet. Stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet anses bli äventyrad på det sätt som avses i denna paragraf om det inte kan visas att den konsoliderade kapitaltäckningen, de konsoliderade stora kundriskerna, konsolideringsgruppens interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om ett holdingföretag, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag. Vad som i denna paragraf föreskrivs om konsolide-

ringsgrupper tillämpas på motsvarande sätt på andra finans- och försäkringskonglomerat än de som avses i 6 § 1 eller 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet

40 §

Ledning av kreditinstitut och holdingföretag

Ett kreditinstituts styrelse och verkställande direktör skall leda kreditinstitutet med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt verkställande direktören och dennes ställföreträdare skall vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De skall dessutom ha sådan allmän kännedom om kreditinstitutsverksamhet som kan anses nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamhet.

En person som avses i 1 mom. anses inte vara tillförlitlig om denne under de fem senaste åren genom en dom som vunnit laga kraft har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren till bötesstraff för ett brott som kan anses tyda på uppenbar olämplighet att vara styrelsemedlem eller suppleant, verkställande direktör eller dennes ställföreträdare i ett kreditinstitut.

Finansinspektionen kan för viss tid, dock högst fem år, förbjuda en person att vara en medlem eller suppleant i styrelsen för ett kreditinstitut, verkställande direktör eller dennes ställföreträdare, om

1) denne vid skötseln av sina uppgifter har visat uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och det är uppenbart att detta allvarligt kan skada kreditinstitutets stabila verksamhet, insättarnas eller investerarnas ställning eller borgenärernas intressen, eller om

2) denne inte uppfyller de krav som anges i 1 mom.

Vad som föreskrivs i 1—3 mom. skall på motsvarande sätt tillämpas på holdingföretag. Ett holdingföretag skall utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om utbyte av de

personer som avses i 1 mom.

41 §

Separat ledning för kreditinstitut och försäkringsbolag

Verkställande direktören för ett kreditinstitut och dennes ställföreträdare får inte vara verkställande direktör eller dennes ställföreträdare för ett försäkringsbolag som hör till samma koncern som kreditinstitutet eller för ett försäkringsbolag som hör till samma konglomerat som kreditinstitutet enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Majoriteten av medlemmarna och suppleanterna i ett kreditinstituts styrelse skall vara personer som inte är medlemmar eller suppleanter i ett sådant försäkringsbolags styrelse som avses i 1 mom. och inte heller verkställande direktör eller dennes ställföreträdare för ett sådant försäkringsbolag, om inte Finansinspektionen beviljar tillstånd.

42 §

Anmälan om förvärv av aktier och andelar

Om någon har för avsikt att i ett kreditinstitut eller ett holdingföretag direkt eller indirekt förvärva en andel som utgör minst 10 procent av aktie- eller andelskapitalet eller som medför minst 10 procent av röstetalet för aktierna eller andelarna, skall Finansinspektionen på förhand underrättas om förvärvet.

Om en andel som avses i 1 mom. ökas så att den uppgår till minst 20, 33 eller 50 procent av aktie- eller andelskapitalet eller medför ett minst lika stort röstetal eller om kreditinstitutet eller holdingföretaget blir ett dotterföretag, skall Finansinspektionen också underrättas om förvärvet på förhand.

Vid beräkning av innehav och röstandelar som avses i 1 och 2 mom. tillämpas 1 kap. 5 § samt 2 kap. 9 § 1 och 2 mom. i värdepappersmarknadslagen.

En anmälan enligt 1 och 2 mom. skall göras också när innehavet sjunker under de andelar som anges i 1 och 2 mom.

Kreditinstitutet och holdingföretaget skall

minst en gång om året underrätta Finansinspektionen om ägare till andelar enligt 1 och 2 mom. och om innehavens storlek samt omedelbart anmäla sådana förändringar i innehaven som har kommit till dess kännedom.

I anmälningarna skall lämnas nödvändiga uppgifter om andelarnas storlek och ägarna samt om ägarnas kundrisker.

Anmälan enligt denna paragraf behöver inte göras om innehavet i kreditinstitutet eller holdingföretaget förvärvas indirekt genom förvärv av aktier i ett sådant konglomerats holdingsammanslutning som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och anmälan om förvärvet har gjorts till Försäkringsinspektionen.

43 §

Rätt att motsätta sig förvärv

Finansinspektionen kan inom tre månader efter att ha mottagit en anmälan enligt 42 § förbjuda förvärvet av en andel om det med stöd av de erhållna upplysningarna om ägarnas lämplighet eller annars är sannolikt att innehavet av andelen skulle äventyra kreditinstitutets eller dess konsolideringsgrupps affärsverksamhet enligt försiktiga och sunda affärsprinciper.

Om förvärv av en andel inte anmäls eller om andelen har förvärvats trots Finansinspektionens förbud, kan den förbjuda att aktie- eller andelsförvärvet införs i aktieboken och aktieägarförteckningen eller medlemsförteckningen. Om Finansinspektionen efter förvärvet av andelen observerar att innehavet av andelen allvarligt äventyrar kreditinstitutets eller dess konsolideringsgrupps verksamhet enligt försiktiga och sunda affärsprinciper, kan Finansinspektionen kräva att ett aktie- eller andelsförvärv som har införts i aktieboken och aktieägarförteckningen eller medlemsförteckningen ogiltigförklaras för högst ett år i sänder.

Om ett förvärv leder till att ett kreditinstitut blir dotterföretag till ett utländskt kreditinstitut med koncession i en annan EES-stat eller dotterföretag till ett utländskt företag som är jämförbart med ett värdepappersföretag eller försäkringsbolag med koncession i en annan EES-stat eller dotterföretag till ett sådant ut-

ländskt företag eller något annat ovan avsett utländskt företag, skall Finansinspektionen begära ett utlåtande om förvärvet från tillsynsmyndigheten i den staten. På samma sätt skall förfaras om det bestämmande inflytandet i kreditinstitutet övergår till samma fysiska eller juridiska personer som i det utländska kreditinstitutet eller i ett annat utländskt företag.

5 kap.

Finansiella förutsättningar för kreditinstitutsverksamhet

44 §

Minimikapital

En inlåningsbanks och ett kreditföretags aktiekapital, andelskapital eller grundkapital skall uppgå till minst fem miljoner euro. Ett betalningsförmedlingsföretags aktie- eller andelskapital skall uppgå till minst en miljon euro. Kapitalet skall vara tecknat i sin helhet när koncessionen beviljas.

Kapitalbas

45 §

Primärt kapital

Till ett kreditinstituts kapitalbas räknas det primära kapitalet, som består av

- 1) aktiekapitalet, andels- och tilläggsandelskapitalet samt grundkapitalet,
- 2) placeringsandelskapitalet och grundfonden,
- 3) de medel som finns på aktie-, placeringsandels- och grundfondskonton,
- 4) kapitallån vilkas villkor har godkänts av Finansinspektionen,
- 5) reservfonden och överkursfonden,
- 6) fonder under fritt eget kapital samt oanvända vinstmedel, med undantag för poster som i enlighet med 46 § räknas till supplementärt kapital,
- 7) reserver,

8) under räkenskapsåret upplupen vinst enligt delårsrapporten om vinsten enligt revisors utlåtande är beräknad enligt metoder godkända av Finansinspektionen och enligt samma principer som resultatet för räkenskapsåret,

9) övriga av Finansinspektionen godkända poster som kan jämföras med dem som nämns ovan.

De poster som avses i 1 mom. skall beaktas efter avräkning av eventuell skatt på dem enligt kreditinstitutets samfundsskattesats.

Till de poster som avses i 1 mom. 1—5 punkten får inte räknas poster vars kapital inte har betalats till kreditinstitutet. Till de poster som avses i 1—4 punkten i samma moment får räknas endast poster på vilka kan betalas utdelning, ränta eller annan gottgörelse eller kapitalåterbäring under förutsättning att kreditinstitutet har utdelningsbara medel. Till de nämnda posterna får inte räknas

- 1) tidsbundna poster,
- 2) poster som medför kumulativ rätt till utdelning, ränta eller annan gottgörelse,
- 3) poster för vilka säkerhet för betalningen av kapital, utdelning eller ränta eller annan gottgörelse har ställts av
 - a) kreditinstitutet självt eller av ett företag inom samma koncern som detta,
 - b) en sammanslutning som med stöd av lag eller avtal ansvarar för kreditinstitutets skulder eller en sammanslutning inom samma koncern som detta,
 - c) ett företag av vars röstetal företag som avses i a och b punkten tillsammans innehar över hälften, eller företag som hör till samma koncern som ett sådant företag.

Såsom poster som avses i 1 mom. 6—9 punkten får beaktas endast poster som för kreditinstitutet är omedelbart och obegränsat tillgängliga för täckning av risker eller förluster så snart de uppstått. I poster som avses i det nämnda momentets 6 och 8 punkt skall innan de räknas till kapitalbasen elimineras eventuella intäkter och kostnader som beror på förändringar i finansiella skulders verkliga värde.

Ett kreditinstitut som har värdepapperiserat sina fordringar i enlighet med 61 § får i de poster som avses i 1 mom. inte räkna in

- 1) sådana poster i det egna kapitalet som är baserade på väntad avkastning av värdepapperiseringen,

2) avkastning som är baserad på garanti som kreditinstitutet eller ett företag som står i ett sådant förhållande till detta som avses i 3 mom. har ställt för betalning av de värdepapperiserade fordringarnas kapital eller avkastning eller för täckning av den fordringsrelaterade exponeringen på något annat sätt.

De poster som avses i denna paragraf skall beaktas till de belopp som redovisats i bokslutet.

46 §

Supplementärt kapital

Till ett kreditinstituts kapitalbas räknas det supplementära kapitalet, som består av

- 1) uppskrivningsfonden och omvärderingsfonden,
- 2) fonden för verkligt värde och med den jämförbara poster i det egna kapitalet, med undantag för poster som avses i 152 § 1 mom. 1 punkten,
- 3) skuldinstrument som emitterats på obestämmd tid samt poster som avses i 45 § 1—4 punkten och som medför kumulativ rätt till utdelning, ränta eller annan gottgörelse, under de förutsättningar som anges i 3 mom.,
- 4) minst femåriga debenturer och med dem jämförbara åtaganden, under de förutsättningar som anges i 3 mom.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får, vid tillämpning av den internmetod som avses i 59 §, till det supplementära kapitalet räknas överskott som utgör skillnaden mellan bokförda nedskrivningar och förväntade förluster, likväl högst 0,6 procent av summan av riskvägda poster. Vid beräkning av överskott som avses i detta moment skall de förväntade förlusterna av investeringar i egetkapitalinstrument räknas in de förväntade förlusterna, exklusive bokförda nedskrivningar.

Vid tillämpning av 69 och 71 § skall de poster som avses i detta moment inte räknas in i kapitalbasen. På värdepapperisering baserade poster, på vilka enligt 61 § 3 mom. tillämpas riskvikten 1 250 procent, skall inte beaktas vid tillämpningen av detta moment.

Skuldinstrument som avses i 1 mom. 3 punkten får hänföras till det supplementära kapitalet om de uppfyller följande villkor:

1) deras kapital återbetalas endast om Finansinspektionen på ansökan av emittenten tillåter det,

2) betalningen av ränta på dem kan enligt avtalsvillkoren uppskjutas med hänvisning till kreditinstitutets finansiella ställning,

3) deras kapital kan användas till täckning av förluster medan kreditinstitutet bedriver verksamhet eller de kan annars jämföras med eget kapital vid bedömningen av skyldigheten att försätta kreditinstitutet i likvidation,

4) de är efterställda kreditinstitutets övriga skulder,

5) kreditinstitutet eller någon annan sammanlutning som avses i 45 § 3 mom. 3 punkten har inte ställt säkerhet för betalningen av kapital, ränta eller annan gottgörelse,

6) deras kapital har betalats till kreditinstitutet.

Om beloppet i fonden för verkligt värde eller beloppet av därmed jämförbara poster i det egna kapitalet enligt 1 mom. 2 punkten är negativt, skall det dras av från det supplementära kapitalet.

Innan de poster som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten läggs till det supplementära kapitalet skall avdrag göras för uppskjuten skatt på dem, beräknad enligt samfundsskatteprocenten för kreditinstitutet.

Skuldinstrument som avses i 1 mom. 4 punkten får räknas till det supplementära kapitalet om de uppfyller de ovan i 3 mom. 4—6 punkten angivna förutsättningarna och de får återbetalas tidigast fem år efter att de emitterats, om inte Finansinspektionen beviljar tillstånd till förtida återbetalning. Sådana skuldinstrument får emellertid under de fem sista åren före förfallodagen beaktas högst till det belopp som erhålls genom att en femtedel av förbindelsens ursprungliga belopp dras av från det belopp som beaktats föregående år.

Av de poster som avses i 1 mom. får till kapitalbasen räknas högst ett belopp som motsvarar summan av de poster som avses i 45 § och från vilket har avräknats de poster som nämns i 48 § 1 mom. Av de poster som avses i 1 mom. 4 punkten får emellertid till kapitalbasen räknas högst hälften av detta belopp.

De poster som avses i denna paragraf skall beaktas till det belopp som tagits upp i bokslutet, med undantag för väntade förluster

som avses i 2 mom.

47 §

Övrig kapitalbas

Vid beräkning av det kapitalkrav som avses i 63 och 64 § och den övre gräns för stora exponeringar som avses i 67 § 4 mom. får till kapitalbasen, utöver vad som föreskrivs i 45 och 46 §, räknas

1) debenturer och med dem jämförbara åtaganden vilka uppfyller kraven i 46 § 3 mom. 4—6 punkten och vilka får återbetalas tidigast två år efter att de emitterats, om inte Finansinspektionen beviljar tillstånd till förtida återbetalning, samt vilkas återbetalning enligt avtalsvillkoren kan uppskjutas om en återbetalning av kapitalet skulle leda till att det i 63 eller 64 § angivna kapitalkravet underskrids, samt

2) sådana i 46 § 1 mom. 4 punkten nämnda åtaganden som inte med stöd av 46 § 7 mom. kan räknas till det supplementära kapitalet.

De poster som avses i detta moment skall beaktas till det belopp som redovisats i bokslutet.

48 §

Avdragsposter

Från ett kreditinstituts primära kapital skall dras av

1) egna aktier, andelar eller grundfundsbevis som kreditinstitutet innehar,

2) det oavskrivna anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar med lång verkningstid,

3) sådana poster i räkenskapsperiodens resultat eller ackumulerade vinstmedel, som har uppstått vid värdering av förvaltningsfärdigheter enligt verkligt värde och som överstiger ett av denna uppskrivning orsakat högre kapitalkrav,

4) förlusterna för tidigare räkenskapsperioder och för den senaste räkenskapsperioden, Från ett kreditinstituts primära och supplementära kapital skall dras av

1) aktier, andelar och kapitallån i sådana finländska och utländska kreditinstitut samt finansiella institut i vilka kreditinstitutet innehåller över 10 procent av aktierna och andelarna,

2) andra än i 1 punkten avsedda finländska och utländska kreditinstituts samt finansiella instituts aktier, andelar och kapitallån till den del som dessa sammanlagt, inklusive poster som avses i 4 punkten, överstiger 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas före de avdrag som skall göras från det sammanlagda primära och supplementära kapitalet,

3) sådana finländska och med dessa jämförbara utländska försäkringsanstalters aktier, andelar och kapitallån i vilka kreditinstitutet innehåller över 10 procent av aktierna eller andelarna,

4) lånefordringar på inlåningsbankens säkerhetsfonder, till den del som de tillsammans med de poster som avses i 2 punkten överstiger det belopp som avses i 2 punkten,

5) det belopp varmed ett sådant kvalificerat innehav som avses i 71 § överstiger den gräns som anges i den nämnda paragrafens 1 mom., samt det belopp varmed det sammanlagda beloppet av sådana innehav överstiger den gräns som anges i den nämnda paragrafens 2 mom.

6) clearingfordringar som härrör från redan överlåtna eller betalda värdepapper i samband med transaktioner som gjorts efter den femte bankdagen samt från obetalda poster till avtalstidens utgång.

Vid användning av den intermetod som avses i 59 § 1 mom. skall skillnaden mellan de bokförda nedskrivningarna av summan av riskvägda tillgångar och de förväntade förlusterna vidare dras av från det primära och supplementära kapitalet, om skillnaden är negativ. Vid beräkning av underskott som avses i detta moment skall de förväntade förlusterna av investeringar i egetkapitalinstrument räknas in i de förväntade förlusterna exklusive bokförda nedskrivningar. Vid tillämpning av 69 och 71 § skall från kapitalbasen inte dras av de poster som avses i detta moment. På värdepapperisering baserade poster, på vilka enligt 61 § 3 mom. tillämpas riskvikten 1 250 procent, skall inte beaktas vid tillämpningen av detta moment.

Från det primära och supplementära kapitalet skall utöver vad som föreskrivs ovan dras

av de ovan i 3 mom. nämnda på värdepapperisering baserade posterna, om de i enlighet med 61 § 3 mom. inte beaktas vid beräkningen av kapitalkravet.

Hälften av de poster som avses ovan i 2—4 mom. skall dras av från det primära kapitalet och till hälften från maximibeloppet för det supplementära kapitalet enligt 46 § 7 mom. Om det supplementära kapitalets maximibelopp inte räcker för avdragen, skall den överskjutande delen dras av från det primära kapitalet.

I stället för avdrag enligt 2 mom. 3 punkten kan en andel som motsvarar kreditinstitutets innehav i försäkringsföretaget dras av från minimibeloppet av ett försäkringsföretags verksamhetskaper beräknat i enlighet med lagen om försäkringsbolag eller motsvarande utländska lag.

Vid beräkning av de avdrag som avses i 2 mom. 1—3 punkten skall med aktier, andelar och kapitallån jämföras sådana fordringar på företaget vilka är efterställda gäldenärens övriga skulder. Vid beräkning av avdrag enligt 2 mom. 1 punkten anses kreditinstitutets innehav omfatta också enligt 71 § 3 mom. beräknade innehav i sådana kreditinstitut och utländska kreditinstitut samt i sådana finansiella institut i vilka kreditinstitutet har ett kvalificerat innehav enligt 70 §. Vid beräkning av avdrag enligt 2 mom. 1 och 3 punkten samt 7 och 8 mom. anses kreditinstitutets innehav omfatta också aktier, andelar, kapitallån och därmed jämförbara fordringar som avses i denna paragraf och som innehas av en försäkringsholdingföretag och av ett finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag som är kreditinstitutets dotter- eller intresseföretag, i samma proportion som kreditinstitutet äger aktier eller andelar i holdingföretaget. Vid beräkning av avdrag som avses ovan i detta moment beaktas inte investeringar i företag inom samma konsolideringsgrupp som kreditinstitutet.

Med Finansinspektionens tillstånd får avdrag enligt 2, 7 eller 8 mom. lämnas ogjorda då en investering som avses i de nämnda momenten är nödvändig i samband med sanering av verksamheten i ett annat kreditinstitut eller utländskt kreditinstitut, finansiellt institut eller ett finländskt eller en därmed jämförbar utländsk försäkringsanstalt eller då investeringen har gjorts i ett finansiellt insti-

tut vars huvudsakliga syfte är att äga aktier eller andelar i andra företag än kreditinstitut eller utländska kreditinstitut eller finansiella institut och det finansiella institutet inte hör till något annat kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts eller till ett värdepappersföretags eller ett därmed jämförbart utländskt företags konsolideringsgrupp.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om företag som hör till en konsolideringsgrupp skall vid beräkning av kapitaltäckningen i ett medlemskreditinstitut i en sammanslutning som avses i 3 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform tillämpas på sammanslutningar som avses i den nämnda paragrafens 1 mom. och som konsolideras vid beräkningen av den konsoliderade kapitaltäckningen.

De poster som avses i detta moment skall beaktas till det belopp som tagits upp i bokslutet, med undantag för förväntade förluster som avses i 3 mom.

Allmän riskhantering

49 §

Generalklausul om riskhantering

Ett kreditinstitut får inte i sin verksamhet ta så stora risker att dess kapitaltäckning eller likviditet väsentlig äventyras. Kreditinstitutet skall ha en intern styrning som möjliggör en effektiv riskhantering samt med hänsyn till verksamheten en tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Styrningen, den interna kontrollen och riskhanteringen skall uppfylla de krav som ställs i bilaga V till Europaparlamentets och rådets direktiv /EG om omarbeting av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, nedan *kreditinstitutsdirektivet*.

När uppgifter som gäller ett kreditinstituts riskhantering och övriga interna kontroll överförs till ett företag som inte hör till samma konsolideringsgrupp eller till samma sammanslutning som kreditinstitutet enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform tillämpas 36 § 2—4 mom.

50 §

Övervakning av riskkoncentrationer

Ett kreditinstitut skall övervaka länderriskerna, valutakursriskerna, ränteriskerna och branschriskerna i sin verksamhet samt fastställa gränser för dem. Kreditinstitutet skall lämna Finansinspektionen de upplysningar som behövs för att övervaka koncentrationer som dessa risker ger upphov till.

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om innebörden av den rapporteringsskyldighet som avses i denna paragraf och om rapporteringsfrekvensen om det behövs för tillsynen.

51 §

Interna transaktioner

Ett kreditinstitut skall till Finansinspektionen anmäla transaktioner där den ena parten är kreditinstitutet och den andra parten är

1) ett företag som hör till samma koncern som kreditinstitutet eller är ett i bokföringslagen avsett ägarintresseföretag till kreditinstitutet eller till ett företag som hör till samma koncern som kreditinstitutet,

2) en i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) avsedd pensionsstiftelse som har grundats av ett kreditinstitut eller av ett arbetsgivarföretag som hör till samma koncern som kreditinstitutet och vars verksamhetskrets omfattar personer som är anställda hos arbetsgivarföretaget,

3) en i lagen om försäkringskassor (1164/1992) avsedd pensionskassa vars verksamhetskrets kan omfatta personer som är anställda hos kreditinstitutet eller hos ett arbetsgivarföretag som hör till samma koncern eller konsolideringsgrupp som kreditinstitutet.

Anmälan enligt 1 mom. skall åtminstone en gång per kvartal göras om affärstransaktioner vilkas värde eller, om flera affärstransaktioner av samma typ har gjorts under den tidperiod som avses i detta moment, vilkas sammanlagda värde överstiger en miljon euro eller fem procent av kapitalbasen i ett kreditinstitut som är part i transaktionen, om inte Finansinspektionen godkänner en högre gräns.

Transaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från dem som allmänt gäller i liknande transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administrativa tjänster som ett koncernföretag skaffar hos företag inom koncernen och inte heller på sådana kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur samt inte heller på annan finansiering av ett dotterföretag om dotterföretaget är ett kreditinstitut eller utländskt kreditinstitut, ett finansiellt institut eller ett tjänsteföretag som hör till samma konsolideringsgrupp eller om dotterföretaget är ett företag inom finans- eller försäkringsbranschen som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat och moderföretaget allmänt sköter konsolideringsgruppens eller konglomeratets finansförvaltning.

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om anmälan av transaktioner som avses i denna paragraf om sådana behövs för tillsynen.

52 §

Allmänt likviditetskrav

Ett kreditinstituts likviditet skall vara tillräckligt tryggad med hänsyn till dess verksamhet.

53 §

Betalningsförmedlingsföretags likviditet

Ett betalningsförmedlingsföretag skall i följande investeringsobjekt ha investerat minst ett belopp som motsvarar de sammanlagda skulder som baserar sig på medel som betalningsförmedlingsföretaget har tagit emot mot utgivning av elektroniska pengar och för generell betalningsförmedling:

- 1) poster vilkas riskvikt enligt 58 § är 0 procent,
- 2) sådana fordringar på finländska och utländska kreditinstitut vilkas riskvikt enligt 58 § är 20 procent,
- 3) andra skuldinstrument som Finansinspektionen godkännt.

Vid tillämpning av detta moment värderas tillgångsposterna till anskaffningsutgiften eller, om deras sannolika överlåtelsepris vid rapporteringstidpunkten är lägre, till detta värde.

Ett betalningsförmedlingsföretag får investera medel som avses i 1 mom. i poster som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten högst till ett belopp som motsvarar tjugo gånger beloppet av betalningsförmedlingsföretagets kapitalbas.

Om de tillgångsposter som avses i 1 mom. understiger det belopp som avses i det nämnda momentet, skall Finansinspektionen bestämma en tidsfrist inom vilken betalningsförmedlingsföretaget skall vidta åtgärder för att beloppet av tillgångsposterna skall nå upp till den nivå som avses i momentet. Finansinspektionen kan då och även annars på betalningsförmedlingsföretagets ansökan för viss tid tillåta att andra tillgångsposter än sådana som avses i 1 mom. används som täckning för betalningsförmedlingsföretagets skulder enligt 1 mom. Beloppet av dessa tillgångsposter får dock inte överstiga fem procent av de nämnda skulderna eller betalningsförmedlingsföretagets kapitalbas, beroende på vilket belopp som är lägst.

Kapitaltäckning

54 §

Intern kapitalutvärdering

Ett kreditinstituts kapitalbas skall fortlöpande till belopp och slag täcka kreditinstitutets riskexponeringar, enligt vad som föreskrivs i detta kapitel.

Kreditinstitutet skall i förhållande till arten och omfattningen av sin verksamhet ha tillräckliga skriftliga principer och rutiner för identifiering, mätning och rapportering av risker som hotar dess kapitaltäckning, för risktagande, riskbegränsning och annan riskhantering samt för täckning av riskerna med kapitalbasen.

Kreditinstitutet skall för sina affärsområden eller på något annat ändamålsenligt sätt ställa upp mål för beloppet och slaget av den kapitalbas som behövs för täckning av risker som fastställs enligt 1 mom.

55 §

Kapitalkrav

Ett kreditinstitut skall för sin kapitaltäckning ha en kapitalbas som räcker för att täcka kreditinstitutets

- 1) kreditrisk enligt 57—61 §,
- 2) operativa risk enligt 62 §,
- 3) valuta- och råvarurisk enligt 63 §,
- 4) exponeringar i handelslagret enligt 64 och 65 §.

Kreditinstitutets kapitalbas skall dessutom vara tillräckligt stor i förhållande till dess

- 1) stora kundrisker enligt 67—69 §,
- 2) kvalificerade innehav i andra företag än kreditinstitut och utländska kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag enligt 70 och 71 §.

Kreditinstitutets kapitalbas skall alltid uppgå till det minimikapital som föreskrivs i 44 §.

Ett betalningsförmedlingsföretag skall med avvikelse från 1 mom. ha en kapitalbas som föreskrivs i 66 §.

Vid beräkning av kapitalkravet enligt 1 mom. 1 och 2 punkten samt 2—4 mom. skall, om inte annat följer av 6 mom., till kapitalbasen räknas det primära kapitalet enligt 45 § och det supplementära kapitalet enligt 46 §, efter avräkning med de avdragsposter som avses i 48 §.

Vid beräkning av kapitalkravet enligt 1 mom. 3 och 4 punkten samt kapitalkravet för exponeringen i handelslagret enligt 67 § 4 mom. får de poster som avses i 47 § också räknas till kapitalkravet.

I lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs dessutom om kapitalkravet för kreditinstitut som hör till sammanslutningen av andelsbanker.

56 §

Undantag i fråga om kapitalkrav

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut bevilja tillstånd att inte tillämpa 55 § 1 mom., 2 mom. 1 punkten och 4 mom. samt 84 § 1 mom. på ett kreditinstituts finländska dotterkreditinstitut. Tillstånd skall

beviljas om följande förutsättningar är uppfyllda:

1) inget rättsligt hinder finns för överföring av poster i eget och främmande kapital från moderkreditinstitutet till dotterkreditinstitutet,

2) moderkreditinstitutet svarar på ett sätt som Finansinspektionen godkänt för dotterkreditinstitutets åtaganden,

3) dotterkreditinstitutet omfattas av den gruppbaseade tillsynen över moderkreditinstitutet.

Tillstånd kan beviljas även om förutsättningen i 1 mom. 2 punkten inte är uppfylld, om Finansinspektionen anser att riskexponeringen i dotterkreditinstitutets verksamhet är obetydlig.

57 §

Kapitalkrav för kreditrisker

Ett kreditinstitut skall för kreditrisker ha minst en kapitalbas som motsvarar åtta procent av summan av riskvägda tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen. Vid beräkningen av kapitalkravet enligt denna paragraf skall kreditinstitutets tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen vägas enligt den kreditrisk som är förenad med dem.

Kapitalkravet enligt denna paragraf skall beräknas genom

1) viktning av tillgångarna och förbindelserna utanför balansräkningen med riskvikter som fastställs genom finansministeriets förordning (*schablonmetoden*) eller genom

2) användning av en av Finansinspektionen godkänd metod som bygger på intern kreditklassificering (*internmetoden*).

Derivatinstrument, avtal om försäljning och återköp av värdepapper, värdepapperslån samt krediter i samband med värdepappershandel skall vid beräkning av kapitalkravet enligt denna paragraf, i enlighet med och under de förutsättningar som anges i bilaga III till kreditinstitutsdirektivet beaktas antingen enligt den på instrumentens verkliga värde baserade metod som avses i den nämnda bilagans del 3, enligt den på instrumentens ursprungliga värde baserade metod som avses i

den nämnda bilagans del 4, enligt schablonmetoden i den nämnda bilagans del 5 eller enligt internmetoden i den nämnda bilagans del 6.

I 61 § föreskrivs om kapitalkrav för kreditrisker i samband med värdepapperisering av fordringar.

Poster som enligt 48 § skall dras av från kapitalbasen beaktas inte som tillgångar enligt denna paragraf.

58 §

Schablonmetod för beräkning av kreditrisker

Tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen skall viktas med

1) en riskvikt som bestäms direkt på basis av en fordran eller enligt motparten i en förbindelse utanför balansräkningen eller enligt tillgångstyp, eller med

2) tillämpning av en av kreditinstitutet vald riskvikt som är baserad på ett eller flera i enlighet med 3 mom. godkända ratinginstituts kreditbetyg.

Tillgångar beaktas till bokfört värde. Ett kreditinstituts garantiförbindelser och övriga förbindelser utanför balansräkningen beaktas enligt sitt kreditmotvärde.

Finansinspektionen godkänner de ratinginstituts vilkas kreditbetyg läggs till grund för den riskvikt som avses i 1 mom. 2 punkten. Ett ratinginstitut kan godkännas om dess verksamhet på ett sätt som Finansinspektionen närmare bestämmer uppfyller tillräckligt höga krav på opartiskhet, oberoende, kontinuitet, offentlighet och tillförlitlighet eller om en myndighet i en annan EES-stat har godkänt det. Finansinspektionen skall offentliggöra en förteckning över godkända ratinginstitut samt principerna för godkännande av sådana.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om riskklassificering av tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen, om de riskvikter som skall tillämpas på riskklasserna, om beräkning av kreditmotvärdet för förbindelser utanför balansräkningen samt om bestämmande av riskvikter som är baserade på extern kreditvärdering.

59 §

Användning av internmetoden för beräkning av kapitalkrav för kreditrisker

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att kapitalkravet för kreditrisker beräknas enligt internmetoden. Tillstånd skall ges i det fall att för klassificeringen och hanteringen av kreditriskerna tillämpas tillförlitliga och konsekventa metoder som uppfyller normerna enligt artiklarna 84—89 och bilaga VII i kreditinstitutsdirektivet.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att derivatinstrument och med sådana i enlighet med 57 § 3 mom. jämförbara åtaganden beaktas när kapitalkravet för kreditrisker beräknas enligt den internmetod som avses i kreditinstitutsdirektivets bilaga III del 6. Tillstånd skall beviljas om kreditinstitutet tillämpar tillförlitliga och konsekventa metoder som uppfyller kraven i den nämnda bilagan.

Om Finansinspektionen i enlighet med 77 § har beslutat godkänna användning av den metod som avses i 1 och 2 mom. inom hela konsolideringsgruppen, skall Finansinspektionen utan särskild ansökan ge finländska företag som hör till konsolideringsgruppen sådant tillstånd som avses i 1 eller 2 mom. enligt villkoren för godkännandet.

Om ett kreditinstitut omfattas av den gruppbaseade tillsynen över ett utländskt kreditinstitut som har koncession i en annan EES-stat och hos den utländska myndighet i den andra staten som svarar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitutet har ansökt om godkännande av en enhetlig användning av den metod som avses i 1 eller 2 mom., skall Finansinspektionen utan dröjsmål efter att ha fått vetskap om myndighetens beslut i enlighet med 1 eller 2 mom. tillåta att metoden införs på de villkor som anges i beslutet, om följande förutsättningar är uppfyllda:

1) den gruppbaseade tillsynen över det utländska kreditinstitutet svarar mot minimi-kraven enligt kreditinstitutsdirektivet,

2) myndigheten som svarar för den gruppbaseade tillsynen har fattat sitt beslut på villkor som motsvarar det nämnda direktivets krav.

60 §

Kreditriskreducerande åtgärder

Vid beräkning av det kapitalkrav som avses i 57 § 1 mom. får garantiförbindelser och övriga säkerheter samt övriga kreditriskreducerande åtgärder som uppfyller minimikraven enligt artiklarna 90—93 och bilaga VIII i kreditinstitutsdirektivet, dras av från kapitalkravet.

61 §

Kapitalkrav för kreditrisker som är förenade med värdepapperiserade fordringar

Denna paragraf tillämpas på sådana närmare definierade transaktioner (*värdepapperisering*) i artikel 4 paragraferna 36—44 i kreditinstitutsdirektivet som innebär att

1) den kreditrisk som är förenad med en fordran eller en annan tillgångspost rangordnas i trancher,

2) betalningarna inom ramen för transaktionen är beroende av utvecklingen av fordran eller gruppen av fordringar,

3) prioriteringen av trancherna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen pågår.

Kreditinstitutet skall för täckning av den kreditrisk som är förenad med värdepapperiseringen ha en kapitalbas som motsvarar minst det belopp som beräknats enligt artiklarna 94—101 och bilagorna VI och IX i kreditinstitutsdirektivet.

Poster som enligt 2 mom. har en riskvikt på 1250 procent behöver inte inkluderas i de riskvägda posterna enligt 2 mom., om de dras av från kapitalbasen så som föreskrivs i 48 § 4 mom. Förväntade förluster av poster som detta moment tillämpas på skall inte beaktas vid beräkningen av överskott enligt 46 § 2 mom. eller underskott enligt 48 § 3 mom.

62 §

Kapitalkrav för operativa risker

Ett kreditinstitut skall för täckning av operativa risker ha en kapitalbas som motsvarar minst 15 procent av kreditinstitutets intäkter,

om inte annat föreskrivs nedan. Kapitalkravet enligt detta moment beräknas enligt den metod som avses i artikel 103 i kreditinstitutsdirektivet (*basmetod*).

Ett kreditinstitut kan med avvikelse från 1 mom. beräkna det kapitalkrav som avses i detta moment i enlighet med artikel 104 i kreditinstitutsdirektivet, efter att ha anmält detta till Finansinspektionen (*schablonmetod för beräkning av operativa risker*).

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att kapitalkravet enligt denna paragraf med avvikelse från 1 och 2 mom. beräknas enligt bestämmelserna om alternativ beräkningsmetod i stycke 3 i den artikel som nämns i 2 mom. (*alternativ schablonmetod för beräkning av operativa risker*).

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att kapitalkravet enligt denna paragraf med avvikelse från 1-3 mom. beräknas i enlighet med artikel 105 i kreditinstitutsdirektivet (*avancerad metod*). Tillstånd skall beviljas om kreditinstitutet tillämpar tillförlitliga och konsekventa metoder som uppfyller kraven i den nämnda artikeln och bilagan. På beviljandet av tillstånd tillämpas 59 § 3 och 4 mom. samt 77 §.

Det kapitalkrav som avses i denna paragraf kan beräknas genom samtidig användning av den metod som avses i 4 mom. och till vissa delar någon av de metoder som avses i 1, 2 och 3 mom., under förutsättning att en betydande del av kreditinstitutets operativa risker blir täckta genom den avancerade metod som avses i 4 mom. Finansinspektionen skall i så fall för kreditinstitutet sätta ut en tid inom vilken det uteslutande skall övergå till den metod som avses i 4 mom.

63 §

Kapitalkrav för valuta- och råvarurisker

Ett kreditinstitut skall ha en tillräcklig kapitalbas för valuta- och råvaruriskerna samt jämförbara exponeringar i hela dess verksamhet.

Det kapitalkrav som avses i denna paragraf beräknas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv / /EG om omarbetning av Europaparlamentets och rådets direktiv 93/6/EG om kapitalkrav för värdepappersfö-

retag och kreditinstitut, nedan *kapitalbasdirektivet*.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att det kapitalkrav som avses i denna paragraf beräknas i enlighet med bilaga V till kapitalbasdirektivet. Tillstånd skall beviljas om kreditinstitutet tillämpar tillförlitliga och konsekventa metoder som uppfyller kraven i den nämnda bilagan. På beviljandet av tillstånd tillämpas 59 § 3 och 4 mom. samt 77 §.

64 §

Kapitalkrav för exponeringar i handelslagret

Ett kreditinstitut skall ha en kapitalbas som täcker åtminstone följande exponeringar i handelslagret samt därmed jämförbara exponeringar:

- 1) den risk som orsakas av den allmänna utvecklingen på marknaden (*allmän risk*),
- 2) den risk som orsakas av den som har utfärdat ett instrument eller, i fråga om derivatinstrument, den som har utfärdat det underliggande instrumentet (*specifik risk*),
- 3) den risk som orsakas av teckningsförbindelser (*övrig positionsrisk*),
- 4) den risk som orsakas av icke avvecklade transaktioner (*avvecklingsrisk*), samt
- 5) den risk som orsakas av en motparts insolvens (*motpartsrisk*).

Till handelslagret räknas

- 1) värdepapper, råvaror och derivatinstrument som kreditinstitutet har förvärvat i avsikt att på kort sikt dra nytta av faktiska eller förväntade skillnader mellan anskaffnings- och försäljningspriserna eller andra förändringar av priser eller räntesatser,
- 2) skulder och derivatinstrument som skyddas de i 1 mom. nämnda posterna, samt
- 3) andra poster som kan jämföras med dem som nämns i 1 och 2 punkten.

Det kapitalkrav som avses i denna paragraf skall beräknas i enlighet med kapitalbasdirektivet. Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att det kapitalkrav som avses i 1 mom. 1—3 punkten beräknas i enlighet med bilaga V i det nämnda direktivet. Tillstånd skall beviljas om kreditinstitu-

tet tillämpar tillförlitliga och konsekventa metoder som uppfyller kraven i den nämnda bilagan. På tillståndet tillämpas 59 § 3 och 4 mom. samt 77 §.

65 §

Undantag som tillämpas på handelslager

Poster i handelslagret hänförs inte till de tillgångar som avses i 57 § 1 mom. och inte heller till förbindelser utanför balansräkningen då kapitalkravet beräknas enligt det nämnda momentet.

Med avvikelse från 1 mom. får poster i handelslagret hänföras till de poster som avses i 57 § 1 mom. om handelslagrets värde inte varaktigt överstiger fem procent och aldrig sex procent av den senast fastställda balansomslutningen och summan av förbindelserna utanför balansräkningen, och inte heller varaktigt 15 miljoner euro och aldrig 20 miljoner euro. På kreditinstitut som avses i detta moment tillämpas inte 64 §.

66 §

Kapitalkrav för betalningsförmedlingsföretag

Ett betalningsförmedlingsföretag skall med avvikelse från 57—65 § ha en kapitalbas som motsvarar minst två procent av det sammanlagda belopp som den tagit emot mot utgivning av elektroniska pengar och för generell betalningsförmedling eller, om de senaste sex månadernas månatliga genomsnittsvärde för det sammanlagda beloppet av dylika skulder är större, två procent av nämnda genomsnittsvärde. Om mindre än sex månader har gått sedan betalningsförmedlingsföretaget inledde sin verksamhet skall i stället för nämnda genomsnittsvärde tillämpas det riktvärde som anges i betalningsförmedlingsföretagets verksamhetsplan och som godkänts av Finansinspektionen.

På de medel som skall investeras i enlighet med 53 § 2 mom. skall betalningsförmedlingsföretaget tillämpa sådana begränsningar som är nödvändiga för att skydda betalnings-

förmedlingsföretaget mot marknadsrisker som hänför sig till medlen.

Stora kundrisker

67 §

Kundrisker samt rapporteringsskyldighet

Med kundrisk avses i denna lag summan av tillgångarna i ett kreditinstitut samt institutets förbindelser utanför balansräkningen för vilka den insolvensrisk som är förenad med motparten hänför sig till samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person i samma väsentliga ekonomiska intressegemenskap som en sådan person. Vid beräkning av kundrisker skall tillgångar beaktas i enlighet med 58 § 2 mom. Förbindelser utanför balansräkningen skall beaktas till nominellt värde eller, om ett åtagande avser förvärv av värdepapper, till värdepapperets marknadsvärde eller avtalsmässiga värdet.

En kundrisk anses hänföra sig till garantigivaren om ett annat kreditinstitut, ett utländskt kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett därmed jämförbart utländskt företag har ställt propriëborgern för kunden. Garanti-förbindelsen skall uppfylla de villkor som anges i 60 §.

I ett kreditinstituts kundrisker ingår emellertid inte

1) poster som avses i 48 § och som har dragits av från kreditinstitutets kapitalbas,

2) poster som vid köp eller försäljning av valuta uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom 48 timmar efter betalning,

3) poster som vid köp eller försäljning av värdepapper uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem bankdagar efter den tidigaste av de tidpunkter då antingen betalning har skett eller värdepapperen levererats.

Om kreditinstitutet har ett handelslager som avses i 64 § skall kundriskerna i det beräknas enligt artikel 32 i kapitalbasdirektivet.

Kreditinstitutet skall kvartalsvis rapportera sina kundrisker till Finansinspektionen. Finansinspektionen kan meddela föreskrifter om rapporteringsskyldigheten om sådana behövs för tillsynen.

68 §

Hantering av kundrisker

Ett kreditinstitut skall kontinuerligt på ett tillförlitligt sätt följa omfattningen och karaktären av sina kundrisker. Kreditinstitutet skall med avseende på arten och omfattningen av sin verksamhet tillämpa tillräckliga skriftliga principer och rutiner för identifiering, mätning och rapportering av sina kundrisker, för risktagandet och för täckningen av riskerna med kapitalbasen samt för annan hantering av kundrisker.

69 §

Begränsning av kundrisker

En kundrisk får inte överstiga 25 procent eller, om ett kundföretag som avses i 67 § 1 mom. är kreditinstitutets moder- eller dotterföretag eller moderföretagets dotterföretag, 20 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

Stora kundrisker får sammanlagt inte överstiga 800 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Med en stor kundrisk avses en kundrisk som utgör minst 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

Vid beräkning av de begränsningar som avses i 1 och 2 mom. beaktas inte kundrisker mot sådana dotterföretag till kreditinstitutet som är kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag som omfattas av den gruppbaseade tillsyn över kreditinstitutet som avses i 73 §. Vid beräkning av begränsningarna skall inte heller beaktas kundrisker mot sådana dotterföretag till kreditinstitutet, som är kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut, tjänsteföretag eller sådana försäkringsbolag eller därmed jämförbara utländska försäkringsanstalter som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att detta för viss tid överskrider de kundrisker som avses i 1 och 2 mom., om kundrisken inte avser dotterföretag till kreditinstitutet enligt 3 mom. Överskridningstillstånd får inte beviljas för kundrisker vilkas syfte är att förbättra koncernföretags finansiella ställning, om finansi-

eringen kommer från ett kreditinstitut, utländskt kreditinstitut, värdepappersföretag eller med dessa jämförbart utländskt företag inom koncernen.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om sådana andra än i 3 och 4 mom. avsedda kundrisker som inte skall beaktas vid tillämpning av 1 och 2 mom.

Ett kreditinstitut kan överskrida den i 1 och 2 mom. angivna gränsen med beloppet av kundrisken i handelslagret, om kreditinstitutets kapitalbas räcker för ändamålet och uppfyller de krav som anges i artikel 31 och bilaga VI i kapitalbasdirektivet. Kreditinstitutet skall kvartalsvis rapportera överskridningsbelopp och kundens namn.

Kvalificerade innehav

70 §

Kvalificerat innehav

Med kvalificerat innehav i ett annat företag (*målföretag*) avses ett innehav som utgör minst tio procent av målföretagets samtliga aktier eller andelar eller en så stor andel av målföretagets aktier eller andelar att dessa representerar minst tio procent av det röstetal som målföretagets samtliga aktier eller andelar medför.

Den röstandel som avses i denna paragraf skall beräknas enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen.

71 §

Förhållandet mellan kvalificerade innehav och kapitalbasen

Ett kreditinstitut skall ha en kapitalbas som motsvarar minst 15 procent av dess sammanlagda investeringar i varje sådant företags aktier, andelar eller kapitallån vari kreditinstitutet har ett kvalificerat innehav men som inte är ett kreditinstitut, utländskt kreditinstitut, finansiellt institut eller tjänsteföretag.

Kapitalbasen skall dessutom utgöra minst 60 procent av de sammanlagda investeringar som avses i 1 mom.

Vid beräkning av de investeringsbelopp

som avses i 1 och 2 mom. anses kreditinstitutets innehav omfatta också ett sådant företags aktier och andelar som enligt bokföringslagen är kreditinstitutets ägarintresseföretag, i samma förhållande som kreditinstitutet äger aktier eller andelar i detta ägarintresseföretag.

Vid beräkning av de relationstal som avses i 1 och 2 mom. beaktas inte aktier som kreditinstitutet har tecknat enligt emissionsgarantier eller aktier i ett försäkringsbolag eller i en därmed jämförbar utländsk försäkringsanstalt och inte heller sådana aktie- och andelsinnehav som är nödvändiga för sanering av kundens affärsverksamhet.

Denna paragraf tillämpas inte på kreditinstitut som avses i 72 § 1 och 2 mom. och inte heller på ett sådant dotterkreditinstitut till detta vars innehav enligt denna paragraf omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt 80 §.

Krav på konsoliderad finansiell ställning

72 §

Tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn

Denna lags bestämmelser om allmän riskhantering, kapitaltäckning, kundrisk och uppföljning av riskkoncentrationer samt om kvalificerade innehav och begränsning av fastighetsinnehav skall, utöver vad som föreskrivs i 33 § och i detta kapitel tillämpas på moderkreditinstitut i en konsolideringsgrupp på basis av moderkreditinstitutets konsoliderade finansiella ställning, så som närmare föreskrivs nedan i detta kapitel.

Vad som föreskrivs i 1 mom. skall dessutom tillämpas på ett kreditinstitut om

1) dess moderholdingföretag har hemort i Finland och kreditinstitutet har den största balansomslutningen av moderholdingföretags dotterkreditinstitut,

2) dess holdingföretag har hemort i en annan EES-stat och de båda följande förutsättningarna är uppfyllda:

a) i moderholdingföretagets hemstat finns inget utländskt kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen,

b) kreditinstitutets balansomslutning är större än något annat sådant dotterkreditinstitut eller utländskt dotterkreditinstitut som har hemort i en EES-stat, eller om

3) Finansinspektionen enligt 91 § 2 mom. med de myndigheter i andra EES-stater som svarar för tillsynen över utländska kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen har avtalat att Finansinspektionen är den myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen över utländska kreditinstitut och att finsk lag skall tillämpas på den gruppbaseade tillsynen.

Denna paragraf tillämpas inte på kreditinstitut som är dotterföretag till ett kreditinstitut som avses i 1 eller 2 mom. eller annan typ av dotterföretag till ett finländskt holdingföretag än sådant som avses i 2 mom. Denna paragraf skall emellertid utan hinder av vad som föreskrivs ovan tillämpas på kreditinstitut som har såsom dotter- eller ägarintresseföretag eller vars moderholdingföretag har såsom dotter- eller ägarintresseföretag minst ett sådant utländskt kreditinstitut, utländskt företag jämförbart med fondbolag enligt lagen om placeringsfonder eller finansiellt institut som har hemort i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Denna paragraf tillämpas inte heller om Finansinspektionen så som avses i 91 § 1 mom. med de myndigheter som svarar för tillsynen över andra utländska kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen har avtalat att en behörig myndighet i en annan EES-stat svarar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitutet.

73 §

Omfattningen av gruppbasead tillsyn

Ett kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning omfattar som konsolideringsgruppens moderföretag moderkreditinstitutet i konsolideringsgruppen enligt 72 § 1 mom. eller moderholdingföretaget enligt 72 § 2 mom. samt som konsolideringsgruppens dotterföretag de finländska och utländska dotterföretag till moderföretaget som är kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag. Nedan i detta kapitel och i 6 kap. avses med konsoliderings-

gruppens moderföretag det moderföretag som avses i detta moment, med konsolideringsgruppens dotterföretag de dotterföretag som avses i detta moment och med konsolideringsgruppen det moderkreditinstitut och de dotterföretag till moderkreditinstitutet som avses i detta moment, om inte nedan föreskrivs något annat.

Om ett kreditinstitut som avses i 72 § 1 eller 2 mom. hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och vari företag inom finansbranschen står för en större andel, beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten i den nämnda lagen, än företag inom försäkringsbranschen, skall som konsolideringsgruppens moderföretag enligt 1 mom., vid tillämpning av 35 § 4 mom. samt 80, 81 och 99 § i denna lag, med avvikelse från 1 mom. betraktas konglomeratets holdingsammanslutning om inte Finansinspektionen i ett enskilt fall beslutar något annat. På holdingsammanslutningen skall då tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om finansiella institut. Vid tillämpningen av de nämnda paragraferna skall som konsolideringsgruppens dotterbolag enligt 1 mom. betraktas också fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder samt med dessa jämförbara utländska företag i vilka ett i 1 mom. eller i detta moment avsett moderföretag har bestämmande inflytande enligt 16 §. Finansinspektionen skall innan den fattar beslut som avses i detta moment begära utlåtanden från andra centrala tillsynsmyndigheter som avses i 2 § 1 mom. 14 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Tillgångar, skulder och förbindelser utanför balansräkningen samt intäkter och kostnader i en konsolideringsgrupps modersföretag, dess dotterföretags och dessas finländska samföretag och ägarintresseföretag enligt bokföringslagen samt med dessa jämförbara utländska företag skall konsolideras med kreditinstitutets gruppbaseade finansiella ställning, i tillämpliga delar enligt vad som föreskrivs om upprättande av koncernboksutslut, så som Finansinspektionen närmare bestämmer.

En konsolideringsgrupps dotterföretag får lämnas utan avseende om dess balansomslutning utgör mindre än en procent av den för

moderföretaget senast fastställda balansoms-
slutningen och understiger 10 miljoner euro.
Om dotterföretagens balansoms-
slutningar sammanlagt utgör minst fem procent av kon-
cernbalansoms-
slutningen för konsoliderings-
gruppens moderföretag eller om företaget
skall konsolideras i koncernboks-
slutet, skall dotterföretaget däremot beaktas. Vad som fö-
reskrivs i detta moment skall på motsvarande
sätt tillämpas på samföretag och ägarintresse-
företag, i ett förhållande som motsvarar mo-
derföretagets innehav i företaget.

En konsolideringsgrupps dotterföretag,
samföretag eller ägarintresseföretag kan läm-
nas obeaktat i enlighet med Finansinspektio-
nens beslut i varje enskilt fall, om det med
tanke på målsättningarna för den gruppbase-
rade tillsynen över kreditinstitutet inte är
nödvändigt att beakta företaget.

74 §

En konsolideringsgrupps riskhantering

En konsolideringsgrupps moderföretag och
konsolideringsgrupps dotterföretag får inte
i sin verksamhet ta så stora risker att den
konsoliderade kapitaltäckningen väsentligt
äventyras. Företag som avses i denna para-
graf skall ha en intern styrning som möjlig-
gör en effektiv riskhantering samt en i förhål-
lande till verksamheten tillräcklig intern kon-
troll och tillräckliga riskhanteringssystem.
Styrningen, den interna kontrollen och den
interna riskhanteringen skall uppfylla de krav
som anges i bilaga V till kreditinstitutsdirek-
tivet. På företag som avses i detta moment
tillämpas 49 § 2 mom.

75 §

Konsoliderad kapitalbas

Som konsoliderat primärt kapital skall be-
aktas de poster i koncernbalansräkningen för
konsolideringsgrupps moderföretag som
avses i 45 §, negativ koncerngoodwill enligt
koncernbalansräkningen och minoritetsande-
len av koncernens eget kapital enligt kon-
cernbalansräkningen och de poster i kon-
cernbalansräkningen som avses i 48 §
1 mom.

Som konsoliderat supplementärt kapital

skall beaktas de poster i koncernbalansräk-
ningen för konsolideringsgrupps moderfö-
retag som avses i 46 §.

Som konsoliderad övrig kapitalbas skall
beaktas de poster i koncernbalansräkningen
för konsolideringsgrupps moderföretag
som avses i 47 §.

Vid beräkning av den sammanlagda konso-
liderade kapitalbasen skall från summan av
de poster som avses 1—3 mom. dras av de
poster i koncernbalansräkningen för konsoli-
deringsgrupps moderföretag som avses i
48 § 2—4 mom.

76 §

Konsoliderade kapitaltäckningskrav

Ett kreditinstitut skall ha en tillräcklig kon-
soliderad kapitalbas för att täcka de konsoli-
derade exponeringar som avses i 55 §
1 mom. Ett betalningsförmedlingsföretag
skall ha en konsoliderad kapitalbas som mot-
svarar den i 66 § föreskrivna andelen av det
sammanlagda beloppet av de i den nämnda
paragrafen avsedda medel som har mottagits
av företag som hör till konsolideringsgrup-
pen.

Vid beräkning av konsoliderat kapitalkrav
för de exponeringar som avses i 63 och 64 §
minskas inte riskpositionerna mellan de före-
tag som hör till konsolideringsgruppen.

Vid tillämpning av denna paragraf skall
som ett kreditinstituts dotterföretag med av-
vikelse från 73 § 1 mom. betraktas också
andra dotterföretag än kreditinstitut, utländska
kreditinstitut, finansiella institut och tjänste-
företag. Som ett kreditinstituts dotterföre-
tag betraktas emellertid inte sådana företag i
försäkringsbranschen som avses i 2 § 1 mom.
7 punkten i lagen om tillsyn över finans- och
försäkringskonglomerat och som hör till ett
sådant finans- och försäkringskonglomerat
som avses i 3 § i den nämnda lagen.

77 §

Tillämpning av avancerade metoder inom en konsolideringsgrupp

Finansinspektionen kan på gemensam an-
sökan av en konsolideringsgrupps moderfö-
retag samt dess samtliga dotterkreditinstitut

och dottervärdepappersföretag godkänna enhetlig användning av den metod som avses i 59 och 62—64 § inom hela konsolideringsgruppen, förutsatt att metoden uppfyller de krav som anges i denna lag samt i föreskrifter och bestämmelser och som har utfärdats med stöd av den.

Om ett kreditinstitut har dotterföretag som är utländska kreditinstitut eller utländska värdepappersföretag och har hemort i en annan EES-stat, är det en ytterligare förutsättning för godkännande enligt 2 mom. att de myndigheter som svarar för tillsynen över dessa dotterföretag har gett sitt samtycke till godkännandet. Finansinspektionen kan emellertid efter att ha hört de myndigheter som avses ovan besluta om godkännande utan samtliga myndigheters samtycke, om de inom sex månader efter att ha mottagit ansökan inte har uppnått samförstånd om saken.

Finansinspektionen kan besluta om godkännande av en metod som avses i denna paragraf på villkor som motsvarar lagen i en sådan EES-stat där ett utländskt kreditinstitut eller ett med värdepappersföretag jämförbart utländskt företag som hör till konsolideringsgruppen har hemort. Tillämpning av detta moment förutsätter vägande skäl för en effektiv tillsyn över kreditinstitutet.

Denna paragraf tillämpas inte om kreditinstitutets moderföretag är ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts holdingföretag och om lagen i en annan EES-stat tillämpas på den gruppbaseade tillsynen över ett sådant utländskt kreditinstitut.

78 §

Konsoliderad intern kapitalutvärdering

Ett kreditinstituts konsoliderade kapitalbas skall fortlöpande till belopp och slag täcka exponeringarna mot kreditinstitutets konsoliderade finansiella ställning, enligt vad som föreskrivs i detta kapitel.

En konsolideringsgrupps moderföretag skall tillämpa i förhållande till arten och omfattningen av sin verksamhet tillräckliga skriftliga principer och rutiner för identifiering, mätning och rapportering av risker som hotar dess kapitaltäckning, för risktagande, riskbegränsning och annan riskhantering

samt för täckning av riskerna med kapitalbasen. Moderföretaget skall ställa upp interna mål för det konsoliderade kapitalkravet för täckning av dessa risker. Sådana mål skall ställas upp för varje företag och verksamhet inom konsolideringsgruppen.

Finansinspektionen kan på ansökan av konsolideringsgruppens moderföretag tillåta att 54 § inte tillämpas på ett kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen. Tillstånd skall beviljas om det för varje företag inom konsolideringsgruppen enligt 1 mom. har ställts upp ett tillräckligt kapitalkrav för varje delområde av företagets affärsverksamhet, med undantag för företag och verksamheter som inte har någon större betydelse för den gruppbaseade tillsynens målsättningar. En förutsättning för beviljandet av tillstånd är att detta inte äventyrar tillsynen över kreditinstitutets kapitaltäckning.

79 §

Konsoliderade kundrisker och hantering av dessa samt uppföljning av konsoliderade riskkoncentrationer och interna transaktioner

På förhållandet mellan konsoliderade kundrisker och konsoliderad kapitalbas tillämpas 69 §.

En konsolideringsgrupps moderföretag skall fortlöpande på ett tillförlitligt sätt följa upp omfattningen och karaktären av de konsoliderade kundriskerna. Företaget skall i sin verksamhet tillämpa med avseende på arten och omfattningen av konsolideringsgruppens verksamhet tillräckliga skriftliga principer och rutiner för identifiering, mätning och rapportering av de konsoliderade kundriskerna, för detta risktagande och för täckning av riskerna med kapitalbasen samt för annan hantering av konsoliderad kundrisk.

En konsolideringsgrupps moderföretag skall följa upp sådana konsoliderade kundrisker som avses i 50 § och i enlighet med nämnda paragraf rapportera dem till Finansinspektionen.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om innebörden av den rapporteringsskyldighet som avses i detta moment och om rapporteringsfrekvensen om det behövs för tillsynen.

Vad som i 51 § föreskrivs om ett kreditinstitutets skyldighet att till Finansinspektionen rapportera sådana interna transaktioner som avses i paragrafen och om Finansinspektionens rätt att meddela närmare föreskrifter om rapporteringsskyldigheten, skall på motsvarande sätt tillämpas på konsolideringsgruppens moderföretag samt på Finansinspektionens rätt att för ett sådant företag meddela föreskrifter om rapporteringsskyldigheten.

80 §

Konsoliderade kvalificerade innehav

Ett kreditinstituts konsoliderade kapitalbas skall uppgå till minst 15 procent av de till konsolideringsgruppen hörande företagens sammanlagda investeringar i aktier, andelar eller kapitallån i sådana andra till konsolideringsgruppen hörande företag än kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag, i vilka företaget har ett kvalificerat innehav.

Den konsoliderade kapitalbasen skall dessutom uppgå till minst 60 procent av de till konsolideringsgruppen hörande företagens sammanlagda investeringar enligt 1 mom.

På företag som hör till konsolideringsgruppen tillämpas vad som i 71 § 3 och 4 mom. föreskrivs om kreditinstitut.

81 §

Konsoliderade fastighetsinnehav

En konsolideringsgrupps moder- och dotterföretags sammanlagda fastighetsinnehav enligt 33 § får inte överstiga 13 procent av moderföretagets konsoliderade balansomslutning.

Vid beräkningen av det i 1 mom. angivna konsoliderade relationstalet skall inte beaktas krediter till ett fastighetsföretag inom kreditinstitutets konsolideringsgrupp och inte heller garantiförbindelser som har ställts för ett sådant fastighetsföretag, om fastighetsföretaget konsolideras i den konsoliderade balansräkningen.

Den konsoliderade balansräkningen för kreditinstitutet enligt 1 mom. upprättas som en sammanställning av balansräkningarna för konsolideringsgruppens moderföretag och

dotterföretag, enligt bestämmelserna om koncernbokslut i bokföringslagen och i 155 §.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från de krav som anges i 1 mom.

Konsolideringsgruppens moderföretag skall till Finansinspektionen rapportera de uppgifter som behövs för tillsynen över begränsningen enligt denna paragraf. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om innebörden av rapporteringsskyldigheten enligt denna paragraf och om rapporteringsfrekvensen om det behövs för tillsynen.

Information om kapitaltäckningsgraden

82 §

Skyldighet att informera om kapitaltäckningsgraden

Ett kreditinstitut skall minst en gång om året lämna sådana uppgifter om sin kapitaltäckningsgrad som avses i bilaga XII till kreditinstitutsdirektivet. Detta moment tillämpas inte om kreditinstitutet eller dess moderföretag som har hemort i Finland eller i en annan EES-stat är skyldigt att lämna motsvarande konsoliderad information.

En konsolideringsgrupps moderföretag skall lämna sådan information om sin konsoliderade kapitaltäckningsgrad som avses i 1 mom. Detta moment tillämpas inte om kreditinstitutets moderföretag är ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts holdingföretag, om lagen i en annan EES-stat tillämpas på den gruppbaseade tillsynen över ett sådant utländskt kreditinstitut.

Med avvikelse från 1 och 2 mom. skall ett kreditinstitut som är ett betydande dotterföretag till ett kreditinstitut eller ett holdingföretag som har hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet däremot offentliggöra beloppet av kapitalbasen och kapitalkravet eller, om ett sådant dotterkreditinstitut är skyldigt att uppfylla ett konsoliderat kapitaltäckningskrav, beloppet av den konsoliderade kapitalbasen och det konsoliderade kapitalkravet samt uppgifter om förvaltningen av kapitalbasen eller den konsoliderade kapitalbasen, så som föreskrivs i direktivets artikel 72. Ett dotterkreditinstitut

anses vara betydande om dess balansräkning eller, ifall uppgifterna lämnas på basis av den konsoliderade kapitaltäckningsgraden, dotterkreditinstitutets koncernbalansomslutning utgör minst tio procent av moderföretagets koncernbalansomslutning.

Ett kreditinstitut som 1 mom. tillämpas på samt en konsolideringsgrupps moderföretag eller ett kreditinstitut som avses i 2 mom. skall följa skriftliga principer för tillämpningen av denna paragraf. Av principerna skall framgå på vilket sätt och hur ofta information som avses i denna paragraf skall offentliggöras samt hur informationen har kontrollerats.

Om information som avses i denna paragraf inte ingår i bokslutet, verksamhetsberättelsen eller i en delårsrapport skall den offentliggöras som en helhet och i bokslutet, verksamhetsberättelsen eller delårsrapporten skall uppges på vilket sätt och hur ofta informationen offentliggörs.

På information som lämnas i verksamhetsberättelsen eller bokslutet skall utan hinder av denna paragraf tillämpas vad som föreskrivs om upprättande av verksamhetsberättelse och bokslut.

83 §

Undantag från utlämnande av information

Vad som föreskrivs i 82 § gäller inte information som är oväsentlig eller omfattas av affärshemligheten eller annars är sekretessbelagda. Om information med åberopande av affärshemligheten eller tystnadsplikten inte har lämnats skall kreditinstitutet emellertid redogöra för vilken information som inte har lämnats, för orsakerna till detta samt ge en allmän redogörelse för de omständigheter som inte offentliggjorts i detalj. Finansinspektionen kan kräva utlämnande av information som inte har lämnats på någon av de grunder som nämns i detta moment om Finansinspektionen anser att de förutsättningar för information som avses i momentet inte är uppfyllda.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl kräva att information som skall lämnas i enlighet med 82 § tas in i bokslutsnoterna, verksamhetsberättelsen eller en delårsrapport eller offentliggöras på något annat sätt som

är allmänt på finansmarknaden eller att information skall lämnas oftare än en gång per år, likväl högst kvartalsvis. Finansinspektionen kan också av särskilda skäl kräva att information som avses i 82 § skall kontrolleras genom revision eller på något annat sätt som Finansinspektionen bestämmer.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut som avses i 82 § eller dess moderföretag tillåta att 82 § 2 mom. inte tillämpas, om kreditinstitutet är dotterföretag till ett sådant företag i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, som kans jämnställas med ett kreditinstitut som avses i denna lag eller med ett sådant kreditinstituts holdingföretag, och om kreditinstitutets moderföretag offentliggör konsoliderad information som avses i nämnda moment på motsvarande sätt som enligt denna lag.

6 kap.

Tillsyn över den finansiella ställningen, utfärdande av författningar och föreskrifter på lägre nivå samt beviljande av undantag

Uppföljning av finansiella verksamhetsföresättningar

84 §

Rapporteringsskyldighet

Ett kreditinstitut skall kvartalsvis lämna Finansinspektionen de upplysningar som behövs för beräkning av de kapitalkrav som avses i 5 kap.

En konsolideringsgrupps moderföretag skall kvartalsvis lämna Finansinspektionen de upplysningar som behövs för beräkning av de kapitalkrav som anges i detta kapitel.

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om den rapporteringsskyldighet som avses i denna paragraf om det behövs för tillsynen.

85 §

Samlad kapitalbedömning

Finansinspektionen skall minst en gång per år utvärdera om ett kreditinstitut uppfyller de

krav som anges i 5 kap. I fråga om utvärderingens omfattning och frekvens skall beaktas arten och omfattningen av kreditinstituts verksamhet samt den betydelse som kreditinstitutet har för stabiliteten på finansmarknaden.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. skall utvärderingen innehålla följande upplysningar:

1) kreditinstituts exponering för ränterisker som inte har samband med handelslagret samt principerna för riskhanteringen,

2) kreditinstituts likviditetsrisk samt de på riskhanteringen tillämpliga principerna också i andra avseenden än de som anges i 52 och 53 §,

3) hantering av koncentrationsrisken och eventuella spridningseffekter i samband med riskhanteringen och kapitalutvärderingen, också till andra delar än de som anges i 67—69 §,

4) vid tillämpning av internmetoder som avses i 59 § 1 mom., resultaten av stresstester som avses i kreditinstitutsdirektivets bilaga VII del 4 punkterna 41 och 42 samt, vid tillämpning av de metoder som avses i 63 § 3 mom. och 64 § 3 mom., resultaten av de stresstester som avses i kapitalbasdirektivets bilaga V,

5) principerna för hantering av restrisker som orsakas av de metoder för kreditriskreducering som avses i 60 §,

6) en bedömning av kapitalkravet för exponeringar som orsakas av värdepapperiserade poster samt inverkan av transaktioner som innebär att för kreditinstitutet eventuellt återstår en direkt eller indirekt exponering mot sådana poster,

7) en bedömning av om handelslagret värderats tillräckligt försiktigt för att kreditinstitutet inte skall åsamkas betydande förluster om det blir tvunget att snabbt sälja eller skydda poster i handelslagret.

Om utfallet av en ränterisk som avses i 2 mom. 1 punkten kan leda till att kreditinstituts kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas minskar med mer än 20 procent, skall Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet redogör för vilka åtgärder det ämnar vidta med anledning av ränterisken. Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om hur ett riskutfall som avses i detta moment skall anges.

Korrigerings av finansiella verksamhetsföreskrifter

86 §

Högre kapitaltäckningskrav

Finansinspektionen kan i det fall att ett kreditinstituts kapitalbas i förhållande till totalexponeringen inte kan säkerställas på annat sätt, för en tid av högst tre år fastställa ett högre kapitalkrav för kreditinstitutet än det som föreskrivs i 55 § 1 mom. Finansinspektionen kan fastställa ett sådant högre kapitalkrav om den efter en utvärdering som avses i 85 § anser att kreditinstitutet inte uppfyller de krav som anges i 49, 54 eller 68 § och av denna anledning

1) kreditinstituts kapitalbas inte räcker för att uppfylla det kapitalbehov som kreditinstitutet enligt 54 § 2 mom. beräknat för sin totalexponering samt sitt därpå baserade kapitalmål enligt den nämnda paragrafens 3 mom., eller

2) kreditinstitutet har bedömt sitt ovan nämnda kapitalbehov och sitt därpå baserade kapitalmål på ett väsentligen bristfälligt eller felaktigt sätt och dess kapitalbas inte räcker för att uppfylla det kapitalbehov som kreditinstitutets faktiska totalexponering förutsätter.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen under de förutsättningar som anges i 1 mom. för ett kreditinstitut som avses i 72 § 1 och 2 mom. på basis av dettas konsoliderade finansiella ställning uppställa ett krav på ökning av det konsoliderade kapitalet, om Finansinspektionen på basis av en utvärdering enligt 85 § anser att kreditinstitutet inte uppfyller de krav som anges i 74 eller 78 § eller i 79 § 2 mom.

87 §

Skyldighet att öka kapitalbasen

Om ett kreditinstituts kapitalbas sjunker under det belopp som anges i 55 § 1 mom., 2 mom. 1 punkten eller 3 mom. eller 86 § 1 mom., eller om kreditinstituts konsoliderade kapitalbas sjunker under det belopp som anges i 76 §, 79 § 1 mom. eller 86 § 2 mom., skall kreditinstitutet eller holdingföretaget

utan dröjsmål rapportera detta till Finansinspektionen och vidta åtgärder för att uppfylla kapitalkravet och det konsoliderade kapitalkravet. Finansinspektionen skall, efter att ha fått den rapport som avses ovan eller annars ha fått kännedom om att kapitalbasen eller den konsoliderade kapitalbasen har sjunkit under den angivna gränsen, sätta ut en tid inom vilken kravet på kreditinstitutets kapitalbas och konsoliderade kapitalbas skall vara uppfyllt, vid äventyr att koncessionen återkallas. Om kravet inte har uppfyllts efter den utsatta tiden kan Finansinspektionen besluta återkalla koncessionen.

Om ett kreditinstitut är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat, eller dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjunker under det belopp som anges i den nämnda lagens 19 §, skall på kreditinstitutet på motsvarande sätt tillämpas 1 mom. Finansinspektionen skall innan den fattar beslut enligt 1 mom. begära utlåtanden från de övriga centrala tillsynsmyndigheter som avses i nämnda lag.

88 §

Av kapitalbasen föranledda begränsningar i användningen av vinstmedel

Om ett kreditinstituts kapitalbas underskrider det belopp som anges i 55 § 1 mom., 2 mom. 1 punkten eller 3 mom. eller 86 § 1 mom. får kreditinstitutet inte dela ut vinst eller annan avkastning på det egna kapitalet och inte heller använda vinstmedel för inlösen av egna aktier eller för annat förvärv av egna aktier, om inte Finansinspektionen av något särskilt skäl för en viss tid beviljar undantag från förbudet. Om kreditinstitutets konsoliderade kapitalbas underskrider det belopp som anges i 76 §, 79 § 1 mom. eller 86 § 2 mom. får kreditinstitutet och företagen inom dess konsolideringsgrupp inte dela ut vinst eller annan avkastning på det egna kapitalet och inte heller använda vinstmedel för inlösen eller annat förvärv av egna aktier, om inte Finansinspektionen av något särskilt skäl beviljar undantag för en viss tid.

I fråga om den rätt till utdelning som tillkommer aktieägarna i sådana finansiella institut i aktiebolagsform i kreditinstitutets konsolideringsgrupp som inte är värdepappersföretag gäller 13 § 7 mom. i aktiebolagslagen, utan hinder av 1 mom.

Om ett kreditinstitut är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat eller dotterföretag till ett sådant konglomerats modersammanslutning och konglomeratets kapitalbas sjunker under det minimibelopp som anges i den nämnda lagens 19 eller 22 §, skall 1 och 2 mom. i denna paragraf på motsvarande sätt tillämpas på kreditinstitutet och företaget inom dess konsolideringsgrupp. Finansinspektionen skall innan den fattar ett beslut som avses i 1 mom. begära utlåtanden från de övriga centrala tillsynsmyndigheter som avses i den nämnda lagen.

Tillsynens offentlighet och tillsynssamarbete

89 §

Offentliggörande av tillsynsprinciperna och de tillämpliga bestämmelserna

Finansinspektionen skall

1) offentliggöra de allmänna principerna för utvärdering enligt 85 §,

2) förse allmänheten med information om bestämmelserna i 5 kap. och detta kapitel, om de föreskrifter och bestämmelser som har utfärdats med stöd av 5 kap. och detta kapitel samt om vilka reglerings- och tillämpningsalternativ enligt Europeiska unionens lagstiftning som tillämpas i Finland,

3) förse allmänheten med statistik över tillämpningen av 5 kap. och detta kapitel samt om föreskrifter och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem.

90 §

Tillsynssamarbete om krav på finansiell ställning

Finansinspektionen övervakar iakttagandet

av 5 kap. i samarbete med de myndigheter som svarar för tillsynen över utländska kreditinstitut och med värdepappersföretag jämförbara utländska företag och som övervakar företag som hör till samma konsolideringsgrupp som kreditinstitutet enligt 73 § 1 mom. eller till en utländsk konsolideringsgrupp.

I lagen om Finansinspektionen (587/2003) föreskrivs om Finansinspektionens rätt och skyldighet att göra inspektioner samt att få och lämna upplysningar.

91 §

Överföring av tillsynsuppgifter till andra myndigheter

Finansinspektionen kan med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan EES-stat ingå avtal om att en tillsynsmyndighet i en annan EES-stat är ansvarig tillsynsmyndighet för den gruppbaseade tillsynen och att lagen i den andra staten skall tillämpas på den gruppbaseade tillsynen. Avtal som avses i detta moment kan ingås om konsolideringsgruppens moderföretag inte är ett finländskt kreditinstitut.

Finansinspektionen kan med en eller flera tillsynsmyndigheter i en EES-stat ingå avtal om att Finansinspektionen är ansvarig tillsynsmyndighet för den gruppbaseade tillsynen över andra konsolideringsgrupper än sådana som avses i 73 § 1 mom. och om att finsk lag skall tillämpas på den gruppbaseade tillsynen. Avtal som avses i detta moment kan ingås om minst ett av de kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen är ett finskt kreditinstitut.

Avtal som avses i 1 och 2 mom. kan ingås om vägande skäl förutsätter att det ordnas effektiv gruppbasead tillsyn. Finansinspektionen skall över avtalet upprätta ett skriftligt tillsynsprotokoll som undertecknas av alla tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över kreditinstituten och värdepappersföretagen inom konsolideringsgruppen. Tillsynsprotokollet skall av Finansinspektionen delges konsolideringsgruppens moderföretag och Europeiska gemenskapernas kommission.

Närmare föreskrifter och bestämmelser samt undantag.

92 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs

1) om de riskvikter som skall tillämpas på beräkning av kapitalkrav för kreditrisken och förbindelser utanför balansräkningen samt om konverteringsfaktorerna för förbindelser utanför balansräkningen vid användning av den schablonmetod som avses i 58 §,

2) om de poster som får lämnas obeaktade vid beräkning av sådana begränsningar av kundrisk som avses i 69 §,

3) hur bilaga VII del 2 punkterna 11 och 14 och del 4 punkterna 44, 48, 66, 71, 85 och 94 till kreditinstitutsdirektivet skall beaktas vid tillämpningen av 59 §,

4) hur bilaga VIII del 1 punkterna 15—17, 20 och 21 till kreditinstitutsdirektivet samt den nämnda bilagans del 3 punkterna 73, 74 och 90 skall beaktas vid tillämpning av 59 §,

5) hur artikel 19 i kapitalbasdirektivet skall beaktas vid tillämpning av 64 §.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs dessutom, om inte annat följer av 93 §, när ett kreditinstituts fordringar på en gäldenär i en annan EES-stat samt förbindelser utanför balansräkningen eller kreditinstitutets tillgångar eller säkerheter i en annan EES-stat får beaktas vid beräkning av kapitalkravet i enlighet med de föreskrifter och bestämmelser som skall tillämpas i den andra staten.

93 §

Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter

Finansinspektionen utfärdar sådana närmare föreskrifter om tillämpning av 5 kap. som förutsätts i kreditinstitutsdirektivet och kapitalbasdirektivet samt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet.

Finansinspektionen kan utan hinder av vad som föreskrivs i den förordning som utfär-

dats med stöd av 92 § bestämma att på ett kreditinstituts fordringar på en gäldenär i en annan EES-stat samt på förbindelser utanför balansräkningen, på tillgångar eller fordringar i en sådan stat eller på förbindelser vilkas säkerhet finns i en annan EES-stat, vid beräkning av det kapitalkrav som avses i 55 § 1 och 2 mom. skall tillämpas en enligt de i den andra staten tillämpliga föreskrifterna och bestämmelserna fastställd riskklassificering eller -vikt som är strängare än den som föreskrivs i den förordning som utfärdats med stöd av 92 §. Bestämmelser som avses i detta moment kan utfärdas om det finns vägande skäl för en effektiv tillsyn baserat på de särskilda förhållandena i den andra staten.

94 §

Beviljande av undantag

Finansinspektionen kan under förutsättningar som anges i de direktiv som nämns i 93 § på ansökan av ett kreditinstitut eller dess holdingföretag tillåta undantag från det som föreskrivs i 5 kap. eller i en förordning eller en föreskrift från Finansinspektionen som utfärdats med stöd av kapitlet.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut eller dess holdingföretag tillåta att lagstiftningen i det utländska kreditinstituts hemstat tillämpas på beräkning av kapitalkrav enligt 55 § 1 och 2 mom. för ett kreditinstitut som omfattas av den gruppbaserade tillsynen över ett utländskt kreditinstitut och på tillhörande rapporteringsskyldighet, om den inte avsevärt skiljer sig från denna lag.

7 kap.

Insättningsgarantifonden och säkerhetsfonden samt beredskap för undantagsförhållanden*Insättningsgaranti*

95 §

Medlemskap i insättningsgarantifonden

För tryggnad av insättarnas tillgodohavanden hos inlåningsbankerna skall dessa

höra till insättningsgarantifonden.

En inlåningsbank skall meddela insättningsgarantifonden och Finansinspektionen på vilket sätt insättarnas tillgodohavanden hos bankens utländska filialer är tryggade.

96 §

Insättningsgarantifondens stadgar

Finansministeriet fastställer insättningsgarantifondens stadgar och ändringar i dem.

I stadgarna skall anges

- 1) fondens namn och hemort,
 - 2) tidpunkten då garantiavgiften bärs upp,
 - 3) antalet medlemmar i delegationen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt när delegationen är beslutad och dess uppgifter,
 - 4) antalet medlemmar i styrelsen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt när styrelsen är beslutad och dess uppgifter,
 - 5) fondens räkenskapsperiod,
 - 6) antalet revisorer och deras mandatperiod, samt
 - 7) den ordning i vilken stadgarna ändras.
- Dessutom skall det i stadgarna nämnas hur ett utländskt kreditinstituts filial i Finland antas som medlem samt utesluts och utträder ur insättningsgarantifonden, samt föreskrivas om grunderna för anslutningsavgiften till fonden och för fondens ersättningsskyldighet.

97 §

Insättningsgarantifondens förvaltning

Insättningsgarantifonden förvaltas av en delegation som utses av de banker som hör till fonden och av de utländska kreditinstitut som är medlemmar samt av en styrelse som delegationen utser. Av styrelsemedlemmarna skall åtminstone en företrädare de utländska kreditinstituts filialer som är medlemmar i fonden.

98 §

Garantiavgift till insättningsgarantifonden

Inlåningsbankerna och de finländska filia-

lerna till de utländska kreditinstitut som är medlemmar i insättningsgarantifonden skall varje år till fonden betala en garantiavgift för tryggande av insättarnas fordringar.

99 §

Storleken av en inlåningsbanks garantiavgift

En inlåningsbanks garantiavgift består av en fast avgift och av en avgift som grundar sig på dess kapitaltäckning. Den fasta avgiften är 0,05 procent av det sammanlagda beloppet av den inlåning i banken som ersätts enligt 105 § 1 och 2 mom. Den avgift som grundar sig på kapitaltäckningen är 0,125 procent av det tal som fås då förhållandet mellan kapitalkravet för de risker som beräknats enligt 55 § 1 mom. och kapitalbasen multipliceras med det sammanlagda beloppet av den inlåning i banken som ersätts enligt 105 § 1 och 2 mom. Den på kapitaltäckningen grundade avgiften är dock högst 0,25 procent av den nämnda inlåningen. Om banken är en i 72 § 1 mom. avsedd konsolideringsgrupps moderkreditinstitut eller ett därmed enligt 2 mom. i den nämnda paragrafen jämförbart kreditinstitut, skall den på kapitaltäckningen baserade avgiften beräknas på basis av det konsoliderade kapitalkravet, den konsoliderade kapitalbasen och den konsoliderade beloppet av inlåningen. På kreditinstitut som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat tillämpas dessutom 73 § 2 mom.

För inlåningsbanker som hör till sammanslutningen av andelsbanker beräknas en gemensam garantiavgift på basis av sammanslutningens kapitaltäckning som beräknats i enlighet med 8 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform som om sammanslutningen var ett kreditinstitut. För de bankers del som hör till sammanslutningen av andelsbanker skall garantiavgiften till insättningsgarantifonden betalas av sammanslutningens centralinstitut. Betalningen av centralinstitutets garantiavgift fördelas mellan medlemskreditinstituten i förhållande till dessas kapitalkrav beräknade enligt 55 § 1 mom. Med Finansinspektionens tillstånd kan garantiavgiften också fördelas på annat sätt.

Det sammanlagda inlåningsbeloppet, kapitalbasen och kapitalkravet enligt 1 mom. beräknas på basis av det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

100 §

Garantiavgift för ett utländskt kreditinstituts filial

Garantiavgiften för en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut som har koncession i en EES-stat och som är medlemmar av insättningsgarantifonden bestäms enligt 99 §. Till grund för filialens garantiavgift läggs dock det sammanlagda beloppet av sådan inlåning i filialen som ersätts enligt 7 a § i lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993). När den avgift som grundar sig på kapitaltäckningen beräknas skall i det utländska kreditinstitutets sammanlagda kapitalbas inräknas de poster som enligt bestämmelserna i det utländska kreditinstitutets hemstat får hänföras till de ifrågavarande posterna.

Garantiavgiften för en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut som har koncession i någon annan stat än en EES-stat och som är medlem av insättningsgarantifonden utgör 0,05 procent av det sammanlagda beloppet av inlåningen i filialen.

Det sammanlagda inlåningsbelopp som avses i 1 och 2 mom. samt det kapitalkrav som avses i 1 mom. beräknas på basis av det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

101 §

Sänkning och höjning av garantiavgift

När insättningsgarantifondens nettotillgångar, som beräknas såsom skillnaden mellan tillgångarna och skulderna, uppgår till minst två procent av det sammanlagda beloppet av den inlåning i inlåningsbankerna som ersätts enligt 105 § 1 och 2 mom., utgör garantiavgiften en tredjedel av den garantiavgift som avses i 99 och 100 §.

Om insättningsgarantifonden i enlighet med 109 § har tvingats ta upp lån för sin

verksamhet, kan Finansinspektionen bestämma att den garantiavgift som avses i 1 mom., 99 § och 100 § 1 mom. skall höjas så att den utgör högst 1,5 procent av det sammanlagda beloppet av den i 99 § och 100 § 1 mom. avsedda inlåning som ersätts, eller högst 0,25 procent av det sammanlagda inlåningsbeloppet i en filial som avses i 100 § 2 mom., till dess att insättningsgarantifonden har återbetalat det ovan nämnda lånet.

102 §

Avbrytande av uppbörden av garantiavgift

Insättningsgarantifondens delegation kan bestämma att garantiavgift inte längre skall tas ut om de såsom skillnaden mellan insättningsgarantifondens tillgångar och skulder beräknade nettotillgångarna utgör minst tio procent av inlåningsbankernas sammanlagda inlåning som ersätts enligt 105 § 1 och 2 mom.

103 §

Insättningsgarantifondens självständighet

En inlåningsbank som hör till insättningsgarantifonden har inte rätt att kräva att dess andel i fonden skall avskiljas för banken själv eller att överlåta den till någon annan. Andelen får inte räknas som bankens tillgångar.

104 §

Begynnelse tidpunkten för insättningsgarantifondens betalningsskyldighet

Om en inlåningsbank inte i enlighet med inlåningsavtalet och denna lag har betalt en insättares förfallna och ostridiga fordringar som finns på ett konto i inlåningsbanken, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Finansinspektionen skall inom 21 dagar efter att ha fått en anmälan som avses i 1 mom. eller efter att på annat sätt ha fått kännedom om saken besluta om huruvida insättningsga-

rantifonden är skyldig att betala insättarnas fordringar enligt 105 § 1 -3 mom. En förutsättning för betalningsskyldigheten är att orsaken till att en fordran som avses i 1 mom. lämnats obetald har enligt framlagda utredningar varit bankens betalningssvårigheter eller andra ekonomiska svårigheter som enligt Finansinspektionens bedömning inte är tillfälliga.

Finansinspektionen skall vid bedömningen av om svårigheter som avses i 2 mom. är tillfälliga eller inte beakta det solidariska ansvaret enligt 105 §.

Finansinspektionen skall underrätta insättningsgarantifonden, inlåningsbankens säkerhetsfond, inlåningsbanken och finansministeriet om beslut som avses i 2 mom. Om banken har filialer utomlands, skall dessutom tillsynsmyndigheten och skyddssystemet i filialens etableringsstat underrättas om beslutet.

För verkställande av Finansinspektionens beslut enligt 2 mom. skall inlåningsbanken lämna insättningsgarantifonden upplysningar om insättarna och deras fordringar enligt 105 § 1-3 mom. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden lämna ut endast till myndigheter som enligt 141 § har rätt att få sekretessbelagd information.

105 §

Fordringar som skall ersättas

Av insättningsgarantifondens medel ersätts en insättares på konto registrerade tillgodohavanden i en inlåningsbank och andra än på konto registrerade tillgodohavanden som är föremål för betalningsfömedling, dock högst upp till 25 000 euro. Om ett konto används för investeringstjänster i enlighet med 33 § 2 mom. i lagen om värdepappersföretag, skall ersättningen dock i enlighet med 6 kap. i nämnda lag betalas ur den ersättningsfond som avses i den nämnda lagen.

En insättares fordringar på en inlåningsbanks filial i en EES-stat ersätts av den finländska insättningsgarantifondens medel till det belopp som skulle ersättas enligt skyddssystemet i filialens etableringsstat, dock högst upp till 25 000 euro.

Utan hinder av vad som i 1 mom. före-

skrivs om ersättningens maximibelopp, betalas en insättares fordran till fullt belopp av insättningsgarantifondens medel, om insättaren på ett tillförlitligt sätt visar att fordran grundar sig på medel som insättaren har fått vid försäljning av en bostad som varit i eget bruk och att dessa medel används för anskaffning av en ny bostad för eget bruk. Detta moment tillämpas endast på medel som har satts in på ett konto i en inlåningsbank högst sex månader före Finansinspektionens beslut enligt 104 § 2 mom.

Insättningsgarantifonden ersätter dock inte fordringar på andra kreditinstitut eller finansiella institut och inte heller poster som skall räknas till inlåningsbankens kapitalbas enligt 45—48 §. Fonden ersätter inte heller fordringar baserade på medel som åtkommit genom brott som avses i 32 kap. i strafflagen. Om en förundersökning eller rättegång som gäller ovan nämnda brott pågår, kan insättningsgarantifonden skjuta fram betalningen av ersättningen tills domstolens beslut har vunnit laga kraft. Fonden ersätter inte heller fordringar på ett kundmedelskonto som i enlighet med 4 kap. 5 a § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen har öppnats i en i värdepappersmarknadslagen avsedd värdepappersförmedlares namn.

Om insättningsgarantifonden redan tidigare har ersatt en insättares fordringar enligt 1—3 mom., ersätter fonden insättarens fordringar på samma inlåningsbank endast till den del som fordringarna grundar sig på medel som har satts in i banken efter att ersättning enligt detta moment har betalats ut.

Vid tillämpning av denna paragraf skall inlåningsbanker som enligt lag, avtal eller något annat arrangemang helt eller delvis ansvarar för varandras skulder eller åtaganden betraktas som en enda bank. Utan hinder av vad som föreskrivs ovan tillämpas detta moment inte på inlåningsbanker som enligt 114 § 1 mom. har meddelat att de utträder ur en säkerhetsfond. Detta moment tillämpas dock på en bank till vilken efter att anmälan om utträde har gjorts betalas stöd enligt 119 §. Finansinspektionen skall underrättas om avtal eller andra arrangemang som avses ovan.

För ersättningar enligt 1—3 mom. får insättningsgarantifonden en fordran på inlåningsbanken. I insättningsgarantifondens

stadgar föreskrivs om ränta på sådana fordringar.

106 §

Betalning av insättares fordringar

Insättningsgarantifonden skall till insättarna betala fordringar som avses i 105 § 1—3 mom. inom tre månader från Finansinspektionens beslut enligt 104 §. Om inlåningsbanken har försatts i likvidation före ett beslut som avses i 104 § skall tidsfristen enligt detta moment räknas från likvidationsbeslutet.

Finansinspektionen kan sammanlagt tre gånger för högst tre månader i sänder bevilja insättningsgarantifonden förlängd betalningstid för insättarnas fordringar. En förutsättning för förlängd betalningstid är att insättningsgarantifondens förlängningsbehov är baserat på exceptionella omständigheter och särskilda skäl.

Om insättningsgarantifonden inom den tid som föreskrivs i denna paragraf inte har ersatt en insättare för en fordran som avses i 105 § 1—3 mom., får denne en vid domstol indrivningsbar fordran på insättningsgarantifonden.

107 §

Meddelande om att betalningsskyldighet har uppkommit

Insättningsgarantifonden skall underrätta inlåningsbankens insättare om beslut enligt 104 §. Insättningsgarantifonden skall också genom en offentlig kungörelse meddela vilka åtgärder insättarna skall vidta för att trygga sina fordringar. Kungörelsen skall publiceras på landets officiella språk i de största dagstidningarna inom inlåningsbankens verksamhetsområde.

108 §

En inlåningsbanks informationsskyldighet

En inlåningsbank skall informera sina insättare om hur insättningsgarantifonden skyddar deras fordringar eller om motsva-

rande annat skydd samt om ändringar i tidigare uppgifter.

Inlåningsbanken skall ge den information som avses i 1 mom. också på de officiella språken i sina filialers etableringsländer.

109 §

Insättningsgarantifondens upplåning

Insättningsgarantifonden kan enligt vad som föreskrivs i stadgarna ta upp lån för sin verksamhet, om dess kapitalbas inte räcker till betalning av ersättningar enligt detta kapitel. I insättningsgarantifondens stadgar skall tas in en bestämmelse om de till insättningsgarantifonden hörande inlåningsbankernas skyldighet att bevilja insättningsgarantifonden lån för uppfyllande av fondens förpliktelser.

110 §

Placering av insättningsgarantifondens medel

Insättningsgarantifondens medel skall placeras på ett säkert och effektivt sätt som tryggar fondens likviditet och med beaktande av principen om riskspridning. Avkastningen på investeringarna läggs till insättningsgarantifondens kapital.

Fondens medel får inte placeras i aktier eller andelar i en inlåningsbank som hör till fonden eller i ett företag som hör till samma konsolideringsgrupp som en sådan bank, och inte heller i andra värdepapper som har emitterats av en bank som hör till fonden eller av ett företag som hör till samma konsolideringsgrupp som en sådan bank eller av bankens säkerhetsfond. Fondens medel får inte heller på annat sätt placeras i en inlåningsbank som hör till fonden eller i ett företag som hör till samma konsolideringsgrupp som en sådan bank eller i bankens säkerhetsfond. Vad som i detta moment föreskrivs om inlåningsbanker gäller också utländska kreditinstitut som är medlemmar av insättningsgarantifonden och företag som hör till samma konsolideringsgrupp som kreditinstitutet. Vad som föreskrivs i detta moment utgör inte hinder för att placera insättningsgarantifonden

dens medel i placeringsfonder som avses i 11 kap. i lagen om placeringsfonder.

Insättningsgarantifondens likviditet skall vara tillräckligt tryggt med hänsyn till fondens verksamhet.

111 §

Återkallande av koncession samt insättares och investerares fordringar

När Finansinspektionen med stöd av 28 § beslutar återkalla en inlåningsbanks koncession kan den samtidigt bestämma att insättningsgarantifondens fordringar skall betalas ur insättningsgarantifonden. När Finansinspektionen med stöd av 28 § beslutar återkalla ett kreditinstituts koncession kan den samtidigt bestämma att investerarnas fordringar skall betalas ur ersättningsfonden för investerarskydd, i enlighet med 6 kap. i lagen om värdepappersföretag.

112 §

Insättningsgaranti vid överföring av inlåningsstocken

Utan hinder av vad som i 105 § 1 mom. föreskrivs om maximiersättning skall en inlåning som enligt det nämnda lagrummet berättigar till ersättning och som har överförts till en annan inlåningsbank i samband med fusion, delning eller överlåtelse av affärsverksamheten ersättas till samma belopp som före överföringen, om inte något annat följer av 2 mom.

Vad som föreskrivs i 1 mom. skall i tre månader efter att verkställigheten av en fusion, delning eller överlåtelse av affärsverksamheten har registrerats tillämpas på inlåning som skall betalas på anfordran.

Säkerhetsfondernas skyddsfunktion

113 §

Medlemskap i en säkerhetsfond

För att trygga stabiliteten i inlåningsbankernas verksamhet kan de höra till en säkerhetsfond.

114 §

Utträde ur en säkerhetsfond

En inlåningsbank som hör till en säkerhetsfond kan utträda ur fonden genom att skriftligen meddela fondens styrelse detta. Utträdet träder i kraft vid utgången av kalenderåret efter det då anmälan gjordes.

Om en bank som utträtt ur en säkerhetsfond har fått understöd ur fonden under det år då utträdet skedde eller under de fem omedelbart föregående kalenderåren skall banken enligt vad som föreskrivs i fondens stadgar på anfordran av fonden återbetala understödet till fonden.

115 §

Säkerhetsfonders stadgar

Ministeriet fastställer stadgar för säkerhetsfonderna och ändringar i dem.

I stadgarna skall anges

- 1) fondens namn och hemort,
- 2) hur en inlåningsbank antas som medlem i fonden och utträder ur den,
- 3) grunderna för bestämmande av anslutningsavgiften och garantiavgiften samt tidpunkten då avgifterna bärs upp,
- 4) antalet medlemmar i delegationen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt delegationens beslutförhet och uppgifter,
- 5) antalet styrelsemedlemmar, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt styrelsens beslutförhet och uppgifter,
- 6) grunderna för användning av fondens årliga överskott,
- 7) fondens räkenskapsperiod,
- 8) antalet revisorer och deras mandatperiod,
- 9) i vilken ordning stadgarna ändras, samt
- 10) hur fonden upplöses.

116 §

Förvaltningen av säkerhetsfonder

En säkerhetsfond förvaltas av en delegation som utses av de inlåningsbanker som hör till fonden och av en styrelse som delegationen utser.

Om en säkerhetsfond har beviljats stödlån eller i lagen om statens säkerhetsfond avsett annat stöd eller motsvarande stöd enligt fullmakter i statsbudgeten, har finansministeriet rätt att till delegationen och styrelsen utse en medlem som företrädar staten.

117 §

Säkerhetsfonders garantiavgifter

En säkerhetsfonds delegation kan bestämma att de inlåningsbanker som hör till fonden varje år skall betala en garantiavgift som räcker för att trygga fondens förpliktelser.

Garantiavgiften skall baseras på de risker som inlåningsbanken tar i sin verksamhet. Grunden för beräkning av garantiavgiften skall vara densamma för alla banker som hör till säkerhetsfonden. I fråga om inlåningsbanker som har olika företagsform kan grunderna för beräkning av avgiften dock skilja sig från varandra. Inlåningsbanker som har olika företagsform får dock inte grundlöst särbehandlas när beräkningsgrunden bestäms. De årliga garantiavgifterna till fonden kan utgöra högst 0,5 procent av de senast fastställda, sammanräknade balansomslutningarna för de banker som hör till fonden.

Om en säkerhetsfond har beviljats stödlån eller annat stöd som avses i lagen om statens säkerhetsfond eller motsvarande stöd enligt fullmakter i statsbudgeten och om återbetalningen av stödet förutsätter en avgift som är högre än 0,5 procent, kan garantiavgifterna höjas till högst en procent av de ovan nämnda sammanräknade balansomslutningarna. Finansinspektionen kan bestämma att avgiften skall höjas om den anser att den garantiavgift som delegationen fastställt inte räcker för att uppfylla säkerhetsfondens förpliktelser.

Säkerhetsfondens styrelse kan för viss tid befria en inlåningsbank från skyldigheten att betala garantiavgift.

118 §

Säkerhetsfonders självständighet

En inlåningsbank som hör till en säkerhetsfond har inte rätt att kräva att dess andel i fonden skall avskiljas för den själv eller att

överlåta andelen till någon annan. Andelen får inte räknas som bankens medel.

119 §

Beviljande av stöd

Understödslån eller understöd av en säkerhetsfonds medel kan beviljas en inlåningsbank som hör till fonden och som har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att det för trygghet av dess verksamhet är nödvändigt att den beviljas understödslån eller understöd. En säkerhetsfond kan också ställa garantier för lån som tas av en inlåningsbank som hör till fonden. Med tillstånd av Finansinspektionen kan en säkerhetsfond även teckna kapitallån som en bank emitterat. Om en säkerhetsfond har ett stödlån med stöd av lagen om statens säkerhetsfond eller om staten eller Statens säkerhetsfond har ställt garanti för ett lån som en säkerhetsfond har tagit kan understödslån, understöd eller garantier beviljas samt kapitallån tecknas endast i den omfattning som finansministeriet godkänner.

En säkerhetsfond som fattar stödbeslut enligt 1 mom. får inte utan grundad anledning särbehandla inlåningsbanker som hör till fonden. Varje stödbeslut skall grunda sig på noggrann utredning av den stöddagande bankens finansiella situation.

En säkerhetsfond kan besluta att fondmedel skall överlåtas till Statens säkerhetsfond och i enlighet med 1 § i lagen om statens säkerhetsfond användas till stödåtgärder för en finländsk inlåningsbank.

Om en bank som avses i 1 mom. fusioneras med en annan bank, kan understödslån, kapitallån eller understöd ges också den mottagande banken.

Om en säkerhetsfond har beviljats stödlån som avses i 1 mom. skall samtycke av finansministeriet begäras för att understödslån, kapitallån eller understöd skall kunna beviljas en bank av dessa lånemedel.

120 §

Avstående från återkrav av understödslån

Delegationen för en säkerhetsfond kan på förslag av styrelsen helt eller delvis avstå

från att återkräva understödslån eller kapitallån, om ett återkrav är oskäligt mot den inlåningsbank som fått lånet. Säkerhetsfondens delegation och styrelse skall, när de beslutar att ett understödslån eller kapitallån inte skall återkrävas, iaktta 119 § 2 mom. Om säkerhetsfonden har beviljats stödlån eller kapitallån enligt 119 § 1 mom. skall finansministeriets samtycke till att avstå från återkrav begäras.

Om en inlåningsbank som fått lån av en säkerhetsfond försätts i likvidation eller konkurs, får för återbetalning av understödslån eller kapitallån endast användas medel som återstår när bankens övriga åtaganden har fullgjorts.

121 §

Säkerhetsfonders upplåning

En säkerhetsfond får inte uppta lån för sin verksamhet, om inte finansministeriet av särskilda skäl tillåter detta.

122 §

Placering av säkerhetsfonders medel

En säkerhetsfonds medel skall placeras på ett säkert sätt och så att fondens likviditet tryggas.

Beredskap för undantagsförhållanden

123 §

Skyldighet att vidta förberedelser

Kreditinstitut och finansiella institut vars huvudsakliga affärsverksamhet består i att tillhandahålla betalkorts- och betalningstjänster skall genom deltagande i beredskapsplanering på finansmarknaden och genom förberedelser för undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden.

Finansinspektionen kan ge anvisningar om tillämpning av 1 mom.

124 §

Ersättning för beredskapsrelaterade kostnader

Om de uppgifter som följer av 123 § förutsätter åtgärder som klart avviker från verksamhet som skall anses vara sedvanlig för kreditinstitut eller finansiella institut och som medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

8 kap.

Förfaranden*Marknadsföring och avtalsvillkor*

125 §

Marknadsföring

Ett kreditinstitut skall i sin marknadsföring ge kunden all den information om de marknadsförda nyttigheterna som kan ha betydelse för kundens beslut om dessa.

Ett kreditinstitut får inte i sin marknadsföring lämna osanna eller vilseledande upplysningar eller annars använda något förfarande som är otillbörligt från kundens synpunkt eller som strider mot god sed.

Marknadsföring som inte innehåller information som är relevant för kundens finansiella säkerhet skall alltid anses vara otillbörlig.

126 §

Avtalsvillkor

Ett kreditinstitut får inte använda avtalsvillkor som inte har samband med kreditinstitutets verksamhet eller som med hänsyn till innehållet i verksamheten, parternas ställning eller förhållandena skall anses vara oskäliga från kundens synpunkt. Ett avtalsvillkor skall alltid anses vara oskäligt om förvärv eller bruk av nyttigheter som enligt en helhetsbedömning ur kundens synvinkel faller utanför kreditinstitutets verksamhetsområde på ett

osakligt sätt påverkar kundens kreditmöjligheter, ett avtals giltighetstid eller övriga avtalsvillkor eller om kundens rätt att ingå avtal med någon annan näringsidkare begränsas.

Kreditinstitutet skall till Finansinspektionen lämna in avtalsvillkoren för de standardavtal som det använder i sin verksamhet.

127 §

Skyldighet att lösa in elektroniska pengar

Utgivare av andra elektroniska pengar än sådana som avses i 4 § 2 mom. är skyldiga att lösa in dem till det fulla motvärdet i pengar, eventuellt minskat med en skälig avgift för återinlösen. Från denna inlösningsskyldighet får avvikelse göras genom avtal i sådana fall där penningvärdet av de elektroniska pengar som skall lösas in är högst tio euro. Villkoren för återinlösen skall framgå av de avtalsvillkor som tillämpas på utgivningen av elektroniska pengar.

Tillsyn över marknadsföring och avtalsvillkor

128 §

Myndigheternas tillsynsbehörighet i fråga om marknadsföring och avtalsvillkor

Finansinspektionen övervakar kreditinstitutens marknadsföring och användning av avtalsvillkor. Också konsumentombudsmannen övervakar marknadsföringens lagenlighet samt användningen av avtalsvillkor.

Finansinspektionen och konsumentombudsmannen skall samarbeta på ett ändamålsenligt sätt.

129 §

Utlåtande från konsumentombudsmannen

När Finansinspektionen observerar att ett kreditinstitut vid användningen av avtalsvillkor förfar i strid med konsumentskyddslagen (38/1978) skall den begära ett utlåtande från konsumentombudsmannen.

130 §

Verksamhetsförbud

Finansinspektionen kan om det med hänsyn till kundskyddet är behövt förbjuda ett kreditinstitut att fortsätta marknadsföring eller användning av avtalsvillkor som strider mot detta kapitel eller mot bestämmelser som har utfärdats med stöd av det, eller att upprepa sådan eller därmed jämförbar marknadsföring eller användning av avtalsvillkor.

Finansinspektionen kan meddela ett i 1 mom. avsett förbud också interimistiskt, varvid förbudet gäller tills saken har avgjorts slutligt.

Finansinspektionen kan förena sitt förbud med vite. Vitet döms ut av marknadsdomstolen.

Beslut som Finansinspektionen meddelar enligt 1 och 2 mom. får inte överklagas.

131 §

Marknadsdomstolens behandling av ärenden

Ett kreditinstitut kan föra Finansinspektionens beslut enligt 130 § 1 mom. till marknadsdomstolen för behandling inom 30 dagar efter att ha fått del av beslutet. Annars blir beslutet bestående.

Mottagande av inlåning

132 §

Inlåningsbanks firma

I en inlåningsbanks firma skall ingå ordet "bank" eller en sammansättning där ordet "bank" ingår och av firman skall bankens företagsform framgå.

133 §

Marknadsföringsbegränsning

En inlåningsbank får inte i sin marknadsföring använda uppgifter om det skydd som insättningsgarantifonden garanterar för inlåning eller om annat motsvarande skydd eller om säkerhetsfondsskyddet på ett sätt som

äventyrar stabiliteten på finansmarknaden eller insättarnas förtroende.

En inlåningsbank får i sin marknadsföring endast använda uppgifter om det skydd som insättningsgarantifonden garanterar för inlåning, om annat motsvarande skydd eller om det egna säkerhetsfondsskyddet.

En inlåningsbank får inte råda en kund att göra en insättning i en annan inlåningsbank. Sådan förmedling av inlåning får inte heller ordnas i samråd med en annan inlåningsbank eller genom eller med hjälp av bankens centralorganisation eller någon annan motsvarande sammanslutning eller på något annat sätt.

134 §

Kunders rätt till grundläggande banktjänster

En inlåningsbank får endast av vägande skäl vägra att öppna ett vanligt inlåningskonto och att bevilja en instrument som är avsedd för användning av ett sådant konto eller vägra att sköta ett uppdrag som avser betalningsförmedling för en fysisk person som lagligen vistas i en EES-stat. Skälet till vägran skall ha samband med kunden eller med kundens tidigare beteende eller med en uppenbar osaknad av något verkligt behov av ett kundförhållande. Kunden skall underrättas om orsaken till vägran.

Denna paragraf tillämpas inte om något annat följer av 145 § eller av lagen om förhinder och utredning av penningtvätt.

135 §

Inlåningsavtal

Vid insättning av medel i en bank skall banken och den som öppnar kontot ingå ett avtal om insättningen. Öppnarens identitet skall alltid konstateras och i avtalet skall antecknas tillräckliga uppgifter om den som öppnar kontot, om kontoinnehavaren och om vilka som har rätt att använda kontot.

Om ett särskilt bevis utfärdas över insättningen, skall detta ställas till viss man och kan endast transporteras på en namngiven person.

Om särskilda villkor tas in i det i 1 mom. nämnda avtalet skall de även antecknas på

beviset. Villkoren, med undantag för kontoinnehavarens förbehåll om rätt att förfoga över kontot, kan ändras eller återkallas endast med bankens samtycke.

136 §

Omyndig kontoinnehavare

En omyndig person som har fyllt 15 år kan själv med en inlåningsbank ingå inlåningsavtal om medel som han eller hon enligt 25 § 1 mom. i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) eller på någon annan grund har rätt att förfoga över, samt sätta in och lyfta medel och även annars förfoga över insättningen. En intressebevakare kan emellertid med förmyndarnämndens samtycke överta förvaltningen av de insatta medlen, om den omyndiges intresse kräver det.

Om en insättning i en inlåningsbank har gjorts i en minst 15 år gammal omyndig persons namn på villkor att endast denne själv har rätt att lyfta medlen, förfogar den omyndige över de insatta medlen tillsammans med sin intressebevakare. Undantag från villkoret får dock göras med tillstånd av domstol.

137 §

Preskription av skyldighet att betala ränta

När tio år har förflutit från utgången av det kalenderår då ett inlåningskonto i en inlåningsbank senast har använts, upphör inlåningsbankens skyldighet att betala ränta på de insatta medlen, om inte annat följer av kontovillkoren.

138 §

Kvittning

En inlåningsbank får inte med sin motfordran kvitta medel som finns på en privatpersons konto eller som anvisats bli betalda till privatpersonen och enligt lag inte får utmätas. Före kvittningen skall banken reda ut om medlen kan utmätas. Kontoinnehavaren skall underrättas om ett kvittningsyrkande. En kvittning i strid med detta moment är ogiltig.

Om det inte är möjligt att utan oskäligt besvär reda ut om medlen är utmätningsbara får banken dock kräva kvittning om den i samband med kvittningsyrkandet skriftligen meddelar kontoinnehavaren att kvittningsrätten begränsats enligt 1 mom. och att kvittningen återgår enligt detta moment. Kvittningen återgår om kontoinnehavaren inom 14 dagar efter att ha fått kännedom om kvittningsyrkandet lägger fram utredning om att medlen inte är utmätningsbara. Om inte någon annan utredning kan läggas fram om tidpunkten för delfåendet av kvittningsyrkandet skall kontoinnehavaren anses ha fått del av detta den sjunde dagen efter att meddelandet om yrkandet avsändes. Kvittningen är ogiltig om kontoinnehavaren inte informeras enligt detta moment.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte när kontoinnehavarens konto debiteras med stöd av dennes uttryckliga fullmakt. En sådan fullmakt kan kontoinnehavaren återkalla när som helst. Andra avtal som minskar kontoinnehavarens rättigheter enligt denna paragraf är ogiltiga.

Utlåning

139 §

Vidarepantsättning av säkerhet

Ett kreditinstitut får inte utan samtycke av säkerhetens ägare vidarepanta en säkerhet som har överlåtits till kreditinstitutet.

140 §

Utlåning och investeringar i vissa fall

Beslut som gäller utlåning och därmed jämförbar annan finansiering till en fysisk person, ett företag eller en stiftelse som hör till ett kreditinstituts närmaste krets och beslut om investeringar i ett företag som hör till den närmaste kretsen samt de allmänna villkoren för beviljande av sådana krediter och investeringar skall godkännas i kreditinstitutets styrelse. På villkoren för i denna paragraf avsedda andra affärstransaktioner än sedvanliga personalkrediter tillämpas 51 § 3 mom.

Till ett kreditinstituts närmaste krets hör

1) den som på grundval av ägande, optionsrätt eller lån mot konvertibla skuldebrev innehåller eller kan innehålla minst 20 procent av kreditinstitutets aktier eller andelar eller av det röstetal som dessa medför eller motsvarande innehav eller rösträtt i ett företag som hör till kreditinstitutets koncern eller i ett företag som utövar bestämmande inflytande i kreditinstitutet, om inte det bolag som innehavet avser är av liten betydelse när det gäller hela koncernen,

2) medlemmarna i kreditinstitutets förvaltningsråd, medlemmarna och suppleanterna i styrelsen, verkställande direktören och dennes ställföreträdare, revisorerna, revisorssuppleanterna och den person i revisionssammanslutningens anställning som har huvudansvaret för revisionen samt personer som har motsvarande ställning i företag som avses i 1 punkten,

3) minderåriga barn samt maken till en person som avses i 2 punkten eller den med vilken personen i fråga lever i ett äktenskapsliknande förhållande,

4) ett företag och en stiftelse där en person som avses ovan i detta moment ensam eller tillsammans med någon annan har sådant bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen.

Kreditinstitutet skall föra en förteckning över de fysiska personer, företag och stiftelser som avses i 2 mom. Uppgifterna i förteckningen och förändringar i dem samt krediter som beviljats fysiska personer, företag och stiftelser som uppräknas i förteckningen samt beslut eller villkor som gäller investeringar i ett företag enligt 1 mom. skall anmälas till Finansinspektionen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om utlåning skall på motsvarande sätt tillämpas på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om kreditinstitut skall på motsvarande sätt tillämpas på finansiella institut som hör till samma konsolideringsgrupp som kreditinstitutet.

Finansinspektionen kan meddela sådana närmare föreskrifter som med tanke på tillsynen behövs i fråga om registreringen av beslut som avses i 1 mom. samt i fråga om den

förteckning som avses i 3 mom. och om rapporteringen till Finansinspektionen av uppgifter som avses i nämnda moment. Finansinspektionen kan dessutom med tanke på tillsynen utfärda närmare föreskrifter om i vilka fall ett i 2 mom. 1 punkten avsett bolag anses vara av liten betydelse med avseende på hela koncernen.

Bankhemlighet och identifiering av kunder

141 §

Tystnadsplikt

Den som i egenskap av medlem eller suppleant i ett organ inom ett kreditinstitut eller företag inom samma konsolideringsgrupp inom en sammanslutning av kreditinstitut eller inom företag som kreditinstitut anlitar som ombud eller inom något annat företag som agerar för kreditinstitutets räkning eller i egenskap av anställd hos dessa eller vid utförande av någon uppgift på uppdrag av dem har fått kännedom om den ekonomiska situationen hos någon av kreditinstitutets kunder eller hos kunder till företag som tillhör samma konsolideringsgrupp eller samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet eller hos någon annan person med anknytning till kreditinstitutets verksamhet eller om någons personliga förhållanden eller om en affärs- eller yrkeshemlighet, är skyldig att hemlighålla saken, om inte den till vars förmån tystnadsplikten har bestämts ger sitt samtycke till att saken röjs. Sekretessbelagda uppgifter får inte heller lämnas till bolagsstämma, principalmöte, andelsstämma eller fullmäktige eller till en hypoteksförenings stämma eller till aktieinnehavare eller medlemmar som deltar i stämman eller mötet.

Kreditinstitut och företag som hör till samma konsolideringsgrupp är skyldiga att lämna upplysningar som avses i 1 mom. till åklagar- eller förundersökningsmyndigheterna för utredning av brott samt till andra myndigheter som enligt lag har rätt att få sådana upplysningar.

Kreditinstitut har rätt att lämna upplysningar som avses i 1 mom. till sådana marknadsplatser för offentlig handel som avses i

värdepappersmarknadslagen och till sådana optionsföretag som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988), om upplysningarna är nödvändiga för att trygga den tillsynsuppgift som ålagts dem. Ett kreditinstitut har samma rätt att lämna upplysningar till sådana företag med verksamhet i en EES-stat som ordnar handel som motsvarar offentlig handel och till sådana företag i en EES-stat som motsvarar optionsföretag.

Utan hinder av 1 mom. har ett kreditinstitut rätt att bedriva sådan kreditupplysningsverksamhet som normalt hör till dess affärsverksamhet.

Vad som föreskrivs i 7 kap. 6 § i lagen om andelslag gäller inte kreditinstitut eller företag som hör till samma konsolideringsgrupp som kreditinstitutet.

142 §

Information till företag inom samma konsolideringsgrupp, finans- och försäkringskonglomerat eller sammanslutning

Ett kreditinstitut och ett företag som hör till samma konsolideringsgrupp som detta har rätt att lämna upplysningar som avses i 141 § till ett företag som hör till samma koncern, samma konsolideringsgrupp eller samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedda finans- och försäkringskonglomerat för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden, för marknadsföring samt för koncernens, konsolideringsgruppens eller finans- och försäkringskonglomeratets riskhantering, om mottagaren omfattas av tystnadsplikten enligt denna lag eller av motsvarande tystnadsplikt. Vad som ovan i detta moment föreskrivs om lämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen (523/1999) och inte heller uppgifter som baserar sig på registrering av betalningsuppgifter mellan en kund och ett företag som inte hör till konglomeratet.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan ett kreditinstitut och ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp lämna ut sådana uppgifter ur sitt kundregister som är nödvändiga för

marknadsföring samt för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden till ett företag som hör till samma ekonomiska sammanslutning som kreditinstitutet, om den som tar emot uppgifterna omfattas av tystnadsplikten enligt denna lag eller av motsvarande tystnadsplikt. Vad som ovan i detta moment föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.

Ett kreditinstitut har utan hinder av vad som föreskrivs ovan i denna paragraf rätt att till en i 141 § 1 mom. avsedd sammanslutning, vars medlem kreditinstitutet är, lämna upplysningar som behövs för sammanslutningens verksamhet. Vad som i 1 mom. och i detta moment föreskrivs om sammanslutningar av kreditinstitut skall på motsvarande sätt tillämpas på andelsbankernas och sparbankernas centrala finansiella institut.

143 §

Utlämnande av upplysningar till registerförare som bedriver kreditupplysningsverksamhet

Ett kreditinstitut och ett finansiellt institut som hör till samma konsolideringsgrupp som detta har utan hinder av 141 § rätt att till en registerförare som bedriver kreditupplysningsverksamhet, för införande i kreditupplysningsregistret lämna upplysningar som behövs för specificering av en kunds gällande kreditavtal och garantiförbindelser samt upplysningar om obetalda kreditbelopp.

144 §

Utlämnande av upplysningar för forskningsändamål

En handling som innehåller upplysningar av det slag som avses i 141 § får lämnas ut för vetenskaplig forskning om minst 60 år har förflutit från dess tillkomst och om mottagaren skriftligen förbinder sig att inte utnyttja handlingen för att skada eller förringa vederbörande eller dennes närstående eller för att kränka de övriga intressen som sekretessen skall skydda.

145 §

Identifiering av kunder

Ett kreditinstitut och ett finansiellt institut som hör till dess konsolideringsgrupp skall kontrollera sina regelbundna kunders identitet och känna till arten av deras affärsverksamhet samt grunderna för att de använder kreditinstitutets tjänster. Om det är sannolikt att en kund handlar för någon annan persons räkning, skall identifieringen med till buds stående medel utsträckas också till denne.

För identifiering av kunder gäller dessutom vad som föreskrivs i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de tillvägagångssätt som skall iaktas vid identifiering av kunder enligt 1 mom.

9 kap.

Bokslut, delårsrapport och revision

146 §

Tillämpning av bestämmelserna om bokslut

Ett kreditinstituts bokslut skall upprättas och offentliggöras enligt detta kapitel samt enligt finansministeriets förordningar och Finansinspektionens föreskrifter som utfärdats med stöd av detta kapitel. På kreditinstitut tillämpas dessutom bokföringslagen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den när något annat inte föreskrivs i denna lag eller i finansministeriets förordningar som utfärdats med stöd av den eller någon annan stans i lag. På affärsbanker och övriga kreditinstitut i aktiebolagsform tillämpas dessutom bokslutsbestämmelserna i aktiebolagslagen och på andelsbanker samt övriga kreditinstitut i andelslagsform bokslutsbestämmelserna i lagen om andelslag (1148/2001) när något annat inte föreskrivs nedan. På kreditinstitut tillämpas inte 8 kap. 11 § i aktiebolagslagen eller 6 kap. 1 § 2 mom. i lagen om andelslag. Vad som i detta kapitel föreskrivs om bokslut tillämpas på den helhet som omfattar handlingar som ingår i och har bifogats bokslutet, om annat inte föreskrivs nedan.

Vid upprättande av bokslut för kreditinsti-

tut tillämpas inte bokföringslagens 1 kap. 4 § 1 mom. om räkenskapsperiod, 3 kap. 1 § 3 mom. om begränsning av skyldigheten att upprätta finansieringsanalys och 4 mom. om verksamhetsberättelsen, 2 § 2 mom. om tillstånd att avvika från bestämmelserna om upprättande av bokslut och 6 § om tiden för upprättande av bokslut, 4 kap. 1 § om definitionen på omsättning, 3 § om definitionen på bestående och rörliga aktiva och 4 § om definitionen på omsättnings- och finansieringstillgångar samt 5 kap. 2 § om hur fordringar, finansiella tillgångar och skulder tas upp i balansräkningen, 2 a § om värdering av finansiella instrument och hur de skall tas upp i bokslutet, 4 § om redovisning av inkomst som intäkt enligt tillverkningsgrad och 6 § om periodisering av anskaffnings utgiften för omsättningstillgångar. Därvid tillämpas inte heller vad som i 8 kap. 1 § 1 mom., 3 och 4 §, 5 § 3 mom. 2 punkten och 6 § i aktiebolagslagen föreskrivs om bokslut och koncernbokslut eller i 6 kap. 1 § 1 mom., 2 och 3 § samt i 7 § 1 mom. i lagen om andelslag föreskrivs om bokslut och koncernbokslut.

Vid upprättande av koncernbokslut för kreditinstitut tillämpas inte 6 kap. 1 § 3 mom. i bokföringslagen om skyldighet för små bokföringsskyldiga att upprätta koncernbokslut, 6 kap. 2 § 2 och 3 mom. i bokföringslagen om finansieringsanalys och verksamhetsberättelse för koncerner, 6 kap. 7 § 6 mom. i bokföringslagen om hur små koncerner skall dela upp avskrivningsdifferensen och reserver samt 6 kap. 9 § i bokföringslagen om tillämpning av poolningsmetoden, 8 kap. 9 § 1 mom. i aktiebolagslagen samt 6 kap. 8 § 1 och 3 mom. i lagen om andelslag. Vid upprättande av koncernbokslut tillämpas 6 kap. 4 § 2 och 3 mom. i bokföringslagen i den omfattning som de däri angivna beräkningsprinciperna och lagrummen med stöd av 2 mom. skall tillämpas på kreditinstitut.

Vad som i 1 och 2 mom. samt i 147—154 § föreskrivs om kreditinstituts bokslut skall på motsvarande sätt tillämpas på finländska holdingföretag som hör till ett kreditinstituts konsolideringsgrupp samt på andra finländska finansiella institut som hör till konsolideringsgruppen. Vad som föreskrivs i 3 mom. och i 155 § skall på motsvarande sätt tillämpas på finländska holdingföretag.

Vad som föreskrivs i 3 kap. 9 och 11 § i

bokföringslagen, 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen och 6 kap. 9 § i lagen om andelslag skall inte tillämpas på registrering eller annat offentliggörande av ett kreditinstituts eller ett holdingföretags bokslut.

På ett kreditinstitut som upprättar sitt bokslut eller koncernbokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen, tillämpas inte 147—155 § i detta kapitel, med undantag för vad som i 147 § 3 mom. föreskrivs om anvisningar och utlåtanden och i 4 mom. om undantag som beviljas av Finansinspektionen, i 148 § om räkenskapsperiod, i 149 § om tiden för upprättande av bokslut och i 150 § om verksamhetsberättelsen. Genom förordning av finansministeriet kan dock föreskrivas om noter som inte förutsatts i de internationella redovisningsstandarderna.

147 §

Närmare föreskrifter, anvisningar, utlåtanden och undantag

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om hur finansiella instrument och förvaltningsfastigheter samt förändringar i deras värden skall upptas i bokslutet, om balans- och resultaträkningens uppställningsformer och finansieringsanalys, om upplysningar som skall ges i noterna till balans- och resultaträkningen och finansieringsanalysen samt i verksamhetsberättelsen, om koncernbalans- och koncernresultaträkningens uppställningsformer och koncernens finansieringsanalys, om upplysningar som skall ges i noterna till koncernbalans- och koncernresultaträkningen samt till koncernens finansieringsanalys samt om specifikationer till balansräkningen och noterna.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur bokslut för kreditinstitut skall upprättas. Finansinspektionen kan genom sina föreskrifter begränsa rätten att som räkenskapsperiodens intäkter bokföra ränte- och hyresinkomster som grundar sig på sådana fordringar eller finansiella leasingavtal, vilkas till betalning förfallna räntor, amorteringar eller hyror vid bokslutstidpunkten har varit obetalda en längre tid än den som nämns i Finansinspektionens föreskrifter eller som till följd av gäldenärens konstaterade

insolvens sannolikt inte kommer att betalas. Finansinspektionen skall innan den meddelar dessa föreskrifter begära utlåtanden från finansministeriet och bokföringsnämnden.

Om Finansinspektionens anvisningar eller utlåtanden om hur de i detta kapitel, i aktiebolagslagen, i lagen om andelslag och i bokföringslagen ingående bokslutsbestämmelserna samt om hur förordningar som givits med stöd av dem skall tillämpas på kreditinstitut är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, aktiebolagslagen eller lagen om andelslag skall Finansinspektionen i enlighet med 8 kap. 2 § i bokföringslagen begära ett utlåtande från bokföringsnämnden innan den ger rådet eller yttrar sig.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från tiden för upprättande av bokslut, förvaring av bokföringsmaterial utomlands samt från räkenskapsperioden för ett inhemskt dotterföretag som ingår i ett sammanställt koncernbokslut. En förutsättning för att bevilja sådana undantag är att de inte står i strid med Europeiska gemenskapernas rättsakter om kreditinstitut.

148 §

Räkenskapsperiod

Räkenskapsperioden är ett kalenderår. När affärsverksamheten inleds eller avslutas får räkenskapsperioden vara kortare eller längre än ett kalenderår, dock högst 18 månader.

149 §

Upprättandetid

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall upprättas inom två månader från räkenskapsperiodens utgång.

150 §

Verksamhetsberättelse

Till bokslutet skall bifogas en verksamhetsberättelse med information om viktiga omständigheter som gäller verksamhetens utveckling.

151 §

Värdering av finansiella instrument

Fordringar och derivatinstrument samt den bokföringsskyldiges aktier, andelar och andra finansiella instrument som tagits upp i balansräkningen under aktiva (*finansiella tillgångar*), skall tas upp i bokslutet till sitt verkliga värde per bokslutsdagen om annat inte följer av 2—5 mom. Därtill skall skulder som ingår i en handelsportfölj eller som är derivatinstrument värderas till sitt verkliga värde per bokslutsdagen, om annat inte följer av 4 mom.

Följande poster som hör till de finansiella tillgångarna skall med avvikelse från 1 mom. tas upp i bokslutet till anskaffningsutgiften eller, om postens värde per bokslutsdagen konstateras ha sjunkit under anskaffningsutgiften, till den nedskrivna anskaffningsutgiften:

1) krediter och med dem jämförbara finansieringsavtal som inte innehas för handel,

2) fordringsbevis som innehas till förfallodagen,

3) aktier och andelar i dotterföretag och ägarintresseföretag samt egetkapitalinstrument som den bokföringsskyldige har satt i omlopp,

4) övriga finansiella tillgångar som Finansinspektionen bestämmer och som enligt de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen inte skall värderas till sitt verkliga värde.

Andra skulder än de som nämns i 1 mom. skall i bokslutet tas upp till sitt nominella värde.

Med avvikelse från 1—3 mom. får ett kreditinstitut i bokslutet till sitt verkliga värde på bokslutsdagen ta upp också finansiella tillgångar som avses i 2 mom. 1 och 2 punkten samt andra poster än sådana som hör till skulder som avses i 1 mom., om beslutet om att permanent ta upp dessa poster till sitt verkliga värde fattas den första gången posten tas upp i redovisningen. En förutsättning för att en post skall tas upp till sitt verkliga värde är att

1) till denna ansluter sig ett eller flera sådana inbäddade derivat som i bokföringen annars skulle värderas separat till sitt verkliga värde,

2) detta eliminerar inkonsekvenser i värderingen eller bokföringen eller att

3) detta är baserat på sådana beräkningar av det verkliga värdet som har gjorts i samband med riskhanteringen av den helhet som utgörs av de finansiella tillgångarna och skulderna.

Om annat inte följer av 152 § skall som räkenskapsperiodens intäkt eller kostnad bokföras differensen mellan det verkliga värdet vid tidpunkten för bokslutet och bokslutsvärdet i föregående bokslut för de finansiella instrument som avses i 1 mom., eller om ett finansiellt instrument som skall värderas till sitt verkliga värde har anskaffats under räkenskapsperioden, differensen till anskaffningsutgift.

Om en fordran eller skuld har betalats eller mottagits till ett högre eller lägre kapitalbelopp än dess nominella värde, skall fordran eller skulden vid tillämpningen av 3 och 4 mom. inte upptas till det nominella värdet utan i stället till det kapitalbelopp som betalades eller mottogs när fordran eller skulden uppkom. Den resultatförda differensen mellan en sådan fordrans nominella värde och anskaffningsutgift skall periodiseras och upptas som en ökning eller minskning av anskaffningsutgiften för fordran. På motsvarande sätt skall den kostnadsförda differensen mellan en skulds nominella värde och det vid skuldens uppkomst mottagna kapitalbeloppet i bokslutet periodiseras och upptas som en ökning eller en minskning av skuldens bokförda värde.

152 §

Fonden för verkligt värde

Förändringar i det verkliga värdet skall tas upp i fonden för verkligt värde i det egna kapitalet, om

1) det är fråga om bokföring av ett finansiellt instrument som använts vid säkringsredovisning, varmed möjliggörs att hela värdeförändringen eller en del av den inte tas upp i resultaträkningen,

2) denna värdeförändring beror på nettoinvesteringar som kreditinstitutet gjort i utländska företag och kursändringar i däri ingående poster i utländsk valuta, eller om

3) det är fråga om finansiella instrument som skall värderas enligt verkligt värde och som inte innehas för handel, med undantag för finansiella derivat.

En uppskjuten skatteskuld eller -fordran som ingår i det förändrade verkliga värdet skall tas upp i balansräkningen med iakttagande av särskild försiktighet.

Fonden för verkligt värde skall korrigeras när ett finansiellt instrument förfaller till betalning eller överlåts.

153 §

Värdering av förvaltningsfastigheter

Förvaltningsfastigheter som tagits upp bland materiella tillgångar i balansräkningen kan tas upp i bokslutet enligt sitt verkliga värde per bokslutsdagen.

Ett kreditinstitut som tillämpar 1 mom. skall värdera all den egendom som avses i detta moment så som framgår av momentet.

Som räkenskapsperiodens intäkt eller kostnad bokförs differensen mellan det verkliga värdet vid bokslutstidpunkten och bokslutsvärdet i föregående bokslut för i 1 mom. avsedd egendom eller, om denna egendom har anskaffats under räkenskapsperioden, differensen till anskaffningsutgiften.

Uppskrivning enligt 5 kap. 17 § i bokföringslagen får göras endast för sådan i 1 mom. avsedd egendom som har värderats enligt anskaffningsutgiften i enlighet med 5 kap. 5 § i bokföringslagen.

154 §

Bundet och fritt eget kapital

Det bundna egna kapitalet består av aktie-, andels- eller grundkapital, tilläggskapital, tilläggsandelskapital, placeringsandelskapital, grundfond, reservfond, överkursfond, uppskrivningsfond, omvärderingsfond och fond för verkligt värde. Övriga fonder samt redovisningsperiodens och de föregående redovisningsperiodernas vinst hänförs till fritt eget kapital.

155 §

Koncernbokslut

En tillgång som enligt ett finansieringsleasingavtal har överförts till leasingtagaren skall i koncernbokslutet upptas som om den vore såld ifall koncernföretaget är leasinggivare och som om den vore köpt ifall koncernföretaget är leasingtagare.

Koncernens finansieringsanalys skall ingå i koncernbokslutet och i den skall utredas anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden. Dessutom skall i moderbolagets verksamhetsberättelse tas in information om koncernens verksamhet och kapitaltäckning.

Koncernens dotter- eller ägarintresseföretag vars balansomslutning utgör mindre än en procent av moderföretagets senast fastställda balansomslutning och understiger 10 miljoner euro, får lämnas utanför det sammanställda koncernbokslutet. Om dotter- eller intresseföretagets balansomslutning sammanräknad med balansomslutningen för koncernens övriga dotter- och ägarintresseföretag utgör minst fem procent av koncernens balansomslutning, skall den dock sammanställas med koncernbokslutet.

Om ett försäkringsbolag eller en därmed jämförbar utländsk försäkringsanstalt hör till ett kreditinstituts eller ett holdingföretags koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas i enlighet med 3 kap. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande bild av resultatet av koncernens verksamhet och finansiella ställning.

156 §

Offentliggörande av bokslut och verksamhetsberättelse

Kreditinstitut och holdingföretag skall anmäla bokslutet och verksamhetsberättelsen för registrering inom två månader efter att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Till anmälan skall fogas en kopia av revisionsberättelsen samt en styrelsemedlems eller verkställande direktörens skriftliga

intyg om datum för fastställandet av bokslutet och om bolagsstämman, andelsstämmans, fullmäktiges, principalmötets eller hypoteksföreningens stämmas beslut om kreditinstitutets vinst eller förlust.

Ett kreditinstitut skall, när två veckor har förflutit efter att resultaträkningen och balansräkningen fastställts, hålla kopior av de i 1 mom. nämnda, senast fastställda handlingarna för kreditinstitutet och det holdingföretag eller det kreditinstitut som är dess moderföretag framlagda för allmänheten på sitt kontor. Holdingföretaget skall dessutom hålla kopior av handlingarna framlagda på sitt huvudkontor. Var och en som ber om en kopia av de framlagda handlingarna skall ges en sådan inom två veckor.

Moderföretaget skall på begäran ge kopior av bokslut och verksamhetsberättelse för dotterföretag som inte redovisats i koncernen, om de inte har anmälts för registrering enligt finsk lag.

Kreditinstitut och holdingföretag har rätt att av andra än myndigheter ta betalt för kopior enligt samma grunder som registermyndigheten tar betalt för motsvarande kopior.

Som den registermyndighet som avses i 1 mom. verkar patent- och registerstyrelsen. Registermyndigheten övervakar att anmälningsskyldigheten enligt 1 mom. uppfylls. Om anmälningsskyldigheten försummas kan registermyndigheten ålägga den som skall underteckna bokslutet att vid vite inkomma med anmälan inom föreskriven tid. I beslutet om föreläggande av vite får inte sökas ändring genom besvär.

I lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs om skyldighet för medlemskreditinstitut till centralinstitutet för sammanslutningen av kreditinstitut enligt lagens 3 § att hålla sammanslutningens sammanställda bokslut till påseende.

157 §

Delårsrapport och årsrapport

En inlåningsbank skall för varje räkenskapsperiod som är längre än sex månader upprätta en delårsrapport för de sex första eller för de tre, sex och nio första månaderna,

om inte något annat följer av 2 kap. 5 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen. På delårsrapporterna skall i övrigt tillämpas 2 och 3 mom. samt i 2 kap. 5 § 2—4 mom. i värdepappersmarknadslagen. På motsvarande sätt skall en inlåningsbank upprätta en årsrapport i tillämpliga delar med iakttagande av 2 kap. 5 a § i värdepappersmarknadslagen. Om inte annat följer av denna paragraf gäller i fråga om en sådan inlåningsbanks delårsrapport och årsrapport på vilken tillämpas 2 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen dessutom vad som i den nämnda lagen föreskrivs om årsrapport och delårsrapport.

En inlåningsbanks delårsrapport skall innehålla en för den aktuella perioden upprättad resultaträkning och balansräkning eller, ifall inlåningsbanken är moderföretag i en koncern, en koncernresultaträkning och -balansräkning samt en redogörelse för bankens eller koncernens resultatutveckling och för sådana betydande förändringar i tillgångarna och skulderna samt förbindelserna utanför balansräkningen och i verksamhetsmiljön som inträffat under rapportperioden, för exceptionella omständigheter som påverkat resultatutvecklingen, för väsentliga händelser som inträffat efter rapportperioden samt för bankens eller koncernens sannolika utveckling under räkenskapsperioden. Delårsrapportens uppgifter skall dessutom vara jämförbara med uppgifterna för motsvarande period under den föregående rapportperioden.

Delårsrapporten skall offentliggöras inom två månader efter rapportperiodens utgång. Offentliggörandet skall i tillämpliga delar ske i enlighet med 156 § 2 och 4 mom. samt enligt bestämmelserna om offentliggörande av delårsrapporter någon annanstans i lag.

I lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs om centralinstitutets skyldighet att upprätta och offentliggöra delårsrapporter för sammanslutningen av andelsbanker.

Om ett holdingföretag är en inlåningsbanks moderföretag skall på dess delårsrapporter tillämpas 1—3 mom. På en inlåningsbank vars moderföretag i enlighet med denna paragraf offentliggör en delårsrapport skall inte tillämpas vad som föreskrivs ovan i denna paragraf, om inte något annat föreskrivs i annan lag.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om

delårsrapporter skall på motsvarande sätt tillämpas på årsrapporter, med iakttagande av 2 kap. 5 a § i värdepappersmarknadslagen.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter samt ge anvisningar och utlåtanden om upprättande av rapporter som avses i denna paragraf samt av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från bestämmelserna i denna paragraf, om detta inte äventyrar investerarnas eller insättarnas ställning. I fråga om föreskrifter, anvisningar, utlåtanden och undantag skall i tillämpliga delar 147 § 2—4 mom. följas. I rapporten skall nämnas om undantag har beviljats.

158 §

Tillämpning av bestämmelserna om revision och revisorer

På kreditinstituts revision och revisorer tillämpas revisionslagen (936/1994) och när det gäller kreditinstitut i aktiebolagsform dessutom aktiebolagslagen samt när det gäller kreditinstitut i andelslagsform dessutom lagen om andelslag, om inte nedan föreskrivs annat.

På kreditinstituts revisorer tillämpas inte 24 § 2 mom. i revisionslagen. En revisor skall emellertid underrätta Finansinspektionen om kredit som han fått av kreditinstitutet eller ett företag inom samma koncern samt om garantiförbindelser, ansvarsförbindelser, säkerheter eller motsvarande förmåner som kreditinstitutet eller företaget har ställt eller beviljat till förmån för honom.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kreditinstituts revision och revisorer skall på motsvarande sätt tillämpas på holdingföretag.

159 §

Revisorernas behörighet

Till revisorer för kreditinstitut och holdingföretag får väljas endast godkända revisorer som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen. Minst en revisor skall uppfylla kraven i 4 § i revisionslagen eller vara en sådan revisionsammanslutning som avses i 5 § i revisionslagen.

160 §

Finansinspektionens skyldighet att förordna revisor samt särskild granskning och granskare

Finansinspektionen skall för kreditinstitut förordna en revisor enligt 27 § i revisionslagen och 7 kap. 5 § i lagen om andelslag samt förordna om särskild granskning och granskare enligt 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen och 7 kap. 7 § i lagen om andelslag. När det gäller förordnande av revisor samt särskild granskning och granskare i de ovan angivna fallen skall i övrigt tillämpas revisionslagen, aktiebolagslagen och lagen om andelslag. Finansinspektionen skall dessutom förordna en behörig revisor för kreditinstitut som inte har en revisor som uppfyller de i 159 § angivna kraven.

10 kap.

Filialeablering, tillhandahållande av tjänster samt flyttning av hemort till utlandet

161 §

Filialeablering i en EES-stat

Ett kreditinstitut som ämnar etablera en filial i en EES-stat skall på förhand anmäla detta till Finansinspektionen. Till anmälan skall fogas uppgifter om den planerade verksamheten samt om filialens förvaltning.

Finansinspektionen skall inom tre månader efter att ha mottagit de uppgifter som avses i 1 mom. vidarebefordra dem till motsvarande tillsynsmyndighet i etableringsstaten och samtidigt lämna uppgifter om kreditinstitutets kapitalbas och kapitaltäckning, om säkerhetssystemet för insättarna, om investerarskyddssystemet eller avsaknaden av ett sådant samt övriga uppgifter som behövs för inledande av filialens verksamhet.

Finansinspektionen skall vägra göra sådan anmälan som avses i 2 mom. om den observerar att kreditinstitutets finansiella ställning och interna styrning inte uppfyller de krav som denna lag ställer på kreditinstitut. En filial får inte etableras om Finansinspektionen har vägrat göra anmälan.

162 §

Filialetablering i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett kreditinstitut som har för avsikt att etablera en filial i en stat som inte är en EES-stat skall hos Finansinspektionen ansöka om etableringstillstånd. Tillståndet skall beviljas om tillräcklig tillsyn över filialen kan ordnas och om etableringen av filialen, med beaktande av kreditinstitutets interna styrning och finansiella ställning, inte är ägnad att äventyra kreditinstitutets verksamhet. Finlands Banks utlåtande skall begäras om tillståndsansökan. Finansinspektionen har, efter att ha hört sökanden, rätt att förena tillståndet med sådana begränsningar och villkor i fråga om filialens verksamhet som behövs för tillsynen.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de upplysningar som skall fogas till tillståndsansökan.

163 §

Indragning av filial

Om ett kreditinstitut inte uppfyller de förutsättningar som nämns i 161 och 162 § kan Finansinspektionen sätta ut en tid inom vilken saken skall rättas till och, om så ej sker inom den utsatta tiden, dra in filialen. På indragning av en filial skall tillämpas vad som i 29 § föreskrivs om begränsning av affärsverksamheten.

164 §

Tillhandahållande av tjänster

Ett kreditinstitut som planerar att tillhandahålla tjänster som avses i 30 § 1 mom. i någon annan stat utan att etablera en filial där skall på förhand anmäla till Finansinspektionen vilka tjänster det tillhandahåller.

Finansinspektionen skall inom en månad från mottagandet av en anmälan enligt 1 mom. underrätta tillsynsmyndigheten i en stat som avses i 1 mom. om saken samt bifoga sin egen anmälan om huruvida kreditinstitutets koncession i Finland omfattar tjänster

na i fråga.

165 §

Ett till en konsolideringsgrupp hörande finansiellt instituts etableringsrätt och rätt att tillhandahålla tjänster

Ett finländskt finansiellt institut som hör till samma konsolideringsgrupp som ett kreditinstitut kan, när det har uppfyllt de villkor som i en EES-stat gäller för filialetablering eller tillhandahållande av tjänster, etablera en filial eller annars tillhandahålla tjänster i en EES-stat. Vid etableringen av filialen och tillhandahållandet av tjänsterna skall i tillämpliga delar iakttas 161 och 164 §.

Finansinspektionen skall kontrollera att de i 1 mom. avsedda förutsättningarna är uppfyllda och utfärda ett intyg om att det finansiella institutet uppfyller förutsättningarna.

Ett finansiellt institut skall underrätta Finansinspektionen om det i institutets förhållanden sker förändringar som påverkar de i 1 mom. angivna förutsättningarna. Finansinspektionen skall underrätta tillsynsmyndigheten i den till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet hörande staten, om ett finansiellt institut inte längre uppfyller de i 1 mom. angivna förutsättningarna.

166 §

Flyttning av hemort till en annan EES-stat

Om ett kreditinstitut har för avsikt att flytta sin hemort till en annan EES-stat i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen, skall kreditinstitutet utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända Finansinspektionen en kopia av det förslag om flyttning och den redogörelse som avses i artiklarna 8.2 och 8.3 i europabolagsförordningen.

Om kreditinstitutet har för avsikt att efter flyttningen av hemort fortsätta sin verksamhet i Finland, skall på kreditinstitutet tillämpas vad som föreskrivs om utländska kreditinstituts verksamhet i Finland.

Registermyndigheten får inte ge ett sådant intyg som avses i 9 § 5 mom. i lagen om europabolag (742/2004), om Finansinspektionen innan ett sådant tillstånd som avses i

nämnda lagrum beviljats har meddelat registernämndigheten att kreditinstitutet inte har följt bestämmelserna om flyttning av hemort eller bestämmelserna om fortsättande av verksamheten i Finland eller avslutande av verksamheten. Tillstånd får beviljas före den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig en flyttning av hemort.

11 kap.

Skadestånds-, straff- och tvångsmedelsbestämmelser

167 §

Skadeståndsskyldighet

Ett kreditinstituts stiftare, medlemmarna av dess förvaltningsråd eller styrelse samt verkställande direktören är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av vårdslöshet har vållat kreditinstitutet.

Ett kreditinstituts stiftare, medlemmarna av dess förvaltningsråd eller styrelse samt verkställande direktören är skyldiga att ersätta också skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av vårdslöshet har vållat aktieägare, medlemmar, innehavare av placeringsandelar eller grundfondsbevis eller andra personer genom överträdelse av denna lag, lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, sparbankslagen, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, lagen om hypoteksbanker, lagen om hypoteksföreningar, lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet eller denna lag eller en förordning som ett ministerium har givit med stöd av den eller Finansinspektionens föreskrifter eller genom överträdelse av kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar. I revisionslagen föreskrivs om revisorers ersättningsansvar.

Om skadan har orsakats genom överträdelse av författningar som avses i 2 mom. eller bestämmelser i bolagsordningen eller stadgarna anses de ha orsakats av vårdslöshet, om inte den som är ansvarig för förfarandet visar att han eller hon har iakttagit omsorgsfullhet. Detsamma gäller skada som har orsakats genom en åtgärd till förmån för en

person som enligt 140 § hör till kreditinstitutets närmaste krets.

Ett kreditinstituts aktieägare, en sparbanks principaler och en andelsbanks medlemmar eller fullmäktige är skyldiga att ersätta skada som de genom att medverka till överträdelse av de författningar, den bolagsordning eller de stadgar som avses i 2 mom. uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har orsakat kreditinstitutet, aktieägare, medlemmar, innehavare av placeringsandelar eller grundfondsbevis eller andra personer. Skada som har orsakats genom en åtgärd till förmån för en person som enligt 140 § hör till kreditinstitutets närmaste krets anses ha orsakats av vårdslöshet om inte vederbörande aktieägare, principal eller andelsbankens medlem eller fullmäktige visar att de har iakttagit omsorgsfullhet.

Angående jämkning av skadestånd samt fördelning av skadeståndsansvar mellan två eller flera ersättningsskyldiga gäller 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974).

I lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, i sparbankslagen samt i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs om väckande av skadeståndstalan för kreditinstitut i aktiebolagsform, för sparbanks och för kreditinstitut i andelslagsform.

Vad som föreskrivs ovan i denna paragraf tillämpas också på företag som hör till samma konsolideringsgrupp som ett kreditinstitut, om skadan har orsakats genom överträdelse av denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller en föreskrift som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av denna lag.

168 §

Kreditinstitutsbrott

Den som uppsåtligen

1) i strid med 18—20, 31 eller 32 § från allmänheten tar emot medel som skall återbetalas på anfordran,

2) bedriver kreditinstitutsverksamhet utan koncession eller begränsad kreditinstitutsverksamhet utan ett sådant beslut som avses i 18 § 2 mom.

3) i sin affärsverksamhet använder ordet "inlåning" i strid med 10 § 2 mom. eller ordet "bank" i strid med 21 §,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs på något annat ställe i lag, för kreditinstitutsbrott dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Den som uppsåtligen eller av vårdslöshet bryter mot 20 § 4 mom. skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs på något annat ställe i lag, för brott mot bestämmelserna om erbjudande av skuldinstrument till allmänheten dömas till böter.

Bestämmelser om straff för ingivande av osant intyg till myndighet finns i 16 kap. 8 § i strafflagen.

169 §

Brott mot tystnadsplikten

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 141 § och för brott mot åtagandet i 144 § skall dömas enligt 38 kap. 1 och 2 § i strafflagen, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag.

170 §

Brott mot bestämmelserna om förvärv av kreditinstituts aktier eller andelar

Den som uppsåtligen eller av vårdslöshet förvärvar aktier eller andelar utan att göra sådan anmälan som avses i 38 § 1 mom. eller i 42 § eller i strid med Förbud som Finansinspektionen utfärdat med stöd av 38 § 2 mom. eller 43 § skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs i annan lag, för brott mot bestämmelserna om förvärv av kreditinstituts aktier eller andelar dömas till böter.

171 §

Brott mot bestämmelserna om kreditinstituts likvidation

Den som i egenskap av ett kreditinstituts styrelsemedlem eller likvidator uppsåtligen

eller av vårdslöshet grovt försummar att fullgöra en skyldighet som enligt 20 kap. i aktiebolagslagen, 6 kap. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, 8 kap. i sparbankslagen, 19 kap. i lagen om andelslag eller 9 kap. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform åligger ett kreditinstituts styrelsemedlem eller likvidator skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs på något annat ställe i lag, för brott mot bestämmelserna om kreditinstituts likvidation dömas till böter.

172 §

Kreditinstituts bokföringsförfärdelse

Den som uppsåtligen eller av grov vårdslöshet

1) upprättar bokslut eller koncernbokslut i strid med 9 kap. eller i strid med en ministerförförordning eller Finansinspektionens föreskrifter som har utfärdats med stöd därav,

2) bryter mot vad som i 156 § föreskrivs om anmälan av bokslut för registrering eller framläggande av bokslut,

3) bryter mot vad som i 157 § föreskrivs om upprättande av delårsrapport eller som

4) bryter mot bestämmelserna om slutredovisning över ett kreditinstituts fusion, delning eller likvidation

skall, om inte gärningen enligt 30 kap. 9 eller 10 § i strafflagen är straffbar som ett bokföringsbrott eller som ett bokföringsbrott av oaktsamhet eller om inte strängare straff föreskrivs i annan lag, för kreditinstituts bokföringsförfärdelse dömas till böter.

173 §

Brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts medel

Den som uppsåtligen

1) bryter mot bestämmelserna om återbetalning av kapitallån, betalning av ränta eller annan gottgörelse eller ställande av säkerhet,

2) betalar ut ett kreditinstituts eller ett till dess konsolideringsgrupp hörande företags

medel i strid med denna lag, aktiebolagslagen, lagen om andelslag, lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, sparbankslagen eller lagen om hypoteksföreningar, eller som

3) i strid med 35 § beviljar lån, ställer säkerhet eller som pant tar emot egna eller moderföretagets aktier, andelar, kapitallån, debenturer eller därmed jämförbara förbindelser,

skall, om gärningen inte är ringa eller strängare straff för den inte föreskrivs i annan lag, *för brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts medel* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

174 §

Vite

Om en sammanslutning av kreditinstitut inte i sin verksamhet har följt denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den eller om ett aktiebolag eller ett andelslag som avses i 18 § försummar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i nämnda paragrafs 5 mom. eller underlåter att lämna de i momentet avsedda uppgifter som Finansinspektionen begärt, kan Finansinspektionen vid vite ålägga sammanslutningen, aktiebolaget eller andelslaget att fullgöra sin skyldighet.

Vitet döms ut av Finansinspektionen.

12 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

175 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Genom denna lag upphävs kreditinstitutslagen av den 30 december 1993 (1607/1993) jämte ändringar.

Finansinspektionen kan innan denna lag träder i kraft vidta åtgärder för godkännande av förfaranden som avses i 59, 62—64 och 77 § eller ratinginstitut som avses i 58 §

4 mom. samt fatta beslut som avses i de nämnda paragraferna.

I andra lager ingående hänvisningar till den tidigare kreditinstitutslagen som upphävs genom denna lag skall betraktas som hänvisningar till denna lag.

176 §

Övergångsbestämmelser om koncession

Ett företag eller en sparbank som har beviljats koncession innan denna lag trätt i kraft behöver inte ansöka om ny koncession.

177 §

Allmänna övergångsbestämmelser om kapitalkrav

Vad som i 44 § och 55 § 3 mom. föreskrivs om kapitalkrav gäller inte kreditinstitut som redan den 1 januari 1994 hade koncession för kreditinstitutsverksamhet. Kapitalbasen i ett ovan avsett kreditinstitut vars kapitalbas vid den ovannämnda tidpunkten underskred minimikravet får dock inte sjunka under kapitalbasen per den 2 maj 1992 eller, om kreditinstitutet nämnda dag saknade koncession, kreditinstitutets kapitalbas per det datum då det fick koncession eller det högsta belopp som uppnåtts därefter.

Om det bestämmande inflytandet i ett kreditinstitut som avses i 1 mom. övergår från den som innehådet när lagen träder i kraft, skall kreditinstitutets kapitalbas inom tre månader efter att det bestämmande inflytandet övergick uppfylla minimikravet enligt 55 § 3 mom.

När två eller flera kreditinstitut som avses i 1 mom. fusioneras skall det mottagande kreditinstitutets eller det nya kreditinstitutets kapitalbas vara minst så stor som summan av de fusionerade kreditinstitutens kapitalbaser vid fusionstidpunkten, tills det når upp till minimikravet för ett kreditinstituts kapitalbas enligt 55 § 3 mom.

Om kapitalbasen underskrider det belopp som anges i denna paragraf skall 87 och 88 § tillämpas.

På beräkning av kapitalkravet skall inte till-

lämpas artikel 154.1 b i kreditinstitutsdirektivet.

178 §

Övergångsbestämmelser om schablonmetoden för beräkning av kreditrisk

Utan hinder av denna lag samt med stöd av den utfärdade föreskrifter och bestämmelser får ett kreditinstitut till den 1 januari 2008 beräkna det i 55 § 1 mom. 1 punkten avsedda kapitalkravet enligt de bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft, med iakttagande av artikel 152.8—12a i kreditinstitutsdirektivet.

Vid tillämpning av schablonmetoden för beräkning av kreditrisken enligt 58 § skall på beräkning av kapitalkravet inte tillämpas artiklarna 153.1, 153.2 och 154.1 första underavsnittet i det direktiv som nämns i 1 mom.

Om en fordran på en EES-stat eller dess centralbank är utställd i en annan EES-stats valuta och finansierad i samma valuta får på den till utgången av år 2012 tillämpas riskvikten 0 procent.

Vid tillämpning av 58 § får hushållsfordringar samt fordringar vars motparter är företag i en annan EES-stat anses vara oreglerad till utgången av 2011, om dess kapital eller ränta inte har betalats inom den tid som föreskrivs i lagstiftningen i kundens hemstat, likväl högst 180 dagar.

179 §

Övergångsbestämmelser om internmetoden för beräkning av kreditrisk

Kapitalkravet för ett kreditinstitut på vilket tillämpas 59 § 1 mom., får efter korrigering med skillnaden mellan nedskrivningar enligt 48 § 3 mom. och förväntade förluster, inte

1) underskrida ett belopp som år 2007 motsvarar 95 procent av minsta kapitalbas beräknad enligt de kapitaltäckningskrav som gällde innan denna lag trädde i kraft,

2) underskrida ett belopp som år 2008 motsvarar 90 procent av minsta kapitalbas beräknad enligt de kapitaltäckningskrav som gällde innan denna lag trädde i kraft,

3) underskrida ett belopp som år 2009 motsvarar 80 procent av minsta kapitalbas be-

räknad enligt de kapitaltäckningskrav som gällde innan denna lag trädde i kraft.

Med avvikelse från artikel 84.3 i kreditinstitutsdirektivet kan ett i 59 § 1 mom. avsett tillstånd, om det inte gäller tillämpning av egna vikter för förlustandelar och konverteringsfaktorer vid beräkning av kapitalkrav för kreditrisker som hänför sig till fordringar på stater och centralbanker, kreditinstitut och företag, beviljas

1) till den 31 december 2007 om kreditinstitutet har tillämpat de metoder som tillståndet avser i minst ett år innan tillståndet beviljats, likväl så att alla motparter har omklassificerats en gång och så att det två års användningskrav som avses i den nämnda artikeln uppfylls senast den 1 januari 2008,

2) till den 1 januari 2009 om kreditinstitutet har tillämpat de metoder som tillståndet avser i minst två år innan tillståndet beviljats.

Vid tillämpning av 59 § 1 mom. får den genomsnittliga riskvägda förlustandelen för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i bostadsfastigheter utan statliga garantier inte till den 31 december 2010 understiga 10 procent. På täckta obligationer får till nämnda tidpunkt under de förutsättningar som anges i kreditinstitutsdirektivet tillämpas förlustandelsvikten 11,25 procent.

Vid tillämpning av 59 § kan användning av egna vikter för förlustandelar och konverteringsfaktorer vid beräkning av kapitalkrav för kreditrisker som hänför sig till fordringar på stater och centralbanker, kreditinstitut och företag tillåtas från den 1 januari 2008. Med avvikelse från vad som föreskrivs i artikel 84.4 i kreditinstitutsdirektivet kan tillstånd enligt detta moment beviljas till den 31 december 2008 om kreditinstitutet har tillämpat den metod som tillståndet avser i minst två år innan tillståndet beviljats, likväl så att det tre års användningskrav som avses i det nämnda momentet uppfylls senast den 1 januari 2009

Vid tillämpning av lagens 59 § får ett företag i en annan EES-stat anses vara insolvent till den 31 december 2011, om kapitalet eller räntan på en fordran hos företaget inte har betalats inom den tid som föreskrivs i lagstiftningen i företagets hemstat, likväl högst 180 dagar.

Vid tillämpning av 59 § tillämpas inte artikel 154.3—6 i det direktiv som nämns i 2 mom., om inte annat följer av 5 mom.

180 §

Övergångsbestämmelser om operativa risker

Denna lags 62 § 4 mom. tillämpas från den 1 januari 2008.

Kapitalkravet för kreditinstitut på vilka tillämpas 60 § 4 mom. får

1) år 2008 inte underskrida ett belopp som motsvarar 90 procent av minsta kapitalbas beräknad enligt de kapitaltäckningskrav som gällde innan denna lag trädde i kraft,

2) år 2009 inte underskrida ett belopp som motsvarar 80 procent av minsta kapitalbas beräknad enligt de kapitaltäckningskrav som gällde innan denna lag trädde i kraft.

Artikel 155 i kreditinstitutsdirektivet tillämpas inte på kreditinstitut.

Om ett kreditinstitut sänker sin minsta kapitalbas enligt 55 § 1 mom. 1 punkten på det sätt som avses i 178 § 1 mom. skall kapitalkravet för operativa risker enligt 62 § sänkas på det sätt som avses i artikel 152.10 i kreditinstitutsdirektivet.

181 §

Övergångsbestämmelser om marknadsrisker

Finansinspektionen kan tillåta att de kreditinstitut som innan denna lag trädde i kraft har beviljats tillstånd att tillämpa den i bilaga V till kapitalbasdirektivet nämnda internmetoden för beräkning av specifik risk, högst till utgången av år 2009 får tillämpa denna metod under de förutsättningar som gällde innan

denna lag trädde i kraft.

182 §

Övergångsbestämmelser om storakundrisker

Om ett kreditinstitut sänker sin minsta kapitalbas enligt 55 § 1 mom. 1 punkten på det sätt som avses i 178 § 1 mom. i enlighet med de bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft, skall på begränsningar av stora kundrisker som avses i 69 § tillämpas de bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft.

183 §

Tillämpning av övergångsbestämmelserna på konsoliderade kapitalkrav

Vad som föreskrivs i 177—182 § skall på motsvarande sätt tillämpas på beräkning av konsoliderade kapitalkrav.

184 §

Övergångsbestämmelser om bokslut

Finansiella instrument som innehas enligt förutsättningarna för säkringsredovisning kan utan hinder av 151 § tas upp senast i bokslutet för den redovisningsperiod som slutar den 31 december 2007, till det värde de har i säkringsredovisningen i enlighet med den lag som gällde innan denna lag trädde i kraft och med stöd av den utfärdade föreskrifter och bestämmelser.

2.

Lag**om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 december 2001 om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 1 § 2 mom., 4 §, 6 § 1 och 3 mom., 7 §, 10 och 23 § samt 25 § 2 mom., sådana de lyder 1 § 2 mom., 4 §, 6 § 1 mom., 7 och 10 § samt 25 § 2 mom. i lag (/), 6 § 3 mom. i lag 749/2004 och 23 § i lag 408/2004, samt

fogas till 6 §, sådan den lyder ändrad i de nämnda lagarna 749/2004 och (/), ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., det ändrade 3 mom. blir 4 mom. och det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., som följer:

1 §

På kreditinstitut tillämpas aktiebolagslagen (/) om inte något annat föreskrivs nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen (/). På sparbanksaktiebolag som avses i sparbankslagen (1502/2001) tillämpas dessutom sparbankslagen samt på andelsbanksaktiebolag som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) den lagen. På kreditinstitut som bedriver sådan hypoteksbanksverksamhet som avses i lagen om hypoteksbanker (1240/1999) tillämpas dessutom lagen om hypoteksbanker.

4 §

Ett kreditinstituts fusionsplan skall, utöver vad som föreskrivs i 16 kap. 3 § i aktiebolagslagen, innehålla en utredning om åtaganden som avses i 46 § 1 mom. 3 och 4 punkten i kreditinstitutslagen och vilkas borgenärer kan motsätta sig beviljande av tillstånd som avses i 16 kap. 6 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

6 §

Vad som i 16 kap. 6, 7 och 15 § i aktiebolagslagen föreskrivs om borgenärer skall inte tillämpas på insättare. Det överlåtande kreditinstitutet skall emellertid underrätta insättarna om fusionen senast tre månader före det datum som registermyndigheten sätter ut för de övriga borgenärerna med stöd av 16 kap.

6 § 2 mom. i aktiebolagslagen. I meddelandet skall uppges det övertagande kreditinstitutets firma och adress.

Av ett meddelande som avses i 1 mom. skall framgå att i det fall att en insättares sammanlagda inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 105 § i kreditinstitutslagen, skall på insättningsgarantin tillämpas 112 § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp en insättning som enligt 105 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment skall inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 105 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om insättare och insättares uppsägningsrätt i samband med fusion gäller på motsvarande sätt vid flyttning av kreditinstitutets hemort till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt en fusion vid vilken det övertagande kreditinstitutet registreras i någon annan stat. En insättare har uppsägningsrätt, om en insättning som omfattas av en i kreditinstitutslagen föreskriven insättningsgaranti efter åtgärden inte alls d-

ler bara delvis kommer att omfattas av insättningsgaranti. I sitt meddelande till insättaren skall kreditinstitutet redogöra för de ändringar som kommer att ske i uppgifter som har lämnats med stöd av 108 § i kreditinstitutslagen.

7 §

För ett kreditinstitut som bildas i samband med en kombinationsfusion skall ansökas om koncession enligt kreditinstitutslagen. En kombinationsfusion får inte registreras om inte koncessionen registreras samtidigt.

10 §

Vad som i 14 kap. 2—5 § samt 17 kap. 6, 7 och 15 § i aktiebolagslagen föreskrivs om borgenärer skall vid tillämpningen av detta kapitel tillämpas i fråga om den för vilken kreditinstitutet har ställt borgen eller ingått någon annan jämförbar förbindelse eller den som på grund av ett derivatavtal med kreditinstitutet kan få en penningfordran, om förbindelsen övergår på någon annan än ett annat kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i

kreditinstitutslagen.

23 §

Om en affärsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 24 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av 105 § 7 mom. i kreditinstitutslagen.

25 §

Finansinspektionen har, om den anser att insättarnas intresse kräver det, rätt att utan hinder av 22 kap. 6 och 7 § i aktiebolagslagen väcka skadeståndstalan för kreditinstitutets räkning mot en sådan person eller sammanslutning som avses i 167 § i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sparbankslagen av den 28 december 2001 (1502/2001) 1 § 2 mom., 41 § 1 och 2 mom., 64 § 2 mom. 4 punkten, 75 §, 77 § 1 och 3 mom., 86 § 2 mom., 91 § 3 mom., 95 §, 106 §, 107 § 1 mom. och 124 § 1 mom. som följer:

1 §

Sparbanker och sparbanksaktiebolag är i kreditinstitutslagen (/) avsedda inlåningsbanker, vilkas särskilda ändamål är att främja sparandet.

41 §

Som sparbankens vinst får, om inte något

annat följer av 40 § 2 mom. eller av 88 § i kreditinstitutslagen, på grundfondsandelar och kapitallån delas ut högst ett av styrelsen föreslaget belopp som inte överstiger det sammanlagda beloppet av den vinst som framgår av den för den senaste räkenskapsperioden fastställda balansräkningen och sparbankens övriga fria egna kapital, med avdrag för förlust som balansräkningen utvisar,

andra poster som enligt 2 mom. inte får delas ut, det belopp varmed de i sparbankens bokslut enligt 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997) gjorda avsättningarna och reserverna samt skillnaden mellan de gjorda och planenliga avskrivningarna i bokslutet har tagits upp i det fria egna kapitalet, samt med det belopp som enligt lagen eller stadgarna skall avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelat. På grundfondsandelarna kan som vinstandel delas ut endast vinst och annat fritt eget kapital som har uppkommit efter inrättandet av grundfonden.

Av den del av sparbankens vinst som inte används för ökning av reservfonden, för utdelning av vinst på grundfondsandelarna eller för kapitallån eller läggs till sparbankens egna fria kapital kan medel genom principalernas beslut, om det belopp som styrelsen föreslår inte överskrider, användas för sparfrämjande eller andra allmännyttiga ändamål. Vinstmedel får dock inte utan Finansinspektionens samtycke användas för sådana sparfrämjande eller allmännyttiga ändamål som avses i detta moment förrän understödslån som sparbanken erhållit ur den säkerhetsfond som avses i 113 § i kreditinstitutslagen har återbetalts jämte ränta.

64 §

Fusionsplanen skall uppta

4) utredning om kapitallån samt om sådana i 46 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 47 § 1 mom. 1 punkten i kreditinstitutslagen avsedda åtaganden vilkas borgenärer kan motsätta sig beviljande av tillstånd som avses i 73 §,

75 §

Vad som i 73 och 74 § föreskrivs om borgenärer skall inte tillämpas på insättare. Den överlåtande sparbanken skall emellertid underrätta insättarna om fusionen senast tre månader före den tidsfrist som registermyndigheten sätter ut för de övriga borgenärerna med stöd av 74 §. I meddelandet skall uppges den övertagande sparbankens firma och

adress.

Av det meddelande som avses i 1 mom. skall framgå att i det fall att en insättares sammanlagda insättningar i de sparbanker som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 105 § i kreditinstitutslagen, skall på insättningsgarantin tillämpas 112 § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp en insättning som enligt 105 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment skall inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 105 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om insättare skall på motsvarande sätt tillämpas på den övertagande sparbankens insättare om den övertagande sparbankens borgenärer skall höras enligt 74 § 1 mom.

77 §

Den överlåtande sparbankens tillgångar och skulder, med undantag för yrkanden som grundar sig på 167 § i kreditinstitutslagen och 44 § i revisionslagen (936/1994), övergår utan likvidationsförfarande till den övertagande sparbanken då verkställigheten av fusionen har registrerats. Samtidigt upplöses den överlåtande sparbanken.

Den överlåtande sparbankens styrelse och verkställande direktör skall avge slutredovisning vid den överlåtande sparbankens principalmöte. Slutredovisningen skall innefatta bokslut och koncernbokslut för den tid för vilken bokslut ännu inte har lagts fram vid det högsta beslutande organets sammanträde samt utredning om hur vederlaget skiftats. I fråga om granskningen av slutredovisningen iakttas i tillämpliga delar vad som i kreditinstitutslagen föreskrivs om revision av bokslut. I fråga om principalmötet tillämpas denna lag. I fråga om klander av vederlagsskiftet och slutredovisningen, i fråga om lyftande av skiftesandel samt i fråga om fortsatt likvidation efter att den överlåtande

sparbanken upplösts skall i tillämpliga delar iakttas 8 kap. i denna lag. Slutredovisningen skall anmälas för registrering så som föreskrivs i 156 § i kreditinstitutslagen.

86 §

De vid delningen övertagande sparbankerna är solidariskt ansvariga för den ursprungliga sparbankens skulder som har uppkommit innan verkställandet av delningen registrerats. Om det ursprungliga kreditinstitutet har skulder för vilka ett annat företag svarar enligt delningsplanen, uppgår kreditinstitutets sammanlagda ansvar dock till högst värdet av den nettoegendom som återstår för det eller övergår till det. En borgenär kan med återopande av det solidariska ansvaret kräva betalning för en skuld som upptas i delningsplanen först när det har konstaterats att borgenären inte får betalning av gäldenären eller ur en säkerhet. Vad som föreskrivs ovan i detta moment om skulder tillämpas inte på sådana skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den i 95 § i kreditinstitutslagen avsedda insättningsgarantifonden eller den i 6 kap. i lagen om värdepappersföretag (579/1996) avsedda ersättningsfonden.

91 §

I bolagsordningen för den inlåningsbank som bildas för att fortsätta sparbankens verksamhet kan tas in en bestämmelse enligt vilken bankens särskilda ändamål är att främja sparandet. I denna lag används benämningen sparbanksaktiebolag om en sådan bank. Ett sparbanksaktiebolag skall i sin firma, utöver den beteckning som anger bankens sammanslutningsform, även använda ordet eller sammansättningsleden "sparbank".

95 §

Angående sparbanksinspektionens och dess företrädares rättigheter, ansvar och jäv gäller när de sköter sin tillsynsuppgift enligt 93 § 1 mom. vad som i lagen om Finansinspektio-

nen (587/2003) föreskrivs om Finansinspektionen och dess företrädare.

106 §

Revisorernas uppdrag upphör inte då sparbanken träder i likvidation. Vad som i 9 kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs om revision skall i tillämpliga delar iakttas under likvidationen. Revisionsberättelsen skall dessutom innehålla ett uttalande om huruvida likvidationen enligt revisorernas mening onödigt har fördröjts.

107 §

När sparbanken har försatts i likvidation skall styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål upprätta bokslut och koncernbokslut för den tid före likvidationens början för vilken något bokslut ännu inte har lagts fram på principalmötet. Detta bokslut skall så snart som möjligt läggas fram på principalmötet. På bokslutet och revisionen skall tillämpas 9 kap. i kreditinstitutslagen.

124 §

För en sparbanks räkning får i 167 § i kreditinstitutslagen avsedd talan som inte grundar sig på en straffbar gärning inte väckas mot

1) en stiftare sedan tre år har förflutit från den konstituerande stämmans beslut om bankens bildande,

2) förvaltningsråds- eller styrelsemedlemmarna, verkställande direktören eller principalerna sedan tre år har förflutit från utgången av den räkenskapsperiod under vilken det beslut fattades eller den åtgärd vidtogs som ligger till grund för talan, eller mot

3) revisorerna eller en av förvaltningsrådet eller styrelsen utsedd granskare sedan tre år har förflutit från framläggandet av den revisionsberättelse, det utlåtande eller det intyg som ligger till grund för talan.

Denna lag träder i kraft den

20 .

4.

Lag**om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 december 2001 om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) 1 § 2 mom., 3 §, 4—9 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 11 § 1 mom. 3 punkten., 16 § 1 och 4 mom., 18 §, 19 § 4 mom., 22 § 2 mom., 24 §, 32 § 1 mom., samt 43, 45, 53 och 56 §, av dem 3 § sådan den lyder i lagarna 704/2004, 1309/2004 och 231/2005, 4 § sådan den lyder i nämnda lag 704/2004, 5 § sådan den lyder i nämnda lag 231/2005, 7 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 77/2003 och 591/2003, 8 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 591/2003, 9 § sådan den lyder i nämnda lag 591/2003 och 43 § sådan den lyder i lag 409/2004, som följer:

1 §

På kreditinstitut och på centralinstitutet tillämpas lagen om andelslag (1488/2001), om inte nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen (/) föreskrivs något annat.

3 §

Den sammanslutning av banker som avses i denna lag utgörs av

1) andelslaget som är sammanslutningens centralinstitut (centralinstitutet),

2) de företag som hör till centralinstitutets konsolideringsgrupp,

3) den affärsbank som är medlem i centralinstitutet och centralt finansinstitut för andelsbankerna samt övriga kreditinstitut som är centralinstitutets medlemmar (medlemskreditinstitut),

4) företagen i medlemskreditinstitutens konsolideringsgrupper,

5) sådana kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag varav de ovan nämnda företagen ensamma eller tillsammans äger över hälften.

Förutsättningen till att en sammanslutning utgörs är att samtliga följande villkor uppfylls:

1) centralinstitutet och medlemskreditinstitutet svarar för varandras skulder och åtaganden enligt 45 och 46 § i denna lag,

2) kapitaltäckningen, likviditeten och kundriskerna i de till sammanslutningen hörande instituten övervakas konsoliderat på sammanslutningsnivå,

3) den affärsbank som är andelsbankernas centrala finansiella institut är ett i kreditinstitutslagen avsett dotterföretag till centralinstitutet.

Centralinstitutet är ett andelslag som avses i 2 § i lagen om andelslag och som är behörigt att styra medlemskreditinstitutet. Centralinstitutet är skyldigt att utöva tillsyn över medlemskreditinstitutens verksamhet och att ge medlemskreditinstitutet anvisningar för deras interna kontroll och riskhantering och deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten och kapitaltäckningen samt för iakttagande av enhetliga bokslutsprinciper vid upprättandet av det konsoliderade bokslutet för sammanslutningen. När centralinstitutet ger anvisningar, utövar tillsyn, beviljar tillstånd eller annars fullgör sina i denna lag avsedda uppgifter får det inte utan grundad anledning särbehandla medlemskreditinstitutet. Centralinstitutet är ett finansiellt institut som avses i 13 § i kreditinstitutslagen.

Centralinstitutet har ett förvaltningsråd. Om den affärsbank som avses i 1 mom. 3 punkten har ett förvaltningsråd, skall ledamöterna i centralinstitutets förvaltningsråd utgöra majoriteten i affärsbankens förvaltningsråd. Ordföranden för centralinstitutets

styrelse är ordförande för affärsbankens styrelse.

Till centralinstitutets konsolideringsgrupp räknas centralinstitutet och dess holdingföretag samt kreditinstitut och därmed jämförbara utländska kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag som är i bokföringslagen (1336/1997) avsett dotterföretag till centralinstitutet eller dess holdingföretag.

Medlemskreditinstitutet skall vara medlemmar av centralinstitutet. Medlemskreditinstitutet kan utgöras av andelsbankerna, de andelsbanksaktiebolag som avses i 32 §, den affärsbank som är centralt finansiellt institut för andelsbankerna samt de kreditinstitut i vilka de institut som hör till sammanslutningen ensamma eller tillsammans innehar mer än hälften av rösträtten.

4 §

Likviditeten för centralinstitutet och ett medlemskreditinstitut skall vara tryggad enligt 5 kap. i kreditinstitutslagen.

5 §

Centralinstitutet eller ett medlemskreditinstitut eller ett företag som hör till deras konsolideringsgrupp får inte i sin verksamhet ta så stora risker att centralinstitutets eller medlemskreditinstitutets eller hela sammanslutningens kapitaltäckning eller likviditet äventyras väsentligt. Centralinstitutet skall ha en intern styrning som möjliggör en effektiv riskhantering samt i förhållande till sammanslutningens verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Styrningen, den interna kontrollen och riskhanteringen skall uppfylla de krav som anges i 49 § kreditinstitutslag.

6 §

En sammanslutnings kundrisk får inte överstiga 20 procent av sammanslutningens kapitalbas eller, om kundföretaget är moder- eller dotterföretag till ett företag som hör till sammanslutningen eller ett moderföretags dotterföretag, 15 procent av sammanslutningens kapitalbas. Sammanslutningens stora kundrisker får sammanlagt inte överstiga 500 procent av sammanslutningens kapitalbas.

Om sammanslutningens kundrisk eller stora kundrisker sammanlagt överstiger den gräns som anges i 1 mom., skall centralinsti-

tutet utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om saken och vidta åtgärder för att uppfylla de krav som är förenade med kundriskerna. Finansinspektionen skall efter att ha fått en sådan anmälan som avses ovan eller annars underrättelse om att sammanslutningens kundrisker har överskridit den föreskrivna nivån, sätta ut en tidsfrist inom vilken de i 1 mom. ställda kraven skall vara uppfyllda vid äventyr att sammanslutningen upplöses. Om kraven inte uppfylls efter tidsfristens utgång kan Finansinspektionen hos finansministeriet framställa om upplösning av sammanslutningen.

Vid beräkning av kapitalkravet enligt 1 mom. skall från sammanslutningens kapitalbas dras av kapitalbevis som har satts i omlopp av ett medlemskreditinstitut eller av en sammanslutning som hör till dess konsolideringsgrupp och tecknats av andelsbankernas säkerhetsfond samt andra poster i eget kapital. När sammanslutningens kapitalbas och kapitalkrav beräknas skall i övrigt i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs i kreditinstitutslagen. På sammanslutningen tillämpas vad som i 79 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om hantering av den konsoliderade kundrisken. På centralinstitutet tillämpas på motsvarande sätt vad som i den nämnda paragrafen nämns om moderföretag.

Centralinstitutet skall kvartalsvis underrätta Finansinspektionen om sammanslutningens kundrisk. Finansinspektionen kan för centralinstitutet utfärda med tanke på tillsynen över en sammanslutning nödvändiga bestämmelser om anmälningsskyldigheten enligt detta moment.

7 §

Ett medlemskreditinstitut skall på det sätt som föreskrivs i kreditinstitutslagen till centralinstitutet anmäla sådan kundrisk som avses i 67 § i kreditinstitutslagen och sådana konsoliderade kundrisk som avses i 79 § i den nämnda lagen.

Vid beräkning av begränsningar som avses i 69 § 1 och 2 mom. i kreditinstitutslagen skall som ett medlemskreditinstituts kundrisk inte beaktas exponering mot andra till sammanslutningen hörande kreditinstitut eller utländska kreditinstitut, värdepappersföretag eller mot därmed jämförbara utländska före-

tag, finansiella institut eller värdepappersföretag, med undantag för ett dotterföretags exponering mot moderföretaget.

Centralinstitutet kan bevilja ett medlemskreditinstitut tillstånd att avvika från en enskild begränsning av en kundrisk eller en konsoliderad kundrisk. Den exponering som nämns först i 69 § 1 mom. i lagen om kreditinstitut får emellertid inte överstiga 50 procent, den kundrisk som nämns därefter får inte överstiga 40 procent och de stora kundriskerna som nämns i paragrafens 2 mom. får sammanlagt inte överstiga 1200 procent. Centralinstitutet kan tillåta att ett kreditinstituts kundrisk uppgår till högst 250 000 euro, inom ramen för de maximibelopp som avses i detta moment. Av noterna till bokslutet eller verksamhetsberättelsen för ett medlemskreditinstitut som detta moment tillämpas på skall framgå hur stora kreditinstitutets kundrisker är enligt undantaget i detta moment.

Centralinstitutet får inte bevilja tillstånd som avses i 3 mom. om detta skulle innebära en så stor ökning av åtagandenas sammanlagda belopp att ett medlemskreditinstituts kapitaltäckning eller konsoliderade kapitaltäckning skulle understiga det belopp som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

För åtaganden som sammanlagt överstiger 8 miljoner euro och hänför sig till en sådan helhet av kunder som avses i 67 § i kreditinstitutslagen skall ansökas om centralinstitutets tillstånd. Sådant tillstånd som avses här behöver emellertid inte sökas av en affärsbank som är centralinstitut för andelsbanker eller av ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp.

På ett medlemskreditinstituts kundrisk och konsoliderade kundrisk tillämpas i övrigt 67—69 och 79 § i kreditinstitutslagen.

8 §

En sammanslutning skall ha en kapitalbas som uppgår till minst det belopp som anges i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen. Vid beräkningen av kapitalkravet skall från sammanslutningens kapitalbas dras av kapitalbevis som har satts i omlopp av ett medlemskreditinstitut eller av ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp och som tecknats av andelsbankernas säkerhetsfond samt övriga poster i eget kapital. På beräkningen av

sammanslutningens kapitalbas och kapitalkrav tillämpas i övrigt i tillämpliga delar bestämmelserna i kreditinstitutslagen.

Om en sammanslutnings kapitalbas sjunker under det kapitalkrav som anges i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, skall centralinstitutet utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om detta och vidta åtgärder för att uppfylla kapitalkraven. Finansinspektionen skall efter att ha fått en sådan anmälan som avses ovan eller annars underrättelse om att sammanslutningens kapitalbas har underskridit den föreskrivna nivån, sätta ut en tidsfrist inom vilken kapitalkravet skall vara uppfyllt vid äventyr att sammanslutningen upplöses. Om kravet inte uppfylls efter tidsfristens utgång kan Finansinspektionen hos finansministeriet framställa om upplösning av sammanslutningen.

På sammanslutningen tillämpas vad som i 78 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om konsoliderad kapitaltäckning. På centralinstitutet tillämpas på motsvarande sätt vad som i den nämnda paragrafen föreskrivs om moderföretag och på ett företag som hör till sammanslutningen tillämpas vad som i den nämnda paragrafen föreskrivs om företag som hör till konsolideringsgruppen.

Centralinstitutet skall offentliggöra uppgifter om sammanslutningens kapitaltäckning på det sätt som föreskrivs i 82 och 83 § i kreditinstitutslagen. Vad som i de nämnda paragraferna föreskrivs om konsolideringsgruppens moderföretag skall tillämpas på centralinstitutet. Vad som i 82 § 3 mom. i kreditinstitutslagen föreskrivs om dotterkreditinstitut gäller på motsvarande sätt medlemskreditinstitut.

Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om tillämpningen på en sammanslutning av de bestämmelser i kreditinstitutslagen som gäller kapitalbasen och kapitalkravet, kontrollen av kapitaltäckningen samt den skyldighet att offentliggöra uppgifter som avses i 4 mom.

Centralinstitutet skall kvartalsvis till Finansinspektionen rapportera de uppgifter som behövs för tillsynen över sammanslutningens kapitaltäckning. Finansinspektionen kan för centralinstitutet utfärda för tillsynen över sammanslutningen nödvändiga föreskrifter om innehållet i den anmälningsskyldighet som föreskrivs i detta moment.

9 §

Vad som i kreditinstitutslagens 55 § 1 mom., 76 § och 177 § föreskrivs om kapitalkrav och konsoliderade kapitalkrav, i 86 § om högre kapitaltäckningskrav och i 87 § om skyldigheten att öka kapitalbasen, tillämpas inte på medlemskreditinstitut om inte annat följer av 2 mom. Om ett medlemskreditinstituts kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas underskrider det minimibelopp som anges i 55 § 1 mom. eller i 76, 86 eller 177 § i kreditinstitutslagen, skall kreditinstitutet emellertid utan dröjsmål vidta åtgärder för att höja sin kapitaltäckning eller sin konsoliderade kapitaltäckning till den föreskrivna nivån. Centralinstitutet skall sätta ut en tidsfrist för dessa åtgärder enligt de grunder som Finansinspektionen bestämmer.

På ett medlemskreditinstitut vars kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas inte efter den tidsfrist som avses i 1 mom. har nått upp till den föreskrivna nivån, tillämpas 86 och 87 § i kreditinstitutslagen.

På medlemskreditinstitut tillämpas inte 82 § i kreditinstitutslagen.

10 §

Utöver vad som föreskrivs i 2 kap. 3 § lagen om andelslag skall i centralinstitutets stadgar bestämmas att

3) centralinstitutet är skyldigt att med stöd av 3 § att utöva tillsyn över medlemskreditinstitutens verksamhet och att ge medlemskreditinstitutens anvisningar för deras interna kontroll och riskhantering och deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten och kapitaltäckningen samt för iakttagande av enhetliga bokslutsprinciper vid upprättandet av det konsoliderade bokslutet för sammanslutningen.

11 §

Utöver vad som föreskrivs på något annat ställe i lag skall i ett medlemskreditinstituts stadgar eller bolagsordning bestämmas att

3) centralinstitutet med stöd av 3 § har rätt att utöva tillsyn över medlemskreditinstitutens verksamhet och att ge medlemskreditinstitutens anvisningar för deras interna kontroll

och riskhantering och deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten och kapitaltäckningen samt för iakttagande av enhetliga bokslutsprinciper vid upprättandet av det konsoliderade bokslutet för sammanslutningen.

16 §

Vid upprättande av centralinstitutets bokslut och koncernbokslut samt vid revision skall kreditinstitutslagen iakttas. På ett medlemskreditinstitut tillämpas inte bestämmelserna om delårsrapport i 157 § i kreditinstitutslagen.

Centralinstitutets medlemskreditinstitut skall hålla en kopia av det bokslut som avses i 2 mom. framlagd för allmänheten och ge kopior av bokslutet med iakttagande av 156 § 2 och 4 mom. i kreditinstitutslagen. Över centralinstitutet och medlemskreditinstitutet samt över deras dotterföretag skall upprättas en konsoliderad delårsrapport och årsrapport med iakttagande i tillämpliga delar av 2 mom. samt 157 § i kreditinstitutslagen. Centralinstitutets medlemskreditinstitut skall ge var och en som begär det en kopia av den konsoliderade delårsrapporten så som föreskrivs i 156 § i kreditinstitutslagen.

18 §

I fråga om de begränsningar som gäller för kreditinstituts utdelningsbara överskott skall utöver 8 kap. 4 och 5 § samt 13 kap. 1 § i lagen om andelslag iakttas det som i 88 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om begränsningar till följd av kapitalkrav. De poster som avses ovan i denna paragraf skall inte heller hänföras till moderbolagets utdelningsbara överskott som beräknas utgående från koncernbalansräkningen.

19 §

Till ett kreditinstitut betalda belopp av andelskapitalet och tilläggsandelskapitalet samt av placeringsandelar med inlösningsvillkor får inte återbetalas om detta skulle leda till att kapitalbasen sjunker under det belopp som avses i 55 eller 86 § i kreditinstitutslagen.

22 §

Kreditinstitutets fusionsplan skall, utöver vad som föreskrivs i 16 kap. 4 § i lagen om andelslag, innehålla en utredning om sådana i 46 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 47 § 1 mom. 1 punkten i kreditinstitutslagen avsedda åtaganden vilkas borgenärer kan motsätta sig beviljande av tillstånd enligt 16 kap. 12 § i lagen om andelslag.

24 §

Vad som i 16 kap. 13–15 § i lagen om andelslag föreskrivs om borgenärer skall inte tillämpas på insättare. Det överlåtande kreditinstitutet skall emellertid underrätta insättarna om fusionen senast tre månader före den tidsfrist som registermyndigheterna sätter ut för de övriga borgenärerna med stöd av 16 kap. 14 § i lagen om andelslag. I meddelandet skall nämnas det övertagande kreditinstitutets firma och adress.

Av ett meddelande som avses i 1 mom. skall framgå att i det fall att det sammanlagda beloppet av en insättares insättningar i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 105 § i kreditinstitutslagen, skall på insättningsgarantin tillämpas 112 § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp en insättning som med stöd av 105 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment skall inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 105 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om insättare skall på motsvarande sätt tillämpas på det övertagande kreditinstitutets insättare om det övertagande kreditinstitutets borgenärer skall höras enligt 16 kap. 14 § i lagen om andelslag.

32 §

I bolagsordningen för ett i 31 § avsett kreditinstitut som bildas för att fortsätta en andelsbanks verksamhet kan tas in en bestämmelse om att kreditinstitutet är ett andels-

banksaktiebolag. Ett andelsbanksaktiebolag skall i sin firma utöver den beteckning som anger bankens sammanslutningsform använda ordet eller sammansättningsleden "andelsbank".

43 §

Om en andelsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 44 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till denna med stöd av 105 § 7 mom. i kreditinstitutslagen.

45 §

Om kapitalbasen i ett medlemskreditinstitut som avses i 2 kap. underskrider den gräns som anges i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, har sammanslutningens centralinstitut rätt att under räkenskapsperioden hos sammanslutningens medlemskreditinstitut på de grunder som nämns i centralinstitutets stadgar i extra avgifter ta ut högst fem tusendelar av de sammanräknade senast fastställda balansomslutningarna för medlemskreditinstitutet, för att användas till stödåtgärder som skall förhindra likvidation av medlemskreditinstitutet.

53 §

Vad som i 141 och 142 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om kreditinstitut skall på motsvarande sätt tillämpas på centralinstitutet. De till sammanslutningen hörande företagen, den säkerhetsfond som centralinstitutets medlemskreditinstitut hör till samt medlemskreditinstitutens ömsesidiga försäkringsbolag får dessutom, utan hinder av den nämnda paragrafen, lämna uppgifter till varandra. Uppgifter som avses i detta moment får emellertid lämnas endast till den som berörs av den tystnadsplikt som föreskrivs i ovan nämnda paragraf eller som har motsvarande tystnadsplikt.

56 §

Finansinspektionen och centralinstitutet, i det fall att andelsbanken hör till andelsbanks-

sammanslutningens centralinstitut, har om de anser att insättarnas eller placeringsandelsägarnas intresse kräver det, rätt att väcka skadeståndstalan för kreditinstitutets räkning mot en person eller sammanslutning som avses i 167 § i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .
På de krav som gäller för medlemskreditinstituts och sammanslutningens kapitalkrav och kundrisk tillämpas 177—183 § i kreditinstitutslagen.

5.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 1 § i lagen av den 28 december 2001 om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) som följer:

1 §

banker (bank) som avses i 9 § 2 mom. i kreditinstitutslagen (/).

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på sådana inlånings-

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av lagen om statens säkerhetsfond

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 april 1992 om statens säkerhetsfond (379/1992) 1 § 2 mom., 14 § 1 mom. och 19 a §, sådana de lyder, 1 § 2 mom. och 14 § 1 mom. i lag 1237/1997 samt 19 a § i lagarna 245/1996 och 602/2003, som följer:

1 §

Fondens uppgift

som avses i 113 § i kreditinstitutslagen (/) enligt denna lag beviljas lån på specialvillkor (*stödlån*). På fondens ansvar kan dessutom borgen ställas för lån som upptas av de nämnda säkerhetsfonderna.

Av fondens medel kan de säkerhetsfonder

14 §

Beslut om stödåtgärder

Finansministeriet beslutar om samtycke som avses i 119 § 5 mom. och 120 § 1 mom. i kreditinstitutslagen och om andra frågor i samband med stödåtgärder, om det inte har uppdragits åt statsrådets allmänna sammanträde att besluta om dessa frågor.

19 a §

Särskilda stadganden om bolag

På egendomsförvaltningsbolags och andra sådana bolags aktier som avses i 1 § 4 mom. samt på aktier i bolag som dessa äger tillämpas inte 24 § 1 mom. i lagen om statsbudget-

ten (423/1988) och inte heller lagen om utövande av statens delägar rätt i vissa aktiebolag som bedriver ekonomisk verksamhet (740/1991). På egendomsförvaltningsbolag tillämpas utöver den gällande lagstiftningen om aktiebolag vad som i kreditinstitutslagen (/) föreskrivs om kundskydd i 125, 126 och 128-131 §, i kreditinstitutslagen om tystnadsplikt i 141—144 § och i kreditinstitutslagen om brott mot tystnadsplikten i 169 § samt om vite i 25 § i lagen om Finansinspektionen (587/2003).

Finansinspektionen skall utöva tillsyn över iakttagandet av stadgandena om kundskydd och tystnadsplikt. I frågor som gäller dessa stadganden har Finansinspektionen granskningsrätt och rätt att få uppgifter enligt 15 § lagen om Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag**om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 2 § 2 punkten, 3 §, inledande stycket i 4 § 1 mom., 4 § 2 mom., 7 a § 1 mom., 8 § 1 mom., 9 a § 1 mom., 11 § 1 mom., 13 § 1 mom., 14 § och 24 § 1 mom., av dem 2 § 2 punkten sådan den lyder i lag 413/2004, 3 §, inledande stycket i 4 § 1 mom., 8 § 1 mom., 9 a § 1 mom. och 11 § 1 mom. sådana de lyder i lag 74/2003, 7 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 316/2004, 13 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1230/1997 och 24 § 1 mom. sådant det lyder i lag 70/1998, som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) finansiellt institut sådana andra sammanslutningar än kreditinstitut som i sin huvudsakliga verksamhet tillhandahåller tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—14 punkten i kreditinstitutslagen (/) eller förvärvar ägarandelar,

3 §

Etableringsrätt för kreditinstitut

Ett kreditinstitut som har fått koncession i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stat) får etablera en filial eller annars i Finland tillhandahålla sådana i 30 § i kreditinstitutslagen avsedda tjänster som ingår i dess koncession.

av skyddet i det utländska kreditinstitutets hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 25 000 euro. Utan hinder av vad som ovan i detta moment föreskrivs om ersättningens maximibelopp skall medel som avses i 105 § 3 mom. i kreditinstitutslagen ersättas till sitt fulla belopp.

4 §

Etableringsrätt för finansiella institut

Ett finansiellt institut med hemort i en EES-stat kan etablera filialer eller annars i Finland tillhandahålla tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—14 punkten i kreditinstitutslagen, om

Ett finansiellt institut i vilket ett finansiellt institut som uppfyller de i 1 mom. angivna förutsättningarna ensamt eller tillsammans med motsvarande finansiella institut eller tillsammans med sådana kreditinstitut som avses i 3 § innehåller minst 90 procent av den rösträtt som aktierna medför och i fråga om vilket också de övriga i 1 mom. 2—6 punkten angivna förutsättningarna uppfylls, kan etablera en filial i Finland eller annars i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—14 punkten i kreditinstitutslagen.

7 a §

Kompletterande skydd för filialer och komplettering av skyddet

Ett kreditinstituts filial i Finland kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 § i kreditinstitutslagen för att komplettera sin hemstats skydd i fråga om insättarnas tillgodohavanden, om filialen tar emot inlåning från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt ovan nämnda lag. Det sammanlagda beloppet

8 §

Etableringsrätt

Ett kreditinstitut som har fått koncession i en annan stat än en EES-stat och som är föremål för tillräcklig offentlig tillsyn samt vars verksamhet inte väsentligt avviker från den verksamhet som är tillåten för ett finskt kreditinstitut får från en filial som etablerats i Finland tillhandahålla i 30 § i kreditinstitutslagen avsedda tjänster som omfattas av dess koncession.

9 a §

Ersättningsskyldighet

Tillgångarna i insättningsgarantifonden kan, i fråga om ett utländskt kreditinstitut som avses i 9 § och som försatts i likvidation eller konkurs, användas endast för betalning av sådana i 105 och 106 § i kreditinstitutslagen avsedda fordringar tillhörande insättarna som finns på konton som bjuds ut till allmänheten av en filial som är belägen i Finland och är medlem av insättningsgarantifonden, förutsatt att de inte kan betalas med tillgångarna i ett kreditinstitut som befinner sig i likvidation eller med konkursboets medel, dock per insättare högst den andel av fordringarna som inte överstiger 25 000 euro. Fordringarna kan betalas redan under konkursen eller likvidationen. Utan hinder av vad som ovan i detta moment föreskrivs om ersättningens maximibelopp skall medel som avses i 105 § 3 mom. i kreditinstitutslagen ersättas till sitt fulla belopp. Fordringarna betalas till insättarna i euro.

11 §

Öppnande av representation och dess verksamhet

Innan ett kreditinstitut får öppna en representation i Finland skall det underrätta Finansinspektionen om saken. Representationen får inte bedriva verksamhet som avses i 30 § i kreditinstitutslagen.

13 §

Gemensamma stadganden för filialer

Ett utländskt kreditinstituts filial kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 § i kreditinstitutslagen.

14 §

Tillsyn

I lagen om Finansinspektionen (587/2003) föreskrivs om tillsynen över kreditinstitutens och de finansiella institutens verksamhet i Finland.

24 §

Tystnadsplikt

I fråga om filialers och representationers anställdas tystnadsplikt och rätt att lämna upplysningar samt om brott mot tystnadsplikten och om utövande av representationers kreditupplysningsverksamhet gäller i tillämpliga delar 141—144 och 169 § i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag**om ändring av lag en om hypoteksbanker**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 23 december 1999 om hypoteksbanker (1240/1999) 1 §, 2 § 2 punkten, 7 § 2 mom. och 15 § som följer:

1 §

Definition av hypoteksbank

En hypoteksbank är ett i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) avsett kreditinstitut i aktiebolagsform, vars syfte är att bevilja i denna lag avsedda fastighetskrediter och krediter till offentliga samfund samt att emittera i denna lag avsedda masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och masskulde-

brevslån med säkerheter i offentliga samfund.

2 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

2) *kredit till ett offentligt samfund* en kredit som har beviljats finska staten, finländska

kommuner eller andra offentliga samfund som vid användning av den metod som avses i 58 § i kreditinstitutslagen får jämföras med finska staten eller en finländsk kommun eller vars fulla säkerhet består av ett i denna punkt avsett offentligt samfunds borgensförbindelse eller av en fordran hos ett sådant offentligt samfund,

7 §

Tillåten affärsverksamhet

En hypoteksbanks tillgångar får utöver vad som föreskrivs i 1 mom. placeras endast i fordringar på vilka vid användning av den metod som avses i 58 § i kreditinstitutslagen får tillämpas 0 eller 20 procents riskvikt samt i andra värdepapper som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten i värdepappersmarknadslagen (495/1989) och som utgör sådana börs- eller marknadsvärdepapper som avses i 1 kap. 3 § i den nämnda lagen, samt i ut-

ländska värdepapper som kan jämföras med de ovan nämnda.

15 §

Bokslut och delårsrapport

Av en hypoteksbanks bokslut skall utöver vad som föreskrivs i 9 kap. i kreditinstitutslagen framgå beloppen av beviljade fastighetskrediter och krediter till offentliga samfund, beloppen av de masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och de masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund som är i omlopp samt grunderna för värderingen av säkerheterna för fastighetskrediter.

På hypoteksbankers delårsrapporter tillämpas vad som i 157 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om inlåningsbankers skyldighet att offentliggöra delårsrapporter och årsrapporter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av 1 och 26 § i lagen om hypoteksföreningar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 8 december 1978 om hypoteksföreningar (936/1978) 1 § och 26 § 2 mom., sådana de lyder i lag 1613/1993, som följer:

1 §

En hypoteksförening är ett kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (/). Dess särskilda ändamål är att av medel som främst anskaffas genom långfristiga lån bevilja långfristiga lån huvudsakligen mot inteckningssäkerhet eller annan betryggande säkerhet.

26 §

Tillskottskapitalet kan endast återbetalas så att hypoteksföreningens grundkapital inte minskas, så att förhållandet mellan hypoteksföreningens egna medel inte underskrider vad som föreskrivs i 55 och 86 § i kreditinstitutslagen och så att återbetalningen inte under något år utgör mer än hälften av det föregående årets vinst.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag**om ändring av lagen om Finansinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 juni 2003 om Finansinspektionen (587/2003) 5 § 1 punkten, 6 § 7 punkten, 12 § 2 mom., 21 § och 31 § 3 mom., av dem 12 § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 299/2005, 21 § sådan den lyder i lag 1295/2004 och 31 § 3 mom. sådant det lyder i lag 706/2004, samt
fogas till 31 §, sådan den lyder i nämnda lag 706/2004, nya 4—6 mom., som följer:

5 §

Tillsynsobjekt

Med tillsynsobjekt avses i denna lag
 1) kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (/),

6 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

7) personer som enligt 3 kap. 2 d § eller 4 a kap. 3 a § i värdepappersmarknadslagen, 2 kap. 3 a § i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer, 16 § i lagen om placeringsfonder, 42 § i kreditinstitutslagen, 14 § i lagen om värdepappersföretag eller 8 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat är skyldiga att till Finansinspektionen göra anmälan om förvärv och överlåtelser av aktier och andelar.

12 §

Direktörens uppgifter

—————
 Direktörens beslut skall före beslutsfattandet tas upp till behandling i direktionen om de gäller

1) verksamhetstillstånd för tillsynsobjekt, ändring av tillståndsvillkor, återkallelse av verksamhetstillstånd och upplösning av sammanslutningen av andelsbanker och begränsning av tillsynsobjekts verksamhet eller, om någon annan myndighet är behörig att fatta beslutet, förslag till återkallelse av verksamhetstillståndet eller begränsning av verksamheten,

2) fastställelse av tillsynsobjekts stadgar, med undantag för mindre ändringar i dem,

3) påförande av ordningsavgift eller påföljdsavgift samt tilldelande av offentlig anmärkning och varning,

4) åläggande av tillsynsobjekt att vidta åtgärder för återkallelse av verkställigheten av beslut eller för återkallelse eller rättelse av åtgärder eller förfaranden,

5) begränsning av utdelning av tillsynsobjekts tillgångar,

6) förbud som avses i 40 § 3 mom. i kreditinstitutslagen och i 12 b § 3 mom. i lagen om värdepappersföretag,

7) offentliggörande av viktiga ställningstaganden om den allmänna utvecklingen på finansmarknaden.

21 §

Utfärdande av bokföringsföreskrifter

Finansinspektionen kan för tillsynsobjekt och för finansiella institut som hör till dess konsolideringsgrupp och avses i 13 § i kreditinstitutslagen utfärda för tillsynen relevanta tekniska föreskrifter om löpande bokföring av affärstransaktioner samt om bokföring av förbindelser utanför balansräkningen, med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 kap. 4—10 § i bokföringslagen och i föreskrifter som har meddelats med stöd av dem.

31 §

Rätt att inspektera och få uppgifter om finska företag inom utländska konsolideringsgrupper eller finans- och försäkringskonglomerat

Finansinspektionen skall på eget initiativ utfärda den myndighet som avses i 1 mom., såvida Finansinspektionen inte avtalar något annat med den nämnda myndigheten, upplysningar om kapitaltäckning, stora exponeringar och andra riskkoncentrationer när det gäller dess tillsynsobjekt som hör till en konsolideringsgrupp eller ett konglomerat som avses i det nämnda momentet samt om dessa tillsynsobjekts interna kontroll och riskhanteringsmetoder liksom även väsentliga uppgifter som vid tillsynen erhållits om i 1 mom. avsedda konsolideringsgruppers eller konglomerats struktur, ekonomiska ställning, innehav, ledning och organisation, verksamhetsstrategi, interna kontroll och riskhantering samt systemet för insamling av upplys-

ningar och dess tillförlitlighet, uppgifter enligt 51 § i kreditinstitutslagen om interna affärstransaktioner samt viktiga beslut som gäller tillsynsobjekten samt betydande påföljder för tillsynsobjekten. Finansinspektionen skall dessutom på begäran av den utländska tillsynsmyndigheten lämna dessa andra uppgifter som finns hos Finansinspektionen och som är nödvändiga med tanke på tillsynen över konsolideringsgruppen eller konglomeratet.

Finansinspektionen skall utöver vad som föreskrivs om dess informationsskyldighet i annan lag utan dröjsmål underrätta de utländska myndigheter som avses i 1 mom. samt de övriga myndigheter som svarar för verksamheten på finansmarknaden i deras hemstat om sådant som kan äventyra stabiliteten på finansmarknaden i dessa stater eller orsaka betydande störningar i verksamheten på dessa staters finansmarknad.

Om Finansinspektionen för utförande av sitt uppdrag behöver upplysningar om ett mot Finansinspektionens tillsynsobjekt svarande utländskt företag som har hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skall Finansinspektionen i första hand be den myndighet som svarar för tillsynen över ett sådant företag om upplysningarna. Om Finansinspektionen behöver sådana upplysningar om ett företag som hör till samma konsolideringsgrupp som det utländska företag som motsvarar Finansinspektionens tillsynsobjekt, skall Finansinspektionen i första hand be den myndighet om upplysningarna som svarar för den gruppbaserade tillsynen över företaget.

Finansinspektionen skall för sin del medverka till att principerna för tillsynen över de konsolideringsgrupper som avses i 1 mom. fastställs i ett skriftligt tillsynsavtal som undertecknas av alla de myndigheter som svarar för tillsynen över de objekt som hör till konsolideringsgruppen.

Denna lag träder i kraft den

20 .

11.

Lag**om ändring av lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2004 om tillsynsavgift till Finansinspektionen (1294/2004) 1 § 2 mom. 2 punkten, 2 § 4 mom. och 7 § 1 mom. 6 punkten som följer:

1 §

Tillämpningsområde

 Skyldiga att betala tillsynsavgift är (*avgiftsskyldiga*)

 2) aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet enligt 5 § i kreditinstitutslagen (/),

2 §

Tillsynsavgift

 Den proportionella avgiften beräknas på basis av balansomslutningen eller omsättningen enligt det senast fastställda bokslutet för den avgiftsskyldige, enligt det kapitalkrav som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (*kapitalkrav*) eller enligt det sammanlagda beloppet av tillgångarna i de placeringsfonder som förvaltades vid utgången av det senast avslutade kalenderåret, om inte något

annat följer av 3 §. Som ett värdepappersföretags omsättning betraktas det sammanlagda beloppet av intäkter enligt resultaträkningen, varvid nettointäkterna inkluderas i fråga om värdepappershandel och valutaverksamhet. Om nettoavkastningen är negativ, skall den antecknas som noll.

7 §

Tillsynsavgiften för andra som betalar en grundavgift

 För följande avgiftsskyldiga består tillsynsavgiften endast av en grundavgift:

 6) för aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet enligt 5 § i kreditinstitutslagen är grundavgiften 10 beräkningsenheter,

 Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag**om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 juli 2004 om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 22 § 5 och 6 mom.,
ändras 2 § 1 mom. 1 punkten, 3 § 3 mom., 4 § 4 mom., rubriken för 16 § samt 16 § 1 och 2 mom., 17 § 1 mom., 18 § a och h-punkten, 21 § 1 mom., 22 § 1, 2, 4 och 8 mom., 24 § 1 mom. och 28 § 2 mom., samt
fogas till 21 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., samt nya 4 och 5 mom., varvid nuvarande 3 och 4 mom. blir 6 och 7 mom., som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) kreditinstitut sådana kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) samt utländska kreditinstitut som avses i 2 mom. den nämnda paragrafen,

manslutning som avses i nämnda paragraf och sådana företag i försäkringsbranschen i vilka nämnda institut ensamma eller tillsammans har sådant bestämmande inflytande som avses i 2 § 1 mom. 8 punkten eller som är ett dylikt instituts ägarintresseföretag, förutsatt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig innehar är betydande vid beräkning enligt 4 §.

3 §

Finans- och försäkringskonglomerat

Utöver vad som bestäms i denna paragraf bildas ett konglomerat av

1) reglerade företag mellan vilka det finns en i 37 § i kreditinstitutslagen, 6 a § i lagen om värdepappersföretag och 1 kap. 5 § i lagen om försäkringsbolag avsedd annan betydande bindning än en sådan som avses ovan i denna paragraf samt dylika företags dotterföretag och ägarintresseföretag, förutsatt att minst ett av de reglerade företagen är ett företag i finansbranschen och minst ett är ett företag i försäkringsbranschen, förutsatt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig innehar är betydande vid beräkning enligt 4 § och

2) institut som enligt 3 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) hör till en sam-

4 §

Tröskelvärden som skall tillämpas på konglomerat

Om två eller flera av företagen i samma bransch i konglomeratet eller, vid tillämpning av 1 mom., två eller flera företag i finans- och försäkringsbranschen bildar en koncern som inte i väsentlig utsträckning omfattar företag i andra branscher och som upprättar ett koncernbokslut, beaktas vid tillämpning av bestämmelserna i 1—3 mom. i stället för balansräkningen koncernens balansräkning för dessa företags del. Till balansomslutningen och koncernens balansomslutning läggs vid tillämpningen av denna paragraf det kreditmotvärde för förbindelser utanför balansräkningen som beräknats enligt 58 § i kreditinstitutslagen. Av balansomslutningen för ägarintresseföretag, kreditmotvärde för förbindelserna utanför balansräkning-

en, kapitalkravet och rörelseintäkterna beaktas vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som företag som hör till konglomeratet sammanlagt äger i ägarintresseföretaget. Om ägarintresset helt eller delvis grundar sig på rätten att utse eller avsätta styrelsemedlemmar, beaktas av balansomslutningen, kreditmotvärde för förbindelserna utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som de styrelsemedlemmar som berörs av denna rätt utgör av det totala antalet styrelsemedlemmar, om det belopp som beräknats på detta sätt är större än det belopp som beräknats på basis av ägarandelen.

16 §

Allmän bestämmelse om riskhantering

Ett konglomerats moderföretag skall ha en tillförlitlig förvaltning som möjliggör effektiv riskhantering samt med hänsyn till konglomeratets verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

Ett konglomerats holdingsammanslutning samt till konglomeratet hörande företag i finans- och försäkringsbranschen skall ha en tillförlitlig förvaltning som möjliggör effektiv riskhantering samt med hänsyn till sin verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

Med avvikelse från 3 § räknas vid tillämpningen av bestämmelserna i 18—23 § endast företagen i finans- och försäkringsbranschen samt ett konglomerats holdingsammanslutning till ett konglomerat samt, vid tillämpning av 18—20 § dessutom andra dotterföretag till sådana kreditinstitut som avses i 76 § 3 mom. i kreditinstitutslagen eller till värdepappersföretag än företag inom finans- eller

försäkringsbranschen. Av de företag som avses i detta moment räknas vid tillämpningen av bestämmelserna i 21—23 § endast konglomeratets moderföretag och dess dotterföretag samt deras i bokföringslagen avsedda samföretag till ett konglomerat.

18 §

Beräkning av kapitalbasen och kapitalkrav för företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och kapitalkrav i företag som hör till konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

a) den kapitalbas som avses i 45—48 § i kreditinstitutslagen och det kapitalkrav som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, när det är fråga om ett finskt eller ett annat än i d-punkten avsett utländskt kreditinstitut, ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretags holdingföretag, ett konglomerats holdingsammanslutning där finansbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än försäkringsbranschens andel, eller ett annat företag i finansbranschen som är dotterföretag eller ägarintresseföretag till ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, deräs holdingföretag eller ett konglomerats holdingsammanslutning,

h) det verksamhetskapital som avses i 11 kap. i lagen om försäkringsbolag och kapitalkrav som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning, ett tjänsteföretag, ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut som avses i 2 § 7 punkten eller ett konglomerats holdingsammanslutning där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel.

21 §

Kundrisker och rapportering av dem

Med kundrisker i företag inom ett konglomerat avses i denna lag summan av de fordringar, investeringar och förbindelser utanför balansräkningen som hänför sig till en och

samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person som tillsammans med denna utgör en väsentlig ekonomisk intressegemenskap. Vid beräkning av kundriskerna skall tillgångarna och förbindelserna utanför balansräkningen beaktas i enlighet med 60 § 2 mom. i kreditinstitutslagen. Med förbindelser utanför balansräkningen jämföras kredit- och borgensförsäkring.

Ett konglomerats kundrisker beräknas genom att de till konglomeratet hörande företagens kundrisker sammanställs, varvid i tillämpliga delar skall iaktas vad som föreskrivs om upprättande av koncernbokslut.

En kundrisk anses hänföra sig till borgensmannen om ett annat kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett därmed jämförbart utländskt företag eller försäkringsbolag eller en därmed jämförbar utländsk försäkringsanstalt har ställt proprieborgen för kunden. Borgensförbindelsen skall uppfylla de villkor som anges i 60 § i kreditinstitutslagen.

Om ett finansiellt företag som hör till ett konglomerat har ett handelslager som avses i 64 § i kreditinstitutslagen, skall kundriskerna i handelslagret beräknas enligt artiklarna 29—32 i Europaparlamentets och rådets direktiv / E G om omarbeting av Europaparlamentets och rådets direktiv 93/6/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut .

22 §

Begränsningar av kundriskerna

En kundrisk inom ett konglomerat får inte överstiga 25 procent eller, om kundföretaget är moder- eller dotterföretag i ett företag som hör till ett konglomerat eller moderföretagets dotterföretag, 20 procent av konglomeratets kapitalbas.

De stora kundrisker inom ett konglomerat får sammanlagt inte överstiga 800 procent av

konglomeratets kapitalbas.

Genom förordning av statsrådets föreskrivs om kundrisker som inte skall beaktas vid tillämpning av 1 och 2 mom.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i denna paragraf tillämpas på konglomerat som avses i 3 § 3 mom. 2 punkten vad som i 6 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs om stora kundrisker i en sammanslutning av andelsbanker.

24 §

Tillsyn över interna affärstransaktioner

Finansinspektionen skall lämna den samordnande tillsynsmyndigheten upplysningar enligt 51 § i kreditinstitutslagen om affärstransaktioner mellan kreditinstitut som hör till konglomeratet samt motsvarande upplysningar som den enligt 31 § i lagen om värdepappersföretag fått om affärstransaktioner mellan värdepappersföretag som hör till konglomeratet. Försäkringsinspektionen skall på motsvarande sätt lämna den samordnande tillsynsmyndigheten upplysningar som den fått med stöd av 14 b kap. 8 § i lagen om försäkringsbolag eller 12 a kap. 8 § i lagen om försäkringsföreningar.

28 §

Koncernbokslut

Boksluten i koncernföretag på vilka tillämpas 9 kap. i kreditinstitutslagen eller 10 kap. i lagen om försäkringsbolag får sammanställas med koncernbokslutet utan att de bokslutsprinciper som dessa bestämmelser förutsätter ändras.

Denna lag träder i kraft den

20 .

13.

Lag**om ändring av 1 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i värdepappersmarknadslagen av den 26 maj 1989 (495/1989) 1 kap. 4 § 1 mom. 4 punkten och 4 mom. 1 punkten, sådan den förstnämnda punkten lyder i lag 228/2004, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

4 §

I denna lag avses med

4) *värdepappersförmedlare* sådana värdepappersföretag som avses i 4 § i lagen om värdepappersföretag (579/1996), sådana utländska värdepappersföretag som avses i 2 § i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996), sådana kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) och som enligt sin bolagsordning eller sina stadgar tillhandahåller investeringstjänster av det slag som avses i lagen om värdepappersföretag, sådana kredit- och finansinstitut som avses i 2 § i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) och som enligt sitt verksamhetstillstånd tillhandahåller investeringstjänster som avses i lagen om värdepappersföretag samt sådana i 2 § i lagen om placer-

ingsfonder avsedda fondbolag och sådana utländska fondbolag som avses i 2 § lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) och som enligt sitt verksamhetstillstånd bedriver verksamhet enligt 5 § 2 mom. lagen om placeringsfonder,

I denna lag avses med *yrkesmässiga investerare*

1) sådana värdepappersföretag som avses i 4 § i lagen om värdepappersföretag, sådana kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, sådana fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder, sådana försäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979), sådana ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsaktiebolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) samt med dessa jämförbara utländska sammanslutningar som står under myndighetstillsyn,

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag**om ändring av lagen om placeringsfonder**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 29 januari 1999 om placeringsfonder (48/1999) 35 §,
ändras 6 § 5 mom., 30 c § 4 mom. och 39 §, av dem 6 § 5 mom. och 30 c § sådana de lyder i
lag 224/2004, som följer:

6 §

Om fondbolaget bedriver verksamhet som
avses i 5 § 2 mom. skall dess kapitalbas alltid
oberoende av 1—4 mom. dessutom uppfylla
de krav som föreskrivs i 31 § i lagen om värdepappersföretag.

30 c §

Vid beräkning av fondbolagets kapitalbas
tillämpas 45—48 § i kreditinstitutslagen.

39 §

För varje räkenskapsperiod skall för fondbolaget och varje placeringsfond upprättas separata bokslut som innehåller resultaträkning, balansräkning och uppgifter som skall lämnas i noter till resultaträkningen och balansräkningen. Till bokslutet skall fogas en verksamhetsberättelse.

På ett fondbolags bokslut tillämpas 146 och 148—155 § i kreditinstitutslagen.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om scheman för fondbolags och placeringsfonders resultaträkning och balansräkning, om noterna till resultaträkningen och balansräkningen samt om uppgifter som skall lämnas i verksamhetsberättelsen. Finansministeriet skall innan det utfärdar beslutet begära utlåtanden från Finansinspektionen och bokföringsnämnden.

Finansinspektionen utfärdar närmare före-

skrifter om upprättande av bokslut enligt 1 mom. Finansinspektionen skall innan den utfärdar föreskrifterna begära utlåtanden från finansministeriet och bokföringsnämnden. Om Finansinspektionens anvisningar eller utlåtanden om hur denna paragraf eller finansministeriets med stöd av den utfärdade förordning skall tillämpas är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall Finansinspektionen begära ett utlåtande från bokföringsnämnden innan den ger anvisningar eller utlåtanden.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett fondbolag av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd till undantag från de i 4 mom. angivna bestämmelserna, om det är befogat för att ge en rättvisande bild av sökandens eller placeringsfondens verksamhetsresultat och finansiella ställning. Om ett ärende är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bestämmelserna om bokslut i bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller lagen om aktiebolag, skall Finansinspektionen innan den avgör ärendet begära ett utlåtande från bokföringsnämnden om tillståndsansökan.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På fondbolag tillämpas 184 § i kreditinstitutslagen. På fondbolag som bedriver verksamhet som avses i 5 § 2 mom. tillämpas dessutom 177—181 § i kreditinstitutslagen.

15.

Lag**om ändring av lagen om värdepappersföretag**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 26 juli 1996 om värdepappersföretag (579/1996) 29 och 30 §, sådana de lyder, 29 i lagarna 1347/1997 och 70/2003 samt 30 § i nämnda lag 1347/1997,

ändras 6, 21 och 31 §, sådana de lyder, 6 § i nämnda lag 1347/1997 och i lagarna 48/2002 och 705/2004, 21 § i nämnda lag 1347/1997 och i lagarna 106/1999 och / , 31 § i nämnda lagar 1347/1997, 48/2002, 705/2004 och / samt i lag 596/2003 , samt

fogas till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1347/1997, ett nytt 6 mom., som följer:

5 §

Definitioner

Finansinspektionen skall, efter att ha fått uppgift om att något annat företag än ett kreditinstitut eller värdepappersföretag har blivit moderföretag för ett kreditinstitut, utan dröjsmål besluta om huruvida företaget skall betraktas som ett sådant holdingföretag som avses i 3 mom.

6 §

Konsolideringsgrupp

Med konsolideringsgrupp avses i denna lag en koncern som består av koncernens moderföretag som är ett finländskt eller utländskt värdepappersföretag eller ett finländskt eller utländskt holdingföretag som är ett värdepappersföretags moderföretag (*konsolideringsgruppens moderföretag*) samt av moderföretagets finländska och utländska dotterföretag som är andra värdepappersföretag, kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag (*konsolideringsgruppens dotterföretag*). Med koncern, moderföretag och dotterföretag avses i denna lag detsamma som i bokföringslagen (1336/1997) samt med dem jämförbara utländska koncerner, moderföretag och dotterföretag.

I 31 § i denna lag och i 72 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om tillämpningsområdet

för gruppbaserad tillsyn som tillämpas på värdepappersföretag som är en konsolideringsgrupps moderföretag och på ett därmed jämförbart värdepappersföretag som är ett holdingföretags dotterföretag.

21 §

Bokslut, verksamhetsberättelse och delårsrapport

På värdepappersföretags bokslut, verksamhetsberättelse, delårsrapport och årsrapport tillämpas 146—157 § i kreditinstitutslagen.

31 §

Tillsyn över finansiell ställning

På värdepappersföretag tillämpas 5 och 6 kap. i kreditinstitutslagen, med undantag för 44, 53, 66, 71, 80 och 81 § i den nämnda lagen. Vid tillämpning av 55 § i den nämnda lagen skall i stället för där nämnda 44 § tillämpas 13 § i denna lag.

Vad som i 72 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om gruppbaserad tillsyn skall inte tillämpas på värdepappersföretag vars moderföretag är ett kreditinstitut som är auktoriserat i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*) eller ett i en sådan stat etablerat holdingföretag som samtidigt är moderföretag för ett kreditinstitut som är auktoriserat i en EES-stat, under förutsätt-

ning att kreditinstitutet är underkastat grupp-
baserad tillsyn.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På värdepappersföretag tillämpas 177—
184 § i kreditinstitutslagen. På värdepappers-
företag tillämpas inte artiklarna 45a och 45b i
Europaparlamentets och rådets direktiv /

/EG om omarbetning av Europaparlamentets
och rådets direktiv 93/6/EG om kapitalkrav
för värdepappersföretag och kreditinstitut

Denna lags 31 § skall inte före den i januari
2011 tillämpas på värdepappersföretag som
enligt koncessionsvillkoren får tillhandahålla
placeringstjänster endast med hjälp av deri-
vat på råvarumarknaden.

16.

Lag

om ändring av 14 b kap. 1 § i lagen om försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 14 b kap. 1 §
4 och 5 punkten, sådana de lyder i lag 707/2004, som följer:

14 b kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper

1 §

I detta kapitel avses med

4) företag med ägarintresse ett moderfö-
retag eller en juridisk person som har ägarin-
tresse i ett annat företag,

5) anknutet företag ett dotterföretag eller
ett företag i vilket en juridisk person har
ägarintresse,

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag**om ändring av 12 a kap. 1 § i lagen om försäkringsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 12 a kap.
 1 § 4 och 5 punkten, sådana de lyder i lag 709/2004, som följer:

12 a kap.	5) anknutet företag ett dotterföretag eller ett företag i vilket en juridisk person har ägarintresse,
Extra tillsyn över försäkringsgrupper	_____
1 §	_____
I detta kapitel avses med _____	
4) företag med ägarintresse ett moderföretag eller en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag,	Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag**om ändring av 10 § i lagen om borgen och tredjemanspant**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 mars 1999 om borgen och tredjemanspant (361/1999) 10 § 2 mom.,
 sådant det lyder i lag 1514/2002, som följer:

10 §	har ställt generell borgen för kreditinstitutet också för förpliktelser som har uppkommit efter fusionen, även om en underrättelse enligt 1 mom. inte har gjorts.
<i>Ändringar av bolagsform och bolagsstruktur</i>	_____
_____	_____
Om ett annat kreditinstitut eller en annan sammanslutning fusioneras med ett kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/), svarar en borgensman som	Denna lag träder i kraft den 20 .

19.

Lag**om ändring av 2 § i lagen om betalningsöverföringar**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 28 juli 1999 om betalningsöverföringar (821/1999) 2 § 1 mom. 1 a-punkten som följer:

2 §	1 punkten i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993), och
<i>Definitioner</i>	_____
I denna lag avses med	_____
1) kreditinstitut	
a) ett kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom.	Denna lag träder i kraft den 20 .
i kreditinstitutslagen (/) och i 2 §	_____

20.

Lag**om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 20 januari 2004 om finansiella säkerheter (11/2004) 3 § 2 mom. 3 punkten som följer:

3 §	lagen om placeringsfonder (48/1999), försäkringsbolag enligt 1 kap. 3 § i lagen om försäkringsbolag (1062/1979), arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),
<i>Definitioner</i>	_____
_____	_____
Med institut avses i denna lag	

3) kreditinstitut enligt 8 § 1 mom. och finansiella institut enligt 13 § i kreditinstitutslagen (/), värdepappersföretag enligt 4 § i lagen om värdepappersföretag (579/1996), fondbolag enligt 2 § 3 punkten och förvaringsinstitut enligt 2 § 5 punkten i	Denna lag träder i kraft den 20 .
_____	_____

21.**Lag****om ändring av 14 § i handelsregisterlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelsregisterlagen av den 2 februari 1979 (129/1979) 14 § 4 mom., sådant det lyder i lag 230/2004, som följer:

14 §	tionen minst 30 dygn att uttala sig om ändringen.

Registermyndigheten skall innan den godkänner en sådan ändring i bolagsordningen eller stadgarna som avses i 30 eller 31 § i kreditinstitutslagen (/) ge Finansinspek-	_____ Denna lag träder i kraft den 20 .

22.**Lag****om ändring av 33 § i lagen om pantlåneinrättningar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1992 om pantlåneinrättningar (1353/1992) 33 § 3 mom., sådant det lyder i lag 769/1997, som följer:

33 §	med tanke på det mottagande kreditinstitutets riskhantering är nödvändigt att upplysningarna lämnas.

En pantlåneinrättning har rätt att lämna upplysningar som avses i 1 mom. till ett i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) avsett kreditinstitut inom samma koncern, om det	_____ Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag

om ändring av 11 a § i lagen om konkurrensbegränsningar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 maj 1992 om konkurrensbegränsningar (480/1992) 11 a § 2 mom.
 1 punkten, sådan den lyder i lag 303/1998, som följer:

11 a § _____ Vad som i denna lag bestäms om omsättning gäller 1) i fråga om sådana kreditinstitut, värdepappersföretag och andra finansiella institut på vilka 9 kap. i kreditinstitutslagen (/) tillämpas, summan av intäktsposter, exklusi- _____	ve extraordinära intäkter, enligt resultaträkningen som gjorts upp i enlighet med bestämmelserna i nämnda lag, samt _____ _____
Denna lag träder i kraft den 20 .	

24.

Lag

om ändring av 33 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 juni 2004 om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004) 33 § 6 mom., som följer:

33 § <i>Styrnings- och övervakningsmyndigheternas rätt att få uppgifter</i> _____	graf gäller inte uppgifter som avses i 141 § i kreditinstitutslagen (/) eller i 17 kap. 24 § 2 och 3 mom. i rättegångsbalken. _____
Denna lag träder i kraft den 20 .	
Rätten att få uppgifter enligt denna para- _____	

25.

Lag**om ändring av 3 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 januari 1998 om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998) 3 § 1 mom. 1 och 5 punkten, av dem 5 punkten sådan den lyder i lag 365/2003, som följer:

3 §	_____
<i>Anmälningsspliktiga</i>	5) aktiebolag och andelslag som bedriver i 5 § i kreditinstitutslagen avsedd begränsad kreditinstitutsverksamhet,
Anmälningsspliktiga enligt denna lag är	_____
1) kreditinstitut och finansiella institut som avses i kreditinstitutslagen (/),	Denna lag träder i kraft den 20 .

26.

Lag**om ändring av 2 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 26 november 1999 om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999) 2 § 1 mom. 1 punkten som följer:

2 §	retag som avses i 1 kap. 3 § i lagen om han- del med standardiserade optioner och termi- ner (772/1988) eller en utländsk sam- manslutning som motsvarar något av de ovan nämnda upprätthåller ensam eller tillsam- mans med andra i denna punkt avsedda sammanslutningar, eller
<i>Definitioner</i>	_____
Med avvecklingssystem avses i denna lag ett på regler grundat system	
1) som en centralbank, ett kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/), en clearingorganisation som avses i 1 kap. 4 § 2 mom. 2 punkten i värdepap- persmarknadslagen (495/1989), ett optionsfö-	Denna lag träder i kraft den 20 .

27.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 5 § 6 a-punkten, 8 § 1 mom. 2 a- och 11 punkten samt 51 § 1 mom. 4 punkten, sådana de lyder, 5 § 6 a-punkten, 8 § 1 mom. 2 a-punkten och 51 § 1 mom. 4 punkten i lag 1138/2005 och 8 § 1 mom. 11 punkten i lag 231/2004, som följer:

5 §

Ovan i 4 § avsedda skattepliktiga näringsinkomster äro bland andra:

6 a) de värdestegringar på i 151 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) avsedda finansiella instrument som innehas för handel, vilka med stöd av nämnda paragrafs 5 mom. eller motsvarande utländsk lagstiftning har bokförts som intäkter, samt

11) de lagbestämda överföringar som inlåningsbanker och utländska kreditinstituts filialer i Finland gör till den insättningsgarantifond och de säkerhetsfonder som avses i kreditinstitutslagen liksom även de lagbestämda inbetalningar som värdepappersföretag, kreditinstitut och fondbolag samt utländska värdepappersföretags, kreditinstituts och fondbolags filialer i Finland gör till den ersättningsfond som avses i lagen om värdepappersföretag (579/1996),

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

2 a) de värdeminskningar på fordringsbevis, värdepapper och derivativavtal vilka utgår finansiella instrument som innehas för handel enligt 151 § i kreditinstitutslagen, vilka med stöd av nämnda paragrafs 5 mom. eller motsvarande utländsk lagstiftning har bokförts som kostnader,

51 §

En nyttighet överförs inom en näringsförvärvskälla från ett slag av tillgångar till ett annat på följande sätt:

4) finansiella instrument som avses i 151 § i kreditinstitutslagen och innehas för handel, till ett belopp som motsvarar det sannolika överlåtelsepriset.

Denna lag träder i kraft den

20 .

28.**Lag****om ändring av 13 a § i mervärdesskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 13 a § 2 mom.
 2 punkten, sådan den lyder i lag 377/1994, som följer:

_____ 13 a § _____ Till en skattskyldighetsgrupp kan endast höra _____ _____ 2) ett holdingföretag som avses i 15 § i kreditinstitutslagen (/) eller en försäk- _____	ringskoncerns modersammanslutning som avses i 3 kap. 1 § 2 mom. i bokföringsför- ordningen (1339/1997), _____ _____ Denna lag träder i kraft den 20 . _____
--	--

Helsingfors den 31 mars 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Eero Heinäluoma*

2.

Lag**om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 2001 om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 1 § 2 mom., 4 §, 6 § 1 och 3 mom., 7 §, 10 och 23 § samt 25 § 2 mom., sådana de lyder 1 § 2 mom., 4 §, 6 § 1 mom., 7 och 10 § samt 25 § 2 mom. i lag (/), 6 § 3 mom. i lag 749/2004 och 23 § i lag 408/2004, samt
fogas till 6 §, sådan den lyder ändrad i de nämnda lagarna 749/2004 och (/), ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., det ändrade 3 mom. blir 4 mom. och det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., som följer:

RP 109/2005

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

På kreditinstitut tillämpas aktiebolagslagen (/) om inte något annat föreskrivs nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen (1607/1993). På sparbanksaktiebolag som avses i sparbankslagen (1502/2001) tillämpas dessutom *vad som föreskrivs* i sparbankslagen samt på andelsbanksaktiebolag som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) *vad som föreskrivs i den sist nämnda lagen*. På kreditinstitut som bedriver sådan hypoteksbanksverksamhet som avses i lagen om hypoteksbanker (1240/1999) tillämpas dessutom *vad som förskrivs* i lagen om hypoteksbanker.

På kreditinstitut tillämpas aktiebolagslagen (/) om inte något annat föreskrivs nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen (/). På sparbanksaktiebolag som avses i sparbankslagen (1502/2001) tillämpas dessutom sparbankslagen samt på andelsbanksaktiebolag som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) den lagen. På kreditinstitut som bedriver sådan hypoteksbanksverksamhet som avses i lagen om hypoteksbanker (1240/1999) tillämpas dessutom lagen om hypoteksbanker.

4 §

4 §

Ett kreditinstituts fusionsplan skall, utöver vad som föreskrivs i 16 kap. 3 § i aktiebolagslagen, innehålla en utredning om sådana förbindelser vilka avses i 74 § 1

Ett kreditinstituts fusionsplan skall, utöver vad som föreskrivs i 16 kap. 3 § i aktiebolagslagen, innehålla en utredning om *åtaganden* som avses i 46 § 1 mom. 3 och 4

mom. 2 och 3 punkten kreditinstitutslagen och vilkas borgenärer kan motsätta sig fusionen enligt 16 kap. 6 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

6 §

Vad som i 16 kap. 6—7 och 15 § i aktiebolagslagen föreskrivs om borgenärer skall inte tillämpas på insättare. Det överlåtande kreditinstitutet skall emellertid underrätta insättarna om fusionen senast tre månader före det datum som registermyndigheten sätter ut för de övriga borgenärerna med stöd av 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen. I meddelandet skall uppges det övertagande kreditinstitutets firma och adress. Av meddelandet skall dessutom framgå att i det fall att en insättares sammanlagda insättningar i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 65 j § i kreditinstitutslagen, skall på insättningsgarantin tillämpas 65 q § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp en insättning som enligt 65 j § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. (RP 109/2005)

—————
Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs

punkten i kreditinstitutslagen och vilkas borgenärer kan motsätta sig *beviljande av tillstånd som avses i 16 kap. 6 § 1 mom. i aktiebolagslagen.*

6 §

Vad som i 16 kap. 6, 7 och 15 § i aktiebolagslagen föreskrivs om borgenärer skall inte tillämpas på insättare. Det överlåtande kreditinstitutet skall emellertid underrätta insättarna om fusionen senast tre månader före det datum som registermyndigheten sätter ut för de övriga borgenärerna med stöd av 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen. I meddelandet skall uppges det övertagande kreditinstitutets firma och adress.

Av ett meddelande som avses i 1 mom. skall framgå att i det fall att en insättares sammanlagda inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 105 § i kreditinstitutslagen, skall på insättningsgarantin tillämpas 112 § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp en insättning som enligt 105 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment skall inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 105 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

—————
Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs

Gällande lydelse

om insättare och insättares uppsägningsrätt i samband med fusion gäller på motsvarande sätt vid flyttning av kreditinstitutets hemort till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt en fusion vid vilken det övertagande kreditinstitutet registreras i någon annan stat. En insättare har uppsägningsrätt, om en insättning som omfattas av en i kreditinstitutslagen föreskriven insättningsgaranti efter åtgärden inte alls eller bara delvis kommer att omfattas av insättningsgaranti. I sitt meddelande till insättaren skall kreditinstitutet redogöra för de ändringar som kommer att ske i uppgifter som har lämnats med stöd av 65 m § i kreditinstitutslagen. (*Gällande lydelse*)

7 §

För ett kreditinstitut som bildas i samband med en kombinationsfusion skall ansökan om koncession göras enligt 10 § i kreditinstitutslagen. En kombinationsfusion får inte registreras, om inte koncessionen samtidigt registreras. (RP 109/2005)

10 §

Vad som i 14 kap. 2—5 § samt 17 kap. 6—7 § och 15 § i aktiebolagslagen föreskrivs om borgenärer skall vid tillämpningen av detta kapitel tillämpas på den för vilken kreditinstitutet har ställt borgen eller ingått någon annan jämförbar förbindelse eller på den som på grund av ett derivatavtal med kreditinstitutet kan få en penningfordran, om förbindelsen övergår på någon annan än ett annat kreditinstitut som avses i 2 § i lagen om kreditinstitut. (RP 109/2005)

23 §

Om en affärsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 24 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av 65 j § 7

Föreslagen lydelse

om insättare och insättares uppsägningsrätt i samband med fusion gäller på motsvarande sätt vid flyttning av kreditinstitutets hemort till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt en fusion vid vilken det övertagande kreditinstitutet registreras i någon annan stat. En insättare har uppsägningsrätt, om en insättning som omfattas av en i kreditinstitutslagen föreskriven insättningsgaranti efter åtgärden inte alls eller bara delvis kommer att omfattas av insättningsgaranti. I sitt meddelande till insättaren skall kreditinstitutet redogöra för de ändringar som kommer att ske i uppgifter som har lämnats med stöd av 108 § i kreditinstitutslagen.

7 §

För ett kreditinstitut som bildas i samband med en kombinationsfusion skall *ansökas om koncession* enligt kreditinstitutslagen. En kombinationsfusion får inte registreras om inte koncessionen registreras samtidigt.

10 §

Vad som i 14 kap. 2—5 § samt 17 kap. 6, 7 och 15 § i aktiebolagslagen föreskrivs om borgenärer skall vid tillämpningen av detta kapitel tillämpas *i fråga om* den för vilken kreditinstitutet har ställt borgen eller ingått någon annan jämförbar förbindelse eller den som på grund av ett derivatavtal med kreditinstitutet kan få en penningfordran, om förbindelsen övergår på någon annan än ett annat kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

23 §

Om en affärsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 24 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av

mom. kreditinstitutslagen. (*Gällande lydelse*)

105 § 7 mom. i kreditinstitutslagen.

25 §

Finansinspektionen har, om den anser att insättarnas intresse kräver det, rätt att utan hinder av 22 kap. 6 och 7 § i aktiebolagslagen väcka skadeståndstalan för kreditinstituts räkning mot en sådan person eller sammanslutning som avses i 97 c § i kreditinstitutslagen.

25 §

Finansinspektionen har, om den anser att insättarnas intresse kräver det, rätt att utan hinder av 22 kap. 6 och 7 § i aktiebolagslagen väcka skadeståndstalan för kreditinstituts räkning mot en sådan person eller sammanslutning som avses i 167 § i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i sparbankslagen av den 28 december 2001 (1502/2001) 1 § 2 mom., 41 § 1 och 2 mom., 64 § 2 mom. 4 punkten, 75 §, 77 § 1 och 3 mom., 86 § 2 mom., 91 § 3 mom., 95 §, 106 §, 107 § 1 mom. och 124 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Sparbanker och sparbanksaktiebolag är i kreditinstitutslagen (1607/1993) avsedda depositionsbanker, vilkas särskilda ändamål är att främja sparandet.

1 §

Sparbanker och sparbanksaktiebolag är i kreditinstitutslagen (/) avsedda *inlåningsbanker*, vilkas särskilda ändamål är att främja sparandet.

41 §

Som sparbankens vinst får, om inte något annat följer av 40 § 2 mom. eller av 38 § *eller* 81 § kreditinstitutslagen, på grundfondsandelar och kapitallån delas ut högst ett av styrelsen föreslaget belopp som inte överstiger det sammanlagda beloppet av den vinst som framgår av den för den senaste räkenskapsperioden fastställda balansräkningen och sparbankens övriga fria egna

41 §

Som sparbankens vinst får, om inte något annat följer av 40 § 2 mom. eller av 88 § i kreditinstitutslagen, på grundfondsandelar och kapitallån delas ut högst ett av styrelsen föreslaget belopp som inte överstiger det sammanlagda beloppet av den vinst som framgår av den för den senaste räkenskapsperioden fastställda balansräkningen och sparbankens övriga fria egna kapital, med

kapital, med avdrag för förlust som balansräkningen utvisar, andra poster som enligt 2 mom. inte får delas ut, det belopp varmed de i sparbankens bokslut enligt 5 kap. 15 § bokföringslagen (1336/1997) gjorda avsättningarna och reserverna samt skillnaden mellan de gjorda och planenliga avskrivningarna i bokslutet har tagits upp i det fria egna kapitalet, samt med det belopp som enligt lagen eller stadgarna skall avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelat. På grundfundsandelarna kan som vinstandel delas ut endast vinst och annat fritt eget kapital som har uppkommit efter inrättandet av grundfonden.

Av den del av sparbankens vinst som inte används för ökning av reservfonden, för utdelning av vinst på grundfundsandelarna eller för kapitallån eller läggs till sparbankens egna fria kapital kan medel genom principalernas beslut, om det belopp som styrelsen föreslår inte överskrider, användas för sparfrämjande eller andra allmännyttiga ändamål. Vinstmedel får dock inte utan finansinspektionens samtycke användas för sådana sparfrämjande eller allmännyttiga ändamål som avses i detta moment förrän understödslån som sparbanken erhållit ur den säkerhetsfond som avses i 6 kap. kreditinstitutslagen har återbetalts jämte ränta.

64 §

Fusionsplanen skall uppta

4) utredning om kapitallån samt om sådana i 74 § 1 mom. 2 och 3 punkten kreditinstitutslagen avsedda förbindelser vilkas borgenärer kan motsätta sig beviljande av tillstånd som avses i 73 §,

75 §

Vad som i 73 och 74 § föreskrivs om borgenärer skall inte tillämpas på insättare. Den överlåtande sparbanken skall emellertid underrätta insättarna om fusionen senast tre månader före den tidsfrist som register-

avdrag för förlust som balansräkningen utvisar, andra poster som enligt 2 mom. inte får delas ut, det belopp varmed de i sparbankens bokslut enligt 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997) gjorda avsättningarna och reserverna samt skillnaden mellan de gjorda och planenliga avskrivningarna i bokslutet har tagits upp i det fria egna kapitalet, samt med det belopp som enligt lagen eller stadgarna skall avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelat. På grundfundsandelarna kan som vinstandel delas ut endast vinst och annat fritt eget kapital som har uppkommit efter inrättandet av grundfonden.

Av den del av sparbankens vinst som inte används för ökning av reservfonden, för utdelning av vinst på grundfundsandelarna eller för kapitallån eller läggs till sparbankens egna fria kapital kan medel genom principalernas beslut, om det belopp som styrelsen föreslår inte överskrider, användas för sparfrämjande eller andra allmännyttiga ändamål. Vinstmedel får dock inte utan Finansinspektionens samtycke användas för sådana sparfrämjande eller allmännyttiga ändamål som avses i detta moment förrän understödslån som sparbanken erhållit ur den säkerhetsfond som avses i 113 § i kreditinstitutslagen har återbetalts jämte ränta.

64 §

Fusionsplanen skall uppta

4) utredning om kapitallån samt om sådana i 46 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 47 § 1 mom. 1 punkten i kreditinstitutslagen avsedda åtaganden vilkas borgenärer kan motsätta sig beviljande av tillstånd som avses i 73 §,

75 §

Vad som i 73 och 74 § föreskrivs om borgenärer skall inte tillämpas på insättare. Den överlåtande sparbanken skall emellertid underrätta insättarna om fusionen senast tre månader före den tidsfrist som register-

myndigheten sätter ut för de övriga borgenärerna med stöd av 74 §. I meddelandet skall uppges den övertagande sparbankens firma och adress. Av meddelandet skall dessutom framgå att i det fall att en insättares sammanlagda insättningar i de sparbanker som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 65 j § kreditinstitutslagen, skall på insättningsgarantin tillämpas 65 q § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp en insättning som enligt 65 j § kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin.

myndigheten sätter ut för de övriga borgenärerna med stöd av 74 §. I meddelandet skall uppges den övertagande sparbankens firma och adress.

Av det meddelande som avses i 1 mom. skall framgå att i det fall att en insättares sammanlagda insättningar i de sparbanker som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 105 § i kreditinstitutslagen, skall på insättningsgarantin tillämpas 112 § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp en insättning som enligt 105 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment skall inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 105 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om insättare skall på motsvarande sätt tillämpas på den övertagande sparbankens insättare om den övertagande sparbankens borgenärer skal höras enligt 74 § 1 mom.

77 §

Den överlåtande sparbankens tillgångar och skulder, med undantag för yrkanden som grundar sig på 97 c § kreditinstitutslagen och 44 § revisionslagen (936/1994), övergår utan likvidationsförfarande till den övertagande sparbanken då verkställigheten av fusionen har registrerats. Samtidigt upplöses den överlåtande sparbanken.

77 §

Den överlåtande sparbankens tillgångar och skulder, med undantag för yrkanden som grundar sig på 167 § i kreditinstitutslagen och 44 § i revisionslagen (936/1994), övergår utan likvidationsförfarande till den övertagande sparbanken då verkställigheten av fusionen har registrerats. Samtidigt upplöses den överlåtande sparbanken.

Den överlåtande sparbankens styrelse och verkställande direktör skall avge slutredovisning vid den överlåtande sparbankens principalmöte. Slutredovisningen skall innefatta bokslut och koncernbokslut för den tid för vilken bokslut ännu inte har lagts fram vid det högsta beslutande organets sammanträde samt utredning om hur vederlaget skiftats. I fråga om granskningen av slutredovisningen iakttas i tillämpliga delar vad som i kreditinstitutslagen föreskrivs om revision av bokslut. I fråga om principalmötet tillämpas vad som föreskrivs i denna lag. I fråga om klander av vederlagsskiftet och slutredovisningen, i fråga om lyftande av skiftesandel samt i fråga om fortsatt likvidation efter att den överlåtande sparbanken upplösts skall i tillämpliga delar iakttas 8 kap. i denna lag. Slutredovisningen skall anmälas för registrering så som föreskrivs i 40 § kreditinstitutslagen.

86 §

De vid delningen övertagande sparbankerna är solidariskt ansvariga för den ursprungliga sparbankens skulder som har uppkommit innan verkställandet av delningen registrerats. Om det ursprungliga kreditinstitutet har skulder för vilka ett annat företag svarar enligt delningsplanen, uppgår kreditinstitutets sammanlagda ansvar dock till högst värdet av den nettoegendom som återstår för det eller övergår till det. En borgenär kan med återopande av det solidariska ansvaret kräva betalning för en skuld som upptas i delningsplanen först när det har konstaterats att borgenären inte får betalning av gäldenären eller ur en säkerhet. Vad som föreskrivs ovan i detta moment om skulder tillämpas inte på sådana skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den i 6 a kap. kreditinstitutslagen avsedda insättningsgarantifonden eller den i 6 kap. lagen om värdepappersföretag (579/1996) avsedda ersättningsfonden.

91 §

I bolagsordningen för den depositionsbank som bildas för att fortsätta sparban-

Den överlåtande sparbankens styrelse och verkställande direktör skall avge slutredovisning vid den överlåtande sparbankens principalmöte. Slutredovisningen skall innefatta bokslut och koncernbokslut för den tid för vilken bokslut ännu inte har lagts fram vid det högsta beslutande organets sammanträde samt utredning om hur vederlaget skiftats. I fråga om granskningen av slutredovisningen iakttas i tillämpliga delar vad som i kreditinstitutslagen föreskrivs om revision av bokslut. I fråga om principalmötet tillämpas denna lag. I fråga om klander av vederlagsskiftet och slutredovisningen, i fråga om lyftande av skiftesandel samt i fråga om fortsatt likvidation efter att den överlåtande sparbanken upplösts skall i tillämpliga delar iakttas 8 kap. i denna lag. Slutredovisningen skall anmälas för registrering så som föreskrivs i 156 § i kreditinstitutslagen.

86 §

De vid delningen övertagande sparbankerna är solidariskt ansvariga för den ursprungliga sparbankens skulder som har uppkommit innan verkställandet av delningen registrerats. Om det ursprungliga kreditinstitutet har skulder för vilka ett annat företag svarar enligt delningsplanen, uppgår kreditinstitutets sammanlagda ansvar dock till högst värdet av den nettoegendom som återstår för det eller övergår till det. En borgenär kan med återopande av det solidariska ansvaret kräva betalning för en skuld som upptas i delningsplanen först när det har konstaterats att borgenären inte får betalning av gäldenären eller ur en säkerhet. Vad som föreskrivs ovan i detta moment om skulder tillämpas inte på sådana skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den i 95 § i kreditinstitutslagen avsedda insättningsgarantifonden eller den i 6 kap. i lagen om värdepappersföretag (579/1996) avsedda ersättningsfonden.

91 §

I bolagsordningen för den inlåningsbank som bildas för att fortsätta sparbankens

kens verksamhet kan tas in en bestämmelse enligt vilken bankens särskilda ändamål är att främja sparandet. I denna lag används benämningen sparbanksaktiebolag om en sådan bank. *Med avvikelse från vad som föreskrivs i 8 § kreditinstitutslagen skall ett sparbanksaktiebolag i sin firma, utöver den beteckning som anger bankens sammanslutningsform, även använda ordet eller sammansättningsleden "sparbank".*

95 §

Angående sparbanksinspektionens och dess företrädares rättigheter, ansvar och jäv gäller när de sköter sin tillsynsuppgift enligt 93 § 1 mom. vad som i lagen om finansinspektionen (503/1993) föreskrivs om finansinspektionen och dess företrädare.

106 §

Revisorernas uppdrag upphör inte då sparbanken träder i likvidation. Vad som i 4 kap. kreditinstitutslagen föreskrivs om revision skall i tillämpliga delar iaktas under likvidationen. Revisionsberättelsen skall dessutom innehålla ett uttalande om huruvida likvidationen enligt revisorernas mening onödigt har fördröjts

107 §

När sparbanken har försatts i likvidation skall styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål upprätta bokslut och koncernbokslut för den tid före likvidationens början för vilken något bokslut ännu inte har lagts fram på principalmötet. Detta bokslut skall så snart som möjligt läggas fram på principalmötet. På bokslutet och revisionen skall tillämpas 4 kap. kreditinstitutslagen

124 §

För en sparbanks räkning får i 97 c § kreditinstitutslagen avsedd talan som inte grundar sig på en straffbar gärning inte väckas mot

1) en stiftare sedan tre år har förflutit från

verksamhet kan tas in en bestämmelse enligt vilken bankens särskilda ändamål är att främja sparandet. I denna lag används benämningen sparbanksaktiebolag om en sådan bank. *Ett sparbanksaktiebolag skall i sin firma, utöver den beteckning som anger bankens sammanslutningsform, även använda ordet eller sammansättningsleden "sparbank".*

95 §

Angående sparbanksinspektionens och dess företrädares rättigheter, ansvar och jäv gäller när de sköter sin tillsynsuppgift enligt 93 § 1 mom. vad som i lagen om Finansinspektionen (587/2003) föreskrivs om Finansinspektionen och dess företrädare

106 §

Revisorernas uppdrag upphör inte då sparbanken träder i likvidation. Vad som i 9 kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs om revision skall i tillämpliga delar iaktas under likvidationen. Revisionsberättelsen skall dessutom innehålla ett uttalande om huruvida likvidationen enligt revisorernas mening onödigt har fördröjts.

107 §

När sparbanken har försatts i likvidation skall styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål upprätta bokslut och koncernbokslut för den tid före likvidationens början för vilken något bokslut ännu inte har lagts fram på principalmötet. Detta bokslut skall så snart som möjligt läggas fram på principalmötet. På bokslutet och revisionen skall tillämpas 9 kap. i kreditinstitutslagen.

124 §

För en sparbanks räkning får i 167 § i kreditinstitutslagen avsedd talan som inte grundar sig på en straffbar gärning inte väckas mot

1) en stiftare sedan tre år har förflutit från

Gällande lydelse

den konstituerande stämmans beslut om bankens bildande,

2) förvaltningsråds- eller styrelsemedlemmarna, verkställande direktören eller principalerna sedan tre år har förflutit från utgången av den räkenskapsperiod under vilken det beslut fattades eller den åtgärd vidtogs som ligger till grund för talan, eller mot

3) revisorerna eller en av förvaltningsrådet eller styrelsen utsedd granskare sedan tre år har förflutit från framläggandet av den revisionsberättelse, det utlåtande eller det intyg som ligger till grund för talan.

Föreslagen lydelse

den konstituerande stämmans beslut om bankens bildande,

2) förvaltningsråds- eller styrelsemedlemmarna, verkställande direktören eller principalerna sedan tre år har förflutit från utgången av den räkenskapsperiod under vilken det beslut fattades eller den åtgärd vidtogs som ligger till grund för talan, eller mot

3) revisorerna eller en av förvaltningsrådet eller styrelsen utsedd granskare sedan tre år har förflutit från framläggandet av den revisionsberättelse, det utlåtande eller det intyg som ligger till grund för talan.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 december 2001 om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) 1 § 2 mom., 3 §, 4—9 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 11 § 1 mom. 3 punkten., 16 § 1 och 4 mom., 18 §, 19 § 4 mom., 22 § 2 mom., 24 §, 32 § 1 mom., samt 43, 45, 53 och 56 §, av dem 3 § sådan den lyder i lagarna 704/2004, 1309/2004 och 231/2005, 4 § sådan den lyder i nämnda lag 704/2004, 5 § sådan den lyder i nämnda lag 231/2005, 7 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 77/2003 och 591/2003, 8 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 591/2003, 9 § sådan den lyder i nämnda lag 591/2003 och 43 § sådan den lyder i lag 409/2004, som följer:

Gällande lydelse

1 §

På ett kreditinstitut och på centralinstitutet tillämpas lagen om andelslag (1488/2001), om inte nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen (1607/1993) bestäms något annat.

3 §

Den sammanslutning av banker som avses i denna lag utgörs av

1) sammanslutningens centralinstitut,

Föreslagen lydelse

1 §

På kreditinstitut och på centralinstitutet tillämpas lagen om andelslag (1488/2001), om inte nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen (/) föreskrivs något annat.

3 §

Den sammanslutning av banker som avses i denna lag utgörs av

1) andelslaget som är sammanslutningens

2) den affärsbank som är andelsbankernas centrala finansiella institut,

3) övriga sammanslutningar i centralinstitutets konsolideringsgrupp,

4) medlemskreditinstituten,

5) sammanslutningarna i medlemskreditinstitutens konsolideringsgrupper,

6) sådana kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag varav de ovan nämnda sammanslutningarna ensamma eller tillsammans äger över hälften, om samtliga följande villkor uppfylls:

a) centralinstitutet och medlemskreditinstituten svarar för varandras skulder och förbindelser enligt 45 och 46 § i denna lag,

b) kapitaltäckningen, likviditeten och kundriskerna i de till sammanslutningen hörande instituten övervakas konsoliderat på sammanslutningsnivå,

c) den affärsbank som är andelsbankernas centrala finansiella institut är ett i kreditinstitutslagen avsett dotterföretag till centralinstitutet.

Centralinstitutet är ett andelslag som avses i 2 § i lagen om andelslag och som är behörigt att styra medlemskreditinstituten. Centralinstitutet är skyldigt att ge medlemskreditinstituten anvisningar för deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten, kapitaltäckningen och riskkontrollen samt skyldigt att utöva tillsyn över deras verksamhet. När centralinstitutet ger anvisningar, utövar tillsyn, beviljar tillstånd eller annars fullgör sina i denna lag avsedda uppgifter får det inte utan grundad anledning försätta medlemskreditinstituten i sinsemellan olika ställning. Centralinstitutet är ett sådant finansiellt institut som avses i 3 § i kreditinstitutslagen.

centralinstitut (centralinstitutet),

2) de företag som hör till centralinstitutets konsolideringsgrupp,

3) den affärsbank som är medlem i centralinstitutet och centralt finansinstitut för andelsbankerna samt övriga kreditinstitut som är centralinstitutets medlemmar (medlemskreditinstitut),

4) företagen i medlemskreditinstitutens konsolideringsgrupper,

5) sådana kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag varav de ovan nämnda företagen ensamma eller tillsammans äger över hälften.

Förutsättningen till att en sammanslutning utgörs är att samtliga följande villkor uppfylls:

1) centralinstitutet och medlemskreditinstituten svarar för varandras skulder och åtaganden enligt 45 och 46 § i denna lag,

2) kapitaltäckningen, likviditeten och kundriskerna i de till sammanslutningen hörande instituten övervakas konsoliderat på sammanslutningsnivå,

3) den affärsbank som är andelsbankernas centrala finansiella institut är ett i kreditinstitutslagen avsett dotterföretag till centralinstitutet.

Centralinstitutet är ett andelslag som avses i 2 § i lagen om andelslag och som är behörigt att styra medlemskreditinstituten. Centralinstitutet är skyldigt att utöva tillsyn över medlemskreditinstitutens verksamhet och att ge medlemskreditinstituten anvisningar för deras interna kontroll och riskhantering och deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten och kapitaltäckningen samt för iakttagande av enhetliga bokslutsprinciper vid upprättandet av det konsoliderade bokslutet för sammanslutningen. När centralinstitutet ger anvisningar, utövar tillsyn, beviljar tillstånd eller annars fullgör sina i denna lag avsedda uppgifter får det inte utan grundad anledning särbehandla medlemskreditinstituten. Centralinstitutet är ett finansiellt institut som avses i 13 § i kreditinstitutslagen.

Centralinstitutet har ett förvaltningsråd. Om den affärsbank som avses i 1 mom. 3 punkten har ett förvaltningsråd, skall ledamöterna i centralinstitutets förvaltnings-

Gällande lydelse

Till centralinstitutets konsolideringsgrupp räknas centralinstitutet och dess holding-sammanslutning samt kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag som är dotterföretag till centralinstitutet eller dess holdingsammanslutning. Till konsolideringsgruppen räknas dessutom kreditinstitut eller finansiella institut eller tjänsteföretag som har gemensam förvaltning med centralinstitutet eller dess holdingsammanslutning eller med dotterföretag till dem eller gemensam ledning med centralinstitutet, dess holdingsammanslutning eller deras dotterföretag.

Centralinstitutet är skyldigt att ge medlemskreditinstituten anvisningar för deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten, kapitaltäckningen och riskkontrollen samt för iakttagande av enhetliga bokslutsprinciper vid upprättandet av det konsoliderade bokslutet för sammanslutningen.

4 §

Den konsoliderade likviditeten för centralinstitutet och för de kreditinstitut som hör till detta skall vara tryggad enligt 7 kap. i kreditinstitutslagen

5 §

Centralinstitutet eller ett medlemskreditinstitut eller en sammanslutning som hör till deras konsolideringsgrupp får inte i sin verksamhet ta så stora risker att centralinstitutets eller medlemskreditinstitutets eller hela sammanslutningens kapitaltäckning eller likviditet äventyras väsentligt. Centralinstitutet skall ha intern kontroll och riskkontrollsystem som är tillräckliga för hela sammanslutningen

Föreslagen lydelse

råd utgöra majoriteten i affärsbankens förvaltningsråd. Ordföranden för centralinstitutets styrelse är ordförande för affärsbankens styrelse.

Till centralinstitutets konsolideringsgrupp räknas centralinstitutet och dess *holdingföretag* samt kreditinstitut *och därmed jämförbara utländska kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag som är i bokföringslagen (1336/1997) avsett dotterföretag till centralinstitutet eller dess holdingföretag.*

Medlemskreditinstituten skall vara medlemmar av centralinstitutet. Medlemskreditinstituten kan utgöras av andelsbankerna, de andelsbanksaktiebolag som avses i 32 §, den affärsbank som är centralt finansiellt institut för andelsbankerna samt de kreditinstitut i vilka de institut som hör till sammanslutningen ensamma eller tillsammans innehar mer än hälften av rösträtten .

4 §

Likviditeten för centralinstitutet och ett medlemskreditinstitut skall vara tryggad enligt 5 kap. i kreditinstitutslagen.

5 §

Centralinstitutet eller ett medlemskreditinstitut eller *ett företag* som hör till deras konsolideringsgrupp får inte i sin verksamhet ta så stora risker att centralinstitutets eller medlemskreditinstitutets eller hela sammanslutningens kapitaltäckning eller likviditet äventyras väsentligt. Centralinstitutet skall ha en *intern styrning som möjliggör en effektiv riskhantering samt i förhållande till sammanslutningens verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Styrningen, den interna kontrollen och riskhanteringen skall uppfylla de krav som anges i 49 § kreditinstitutslag.*

6 §

Ett medlemskreditinstitut skall enligt 69 och 71 § kreditinstitutslagen anmäla stora exponeringar minst fyra gånger om året till centralinstitutet, som i sin tur skall anmäla hela sammanslutningens stora exponeringar till finansinspektionen

6 §

En sammanslutnings kundrisk får inte överstiga 20 procent av sammanslutningens kapitalbas eller, om kundföretaget är moder- eller dotterföretag till ett företag som hör till sammanslutningen eller ett moderföretags dotterföretag, 15 procent av sammanslutningens kapitalbas. Sammanslutningens stora kundrisker får sammanlagt inte överstiga 500 procent av sammanslutningens kapitalbas.

Om sammanslutningens kundrisk eller stora kundrisker sammanlagt överstiger den gräns som anges i 1 mom., skall centralinstitutet utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om saken och vidta åtgärder för att uppfylla de krav som är förenade med exponeringarna. Finansinspektionen skall efter att ha fått en sådan anmälan som avses ovan eller annars underrättelse om att sammanslutningens kundrisker har överskridit den föreskrivna nivån, sätta ut en tidsfrist inom vilken de i 1 mom. ställda kraven skall vara uppfyllda vid äventyr att sammanslutningen upplöses. Om kraven inte uppfylls efter tidsfristens utgång kan Finansinspektionen hos finansministeriet framställa om upplösning av sammanslutningen.

Vid beräkning av kapitalkravet enligt 1 mom. skall från sammanslutningens kapitalbas dras av kapitalbevis som har satts i omlopp av ett medlemskreditinstitut eller av en sammanslutning som hör till dess konsolideringsgrupp och tecknats av andelsbankernas säkerhetsfond samt andra poster i eget kapital. När sammanslutningens kapitalbas och kapitalkrav beräknas skall i övrigt i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs i kreditinstitutslagen. På sammanslutningen tillämpas vad som i 79 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om hantering av den konsoliderade kundrisken mot kunder. På centralinstitutet tillämpas på motsvarande sätt vad som i den nämnda paragrafen nämns om moderföretag.

Centralinstitutet skall kvartalsvis underrätta Finansinspektionen om sammanslutningens kundrisk. Finansinspektionen kan för centralinstitutet utfärda med tanke på tillsynen över en sammanslutning nödvändiga

bestämmelser om anmälningsskyldigheten enligt detta moment.

7 §

När exponeringarna beräknas skall sammanslutningen likställas med ett kreditinstitut. Den utgående från sammanslutningens kapitalbas beräknade exponeringen får inte stiga till ett sådant belopp att den exponering som först nämns i 70 § 1 mom. kreditinstitutslagen överstiger 20 procent eller att den exponering som nämns såsom följande överstiger 15 procent eller summan av de stora exponeringar som avses i 2 mom. överstiger 500 procent.

Om sammanslutningens sammanlagda kundrisker överstiger den i 1 mom. angivna gränsen, skall centralinstitutet utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om saken och vidta åtgärder för att uppfylla de krav som är förenade med exponeringarna. Finansinspektionen skall, sedan den fått ett sådant meddelande som avses ovan eller efter att annars ha fått besked om att den gräns som anges i 1 mom. har överskridits, vid äventyr av att sammanslutningen upplösas sätta ut en tid inom vilken kraven skall vara uppfyllda. Om kraven inte har uppfyllts ens efter den utsatta tiden kan Finansinspektionen besluta om upplösning av sammanslutningen.

De begränsningar av exponeringarna som avses i 70 och 106 § kreditinstitutslagen gäller medlemskreditinstitutens och dess konsolideringsgrupps exponeringar.

Centralinstitutet kan ge ett medlemskreditinstitut och dess konsolideringsgrupp tillstånd att avvika från en begränsning som gäller en enskild exponering. Den exponering som först nämns i 70 § 1 mom. kreditinstitutslagen får dock inte överstiga 50 procent, den exponering som nämns såsom följande får inte överstiga 40 procent och summan av de stora exponeringar som avses i 2 mom. inte 1 200 procent. Centralinstitutet kan ge enskilda kreditinstitut tillstånd för exponeringar på högst 250 000 euro, inom gränserna för maximibeloppen enligt detta moment.

7 §

Ett medlemskreditinstitut skall på det sätt som föreskrivs i kreditinstitutslagen till centralinstitutet anmäla sådan kundrisk som avses i 67 § i kreditinstitutslagen och sådana konsoliderade kundrisk som avses i 79 § i den nämnda lagen.

Vid beräkning av begränsningar som avses i 69 § 1 och 2 mom. i kreditinstitutslagen skall som ett medlemskreditinstituts kundrisk inte beaktas exponering mot andra till sammanslutningen hörande kreditinstitut eller utländska kreditinstitut, värdepappersföretag eller mot därmed jämförbara utländska företag, finansiella institut eller värdepappersföretag, med undantag för ett dotterföretags exponering mot moderföretaget.

Centralinstitutet kan bevilja ett medlemskreditinstitut tillstånd att avvika från en enskild begränsning av en exponering mot en kund eller en konsoliderad kundrisk mot en kund. Den exponering som nämns först i 69 § 1 mom. i lagen om kreditinstitut får emellertid inte överstiga 50 procent, den kundrisk som nämns därefter får inte överstiga 40 procent och de stora kundriskerna som nämns i paragrafens 2 mom. får sammanlagt inte överstiga 1200 procent. Centralinstitutet kan tillåta att ett kreditinstituts kundrisk uppgår till högst 250 000 euro, inom ramen för de maximibelopp som avses i detta moment. Av noterna till bokslutet eller verksamhetsberättelsen för ett med-

Centralinstitutet får inte ge tillstånd som avses i 3 mom., om den ökning av förbindelserna som ett tillstånd möjliggör skulle leda till att medlemskreditinstitutets kapitaltäckning sjunker under den miniminivå som anges i 9 kap. kreditinstitutslagen.

För en i 69 § 1 mom. kreditinstitutslagen avsedd kundgrupps förbindelser som sammanlagt överstiger 5 miljoner euro skall centralinstitutets tillstånd utverkas. Den affärsbank som är centralt finansiellt institut för andelsbankerna samt en sammanslutning som hör till dess konsolideringsgrupp behöver dock inte ansöka om sådant tillstånd som här avses.

8 §

När den minsta kapitalbasen beräknas enligt 9 kap. kreditinstitutslagen skall sammanslutningen likställas med ett kreditinstitut. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur detta skall ske.

Den kapitaltäckning som beräknas för sammanslutningen skall överensstämma med 9 kap. kreditinstitutslagen. När kapitaltäckningen beräknas skall från sammanslutningens kapitalbas dras av kapitalbevis som har emitterats av ett medlemskreditinstitut eller av en sammanslutning i konsolideringsgruppen och som har tecknats av andelsbankernas säkerhetsfond samt andra poster i eget kapital.

Om sammanslutningens kapitalbas understiger det minimibelopp som avses i 9 kap. kreditinstitutslagen, skall centralinstitutet utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om detta och vidta åtgärder för att uppfylla kapitalkraven. Finansinspektionen skall, sedan den fått ett sådant meddelande som avses ovan eller efter att annars ha fått besked om att sammanslutningens kapitalbas har sjunkit under den i lagen angivna gränsen, sätta ut en tid inom vilken kravet

Föreslagen lydelse

lemskreditinstitut som detta moment tillämpas på skall framgå hur stora kreditinstitutets kundrisker är enligt undantaget i detta moment.

Centralinstitutet får inte bevilja tillstånd som avses i 3 mom. om detta skulle innebära en så stor ökning av åtagandenas sammanlagda belopp att ett medlemskreditinstituts kapitaltäckning eller konsoliderade kapitaltäckning skulle understiga det belopp som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

För åtaganden som sammanlagt överstiger 8 miljoner euro och hänför sig till en sådan helhet av kunder som avses i 67 § i kreditinstitutslagen skall ansökas om centralinstitutets tillstånd. Sådant tillstånd som avses här behöver emellertid inte sökas av en affärsbank som är centralinstitut för andelsbanker eller av ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp.

På ett medlemskreditinstituts kundrisk och konsoliderade kundrisk tillämpas i övrigt 67—69 och 79 § i kreditinstitutslagen.

8 §

En sammanslutning skall ha en kapitalbas som uppgår till minst det belopp som anges i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen. Vid beräkningen av kapitalkravet skall från sammanslutningens kapitalbas dras av kapitalbevis som har satts i omlopp av ett medlemskreditinstitut eller av ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp och som tecknats av andelsbankernas säkerhetsfond samt övriga poster i eget kapital. På beräkningen av sammanslutningens kapitalbas och kapitalkrav tillämpas i övrigt i tillämpliga delar bestämmelserna i kreditinstitutslagen.

Om en sammanslutnings kapitalbas sjunker under det kapitalkrav som anges i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, skall centralinstitutet utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om detta och vidta åtgärder för att uppfylla kapitalkraven. Finansinspektionen skall efter att ha fått en sådan anmälan som avses ovan eller annars underrättelse om att sammanslutningens kapitalbas har underskridit den föreskrivna nivån, sätta ut en tidsfrist inom vilken kapitalkravet skall

på sammanslutningens kapitalbas skall vara uppfyllt. Om kravet inte har uppfyllts ens efter den utsatta tiden kan Finansinspektionen besluta om upplösning av sammanslutningen.

Vad som i 9 kap. kreditinstitutslagen föreskrivs om den minsta kapitalbasen tillämpas inte på ett medlemskreditinstitut eller dess konsolideringsgrupp, om inte något annat följer av 5 mom. Om ett medlemskreditinstituts kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas understiger minimibeloppet enligt 9 kap. kreditinstitutslagen, skall kreditinstitutet dock utan dröjsmål vidta åtgärder för att höja sin kapitaltäckning till den föreskrivna nivån. Centralinstitutet skall sätta ut en tidsfrist för dessa åtgärder enligt de grunder som finansinspektionen bestämmer.

På ett medlemskreditinstitut vars kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas inte efter den tidsfrist som avses i 4 mom. har nått upp till den föreskrivna nivån, tillämpas 80 och 91 § kreditinstitutslagen.

9 §

Om ett medlemskreditinstituts kapitalbas sjunker under det belopp som föreskrivs i 104 § 1 mom. kreditinstitutslagen eller under den sammanlagda kapitalbas som föreskrivs i 3 mom. i nämnda paragraf, skall för medlemskreditinstitutet sättas ut en tid

vara uppfyllt vid äventyr att sammanslutningen upplöses. Om kravet inte uppfylls efter tidsfristens utgång kan Finansinspektionen hos finansministeriet framställa om upplösning av sammanslutningen.

På sammanslutningen tillämpas vad som i 78 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om konsoliderad kapitaltäckning. På centralinstitutet tillämpas på motsvarande sätt vad som i den nämnda paragrafen föreskrivs om moderföretag och på ett företag som hör till sammanslutningen tillämpas vad som i den nämnda paragrafen föreskrivs om företag som hör till konsolideringsgruppen.

Centralinstitutet skall offentliggöra uppgifter om sammanslutningens kapitaltäckning på det sätt som föreskrivs i 82 och 83 § i kreditinstitutslagen. Vad som i de nämnda paragraferna föreskrivs om konsolideringsgruppens moderföretag skall tillämpas på centralinstitutet. Vad som i 82 § 3 mom. i kreditinstitutslagen föreskrivs om dotterkreditinstitut gäller på motsvarande sätt medlemskreditinstitut.

Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om tillämpningen på en sammanslutning av de bestämmelser i kreditinstitutslagen som gäller kapitalbasen och kapitalkravet, kontrollen av kapitaltäckningen samt den skyldighet att offentliggöra uppgifter som avses i 4 mom.

Centralinstitutet skall kvartalsvis till Finansinspektionen rapportera de uppgifter som behövs för tillsynen över sammanslutningens kapitaltäckning. Finansinspektionen kan för centralinstitutet utfärda för tillsynen över sammanslutningen nödvändiga föreskrifter om innehållet i den anmälningsskyldighet som föreskrivs i detta moment.

9 §

Vad som i kreditinstitutslagens 55 § 1 mom., 76 § och 177 § föreskrivs om kapitalkrav och konsoliderade kapitalkrav, i 86 § om högre kapitaltäckningskrav och i 87 § om skyldigheten att öka kapitalbasen, tillämpas inte på medlemskreditinstitut om

inom vilken kapitalbasen skall nå upp till minimibeloppet enligt de nämnda bestämmelserna. Tiden skall sättas ut av centralinstitutet om medlemskreditinstitutets enligt 78 § kreditinstitutslagen beräknade minsta kapitalbas är minst 10 procent. Om minimibeloppet är lägre skall tiden sättas ut av Finansinspektionen. Om medlemskreditinstitutets kapitalbas inte inom den utsatta tiden når upp till den föreskrivna nivån, kan Finansinspektionen besluta återkalla medlemskreditinstitutets koncession.

10 §

Utöver vad som föreskrivs i 2 kap. 3 § lagen om andelslag skall i centralinstitutets stadgar bestämmas att

3) centralinstitutet är skyldigt att med stöd av 3 § ge medlemskreditinstitutet anvisningar för verksamheten i syfte att trygga likviditeten, kapitaltäckningen och riskkontrollen samt skyldigt att utöva tillsyn över verksamheten

11 §

Utöver vad som föreskrivs på något annat ställe i lag skall i ett medlemskreditinstitutets stadgar eller bolagsordning bestämmas att

3) centralinstitutet med stöd av 3 § har rätt att ge medlemskreditinstitutet anvisningar om verksamheten i syfte att trygga likviditeten, kapitaltäckningen och riskkontrollen samt rätt att utöva tillsyn över deras verksamhet.

inte annat följer av 2 mom. Om ett medlemskreditinstituts kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas underskrider det minimibelopp som anges i 55 § 1 mom. eller i 76, 86 eller 177 § i kreditinstitutslagen, skall kreditinstitutet emellertid utan dröjsmål vidta åtgärder för att höja sin kapitaltäckning eller sin konsoliderade kapitaltäckning till den föreskrivna nivån. Centralinstitutet skall sätta ut en tidsfrist för dessa åtgärder enligt de grunder som Finansinspektionen bestämmer.

På ett medlemskreditinstitut vars kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas inte efter den tidsfrist som avses i 1 mom. har nått upp till den föreskrivna nivån, tillämpas 86 och 87 § i kreditinstitutslagen.

På medlemskreditinstitut tillämpas inte 82 § i kreditinstitutslagen.

10 §

Utöver vad som föreskrivs i 2 kap. 3 § lagen om andelslag skall i centralinstitutets stadgar bestämmas att

3) centralinstitutet är skyldigt att med stöd av 3 § *att utöva tillsyn över medlemskreditinstitutens verksamhet och att ge medlemskreditinstitutet anvisningar för deras interna kontroll och riskhantering och deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten och kapitaltäckningen samt för iakttagande av enhetliga bokslutsprinciper vid upprättandet av det konsoliderade bokslutet för sammanslutningen.*

11 §

Utöver vad som föreskrivs på något annat ställe i lag skall i ett medlemskreditinstitutets stadgar eller bolagsordning bestämmas att

3) centralinstitutet med stöd av 3 § har rätt att *utöva tillsyn över medlemskreditinstitutens verksamhet och att ge medlemskreditinstitutet anvisningar för deras interna kontroll och riskhantering och deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten och kapitaltäckningen samt för iakttagande av enhetliga bokslutsprinciper vid upprätt-*

tandet av det konsoliderade bokslutet för sammanslutningen.

16 §

Vid upprättande av centralinstitutets bokslut och koncernbokslut samt vid revision skall kreditinstitutslagen iakttas. På ett medlemskreditinstitut tillämpas inte bestämmelserna om delårsrapport i 41 § kreditinstitutslagen

Centralinstitutets medlemskreditinstitut skall hålla en kopia av det bokslut som avses i 2 mom. framlagd för allmänheten och ge kopior av bokslutet med iakttagande av 40 kap. 2 och 4 mom. kreditinstitutslagen. Om centralinstitutet och medlemskreditinstituten skall upprättas en delårsrapport med iakttagande i tillämpliga delar av 2 mom. samt 41 § kreditinstitutslagen. Centralinstitutets medlemskreditinstitut skall ge var och en som begär det en kopia av den konsoliderade delårsrapporten så som föreskrivs i 40 § kreditinstitutslagen.

16 §

Vid upprättande av centralinstitutets bokslut och koncernbokslut samt vid revision skall kreditinstitutslagen iakttas. På ett medlemskreditinstitut tillämpas inte bestämmelserna om delårsrapport i 157 § i kreditinstitutslagen.

Centralinstitutets medlemskreditinstitut skall hålla en kopia av det bokslut som avses i 2 mom. framlagd för allmänheten och ge kopior av bokslutet med iakttagande av 156 § 2 och 4 mom. i kreditinstitutslagen. Över centralinstitutet och medlemskreditinstituten *samt över deras dotterföretag* skall upprättas en *konsoliderad* delårsrapport och årsrapport med iakttagande i tillämpliga delar av 2 mom. samt 157 § i kreditinstitutslagen. Centralinstitutets medlemskreditinstitut skall ge var och en som begär det en kopia av den konsoliderade delårsrapporten så som föreskrivs i 156 § i kreditinstitutslagen.

18 §

I fråga om de begränsningar som gäller för kreditinstituts utdelningsbara överskott skall utöver 8 kap. 4 och 5 § lagen om andelslag iakttas det som i 38 § kreditinstitutslagen föreskrivs om ränta på kapitallån och om andra gottgörelserelaterade begränsningar samt det som i 81 § kreditinstitutslagen föreskrivs om kapitaltäckningsrelaterade begränsningar. De poster som avses ovan i denna paragraf skall inte heller hänföras till moderbolagets utdelningsbara överskott som beräknas utgående från koncernbalansräkningen.

18 §

I fråga om de begränsningar som gäller för kreditinstituts utdelningsbara överskott skall utöver 8 kap. 4 och 5 § *samt 13 kap. 1 § i* lagen om andelslag iakttas det som i 88 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om begränsningar *till följd av kapitalkrav*. De poster som avses ovan i denna paragraf skall inte heller hänföras till moderbolagets utdelningsbara överskott som beräknas utgående från koncernbalansräkningen.

19 §

Till ett kreditinstitut betalda belopp av andelskapitalet och tilläggsandelskapitalet

19 §

Till ett kreditinstitut betalda belopp av andelskapitalet och tilläggsandelskapitalet

samt av placeringsandelar med inlösningsvillkor får inte återbetalas om detta skulle leda till att kapitalbasen sjunker under det belopp som avses i 9 kap. kreditinstitutslagen.

22 §

Kreditinstitutets fusionsplan skall, utöver vad som föreskrivs i 16 kap. 4 § lagen om andelslag, innehålla en utredning om sådana i 74 § 1 mom. 2 och 3 punkten kreditinstitutslagen avsedda förbindelser vilkas borgenärer kan motsätta sig beviljande av sådant tillstånd som avses i 16 kap. 12 § lagen om andelslag.

24 §

Vad som i 16 kap. 13—15 § lagen om andelslag föreskrivs om borgenärer skall inte tillämpas på insättare. Det överlåtande kreditinstitutet skall emellertid underrätta insättarna om fusionen senast tre månader före den tidsfrist som registermyndigheterna sätter ut för de övriga borgenärerna med stöd av 16 kap. 14 § lagen om andelslag. I meddelandet skall uppges det övertagande kreditinstitutets firma och adress. *Av meddelandet skall dessutom framgå att i det fall att det sammanlagda beloppet av en insättares insättningar i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 65 j § kreditinstitutslagen, skall på insättningsgarantin tillämpas 65 q § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp en insättning som med stöd av 65 j § kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin.*

samt av placeringsandelar med inlösningsvillkor får inte återbetalas om detta skulle leda till att kapitalbasen sjunker under det belopp som avses i 55 eller 86 § i kreditinstitutslagen.

22 §

Kreditinstitutets fusionsplan skall, utöver vad som föreskrivs i 16 kap. 4 § i lagen om andelslag, innehålla en utredning om sådana i 46 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 47 § 1 mom. 1 punkten i kreditinstitutslagen avsedda åtaganden vilkas borgenärer kan motsätta sig beviljande av tillstånd enligt 16 kap. 12 § i lagen om andelslag.

24 §

Vad som i 16 kap. 13—15 § i lagen om andelslag föreskrivs om borgenärer skall inte tillämpas på insättare. Det överlåtande kreditinstitutet skall emellertid underrätta insättarna om fusionen senast tre månader före den tidsfrist som registermyndigheterna sätter ut för de övriga borgenärerna med stöd av 16 kap. 14 § i lagen om andelslag. I meddelandet skall nämnas det övertagande kreditinstitutets firma och adress.

Av ett meddelande som avses i 1 mom. skall framgå att i det fall att det sammanlagda beloppet av en insättares insättningar i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 105 § i kreditinstitutslagen, skall på insättningsgarantin tillämpas 112 § i den nämnda lagen. Insät-

Vad som ovan i 1 mom. föreskrivs om insättare skall på motsvarande sätt tillämpas på det övertagande kreditinstitutets insättare, under förutsättning att de skall höras enligt 16 kap. 14 § lagen om andelslag.

32 §

I bolagsordningen för ett i 31 § avsett kreditinstitut som bildas för att fortsätta en andelsbanks verksamhet kan tas in en bestämmelse om att kreditinstitutet är ett andelsbanksaktiebolag. *Med avvikelse från vad som föreskrivs i 8 § kreditinstitutslagen* skall ett andelsbanksaktiebolag i sin firma utöver den beteckning som anger bankens sammanslutningsform även använda ordet eller sammansättningsleden "andelsbank".

43 §

Om en andelsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 44 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av 65 j § 7 mom. kreditinstitutslagen.

45 §

Om kapitalbasen i ett medlemskreditinstitut som avses i 2 kap. underskrider den gräns som bestäms i 9 kap. kreditinsti-

taren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp en insättning som med stöd av 105 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment skall inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 105 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om insättare skall på motsvarande sätt tillämpas på det övertagande kreditinstitutets insättare om det övertagande kreditinstitutets borgenärer skall höras enligt 16 kap. 14 § i lagen om andelslag.

32 §

I bolagsordningen för ett i 31 § avsett kreditinstitut som bildas för att fortsätta en andelsbanks verksamhet kan tas in en bestämmelse om att kreditinstitutet är ett andelsbanksaktiebolag. *Ett andelsbanksaktiebolag* skall i sin firma utöver den beteckning som anger bankens sammanslutningsform använda ordet eller sammansättningsleden "andelsbank".

43 §

Om en andelsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 44 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till denna med stöd av 105 § 7 mom. i kreditinstitutslagen.

45 §

Om kapitalbasen i ett medlemskreditinstitut som avses i 2 kap. underskrider den gräns som anges i 55 § 1 mom. i kreditinsti-

tutslagen, har sammanslutningens centralinstitut rätt att under räkenskapsperioden hos sammanslutningens medlemskreditinstitut på de grunder som nämns i centralinstitutets stadgar i extra avgifter ta ut högst fem tusendelar av den sammanräknade omslutningen för de balansräkningar som senast fastställts för medlemskreditinstituten, för att användas till stödåtgärder som skall förhindra likvidation av medlemskreditinstitutet.

53 §

Vad som i 94 § kreditinstitutslagen föreskrivs om kreditinstitut skall på motsvarande sätt tillämpas på centralinstitutet. De till sammanslutningen hörande företagen, den säkerhetsfond som centralinstitutets medlemskreditinstitut hör till samt medlemskreditinstitutens ömsesidiga försäkringsbolag får dessutom, utan hinder av den nämnda paragrafen, lämna uppgifter till varandra. Sådana uppgifter som avses i detta moment får emellertid ges endast den som berörs av den tystnadsplikt som föreskrivs i ovan nämnda paragraf eller som har motsvarande tystnadsplikt.

56 §

Finansinspektionen och centralinstitutet i det fall att andelsbanken hör till andelsbankssammanslutningens centralinstitut har, om de anser att insättarnas eller placeringsandelsägarnas intresse kräver det, rätt att väcka skadeståndstalan för kreditinstitutets räkning mot en person eller sammanslutning som avses i 97 c § kreditinstitutslagen.

tutslagen, har sammanslutningens centralinstitut rätt att under räkenskapsperioden hos sammanslutningens medlemskreditinstitut på de grunder som nämns i centralinstitutets stadgar i extra avgifter ta ut högst fem tusendelar av de sammanräknade senast fastställda balansomslutningarna för medlemskreditinstituten, för att användas till stödåtgärder som skall förhindra likvidation av medlemskreditinstitutet.

53 §

Vad som i 141 och 142 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om kreditinstitut skall på motsvarande sätt tillämpas på centralinstitutet. De till sammanslutningen hörande företagen, den säkerhetsfond som centralinstitutets medlemskreditinstitut hör till samt medlemskreditinstitutens ömsesidiga försäkringsbolag får dessutom, utan hinder av den nämnda paragrafen, lämna uppgifter till varandra. Uppgifter som avses i detta moment får emellertid lämnas endast till den som berörs av den tystnadsplikt som föreskrivs i ovan nämnda paragraf eller som har motsvarande tystnadsplikt.

56 §

Finansinspektionen och centralinstitutet, i det fall att andelsbanken hör till andelsbankssammanslutningens centralinstitut, har om de anser att insättarnas eller placeringsandelsägarnas intresse kräver det, rätt att väcka skadeståndstalan för kreditinstitutets räkning mot en person eller sammanslutning som avses i 167 § i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På de krav som gäller för medlemskreditinstituts och sammanslutningens kapitalkrav och kundrisk tillämpas 177—183 § i kreditinstitutslagen.

5.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 1 § i lagen av den 28 december 2001 om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) som följer:

Gällande lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på sådana depositionsbanker (bank) som avses i 2 § 2 mom. kreditinstitutslagen (1607/1993).

Föreslagen lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på sådana *inlånings*-banker (bank) som avses i 9 § 2 mom. i kreditinstitutslagen (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av lagen om statens säkerhetsfond

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 april 1992 om statens säkerhetsfond (379/1992) 1 § 2 mom., 14 § 1 mom. och 19 a § sådana de lyder, 1 § 2 mom. och 14 § 1 mom. i lag 1237/1997 samt 19 a § i lagarna 245/1996 och 602/2003, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Fondens uppgift

Av fondens medel kan de säkerhetsfonder som avses i 55 § kreditinstitutslagen

Föreslagen lydelse

1 §

Fondens uppgift

Av fondens medel kan de säkerhetsfonder som avses i 113 § i kreditinstitutslagen (/

(1607/1993) enligt denna lag beviljas lån på specialvillkor (*stöd lån*). På fondens ansvar kan dessutom borgen ställas för lån som upptas av de nämnda säkerhetsfonderna.

14 §

Beslut om stödåtgärder

Om samtycke som avses i 61 § 5 mom. och 62 § 1 mom. kreditinstitutslagen och om andra frågor i samband med stödåtgärder beslutar ministeriet, om det inte har uppdragits åt statsrådets allmänna sammanträde att besluta om dem.

19 a §

Särskilda stadganden om bolag

På egendomsförvaltningsbolags och andra sådana bolags aktier som avses i 1 § 4 mom. samt på aktier i bolag som dessa äger tillämpas inte 24 § 1 mom. lagen om statsbudgeten (423/1988) och inte heller lagen om utövande av statens delägar rätt i vissa aktiebolag som bedriver ekonomisk verksamhet (740/1991). På egendomsförvaltningsbolag tillämpas utöver den gällande lagstiftningen om aktiebolag vad som i 10 kap. kreditinstitutslagen (1607/1993) föreskrivs om kundskydd, i 94 § kreditinstitutslagen om tystnadsplikt och i 100 § kreditinstitutslagen om brott mot tystnadsplikten samt i 25 § lagen om Finansinspektionen (587/2003) om vite.

Finansinspektionen skall utöva tillsyn över iakttagandet av stadgandena om kundskydd och tystnadsplikt. I frågor som gäller dessa stadganden har finansinspektionen granskningsrätt och rätt att få uppgifter enligt 11 § lagen om finansinspektionen.

) enligt denna lag beviljas lån på specialvillkor (*stöd lån*). På fondens ansvar kan dessutom borgen ställas för lån som upptas av de nämnda säkerhetsfonderna.

14 §

Beslut om stödåtgärder

Ministeriet beslutar om samtycke som avses i 119 § 5 mom. och 120 § 1 mom. i kreditinstitutslagen och om andra frågor i samband med stödåtgärder, om det inte har uppdragits åt statsrådets allmänna sammanträde att besluta om dessa frågor.

19 a §

Särskilda stadganden om bolag

På egendomsförvaltningsbolags och andra sådana bolags aktier som avses i 1 § 4 mom. samt på aktier i bolag som dessa äger tillämpas inte 24 § 1 mom. i lagen om statsbudgeten (423/1988) och inte heller lagen om utövande av statens delägar rätt i vissa aktiebolag som bedriver ekonomisk verksamhet (740/1991). På egendomsförvaltningsbolag tillämpas utöver den gällande lagstiftningen om aktiebolag vad som i kreditinstitutslagen (/) föreskrivs om kundskydd i 125, 126 och 128—131, i kreditinstitutslagen om tystnadsplikt i 141—144 § och i kreditinstitutslagen om brott mot tystnadsplikten i 169 § samt om vite i 25 § i lagen om Finansinspektionen (587/2003).

Finansinspektionen skall utöva tillsyn över iakttagandet av stadgandena om kundskydd och tystnadsplikt. I frågor som gäller dessa stadganden har Finansinspektionen granskningsrätt och rätt att få uppgifter enligt 15 § lagen om Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 2 § 2 punkten, 3 §, inledande stycket i 4 § 1 mom., 4 § 2 mom., 7 a § 1 mom., 8 § 1 mom., 9 a § 1 mom., 11 § 1 mom., 13 § 1 mom., 14 § och 24 § 1 mom., av dem 2 § 2 punkten sådan den lyder i lag 413/2004, 3 §, inledande stycket i 4 § 1 mom., 8 § 1 mom., 9 a § 1 mom. och 11 § 1 mom. sådana de lyder i lag 74/2003, 7 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 316/2004, 13 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1230/1997 och 24 § 1 mom. sådant det lyder i lag 70/1998, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) finansiellt institut sådana andra sammanlutningar än kreditinstitut som i sin huvudsakliga verksamhet tillhandahåller tjänster som avses i 2 b § 2 mom. 3—11 punkten kreditinstitutslagen (1607/1993) eller förvärvar ägarandelar,

3 §

Etableringsrätt för kreditinstitut

Ett kreditinstitut som har fått koncession i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får inrätta en filial eller annars i Finland tillhandahålla sådana i 2 b § kreditinstitutslagen avsedda tjänster som ingår i dess koncession.

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) finansiellt institut sådana andra sammanlutningar än kreditinstitut som i sin huvudsakliga verksamhet tillhandahåller tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—14 punkten i kreditinstitutslagen (/) eller förvärvar ägarandelar,

3 §

Etableringsrätt för kreditinstitut

Ett kreditinstitut som har fått koncession i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (**EES-stat**) får etablera en filial eller annars i Finland tillhandahålla sådana i 30 § i kreditinstitutslagen avsedda tjänster som ingår i dess koncession.

4 §

Etableringsrätt för finansiella institut

Ett finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan inrätta filialer eller annars i Finland tillhandahålla *sådana* tjänster som avses i 2 b § 2 mom. 3—11 punkten kreditinstitutslagen, om

Ett finansiellt institut i vilket ett finansiellt institut som uppfyller de i 1 mom. angivna förutsättningarna ensamt eller tillsammans med motsvarande finansiella institut eller tillsammans med sådana kreditinstitut som avses i 3 § innehar minst 90 procent av den rösträtt som aktierna medför och i fråga om vilket också de övriga i 1 mom. 2—6 punkten angivna förutsättningarna uppfylls, kan inrätta en filial i Finland eller annars i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 2 b § 2 mom. 3—11 punkten kreditinstitutslagen.

7 a §

Kompletterande skydd för filialer och komplettering av skyddet

Ett kreditinstituts filial i Finland kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 6 a kap. kreditinstitutslagen för att komplettera sin hemstats skydd i fråga om deponternas tillgodohavanden, om filialen tar emot depositioner från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt ovan nämnda lag. Det sammanlagda beloppet av skyddet i det utländska kreditinstitutets hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 25 000 euro. Utan hinder av vad som ovan i detta moment bestäms om ersättningens maximibelopp, ersätts sådana medel som avses i 65 j § 3 mom. kreditinstitutslagen till sitt fulla belopp.

4 §

Etableringsrätt för finansiella institut

Ett finansiellt institut med hemort i en EES-stat kan *etablera* filialer eller annars i Finland tillhandahålla tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—14 punkten i kreditinstitutslagen, om

Ett finansiellt institut i vilket ett finansiellt institut som uppfyller de i 1 mom. angivna förutsättningarna ensamt eller tillsammans med motsvarande finansiella institut eller tillsammans med sådana kreditinstitut som avses i 3 § innehar minst 90 procent av den rösträtt som aktierna medför och i fråga om vilket också de övriga i 1 mom. 2—6 punkten angivna förutsättningarna uppfylls, kan etablera en filial i Finland eller annars i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—14 punkten i kreditinstitutslagen.

7 a §

Kompletterande skydd för filialer och komplettering av skyddet

Ett kreditinstituts filial i Finland kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 § i kreditinstitutslagen för att komplettera sin hemstats skydd i fråga om *insättarnas* tillgodohavanden, om filialen tar emot *inlåning* från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt ovan nämnda lag. Det sammanlagda beloppet av skyddet i det utländska kreditinstitutets hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 25 000 euro. Utan hinder av vad som ovan i detta moment *föreskrivs* om ersättningens maximibelopp *skall* medel som avses i 105 § 3 mom. i kreditinstitutslagen ersättas till sitt fulla belopp.

8 §

Etableringsrätt

Ett kreditinstitut som har fått koncession i *någon* annan stat än en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, som är föremål för tillräcklig offentlig tillsyn och vars verksamhet inte väsentligt avviker från den verksamhet som är tillåten för ett finskt kreditinstitut får från en filial som inrättats i Finland tillhandahålla *sådana* i 2 b § kreditinstitutslagen avsedda tjänster som omfattas av dess koncession.

8 §

Etableringsrätt

Ett kreditinstitut som har fått koncession i en annan stat än en *EES-stat* och som är föremål för tillräcklig offentlig tillsyn *samt* vars verksamhet inte väsentligt avviker från den verksamhet som är tillåten för ett finskt kreditinstitut får från en filial som *etablerats* i Finland tillhandahålla i 30 § i kreditinstitutslagen avsedda tjänster som omfattas av dess koncession.

9 a §

Ersättningsskyldighet

Tillgångarna i insättningsgarantifonden kan, i fråga om ett utländskt kreditinstitut som avses i 9 § och som försatts i likvidation eller konkurs, användas endast för betalning av sådana i 65 j och 65 k § kreditinstitutslagen avsedda fordringar tillhörande deponenterna som finns på konton som bjuds ut till allmänheten av en filial som är belägen i Finland och är medlem av insättningsgarantifonden, förutsatt att de inte kan betalas med tillgångarna i det kreditinstitut som befinner sig i likvidation eller med konkursboets medel, dock per deponent högst den andel av fordringarna som inte överstiger 25 000 euro. Fordringarna kan betalas redan under *tiden för* konkursen eller likvidationen. Utan hinder av vad som ovan i detta moment bestäms om ersättningens maximibelopp, ersätts sådana medel som avses i 65 j § 3 mom. kreditinstitutslagen till sitt fulla belopp. Fordringarna betalas till deponenterna i euro.

9 a §

Ersättningsskyldighet

Tillgångarna i insättningsgarantifonden kan, i fråga om ett utländskt kreditinstitut som avses i 9 § och som försatts i likvidation eller konkurs, användas endast för betalning av sådana i 105 och 106 § i kreditinstitutslagen avsedda fordringar tillhörande *insättarna* som finns på konton som bjuds ut till allmänheten av en filial som är belägen i Finland och är medlem av insättningsgarantifonden, förutsatt att de inte kan betalas med tillgångarna i ett kreditinstitut som befinner sig i likvidation eller med konkursboets medel, dock per *insättare* högst den andel av fordringarna som inte överstiger 25 000 euro. Fordringarna kan betalas redan under konkursen eller likvidationen. Utan hinder av vad som ovan i detta moment *föreskrivs* om ersättningens maximibelopp skall medel som avses i 105 § 3 mom. i kreditinstitutslagen ersättas till sitt fulla belopp. Fordringarna betalas till *insättarna* i euro.

11 §

Öppnande av representation och dess verksamhet

11 §

Öppnande av representation och dess verksamhet

Innan ett kreditinstitut får öppna en representation i Finland skall den underrätta Finansinspektionen om saken. Representationen får inte idka verksamhet som avses i 2 b § kreditinstitutslagen.

13 §

Gemensamma stadganden för filialer

Filialen till ett utländskt kreditinstitut kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 6 a kap. kreditinstitutslagen.

14 §

Tillsyn

Om tillsynen över kreditinstitutens och de finansiella institutens verksamhet i Finland stadgas i lagen om finansinspektionen (503/93).

24 §

Tystnadsplikt

I fråga om tystnadsplikten för en anställd vid en filial eller representation, hans rätt att lämna upplysningar och om brott mot tystnadsplikten samt om utövande av en representations kreditupplysningsverksamhet gäller i tillämpliga delar 94, 94 a, 95 och 100 § kreditinstitutslagen.

Innan ett kreditinstitut får öppna en representation i Finland skall det underrätta Finansinspektionen om saken. Representationen får inte bedriva verksamhet som avses i 30 § i kreditinstitutslagen.

13 §

Gemensamma stadganden för filialer

Ett utländskt kreditinstituts filial kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 § i kreditinstitutslagen.

14 §

Tillsyn

I lagen om Finansinspektionen (587/2003) föreskrivs om tillsynen över kreditinstitutens och de finansiella institutens verksamhet i Finland.

24 §

Tystnadsplikt

I fråga om filialers och representationers anställdas tystnadsplikt och rätt att lämna upplysningar samt om brott mot tystnadsplikten och om utövande av representationers kreditupplysningsverksamhet gäller i tillämpliga delar 141—144 och 169 § i kreditinstitutslagen.

8.

Lag**om ändring av lagen om hypoteksbanker**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 23 december 1999 om hypoteksbanker (1240/1999) 1 §, 2 § 2 punkten, 7 § 2 mom. och 15 § som följer:

Gällande lydelse

1 §

Definition av hypoteksbank

En hypoteksbank är ett i 2 § kreditinstitutslagen (1607/1993) avsett kreditinstitut i aktiebolagsform, vars syfte är att bevilja i denna lag avsedda fastighetskrediter och krediter till offentliga samfund samt att emittera i denna lag avsedda masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund.

2 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

2) kredit till ett offentligt samfund en kredit som har beviljats ett i 76 § I gruppen kreditinstitutslagen avsett offentligt samfund eller vars fulla säkerhet består av ett sådant offentligt samfunds borgensförbindelse eller av en fordran hos ett sådant offentligt samfund,

Föreslagen lydelse

1 §

Definition av hypoteksbank

En hypoteksbank är ett i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) avsett kreditinstitut i aktiebolagsform, vars syfte är att bevilja i denna lag avsedda fastighetskrediter och krediter till offentliga samfund samt att emittera i denna lag avsedda masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund.

2 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

2) kredit till ett offentligt samfund en kredit som har beviljats finska staten, finländska kommuner eller andra offentliga samfund som vid användning av den metod som avses i 59 § i kreditinstitutslagen får jämföras med finska staten eller en finländsk kommun eller vars fulla säkerhet består av ett i denna punkt avsett offentligt samfunds borgensförbindelse eller av en fordran hos ett sådant offentligt samfund,

7 §

Tillåten affärsverksamhet

En hypoteksbanks tillgångar får utöver det som bestäms i 1 mom. placeras endast i fordringar som avses i 76 § *I och II gruppen* kreditinstitutslagen samt i andra värdepapper som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten värdepappersmarknadslagen (495/1989) och som utgör sådana börs- eller marknadsvärdepapper som avses i 1 kap. 3 § i den nämnda lagen, samt i utländska värdepapper som kan jämföras med de ovan nämnda.

15 §

Bokslut och delårsrapport

Av en hypoteksbanks bokslut skall utöver det som bestäms i 4 kap. kreditinstitutslagen framgå beloppen av beviljade fastighetskrediter och krediter till offentliga samfund, beloppen av de masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och de masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund som är i omlopp samt grunderna för värderingen av säkerheterna för fastighetskrediter.

På hypoteksbankers delårsrapporter tillämpas bestämmelserna i 41 § kreditinstitutslagen om depositionsbankers delårsrapporter.

7 §

Tillåten affärsverksamhet

En hypoteksbanks tillgångar får utöver vad som föreskrivs i 1 mom. placeras endast i fordringar *på vilka vid användning av den metod* som avses i 58 § i kreditinstitutslagen *får tillämpas 0 eller 20 procents riskvikt samt i andra värdepapper* som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten i värdepappersmarknadslagen (495/1989) och som utgör sådana börs- eller marknadsvärdepapper som avses i 1 kap. 3 § i den nämnda lagen, samt i utländska värdepapper som kan jämföras med de ovan nämnda.

15 §

Bokslut och delårsrapport

Av en hypoteksbanks bokslut skall utöver vad som föreskrivs i 9 kap. i kreditinstitutslagen framgå beloppen av beviljade fastighetskrediter och krediter till offentliga samfund, beloppen av de masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och de masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund som är i omlopp samt grunderna för värderingen av säkerheterna för fastighetskrediter.

På hypoteksbankers delårsrapporter tillämpas vad som i 157 § i kreditinstitutslagen *föreskrivs om inlåningsbankers skyldighet att offentliggöra delårsrapporter och årsrapporter.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag**om ändring av 1 och 26 § i lagen om hypoteksföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 8 december 1978 om hypoteksföreningar (936/1978) 1 § och 26 §
 2 mom., sådana de lyder i lag 1613/1993, som följer:

Gällande lydelse

1 §

En hypoteksförening är ett kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (1607/93). Dess särskilda ändamål är att av medel som främst anskaffas genom långfristiga lån bevilja långfristiga lån huvudsakligen mot in-teckningssäkerhet eller annan betryggande säkerhet.

26 §

Tillskottskapitalet kan endast återbetalas så att hypoteksföreningens grundkapital inte minskas, att förhållandet mellan hypoteksföreningens egna medel inte underskrider vad som stadgas i 78 § kreditinstitutslagen och att återbetalningen inte under något år utgör mer än hälften av det föregående årets vinst.

Föreslagen lydelse

1 §

En hypoteksförening är ett kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (/). Dess särskilda ändamål är att av medel som främst anskaffas genom långfristiga lån bevilja långfristiga lån huvudsakligen mot in-teckningssäkerhet eller annan betryggande säkerhet.

26 §

Tillskottskapitalet kan endast återbetalas så att hypoteksföreningens grundkapital inte minskas, så att förhållandet mellan hypoteksföreningens egna medel inte underskrider vad som *föreskrivs* i 55 och 86 § i kreditinstitutslagen och så att återbetalningen inte under något år utgör mer än hälften av det föregående årets vinst.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag**om ändring av lagen om Finansinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 juni 2003 om Finansinspektionen (587/2003) 5 § 1 punkten, 6 § 7 punkten, 12 § 2 mom., 21 § och 31 § 3 mom., av dem 12 § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 299/2005, 21 § sådan den lyder i lag 1295/2004 och 31 § 3 mom. sådant det lyder i lag 706/2004, samt
fogas till 31 §, sådan den lyder i nämnda lag 706/2004, nya 4—6 mom., som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

5 §

5 §

*Tillsynsobjekt**Tillsynsobjekt*

Med tillsynsobjekt avses i denna lag
 1) kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (1607/1993),

Med tillsynsobjekt avses i denna lag
 1) kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (/),

6 §

6 §

*Andra finansmarknadsaktörer**Andra finansmarknadsaktörer*

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

7) personer som enligt 3 kap. 2 d § eller 4 a kap. 3 a § värdepappersmarknadslagen, 2 kap. 3 a § lagen om handel med standardiserade optioner och terminer, 16 § lagen om placeringsfonder, 18 § kreditinstitutslagen, 14 § lagen om värdepappersföretag eller 8 § lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat är skyldiga att till Finansinspektionen göra anmälan om förvärv och överlåtelser av aktier och andelar.

7) personer som enligt 3 kap. 2 d § eller 4 a kap. 3 a § i värdepappersmarknadslagen, 2 kap. 3 a § i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer, 16 § i lagen om placeringsfonder, 42 § i kreditinstitutslagen, 14 § i lagen om värdepappersföretag eller 8 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat är skyldiga att till Finansinspektionen göra anmälan om förvärv och överlåtelser av aktier och andelar.

12 §

Direktörens uppgifter

Om direktörens beslut gäller

1) verksamhetstillstånd för tillsynsobjekt, ändring av tillståndsvillkor, återkallelse av verksamhetstillstånd och upplösning av sammanslutningen av andelsbanker och begränsning av tillsynsobjekts verksamhet eller, om någon annan myndighet är behörig att fatta beslutet, att framställa om återkallelse av verksamhetstillståndet eller begränsning av verksamheten,

2) fastställelse av tillsynsobjekts stadgar, med undantag av mindre ändringar i dem,

3) påförande av ordningsavgift eller påföljdsavgift samt tilldelande av offentlig anmälning och varning,

4) att ålägga tillsynsobjekt att vidta åtgärder för att återkalla verkställigheten av beslut eller för att återkalla eller rätta till åtgärder eller förfaranden,

5) att begränsa utdelning av tillsynsobjekts tillgångar,

6) förbud som avses i 17 a § 3 mom. kreditinstitutslagen och i 12 b § 3 mom. lagen om värdepappersföretag,

7) offentliggörande av viktiga ställningstaganden som *gäller* den allmänna utvecklingen på finansmarknaden,

21 §

Utfärdande av bokföringsföreskrifter

Finansinspektionen kan för tillsynsobjekt och för *sådana* finansiella institut som avses i 3 § i kreditinstitutslagen utfärda för tillsynen relevanta tekniska föreskrifter om löpande bokföring av affärstransaktioner samt om bokföring av förbindelser utanför balansräkningen, med avvikelser från vad som föreskrivs i 2 kap. 4–10 § i bokföringslagen och i föreskrifter som har meddelats med stöd av dem.

12 §

Direktörens uppgifter

Direktörens beslut *skall före beslutsfattandet tas upp till behandling i direktionen om de gäller*

1) verksamhetstillstånd för tillsynsobjekt, ändring av tillståndsvillkor, återkallelse av verksamhetstillstånd och upplösning av sammanslutningen av andelsbanker och begränsning av tillsynsobjekts verksamhet eller, om någon annan myndighet är behörig att fatta beslutet, förslag till återkallelse av verksamhetstillståndet eller begränsning av verksamheten,

2) fastställelse av tillsynsobjekts stadgar, med undantag för mindre ändringar i dem,

3) påförande av ordningsavgift eller påföljdsavgift samt tilldelande av offentlig anmärkning och varning,

4) *åläggande* av tillsynsobjekt att vidta åtgärder för återkallelse av verkställigheten av beslut eller för återkallelse eller rättelse av åtgärder eller förfaranden,

5) *begränsning* av utdelning av tillsynsobjekts tillgångar,

6) förbud som avses i 40 § 3 mom. i kreditinstitutslagen och i 12 b § 3 mom. 1 lagen om värdepappersföretag,

7) offentliggörande av viktiga ställningstaganden *om* den allmänna utvecklingen på finansmarknaden.

21 §

Utfärdande av bokföringsföreskrifter

Finansinspektionen kan för tillsynsobjekt och för finansiella institut som *hör till dess konsolideringsgrupp* och avses i 13 § i kreditinstitutslagen utfärda för tillsynen relevanta tekniska föreskrifter om löpande bokföring av affärstransaktioner samt om bokföring av *förbindelser* utanför balansräkningen, med avvikelser från vad som föreskrivs i 2 kap. 4–10 § i bokföringslagen och i föreskrifter som har meddelats med stöd av dem.

31 §

Rätt att inspektera och få uppgifter om finska företag inom utländska konsolideringsgrupper eller finans- och försäkringskonglomerat

Finansinspektionen skall på eget initiativ meddela den tillsynsmyndighet som avses i 1 mom., såvida Finansinspektionen inte avtalar något annat med den nämnda tillsynsmyndigheten, upplysningar om kapitaltäckning, stora kundrisker och andra riskkoncentrationer när det gäller dess tillsynsobjekt som hör till en konsolideringsgrupp eller ett konglomerat som avses i det nämnda momentet samt om dessa tillsynsobjekts interna kontroll och riskhanteringsmetoder liksom även väsentliga uppgifter som vid tillsynen erhållits om i 1 mom. avsedda konsolideringsgruppers eller konglomerats struktur, ekonomiska ställning, innehav, ledning och organisation, verksamhetsstrategi, interna kontroll och riskhantering samt systemet för insamling av upplysningar och dess tillförlitlighet, uppgifter enligt 71 a § i kreditinstitutslagen om interna affärstransaktioner samt viktiga beslut som gäller tillsynsobjekten samt betydande påföljder för tillsynsobjekten. Finansinspektionen skall dessutom på begäran av den utländska tillsynsmyndigheten tillställa denna andra uppgifter som finns hos Finansinspektionen och som är nödvändiga med tanke på tillsynen över konsolideringsgruppen eller konglomeratet.

31 §

Rätt att inspektera och få uppgifter om finska företag inom utländska konsolideringsgrupper eller finans- och försäkringskonglomerat

Finansinspektionen skall på eget initiativ utfärda den myndighet som avses i 1 mom., såvida Finansinspektionen inte avtalar något annat med den nämnda myndigheten, upplysningar om kapitaltäckning, stora exponeringar och andra riskkoncentrationer när det gäller dess tillsynsobjekt som hör till en konsolideringsgrupp eller ett konglomerat som avses i det nämnda momentet samt om dessa tillsynsobjekts interna kontroll och riskhanteringsmetoder liksom även väsentliga uppgifter som vid tillsynen erhållits om i 1 mom. avsedda konsolideringsgruppers eller konglomerats struktur, ekonomiska ställning, innehav, ledning och organisation, verksamhetsstrategi, interna kontroll och riskhantering samt systemet för insamling av upplysningar och dess tillförlitlighet, uppgifter enligt 51 § i kreditinstitutslagen om interna affärstransaktioner samt viktiga beslut som gäller tillsynsobjekten samt betydande påföljder för tillsynsobjekten. Finansinspektionen skall dessutom på begäran av den utländska tillsynsmyndigheten lämna denna andra uppgifter som finns hos Finansinspektionen och som är nödvändiga med tanke på tillsynen över konsolideringsgruppen eller konglomeratet.

Finansinspektionen skall utöver vad som föreskrivs om dess informationsskyldighet i annan lag utan dröjsmål underrätta de utländska myndigheter som avses i 1 mom. samt de övriga myndigheter som svarar för verksamheten på finansmarknaden i deras hemstat om sådant som kan äventyra stabiliteten på finansmarknaden i dessa stater eller orsaka betydande störningar i verksamheten på dessa staters finansmarknad.

Om Finansinspektionen för utförande av sitt uppdrag behöver upplysningar om ett mot Finansinspektionens tillsynsobjekt svä-

rande utländskt företag som har hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skall Finansinspektionen i första hand be den myndighet som svarar för tillsynen över ett sådant företag om upplysningarna. Om Finansinspektionen behöver sådana upplysningar om ett företag som hör till samma konsolideringsgrupp som det utländska företag som motsvarar Finansinspektionens tillsynsobjekt, skall Finansinspektionen i första hand be den myndighet om upplysningarna som svarar för den gruppbaseade tillsynen över företaget.

Finansinspektionen skall för sin del medverka till att principerna för tillsynen över de konsolideringsgrupper som avses i 1 mom. fastställs i ett skriftligt tillsynsavtal som undertecknas av alla de myndigheter som svarar för tillsynen över de objekt som hör till konsolideringsgruppen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag

om ändring av lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2004 om tillsynsavgift till Finansinspektionen (1294/2004) 1 § 2 mom. 2 punkten, 2 § 4 mom. och 7 § 1 mom. 6 punkten som följer:

Gällande lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Skyldiga att betala en tillsynsavgift är
(avgiftsskyldiga)

2) aktiebolag och andelslag som avses i

Föreslagen lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Skyldiga att betala tillsynsavgift är (avgiftsskyldiga)

2) aktiebolag och andelslag som bedriver

1 a § 2 mom. i kreditinstitutslagen (1607/1993),

2 §

Tillsynsavgift

Den proportionella avgiften beräknas på basis av balansomslutningen eller omsättningen enligt det senast fastställda bokslutet för den avgiftsskyldige, enligt det *högsta kravet (kapitalkravet)* för kapitalbasens minimibelopp enligt 72 § i kreditinstitutslagen eller *för minsta kapitalbas enligt 31 § 1—3 mom. i lagen om värdepappersföretag (579/1996)* eller enligt det sammanlagda beloppet av tillgångarna i de placeringsfonder som förvaltades vid utgången av det senast utgångna kalenderåret, om inte något annat följer av 3 §. Som ett värdepappersföretags omsättning betraktas det sammanlagda beloppet av intäkter enligt resultaträkningen, varvid nettointäkterna inkluderas i fråga om värdepappershandel och valutaverksamhet. Om nettoavkastningen är negativ, antecknas den som noll.

7 §

Tillsynsavgiften för andra som betalar en grundavgift

För följande avgiftsskyldiga består tillsynsavgiften endast av en grundavgift:

6) för aktiebolag och andelslag som avses i 1 a § 2 mom. i kreditinstitutslagen är grundavgiften 10 beräkningsenheter,

begränsad kreditinstitutsverksamhet enligt 5 § i kreditinstitutslagen (/),

2 §

Tillsynsavgift

Den proportionella avgiften beräknas på basis av balansomslutningen eller omsättningen enligt det senast fastställda bokslutet för den avgiftsskyldige, enligt det *kapitalkrav (kapitalkravet)* som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen eller *enligt det sammanlagda beloppet av tillgångarna i de placeringsfonder som förvaltades vid utgången av det senast avslutade kalenderåret*, om inte något annat följer av 3 §. Som ett värdepappersföretags omsättning betraktas det sammanlagda beloppet av intäkter enligt resultaträkningen, varvid nettointäkterna inkluderas i fråga om värdepappershandel och valutaverksamhet. Om nettoavkastningen är negativ, skall den antecknas som noll.

7 §

Tillsynsavgiften för andra som betalar en grundavgift

För följande avgiftsskyldiga består tillsynsavgiften endast av en grundavgift:

6) för aktiebolag och andelslag som *bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet enligt 5 § i kreditinstitutslagen* är grundavgiften 10 beräkningsenheter,

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag**om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 juli 2004 om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 22 § 5 och 6 mom.,
ändras 2 § 1 mom. 1 punkten, 3 § 3 mom., 4 § 4 mom., rubriken för 16 § samt 16 § 1 och 2 mom., 17 § 1 mom., 18 § a och h-punkten, 21 § 1 mom., 22 § 1, 2, 4 och 8 mom., 24 § 1 mom. och 28 § 2 mom., samt
fogas till 21 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., samt nya 4 och 5 mom., varvid nuvarande 3 och 4 mom. blir 6 och 7 mom., som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med
 1) kreditinstitut kreditinstitut som avses i 2 § i kreditinstitutslagen (1607/1993) och motsvarande utländska kreditinstitut,

3 §

Finans- och försäkringskonglomerat

Utöver vad som bestäms i denna paragraf bildas ett konglomerat av

1) sådana reglerade företag mellan vilka det finns en i 4 a § i kreditinstitutslagen, 6 a § i lagen om värdepappersföretag och 1 kap. 5 § i lagen om försäkringsbolag avsedd annan betydande bindning än en sådan som avses ovan i denna paragraf samt dylika företags dotterföretag och ägarintresseföretag, förutsatt att minst ett av de reglerade företagen är ett företag i finansbranschen och minst ett är ett företag i försäkringsbranschen,

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med
 1) kreditinstitut sådana kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) samt utländska kreditinstitut som avses i 2 mom. i den nämnda paragrafen,

3 §

Finans- och försäkringskonglomerat

Utöver vad som bestäms i denna paragraf bildas ett konglomerat av

1) reglerade företag mellan vilka det finns en i 37 § i kreditinstitutslagen, 6 a § i lagen om värdepappersföretag och 1 kap. 5 § i lagen om försäkringsbolag avsedd annan betydande bindning än en sådan som avses ovan i denna paragraf samt dylika företags dotterföretag och ägarintresseföretag, förutsatt att minst ett av de reglerade företagen är ett företag i finansbranschen och minst ett är ett företag i försäkringsbranschen, förutsatt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbran-

2) institut som enligt 3 § 1 mom. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2002) hör till en sammanslutning som avses i nämnda paragraf och sådana företag i försäkringsbranschen i vilka nämnda institut ensamma eller tillsammans har sådant bestämmande inflytande som avses i 2 § 1 mom. 8 punkten eller som är ett dylikt instituts ägarintresseföretag, förutsatt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig står för i en dylik grupp är betydande vid beräkning enligt 4 §.

4 §

Tröskelvärden som skall tillämpas på konglomerat

Om två eller flera av företagen i samma bransch i konglomeratet eller, vid tillämpning av 1 mom., två eller flera företag i finans- och försäkringsbranschen bildar en koncern som inte i väsentlig utsträckning omfattar företag i andra branscher och som upprättar ett koncernbokslut, beaktas vid tillämpning av bestämmelserna i 1—3 mom. i stället för balansräkningen koncernens balansräkning för dessa företags del. Till balansomslutningen och koncernens balansomslutning läggs vid tillämpningen av denna paragraf det kreditmotvärde för förbindelser utanför balansräkningen som beräknats enligt 77 § i kreditinstitutslagen. Av balansomslutningen för ägarintresseföretag, förbindelserna utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna beaktas vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som företag som hör till konglomeratet sammanlagt äger i ägarintresseföretaget. Om ägarintresset helt eller delvis grundar sig på rätten att utse eller avsätta styrelsemedlemmar, beaktas av balansomslutningen, förbindelserna utanför

schen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig innehar är betydande vid beräkning enligt 4 § och

2) institut som enligt 3 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) hör till en sammanslutning som avses i nämnda paragraf och sådana företag i försäkringsbranschen i vilka nämnda institut ensamma eller tillsammans har sådant bestämmande inflytande som avses i 2 § 1 mom. 8 punkten eller som är ett dylikt instituts ägarintresseföretag, förutsatt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig innehar är betydande vid beräkning enligt 4 §.

4 §

Tröskelvärden som skall tillämpas på konglomerat

Om två eller flera av företagen i samma bransch i konglomeratet eller, vid tillämpning av 1 mom., två eller flera företag i finans- och försäkringsbranschen bildar en koncern som inte i väsentlig utsträckning omfattar företag i andra branscher och som upprättar ett koncernbokslut, beaktas vid tillämpning av bestämmelserna i 1—3 mom. i stället för balansräkningen koncernens balansräkning för dessa företags del. Till balansomslutningen och koncernens balansomslutning läggs vid tillämpningen av denna paragraf det *kreditmotvärde* för förbindelser utanför balansräkningen som beräknats enligt 58 § i kreditinstitutslagen. Av balansomslutningen för ägarintresseföretag, *kreditmotvärde* för förbindelserna utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna beaktas vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som företag som hör till konglomeratet sammanlagt äger i ägarintresseföretaget. Om ägarintresset helt eller delvis grundar sig på rätten att utse eller avsätta styrelsemedlemmar, beaktas av balansoms-

Gällande lydelse

balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som de styrelsemedlemmar som berörs av denna rätt utgör av det totala antalet styrelsemedlemmar, om det belopp som beräknats på detta sätt är större än det belopp som beräknats på basis av ägarandelen.

16 §

Intern kontroll

Ett konglomerats moderföretag skall ha med hänsyn till konglomeratets verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

Ett konglomerats holdingsammanslutning samt ett företag i finans- och försäkringsbranschen som hör till konglomeratet skall ha med hänsyn till sin verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

Med avvikelse från 3 § räknas vid tillämpningen av bestämmelserna i 18—23 § endast företagen i finans- och försäkringsbranschen samt ett konglomerats holdingsammanslutning till ett konglomerat. Av de företag som avses i detta moment räknas vid tillämpningen av bestämmelserna i 21—23 § endast konglomeratets moderföretag och dess dotterföretag samt deras i bokföringslagen avsedda samföretag till ett konglomerat.

Föreslagen lydelse

slutningen, *kreditmotvärde* för förbindelserna utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som de styrelsemedlemmar som berörs av denna rätt utgör av det totala antalet styrelsemedlemmar, om det belopp som beräknats på detta sätt är större än det belopp som beräknats på basis av ägarandelen.

16 §

Allmän bestämmelse om riskhantering

Ett konglomerats moderföretag skall ha en tillförlitlig förvaltning som möjliggör effektiv riskhantering samt med hänsyn till konglomeratets verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

Ett konglomerats holdingsammanslutning samt till konglomeratet hörande företag i finans- och försäkringsbranschen skall ha en tillförlitlig förvaltning som möjliggör effektiv riskhantering samt med hänsyn till sin verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

Med avvikelse från 3 § räknas vid tillämpningen av bestämmelserna i 18—23 § endast företagen i finans- och försäkringsbranschen samt ett konglomerats holdingsammanslutning till ett konglomerat *samt, vid tillämpning av 18—20 § dessutom andra dotterföretag till sådana kreditinstitut som avses i 76 § 3 mom. i kreditinstitutslagen eller till värdepappersföretag än företag inom finans- eller försäkringsbranschen*. Av de företag som avses i detta moment räknas vid tillämpningen av bestämmelserna i 21—23 § endast konglomeratets moderföretag och dess dotterföretag samt

deras i bokföringslagen avsedda samföretag till ett konglomerat.

18 §

*Beräkning av kapitalbasen och **minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat***

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

a) den kapitalbas och det minimibelopp av kapitalbasen som avses i 9 kap. i kreditinstitutslagen, när det är fråga om ett finskt eller ett annat än i d-punkten avsett utländskt kreditinstitut, ett kreditinstituts eller ett värdepappersföretags holdingsammanslutning, ett konglomerats holdingsammanslutning där finansbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än försäkringsbranschens andel, eller ett annat företag i finansbranschen som är dotterföretag eller ägarintresseföretag till ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, deras holdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingsammanslutning,

h) det verksamhetskaptal som avses i 11 kap. i lagen om försäkringsbolag och det minimibelopp av kapitalbasen som avses i 78 § i kreditinstitutslagen, när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning, ett tjänsteföretag, ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut som avses i 2 § 7 punkten eller ett konglomerats holdingsammanslutning där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel.

21 §

Kundrisker och rapportering av dem

Med kundrisker i ett företag som hör till ett konglomerat avses i denna lag summan

18 §

*Beräkning av kapitalbasen och **kapitalkrav** för företag som hör till ett konglomerat*

Med kapitalbas och kapitalkrav i företag som hör till konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

a) den kapitalbas som avses i 45—48 § i kreditinstitutslagen och det kapitalkrav som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, när det är fråga om ett finskt eller ett annat än i d-punkten avsett utländskt kreditinstitut, ett kreditinstituts eller ett värdepappersföretags holdingsammanslutning, ett konglomerats holdingsammanslutning där finansbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än försäkringsbranschens andel, eller ett annat företag i finansbranschen som är dotterföretag eller ägarintresseföretag till ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, deras *holdingföretag* eller ett konglomerats holdingsammanslutning,

h) det verksamhetskaptal som avses i 11 kap. i lagen om försäkringsbolag och *kapitalkrav* som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, när det är fråga om en försäkrings holdingsammanslutning, ett tjänsteföretag, ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut som avses i 2 § 7 punkten eller ett konglomerats *holdingföretag* där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel.

21 §

Kundrisker och rapportering av dem

Med kundrisker i företag inom ett konglomerat avses i denna lag summan av de

av de fordringar, investeringar och förbindelser utanför balansräkningen som hänförs till en och samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person som tillsammans med denna utgör en väsentlig ekonomisk intressegemenskap. Med förbindelser utanför balansräkningen jämföras kredit- och borgensförsäkring.

fordringar, investeringar och förbindelser utanför balansräkningen som hänförs till en och samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person som tillsammans med denna utgör en väsentlig ekonomisk intressegemenskap. Vid beräkning av kundriskerna skall tillgångarna och förbindelserna utanför balansräkningen beaktas i enlighet med 60 § 2 mom. i kreditinstitutslagen. Med förbindelser utanför balansräkningen jämföras kredit- och borgensförsäkring.

Ett konglomerats kundrisker beräknas genom att de till konglomeratet hörande företagens kundrisker sammanställs, varvid i tillämpliga delar skall iaktas vad som föreskrivs om upprättande av koncernbokslut.

En kundrisk anses hänföra sig till borgensmannen om ett annat kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett därmed jämförbart utländskt företag eller försäkringsbolag eller en därmed jämförbar utländsk försäkringsanstalt har ställt proprieborgen för kunden. Borgensförbindelsen skall uppfylla de villkor som anges i 60 § i kreditinstitutslagen.

Om ett finansiellt företag som hör till ett konglomerat har ett handelslager som avses i 64 § i kreditinstitutslagen, skall kundriskerna i handelslagret beräknas enligt artiklarna 29-32 i Europaparlamentets och rådets direktiv / EG om omarbeting av Europaparlamentets och rådets direktiv 93/6/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

22 §

Begränsningar av kundriskerna

En kundrisk får inte stiga till ett belopp som överstiger 25 procent eller, om kundföretaget är moder- eller dotterföretag i ett företag som hör till ett konglomerat eller moderföretagets dotterföretag, 20 procent av konglomeratets kapitalbas.

De stora kundriskerna får sammanlagt inte stiga till ett belopp som överstiger 800 procent av konglomeratets kapitalbas.

22 §

Begränsningar av kundriskerna

En kundrisk inom ett konglomerat får inte överstiga 25 procent eller, om kundföretaget är moder- eller dotterföretag i ett företag som hör till ett konglomerat eller moderföretagets dotterföretag, 20 procent av konglomeratets kapitalbas.

De stora kundriskerna inom ett konglomerat får sammanlagt inte överstiga 800 procent av konglomeratets kapitalbas.

Till kundriskerna hänförs inte vid tillämpningen av denna paragraf

1) poster som hänförs till I gruppen i 76 § i kreditinstitutslagen, om inte gruppindelningen uteslutande baserar sig på sådan garanti som avses i 6 punkten i den nämnda gruppen,

2) sådana till 1 och 2 punkten i II gruppen i 76 § i kreditinstitutslagen hänförliga poster vilkas återstående löptid är högst ett år, om inte gruppindelningen uteslutande baserar sig på garanti som avses i 1 och 2 punkten i den nämnda gruppen; vid beräkningen av kundrisken får dessutom lämnas obeaktat 80 procent av varje sådan post med en återstående löptid om mer än ett år men högst tre år som kan hänföras till 1 punkten i den nämnda gruppen,

3) fordringar vilkas säkerhet består av en insättning eller därmed jämförbart annat värdepapper i det till ett konglomerat hörande företag som givit lånet eller i ett dylikt företags moder- eller dotterföretag,

4) kundrisker som hänför sig till ett dotterföretag till ett företag som hör till ett konglomerat, om dotterföretaget är ett företag i finans- eller försäkringsbranschen,

5) bindande kreditlöften för en kortare tid än ett år och därmed jämförbara förbindelser som kan sägas upp utan förbehåll,

6) masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund och masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter enligt lagen om hypoteksbanker (1240/1999) och därmed jämförbara utländska masskuldebrevslån med säkerheter,

7) övriga fordringar och investeringar samt förbindelser utanför balansräkningen vilkas säkerhet består av värdepapper som den samordnande tillsynsmyndigheten har godkänt och som lätt kan förvandlas till pengar, samt fordringar som sparbankerna och de andelsbanker som inte hör till sammanslutningen av andelsbanker har i centralinstitutet för dessa banker då deras kundrisker beräknas.

Vid tillämpningen av denna paragraf anses en kundrisk hänföra sig till borgen s-mannen, om ett annat kreditinstitut, värdepappersföretag eller försäkringsbolag har ställt proprieborgen för kunden. Med pro-

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om kundrisker som inte skall beaktas vid tillämpning av 1 och 2 mom.

(5 mom. upphävs)

Gällande lydelse

prieborgen och insättningar enligt 4 mom. 3 punkten får jämföras kreditderivatavtal som uppfyller av den samordnande tillsynsmyndigheten godkända villkor. Vid beräkningen av konglomeratets kundrisker skall de kundrisker som är förenade med sådana samföretag som avses i bokföringslagen beaktas i samma förhållande som vid sammanställningen av samföretagets balansräkning med kreditinstitutets eller holdingsammanslutningens koncernbalans.

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan på ansökan av konglomeratets moderföretag bevilja tillstånd att avvika från de begränsningar som föreskrivs i denna paragraf, om en stor kundrisk hänförs till något annat än ett i 4 mom. 4 punkten avsett kreditinstitut, finansiellt institut, tjänsteföretag eller försäkringsbolag som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat.

Med avvikelse från vad som bestäms i denna paragraf tillämpas på en i 3 § 3 mom. 2 punkten avsedd sammanslutning vad som i 7 § 4 mom. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform bestäms om stora kundrisker i en sammanslutning av andelsbanker.

24 §

Tillsyn över interna affärstransaktioner

Finansinspektionen skall lämna den samordnande tillsynsmyndigheten upplysningar som den fått med stöd av 71 a § i kreditinstitutslagen eller 31 § i lagen om värdepappersföretag. Försäkringsinspektionen skall på motsvarande sätt lämna den samordnande tillsynsmyndigheten upplysningar som den fått med stöd av 14 b kap. 8 § i lagen om försäkringsbolag eller 12 a kap. 8 § i lagen om försäkringsföreningar.

Föreslagen lydelse

(6 mom. upphävs)

Med avvikelse från vad som föreskrivs i denna paragraf tillämpas på konglomerat som avses i 3 § 3 mom. 2 punkten vad som i 6 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs om stora kundrisker i en sammanslutning av andelsbanker.

24 §

Tillsyn över interna affärstransaktioner

Finansinspektionen skall lämna den samordnande tillsynsmyndigheten upplysningar enligt 51 § i kreditinstitutslagen om affärstransaktioner mellan kreditinstitut som hör till konglomeratet samt motsvarande upplysningar som den enligt 31 § i lagen om värdepappersföretag fått om affärstransaktioner mellan värdepappersföretag som hör till konglomeratet. Försäkringsinspektionen skall på motsvarande sätt lämna den samordnande tillsynsmyndigheten upplysningar som den fått med stöd av 14 b kap. 8 § i lagen om försäkringsbolag eller 12 a kap. 8 § i lagen om försäkringsföreningar.

Koncernbokslut

 Sådana koncernföretags bokslut på vilka tillämpas 4 kap. i kreditinstitutslagen eller 10 kap. i lagen om försäkringsbolag får sammanställas med koncernbokslutet utan att de bokslutsprinciper som dessa bestämmelser förutsätter ändras.

Koncernbokslut

 Boksluten i koncernföretag på vilka tillämpas 9 kap. i kreditinstitutslagen eller 10 kap. i lagen om försäkringsbolag får sammanställas med koncernbokslutet utan att de bokslutsprinciper som dessa bestämmelser förutsätter ändras.

 Denna lag träder i kraft den 20 .

13.**Lag****om ändring av 1 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i värdepappersmarknadslagen av den 26 maj 1989 (495/1989) 1 kap. 4 § 1 mom. 4 punkten och 4 mom. 1 punkten, sådan den förstnämnda punkten lyder i lag 228/2004, som följer:

Allmänna stadganden

I denna lag avses med

 4) *värdepappersförmedlare* sådana värdepappersföretag som avses i 4 § lagen om värdepappersföretag (579/1996), sådana utländska värdepappersföretag som avses i 2 § lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996), sådana kreditinstitut som avses i 2 § kreditinstitutslagen (1607/1993) och som enligt sin bolagsordning eller sina stadgar tillhandahåller investeringstjänster av det slag som avses i lagen om värdepappersföretag, sådana kredit- och finansinstitut som avses i 2 § lagen om

Allmänna stadganden

I denna lag avses med

 4) *värdepappersförmedlare* sådana värdepappersföretag som avses i 4 § i lagen om värdepappersföretag (579/1996), sådana utländska värdepappersföretag som avses i 2 § i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996), sådana kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) och som enligt sin bolagsordning eller sina stadgar tillhandahåller investeringstjänster av det slag som avses i lagen om värdepappersföretag, sådana kredit- och finansinstitut som avses i 2 § i la-

Gällande lydelse

utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) och som enligt sitt verksamhetstillstånd tillhandahåller investeringstjänster som avses i lagen om värdepappersföretag samt sådana i 2 § lagen om placeringsfonder avsedda fondbolag och sådana utländska fondbolag som avses i 2 § lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) och som enligt sitt verksamhetstillstånd bedriver verksamhet enligt 5 § 2 mom. lagen om placeringsfonder,

I denna lag avses med *yrkesmässiga investerare*

1) sådana värdepappersföretag som avses i 4 § lagen om värdepappersföretag, sådana kreditinstitut som avses i 2 § kreditinstitutslagen, sådana fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder, sådana försäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979), sådana ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsaktiebolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) samt med dessa jämförbara utländska sammanslutningar som står under myndighetstillsyn,

Föreslagen lydelse

gen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) och som enligt sitt verksamhetstillstånd tillhandahåller investeringstjänster som avses i lagen om värdepappersföretag samt sådana i 2 § i lagen om placeringsfonder avsedda fondbolag och sådana utländska fondbolag som avses i 2 § lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) och som enligt sitt verksamhetstillstånd bedriver verksamhet enligt 5 § 2 mom. lagen om placeringsfonder,

I denna lag avses med *yrkesmässiga investerare*

1) sådana värdepappersföretag som avses i 4 § i lagen om värdepappersföretag, sådana kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, sådana fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder, sådana försäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979), sådana ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsaktiebolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) samt med dessa jämförbara utländska sammanslutningar som står under myndighetstillsyn,

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.**Lag****om ändring av lagen om placeringsfonder**

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen av den 29 januari 1999 om placeringsfonder (48/1999) 35 §, ändras 6 § 5 mom., 30 c § 4 mom. och 39 §, av dem 6 § 5 mom. och 30 c § sådana de lyder i lag 224/2004, som följer:

Gällande lydelse

6 §

Om fondbolaget bedriver verksamhet som

Föreslagen lydelse

6 §

Om fondbolaget bedriver verksamhet som

avses i 5 § 2 mom. skall dess kapitalbas alltid uppfylla de krav som föreskrivs i 31 § lagen om värdepappersföretag.

30 c §

Vid beräkning av fondbolagets kapitalbas tillämpas 72 § 3 mom. kreditinstitutslagen.

35 §

Räkenskapsperioden för fondbolag och placeringsfonder är kalenderåret, om inte finansinspektionen av särskilda skäl beviljar undantag.

39 §

För varje räkenskapsperiod skall för fondbolaget och varje placeringsfond upprättas separata bokslut som innehåller resultaträkning, balansräkning, uppgifter som skall lämnas i bilagor till resultaträkningen och balansräkningen samt en verksamhetsberättelse.

Vederbörande ministerium beslutar om scheman för fondbolags, förvaringsinstituts och placeringsfonders resultaträkning och balansräkning, om noterna till resultaträkningen och balansräkningen samt om uppgifter som skall lämnas i verksamhetsberättelsen. I beslutet skall i tillämpliga delar beaktas denna lag när det gäller bestämmande av fondandelsvärdet samt bokföringslagen, bokföringsförordningen (1339/1997) och lagen om aktiebolag när det gäller noterna och verksamhetsberättelsen. Vederbörande ministerium skall innan det utfärdar beslutet be finansinspektionen och bokföringsnämnden ge ett utlåtande om saken.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upprättande av bokslut som avses i 1 mom. Finansinspektionen skall innan den meddelar föreskrifterna be finansministeriet och bokföringsnämnden ge uttalanden om saken.

avses i 5 § 2 mom. skall dess kapitalbas alltid *oberoende av 1—4 mom. dessutom* uppfylla de krav som föreskrivs i 31 § i lagen om värdepappersföretag.

30 c §

Vid beräkning av fondbolagets kapitalbas tillämpas 45—48 § i kreditinstitutslagen.

35 §

(upphävs)

39 §

För varje räkenskapsperiod skall för fondbolaget och varje placeringsfond upprättas separata bokslut som innehåller resultaträkning, balansräkning och uppgifter som skall lämnas i noter till resultaträkningen och balansräkningen. *Till bokslutet skall fogas en verksamhetsberättelse.*

På ett fondbolags bokslut tillämpas 146 och 148—155 § i kreditinstitutslagen.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om scheman för fondbolags och placeringsfonders resultaträkning och balansräkning, om noterna till resultaträkningen och balansräkningen samt om uppgifter som skall lämnas i verksamhetsberättelsen. Finansministeriet skall innan det ut-

Finansinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om tillämpningen av denna paragraf, vederbörande ministeriums beslut enligt 2 mom., de i lagen om aktiebolag ingående bokslutsbestämmelserna samt bokföringslagen och bokföringsförordningen och med stöd av dessa utfärdade ministeriebeslut. Om en anvisning eller ett utlåtande är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bokföringslagen, bokföringsförordningen eller lagen om aktiebolag skall finansinspektionen, innan den ger anvisningen eller utlåtandet be bokföringsnämnden om ett utlåtande.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett fondbolag eller förvaringsinstitut av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd till undantag från de i 4 mom. angivna bestämmelserna, om det är befogat för att ge en rättvisande bild av sökandens eller placeringsfondens verksamhetsresultat och ekonomiska ställning. Om ett ärende är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bestämmelserna om bokslut i bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller lagen om aktiebolag, skall finansinspektionen innan den avgör ärendet be bokföringsnämnden ge ett utlåtande om tillståndsansökan.

färdar beslutet begära utlåtanden från Finansinspektionen och bokföringsnämnden.

Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om upprättande av bokslut enligt 1 mom. Finansinspektionen skall innan den utfärdar föreskrifterna begära utlåtanden från finansministeriet och bokföringsnämnden. Om Finansinspektionens anvisningar eller utlåtanden om hur denna paragraf eller finansministeriets med stöd av den utfärdade förordning skall tillämpas är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall Finansinspektionen begära ett utlåtande från bokföringsnämnden innan den ger anvisningar eller utlåtanden.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett fondbolag av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd till undantag från de i 4 mom. angivna bestämmelserna, om det är befogat för att ge en rättvisande bild av sökandens eller placeringsfondens verksamhetsresultat och finansiella ställning. Om ett ärende är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bestämmelserna om bokslut i bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller lagen om aktiebolag, skall Finansinspektionen innan den avgör ärendet inhämta ett yttrande från bokföringsnämnden om tillståndsansökan.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På fondbolag tillämpas 184 § i kreditinstitutslagen. På fondbolag som bedriver verksamhet som avses i 5 § 2 mom. tillämpas dessutom 177—181 § i kreditinstitutslagen.

15.

Lag**om ändring av lagen om värdepappersföretag**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 26 juli 1996 om värdepappersföretag (579/1996) 29 och 30 §, sådana de lyder, 29 § i lagarna 1347/1997 och 70/2003 samt 30 § i nämnda lag 1347/1997,
ändras 6, 21 och 31 §, sådana de lyder, 6 § i nämnda lag 1347/1997 och i lagarna 48/2002 och 705/2004, 21 § i nämnda lag 1347/1997 och i lagarna 106/1999 och / , 31 § i nämnda lagar 1347/1997, 48/2002, 705/2004 och / samt i lag 596/2003 , samt
fogas till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1347/1997, ett nytt 6 mom., som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Definitioner

Finansinspektionen skall, efter att ha fått uppgift om att något annat företag än ett kreditinstitut eller värdepappersföretag har blivit moderföretag för ett kreditinstitut, utan dröjsmål besluta om huruvida företaget skall betraktas som sådant holdingföretag som avses i 3 mom.

6 §

Konsolideringsgrupp

Till ett värdepappersföretag konsolideringsgrupp räknas värdepappersföretag, dess inhemska eller utländska holdingsammanslutning samt inhemska och utländska värdepappersföretag, finansiella institut och tjänsteföretag

1) vari värdepappersföretaget eller dess holdingsammanslutning har sådant inflytande bestämmande som avses i 1 kap. 5 och 6 §,

2) som har gemensam förvaltning med

6 §

Konsolideringsgrupp

Med **konsolideringsgrupp** avses i denna lag en koncern som består av koncernens moderföretag som är ett finländskt eller utländskt värdepappersföretag eller en finländsk eller utländskt holdingföretag som är ett värdepappersföretags moderföretag (**konsolideringsgruppens moderföretag**) samt av moderföretagets finländska och utländska dotterföretag som är andra värdepappersföretag, kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag (**konsolide-**

Gällande lydelse

värdepappersföretaget, dess holdingsammanslutning eller dessas dotterföretag, eller 3) som har gemensam ledning med värdepappersföretaget, dess holdingsammanslutning eller dessas dotterföretag.

Vad som i 1 mom. 2 och 3 punkten bestäms om dotterföretag skall på motsvarande sätt tillämpas på företag till vilket värdepappersföretag eller dess holdingsammanslutning står i ett sådant förhållande som avses i 2 eller 3 punkten.

En holdingsammanslutning samt ett värdepappersföretag som har i 1 mom. 1 punkten angivet inflytande bestämmande i ett värdepappersföretag, finansiellt institut eller tjänsteföretag eller som står i ett i 1 mom. 2 eller 3 punkten angivet förhållande till ett i fråga om balansomslutningen mindre värdepappersföretag, finansiellt institut eller tjänsteföretag, benämns i denna lag konsolideringsgruppens moderföretag.

Ett värdepappersföretag, finansiellt institut eller tjänsteföretag vari ett annat värdepappersföretag eller en holdingsammanslutning har i 1 mom. 1 punkten angivet bestämmande inflytande, samt ett värdepappersföretag, finansiellt institut eller tjänsteföretag till vilket en holdingsammanslutning eller ett värdepappersföretag som är större i fråga om balansomslutningen står i ett sådant förhållande som avses i 1 mom. 2 eller 3 punkten, benämns i denna lag konsolideringsgruppens dotterföretag.

Det som i 9 a och 9 b § i kreditinstitutslagen föreskrivs om regionalt tillämpningsområde för bestämmelser om kreditinstituts konsolideringsgrupper, skall på motsvarande sätt tillämpas på värdepappersföretags konsolideringsgrupper.

Efter att ha fått kännedom om att en holdingsammanslutning hör till en konsolideringsgrupp skall finansinspektionen fatta beslut härom och utan dröjsmål meddela det till konsolideringsgruppens moderföretag.

En konsolideringsgrupps dotterföretag vars balansomslutning utgör mindre än en procent av den för moderföretaget senast fastställda balansomslutningen och inte når upp till 10 miljoner ecu eller motsvarande belopp, behöver inte sammanställas med

Föreslagen lydelse

ringsgruppens dotterföretag). Med koncern, moderföretag och dotterföretag avses i denna lag detsamma som i bokföringslagen (1336/1997) samt med dem jämförbara utländska koncerner, moderföretag och dotterföretag.

I 31 § i denna lag och i 72 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn som tillämpas på värdepappersföretag som är en konsolideringsgrupps moderföretag och på ett därmed jämförbart värdepappersföretag som är ett holdingföretags dotterföretag.

konsolideringsgruppen. Om ett till en konsolideringsgrupp hörande dotterföretags balansomslutning sammanräknad med andra till konsolideringsgruppen hörande dotterföretags balansomslutning utgör minst fem procent av den konsoliderade balansomslutningen eller om uppgifterna för företaget skall sammanställas med koncernbokslutet, skall företaget likväl hänföras till konsolideringsgruppen.

Ett till konsolideringsgruppen hörande företag kan vid tillämpningen av bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn, enligt vad finansinspektionen i det enskilda fallet beslutar, lämnas obeaktat ifall tillämpningen inte behövs för uppnående av syftet med den gruppbaseade tillsynen.

21 §

Bokslut och delårsrapport

På värdepappersföretags bokslut och koncernbokslut skall tillämpas 30—39 § kreditinstitutslagen. (Gällande lydelse)

På offentliggörande av värdepappersföretags bokslut samt på värdepappersföretags delårsrapporter skall tillämpas lagen om aktiebolag och värdepappersmarknadslagen. (Gällande lydelse)

Finansinspektionen kan meddela närmarföreskrifter samt ge anvisningar och utlåtanden om upprättande av delårsrapporter samt av särskilda skäl för viss tid bevilja dispens från vad som i värdepappersmarknadslagen bestäms om delårsrapporter, om detta inte ledertill att investerarnas ställning äventyras. I fråga om bestämmelserna, anvisningarna, utlåtandena och dispenser i tillämpliga delar 31 § 2—4 mom. i kreditinstitutslagen. I delårsrapporten skall nämnas om dispens har beviljats. (RP 109/2005)

29 §

Generalklausul om riskkontroll

Ett värdepappersföretag och till dess kon-

21 §

Bokslut, verksamhetsberättelse och delårsrapport

På värdepappersföretags bokslut, verksamhetsberättelse, delårsrapport och årsrapport tillämpas 146—157 § i kreditinstitutslagen.

29 §

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

solideringsgrupp hörande företag får inte i sin verksamhet ta en så stor risk att kreditinstitutets soliditet eller konsoliderade soliditet utsätts för väsentlig fara. Kreditinstitutet och de till dess konsolideringsgrupp hörande företagen skall ha med hänsyn till verksamheten tillräcklig intern övervakning och tillräckliga riskkontrollsystem.

På överföringen av uppgifter som ansluter sig till ett värdepappersföretags riskkontroll och övriga interna kontroll till ett sådant företag som inte hör till samma konsolideringsgrupp eller till samma i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform avsedda sammanslutning som värdepappersföretaget tillämpas vad som bestäms i 16 b § 2 och 3 mom.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om de krav som ställs på de i 1 mom. avsedda riskkontrollsystemen och på den övriga interna kontrollen samt på en tillförlitlig förvaltning liksom om anmälan som avses i 2 mom. och om när uppgifter som överförts till ett annat företag enligt 2 mom. kan anses vara så ringa att anmälan inte behöver göras.

30 §

30 §

Likviditet

Ett värdepappersföretags likviditet skall vara tryggad på ett med hänsyn till dess verksamhet tillräckligt sätt.

(upphävs)

31 §

31 §

Minimibeloppet av kapitalbasen och interna affärstransaktioner

På värdepappersföretags kapitalbas och konsoliderade kapitalbas skall tillämpas 72 § 3 och 4 mom., 73—75 och 79 § kreditinstitutslagen.

Ett värdepappersföretags sammanlagda

Tillsyn över finansiell ställning

På värdepappersföretag tillämpas 5 och 6 kap. i kreditinstitutslagen, med undantag för 44, 53, 66, 71, 80 och 81 § i den nämnda lagen. Vid tillämpning av 55 § i den nämnda lagen skall i stället för där nämnda 44 § tillämpas 13 § i denna lag.

Vad som i 72 § i kreditinstitutslagen före-

kapitalbas skall alltid uppgå till minst det startkapital som bestäms i 13 §. Vid fusion mellan två eller flera värdepappersföretag kan finansinspektionen medge undantag från detta krav. Det övertagande värdepappersföretagets eller det nybildade värdepappersföretagets kapitalbas får emellertid inte sjunka under den sammanlagda kapitalbas som de fusionerade företagen hade vid tidpunkten för fusionen. (Gällande lydelse)

Beloppet av ett värdepappersföretags kapitalbas och konsoliderade kapitalbas skall alltid uppgå till minst det enligt 72 § 1 mom., 76—78, 78 a, 78 c, 79 a och 81 a § kreditinstitutslagen beräknade beloppet. Utöver vad som bestäms i de nämnda paragraferna får beloppet av värdepappersföretagets kapitalbas och konsoliderade kapitalbas inte underskrida en fjärdedel av de fasta kostnader som upptagits i den för föregående räkenskapsperiod godkända resultaträkningen eller, ifall det efter fastställandet av bokslutet har skett betydande förändringar i värdepappersföretagets verksamhet, det belopp som finansinspektionen fastställt på ansökan av värdepappersföretaget. (Gällande lydelse)

På värdepappersföretags stora kundrisker och konsoliderade stora kundrisker samt på interna affärstransaktioner med koncern och ägarintresseföretag som inte hör till värdepappersföretagets konsolideringsgrupp tillämpas vad som bestäms i 69—71 och 71 a § kreditinstitutslagen. (Gällande lydelse)

Om ett värdepappersföretags kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas sjunker under det minimibelopp som anges i 2—4 mom. skall värdepappersföretaget eller holdingsammanslutningen utan dröjsmål rapportera detta till Finansinspektionen och vidta åtgärder för att uppfylla kravet som ställs på kapitalbasen och den konsoliderade kapitalbasen. Finansinspektionen skall, efter att ha fått den rapport som avses ovan eller efter att annars ha fått besked om att kapitalbasen eller den konsoliderade kapitalbasen har sjunkit under det i lagen angivna beloppet, sätta ut en tid inom vilken kravet på kapitalbasen och den konsoliderade kapitalbasen skall vara uppfyllt, vid äventyr att verksamhetstillståndet återkallas. Om kravet inte uppfylls inom den ut-

skrivs om gruppbaserad tillsyn skall inte tillämpas på värdepappersföretag vars moderföretag är ett kreditinstitut som är auktoriserat i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stat) eller ett i en sådan stat etablerat holdingföretag som samtidigt är moderföretag för ett kreditinstitut som är auktoriserat i en EES-stat, under förutsättning att kreditinstitutet är underkastat gruppbaserad tillsyn.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

satta tiden kan Finansinspektionen återkalla verksamhetstillståndet. (Gällande lydelse)

Om ett värdepappersföretags kapitalbas sjunker under det i 2—4 mom. angivna beloppet, får företaget inte dela ut vinst eller annan avkastning på det egna kapitalet, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar dispens. Om ett värdepappersföretags konsoliderade kapitalbas sjunker under det i 2—4 mom. angivna beloppet, får värdepappersföretaget och till dess konsolideringsgrupp hörande företag inte dela ut vinst eller annan avkastning på det egna kapitalet, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar dispens. I fråga om den rätt till dividend som tillkommer aktieägarna i sådana finansiella institut i aktiebolagsform samt i tjänsteföretag som hör till samma konsolideringsgrupp som ett värdepappersföretag gäller, utan hinder av vad som bestäms ovan, 13 kap. 7 § i aktiebolagslagen. (RP 109/2005)

Om ett värdepappersföretag är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat eller dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjunker under det minimibelopp som anges i 19 eller 22 § i den nämnda lagen, tillämpas på värdepappersföretaget det som föreskrivs ovan i 5 mom. samt på värdepappersföretag och företag som hör till dess konsolideringsgrupp det som föreskrivs ovan i 6 mom. Finansinspektionen skall innan den fattar beslut som avses i 5 och 6 mom. begära utlåtande om besluten av de andra centrala tillsynsmyndigheter som avses i den nämnda lagen. (Gällande lydelse)

Denna lag träder i kraft den 20 .

På värdepappersföretag tillämpas 177—184 § i kreditinstitutslagen. På värdepappersföretag tillämpas inte artiklarna 45a och 45b i Europaparlamentets och rådets direktiv / /EG om omarbeting av Europaparlamentets och rådets direktiv 93/6/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

Denna lags 31 § skall inte före den i ja-

nuari 2011 tillämpas på värdepappersföretag som enligt koncessionsvillkoren får tillhandahålla placeringstjänster endast med hjälp av derivat på råvarumarknaden.

16.

Lag

om ändring av 14 b kap. 1 § i lagen om försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 14 b kap. 1 §
4 och 5 punkten sådana de lyder i lag 707/2004, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

14 b kap

14 b kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper

Extra tillsyn över försäkringsgrupper

1 §

I detta kapitel avses med

1 §

I detta kapitel avses med

4) företag med ägarintresse ett moderföretag, en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag *eller ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten i kreditinstitutslagen*

4) företag med ägarintresse ett moderföretag eller en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag,

5) anknutet företag ett dotterföretag, ett sådant företag i vilket en juridisk person har ägarintresse *eller ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten i kreditinstitutslagen,*

5) anknutet företag ett dotterföretag eller ett företag i vilket en juridisk person har ägarintresse,

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av 12 a kap. 1 § i lagen om försäkringsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 12 a kap. 1 §
4 och 5 punkten, sådana de lyder i lag 709/2004, som följer:

Gällande lydelse

12 a kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper

1 §

I detta kapitel avses med

14) företag med ägarintresse ett moderföretag, en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag *eller ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten i kreditinstitutslagen*

5) anknutet företag ett dotterföretag, ett sådant företag i vilket en juridisk person har ägarintresse *eller ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten i kreditinstitutslagen,*

Föreslagen lydelse

12 a kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper

1 §

I detta kapitel avses med

4) företag med ägarintresse ett moderföretag eller en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag,

5) anknutet företag ett dotterföretag eller ett företag i vilket en juridisk person har ägarintresse,

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag**om ändring av 10 § i lagen om borgen och tredjemanspant**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 mars 1999 om borgen och tredjemanspant (361/1999) 10 § 2 mom.,
 sådant det lyder i lag 1514/2002, som följer:

Gällande lydelse

10 §

Ändringar av bolagsform och bolagsstruktur

 Om ett annat kreditinstitut eller en annan
 sammanslutning fusioneras med ett kredit-
 institut som avses i 2 § kreditinstitutslagen
 (1607/1993), svarar en borgensman som har
 ställt generell borgen för kreditinstitutet
 också för förpliktelser som har uppkommit
 efter fusionen, även om en underrättelse en-
 ligt 1 mom. inte har gjorts.

Föreslagen lydelse

10 §

Ändringar av bolagsform och bolagsstruktur

 Om ett annat kreditinstitut eller en annan
 sammanslutning fusioneras med ett kredit-
 institut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinsti-
 tutslagen (/), svarar en borgensman som
 har ställt generell borgen för kreditinstitutet
 också för förpliktelser som har uppkommit
 efter fusionen, även om en underrättelse en-
 ligt 1 mom. inte har gjorts.

 Denna lag träder i kraft den 20 .

19.**Lag****om ändring av 2 § i lagen om betalningsöverföringar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 juli 1999 om betalningsöverföringar (821/1999) 2 § 1 mom. 1 a-punkten som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med
1) kreditinstitut
a) ett kreditinstitut som avses i 2 § 1 mom. kreditinstitutslagen (1607/1993) och 2 § 1 punkten i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993), och

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med
1) kreditinstitut
a) ett kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) och i 2 § 1 punkten i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993), och

Denna lag träder i kraft den 20 .

20.**Lag****om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 20 januari 2004 om finansiella säkerheter (11/2004) 3 § 2 mom. 3 punkten som följer:

Gällande lydelse

3 §

Definitioner

Med institut avses i denna lag

Föreslagen lydelse

3 §

Definitioner

Med institut avses i denna lag

3) kreditinstitut enligt 2 § och finansiella institut enligt 3 § kreditinstitutslagen (1607/1993), värdepappersföretag enligt 4 § lagen om värdepappersföretag (579/1996), fondbolag enligt 2 § 3 punkten och förvaringsinstitut enligt 2 § 5 punkten lagen om placeringsfonder (48/1999), försäkringsbolag enligt 1 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag (1062/1979), arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 2 mom. lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),

3) kreditinstitut enligt 8 § 1 mom. och finansiella institut enligt 13 § i kreditinstitutslagen (/), värdepappersföretag enligt 4 § i lagen om värdepappersföretag (579/1996), fondbolag enligt 2 § 3 punkten och förvaringsinstitut enligt 2 § 5 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999), försäkringsbolag enligt 1 kap. 3 § i lagen om försäkringsbolag (1062/1979), arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),

Denna lag träder i kraft den 20 .

21.

Lag

om ändring av 14 § i handelsregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelsregisterlagen av den 2 februari 1979 (129/1979) 14 § 4 mom., sådant det lyder i lag 230/2004, som följer:

Gällande lydelse

14 §

Registermyndigheten skall innan den godkänner en sådan ändring i bolagsordningen eller stadgarna som avses i 14 § kreditinstitutslagen (1607/1993) ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om ändringen.

Föreslagen lydelse

14 §

Registermyndigheten skall innan den godkänner en sådan ändring i bolagsordningen eller stadgarna som avses i 30 eller 31 § i kreditinstitutslagen (/) ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om ändringen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

22.

Lag**om ändring av 33 § i lagen om pantlåneinrättningar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1992 om pantlåneinrättningar (1353/1992) 33 § 3 mom.,
 sådant det lyder i lag 769/1997, som följer:

Gällande lydelse

33 §

En pantlåneinrättning har rätt att lämna upplysningar som avses i 1 mom. till ett i 2 § kreditinstitutslagen (1607/1993) avsett kreditinstitut inom samma koncern, om det med tanke på det mottagande kreditinstitutets hantering av risker är nödvändigt att upplysningarna lämnas.

Föreslagen lydelse

33 §

En pantlåneinrättning har rätt att lämna upplysningar som avses i 1 mom. till ett i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) avsett kreditinstitut inom samma koncern, om det med tanke på det mottagande kreditinstitutets riskhantering är nödvändigt att upplysningarna lämnas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag**om ändring av 11 a § i lagen om konkurrensbegränsningar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 maj 1992 om konkurrensbegränsningar (480/1992) 11 a § 2 mom.
 1 punkten, sådan den lyder i lag 303/1998, som följer:

Gällande lydelse

11 a §

Vad som i denna lag bestäms om omsättning gäller

1) i fråga om sådana kreditinstitut, företag som tillhandahåller investeringstjänster och andra finansinstitut på vilka bestämmelserna i 4 kap. kreditinstitutslagen (1607/1993) tillämpas, den *sammanräknade* summan av

Föreslagen lydelse

11 a §

Vad som i denna lag bestäms om omsättning gäller

1) i fråga om sådana kreditinstitut, *värdepappersföretag* och andra finansiella institut på vilka 9 kap. i kreditinstitutslagen (/) tillämpas, summan av intäktsposter, exklusive extraordinaära intäkter, enligt resul-

Gällande lydelse

intäktsposter, exklusive extraordinära intäkter, enligt resultaträkningen som gjorts upp i enlighet med bestämmelserna i nämnda lag, samt

Föreslagen lydelse

taträkningen som gjorts upp i enlighet med bestämmelserna i nämnda lag, samt

Denna lag träder i kraft den 20 .

24.**Lag****om ändring av 33 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 juni 2004 om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004) 33 § 6 mom., som följer:

Gällande lydelse

33 §

*Styrnings- och övervakningsmyndigheter-
nas rätt att få uppgifter*

Den rätt att få uppgifter som bestäms i denna paragraf gäller inte sådana uppgifter som avses i 94 § i kreditinstitutlagen (1607/1993) eller i 17 kap. 24 § 2 och 3 mom. i rättegångsbalken

Föreslagen lydelse

33 §

*Styrnings- och övervakningsmyndigheter-
nas rätt att få uppgifter*

Rätten att få uppgifter enligt denna paragraf gäller inte uppgifter som avses i 141 § i kreditinstitutlagen (/) eller i 17 kap. 24 § 2 och 3 mom. i rättegångsbalken.

Denna lag träder i kraft den 20 .

25.**Lag****om ändring av 3 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 januari 1998 om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998) 3 § 1 mom. 1 och 5 punkten, av dem 5 punkten sådan den lyder i lag 365/2003, som följer:

3 §

Anmälningsspliktiga

Anmälningsspliktiga enligt denna lag är
1) kreditinstitut och finansiella institut
som avses i kreditinstitutslagen
(1607/1993),

5) aktiebolag eller andelslag som bedriver i
1 a § kreditinstitutslagen avsedd begränsad
kreditinstitutsverksamhet,

3 §

Anmälningsspliktiga

Anmälningsspliktiga enligt denna lag är
1) kreditinstitut och finansiella institut
som avses i kreditinstitutslagen (/),

5) aktiebolag och andelslag som bedriver
i 5 § i kreditinstitutslagen avsedd begränsad
kreditinstitutsverksamhet,

Denna lag träder i kraft den 20 .

26.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 26 november 1999 om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999) 2 § 1 mom. 1 punkten som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

Med avvecklingssystem avses i denna lag ett på regler grundat system

1) som en centralbank, ett kreditinstitut som avses i 2 § kreditinstitutslagen (1607/1993), en clearingorganisation som avses i 1 kap. 4 § 2 mom. 2 punkten värdepappersmarknadslagen (495/1989), ett optionsföretag som avses i 1 kap. 3 § lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988) eller en utländsk sammanslutning som motsvarar någon av de ovan nämnda upprätthåller ensam eller tillsammans med andra i denna punkt avsedda sammanslutningar, eller

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

Med avvecklingssystem avses i denna lag ett på regler grundat system

1) som en centralbank, ett kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/), en clearingorganisation som avses i 1 kap. 4 § 2 mom. 2 punkten i värdepappersmarknadslagen (495/1989), ett optionsföretag som avses i 1 kap. 3 § i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988) eller en utländsk sammanslutning som motsvarar något av de ovan nämnda upprätthåller ensam eller tillsammans med andra i denna punkt avsedda sammanslutningar, eller

Denna lag träder i kraft den 20 .

27.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 5 § 6 a-punkten, 8 § 1 mom. 2 a- och 11 punkten samt 51 § 1 mom. 4 punkten, sådana de lyder, 5 § 6 a-punkten, 8 § 1 mom. 2 a-punkten och 51 § 1 mom. 4 punkten i lag 1138/2005 och 8 § 1 mom. 11 punkten i lag 231/2004, som följer:

Gällande lydelse

5 §

Ovan i 4 § avsedda skattepliktiga näringsinkomster äro bland andra:

6 a) de värdestegringar på i 36 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (1607/1993) avsedda finansiella instrument som innehas för handel, vilka med stöd av nämnda paragrafs 5 mom. eller motsvarande utländsk lagstiftning har bokförts som intäkter, samt

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

2 a) de värdenedgångar på i 36 § 1 mom. i kreditinstitutslagen avsedda finansiella instrument som innehas för handel, vilka med stöd av nämnda paragrafs 5 mom. eller motsvarande utländsk lagstiftning har bokförts som kostnader,

11) de lagbestämda överföringar som depositionsbanker och utländska kreditinsti-

Föreslagen lydelse

5 §

Ovan i 4 § avsedda skattepliktiga näringsinkomster äro bland andra:

6 a) de värdestegringar på i 151 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) avsedda finansiella instrument som innehas för handel, vilka med stöd av nämnda paragrafs 5 mom. eller motsvarande utländsk lagstiftning har bokförts som intäkter, samt

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

2 a) de värdeminskningar på fordringsbevis, värdepapper och derivativavtal vilka utgår finansiella instrument som innehas för handel, enligt 151 § i kreditinstitutslagen, vilka med stöd av nämnda paragrafs 5 mom. eller motsvarande utländsk lagstiftning har bokförts som kostnader,

11) de lagbestämda överföringar som inlåningsbanker och utländska kreditinstituts

Gällande lydelse

tuts filialer i Finland gör till den insättningsgarantifond och de säkerhetsfonder som avses i kreditinstitutslagen (1607/1993) liksom även de lagbestämda inbetalningar som värdepappersföretag, kreditinstitut och fondbolag samt utländska värdepappersföretags, kreditinstituts och fondbolags filialer i Finland gör till den ersättningsfond som avses i lagen om värdepappersföretag (579/1996),

Föreslagen lydelse

filialer i Finland gör till den insättningsgarantifond och de säkerhetsfonder som avses i kreditinstitutslagen (/) liksom även de lagbestämda inbetalningar som värdepappersföretag, kreditinstitut och fondbolag samt utländska värdepappersföretags, kreditinstituts och fondbolags filialer i Finland gör till den ersättningsfond som avses i lagen om värdepappersföretag (579/1996),

51 §

En nyttighet överförs inom en näringsförvärvskälla från ett slag av tillgångar till ett annat på följande sätt:

4) i 36 § 1 mom. i kreditinstitutslagen avsedda finansiella instrument som innehas för handel till ett belopp som motsvarar det sannolika överlåtelsepriset.

51 §

En nyttighet överförs inom en näringsförvärvskälla från ett slag av tillgångar till ett annat på följande sätt:

4) *finansiella instrument som avses i 151 § i kreditinstitutslagen* och innehas för handel, till ett belopp som motsvarar det sannolika överlåtelsepriset.

Denna lag träder i kraft den 20 .

28.

Lag**om ändring av 13 a § i mervärdesskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 13 a § 2 mom. 2 punkten, sådan den lyder i lag 377/1994, som följer:

Gällande lydelse

13 a §

Till en skattskyldighetsgrupp kan endast höra

2) en holdingsammanslutning som avses i 4 § kreditinstitutslagen (1607/1993) eller en försäkringskoncerns modersammanslutning

Föreslagen lydelse

13 a §

Till en skattskyldighetsgrupp kan endast höra

2) *ett holdingföretag* som avses i 15 § i kreditinstitutslagen (/) eller en försäkringskoncerns modersammanslutning som

Gällande lydelse

som avses i 3 kap. 1 § 2 mom. bokförings-
förordningen (1339/1997),

Föreslagen lydelse

avses i 3 kap. 1 § 2 mom. i bokföringsför-
ordningen (1339/1997),

Denna lag träder i kraft den *20* .

Finansministeriets förordning

om beräkning av kapitalkrav för kreditinstitut och värdepappersföretag samt för finans- och försäkringskonglomerat

Genom finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 92 § i kreditinstitutslagen (/) av den 20 .

1 kap.

93 § utfärda närmare föreskrifter om tillämpningen av denna förordning.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs med stöd av 92 § i kreditinstitutslagen (/ , nedan lagen) om beräkning av kreditinstituts kapitalkrav enligt lagens 55 § och om begränsning av kundrisker enligt lagens 69 § samt om begränsning av kundrisker enligt 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004). Vad som i denna förordning föreskrivs om kreditinstitut skall med stöd av 31 § i lagen om värdepappersföretag (579/1996) också tillämpas på värdepappersföretag som avses i den nämnda lagen.

2 §

Närmare bestämmelser

Finansinspektionen kan med stöd av lagens

2 kap.

Kapitalkrav

3 §

Riskkoefficienter för beräkning av kapitalkrav

När den schablonmetod som avses i lagens 58 § används för beräkning av kapitalkrav tillämpas antingen de nedan angivna fasta riskvikterna eller riskvikter som fastställs på basis av externa kreditvärderingar, enligt vad som föreskrivs i bilagan till denna förordning.

För tillämpning av externa kreditvärderingar skall Finansinspektionen dela in kreditbetygen från varje ratinginstitut enligt lagens 58 § 3 mom. i riskklasser som framgår av den bifogade tabellen och som skall ligga till grund för riskvikterna vid användning av externa kreditvärderingar.

För sådana tillgångar och för sådana förbindelser utanför balansräkningen på vilka inte tillämpas någon riskvikt enligt bilagan, skall riskvikten 100 procent tillämpas.

4 §

Undantag i fråga om riskvikter

Vid tillämpning av lagens 55 § 1 mom. får riskvikten 0 procent, med avvikelse från vad som föreskrivs nedan i denna förordning och på de villkor som anges i artikel 80.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv (/ /EG) om omarbetsning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, nedan direktivet, tillämpas på sådana fordringar och på sådana förbindelser utanför balansräkningen för vilka motparten är ett företag som hör till samma konsolideringsgrupp som ett kreditinstitut eller, om kreditinstitutet hör till sammanslutningen av andelsbanker, ett medlemskreditinstitut i centralinstitutet eller ett företag som hör till samma konsolideringsgrupp som centralinstitutet eller medlemskreditinstitutet. Vad som i detta moment föreskrivs om konsolideringsgrupper gäller emellertid inte en konsolideringsgrupp vars moderföretag inte är beläget i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stat).

5 §

Kreditmotvärden som skall tillämpas på förbindelser utanför balansräkningen

För bestämmande av de kreditmotvärden som avses i lagens 58 § 2 mom. skall förbindelser utanför balansräkningen delas in i följande grupper:

Grupp I (högrisk):

Garantiförbindelser, kreditderivat och andra direkta kreditsubstitut

Tillgångar som förvärvats genom terminkontrakt

Avtalad utlåning på termin

Sålda värdepapper med återförsäljningsoption

Andra jämförbara poster

Grupp II (mellanrisk):

Entreprenad-, leverans- och exportgarantiförbindelser

Teckningsförbindelser med tilläggskreditmöjlighet

Bindande kreditlöften med ursprunglig giltighetstid på mer än ett år

Andra jämförbara poster

Grupp III (lågrisk):

Remburser och andra åtaganden i samband med korta transaktioner

Bindande kreditlöften med ursprunglig giltighetstid på högst ett år

Grupp IV (obetydlig risk):

Kreditlöften som kan återtas villkorslöst

Kreditmotvärdet för en förbindelse utanför balansräkningen beräknas genom att dess nominella värde, eller när förbindelsen avser förvärv av värdepapper, värdepapperets marknadsvärde i grupp I multipliceras med konverteringsfaktorn 1, i grupp II med faktorn 0,5 och i grupp III med faktorn 0,2. Kreditmotvärdet för åtagandena i grupp IV är 0.

6 §

Tillämpning av en internmetod för kreditvärdering

Om ett kreditinstitut enligt lagens 59 § 1 mom. har fått tillstånd att med tillämpning av egna skattningar av LGD-värden (förlust vid fallissemang) eller egna konverteringsfaktorer sänka kapitalkravet för kreditrisken mot stater och centralbanker samt mot kreditinstitut och företag, beräknas löptiden med tillämpning av direktivets bilaga VII del 2 punkterna 12 och 13. I annat fall tillämpas punkt 11 i den nämnda bilagan och delen.

Vid tillämpning av den metod som avses i lagens 59 § 1 mom. anses motparten oberoende av vilken grupp av fordringar det är fråga om ha fallerat om fordran inte har betalats inom 90 dagar efter att den förfallit eller, då motparten är en kund i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

om fordran eller räntan varit obetald den tid som föreskrivs i hemstatens lagstiftning, dock högst 180 dagar.

Tillstånd som avses i lagens 59 § 1 mom. kan beviljas om kreditinstitutet för minst två år har tillgång till uppgifter som förutsatts för tillämpning av de metoder som avses i paragrafen. Som villkor för tillståndet skall ställas att kreditinstitutet året efter att tillståndet beviljats har tillgång till uppgifter för tre år, året därefter för fyra år och året därefter för fem år. Ytterligare ett villkor är att den försiktighet som förutsatts i direktivets bilaga VII del 4 punkterna 49, 54 och 63 vid tillämpning av uppgifter som hänför sig till en kort period i tillräcklig utsträckning har beaktats vid fastställandet av riskparametrarna. Dessutom måste uppgifterna hänföra sig till en så lång tid att det kan säkerställas att kapitalkravet har beräknats på ett tillräckligt tillförlitligt sätt.

7 §

Tillämpning av metoder för kreditriskreducering

Vid tillämpning av lagens 60 § skall utöver vad som föreskrivs i direktivets artiklar 90—93 och bilaga VIII bestämmelserna nedan i denna paragraf följas.

Säkerheter i bostadsfastigheter får beaktas som kreditriskreducerande även om gäldenärens solvens är beroende av säkerhetens avkastning. Med säkerhet i bostadsfastighet avses vid tillämpningen av denna förordning bostadsfastigheter samt aktier och med sådana jämförbara andelar i aktiebolag som avses i 1 § i lagen om bostadsaktiebolag (809/1991).

Säkerheter i kommersiella fastigheter får beaktas som kreditriskreducerande endast vid tillämpning av sådana internmetoder för kreditvärdering som avses i 59 § 1 mom. och under förutsättning att gäldenärens solvens inte väsentligen är beroende av fastighetssäkerhetens avkastning. Utan hinder av det som sägs ovan får säkerheter i kommersiella fastigheter som är belägna i någon annan EES-stat beaktas vid tillämpning av de bestäm-

melser som gäller i den nämnda staten. Aktier och andelar i andra fastighetsbolag än bostadsaktiebolag får jämföras med aktier och andelar i bostadsaktiebolag.

Vid tillämpning av internmetoder enligt 59 § 1 mom. får också fordringar som utgör säkerheter samt även andra pantobjekt än fastigheter, värdepapper, fordringar, kontanta medel och guld beaktas som kreditriskreducerande.

Vid tillämpning av internmetoder skall på beräkning av förlustandelar inte tillämpas direktivets bilaga VIII del 3 punkt 74. Inte heller tillämpas det undantag från huvudregeln som gäller lägre förluster vid fallissemang enligt bilagans del 3 punkt 73. Utan hinder av det som sägs ovan får en säkerhet som är belägen i en annan EES-stat beaktas vid tillämpning av de bestämmelser som gäller i den nämnda staten.

Garantiförbindelser och jämförbara ansvarsförbindelser som en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller dennas centralbank har ställt som säkerhet för en nationellt finansierad fordran i sin nationella valuta jämföras med fordringar på staten i fråga.

8 §

Beräkning av kapitalkrav för exponeringar i handelslagret

Vid beräkning av kapitalkrav för sådana exponeringar i handelslagret som avses i lagens 64 § 1 mom. skall riskvikten 0 tillämpas på sådana fordringar på en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess centralbank som är utställda i och finansierade med nationell valuta.

Sådana obligationer enligt punkt 20 i bilagan till denna förordning på vilka tillämpas en lägre riskkoefficient enligt den nämnda punkten får på motsvarande sätt beaktas vid beräkning av kapitalkravet för den specifika risk som avses i lagens 64 § 1 mom. 2 punkten. Vid tillämpning av detta moment beaktas den återstående löptiden för obligationen vid beräkning av kapitalkravet för den specifika risken.

3 kap.

Kundrisker

9 §

Fordringar som inte klassificeras som stora exponeringar

Som stora exponeringar klassificeras vid tillämpning av lagens 69 § inte

1) fordringar som enligt denna förordnings bilaga har riskkoefficient 0 procent,

2) sådana fordringar på kreditinstitut som har en löptid på högst ett år och som inte ingår i dessa företags kapitalbas; dessutom får 80 procent lämnas obeaktat av sådana fordringar på kreditinstitut och värdepappersföretag som har en löptid på mer än ett men högst tre år,

3) sådana täckta obligationer emitterade av kreditinstitut som avses i första stycket punkt 20 i bilagan till denna förordning,

4) fordringar på centralinstitut för sparbanker och andelsbanker som inte hör till sammanslutningen av andelsbanker vid beräkning av dessa bankers kundrisker,

5) fordringar på insättningsgarantifonden, ersättningsfonden för investerare, den säkerhetsfond som avses i lagens 115 §, den clearingfond som avses i 4 a kap. 7 § i värdepappersmarknadslagen (495/1989) och den registreringsfond som avses i 18 § i lagen om värdeandelssystemet (826/1991).

6) fordringar som avser engångsarvode som avtalats med kunder för ordnande av emission eller andra rådgivningstjänster i samband med företagsregleringar och som förfaller till betalning senast tio bankdagar efter att faktura skickats.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om kreditinstitut skall på motsvarande sätt tillämpas på utländska kreditinstitut, på värdepappersföretag och med dem jämförbara utländska företag, på optionsföretag som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988), på fondbörser som avses i värdepappersmarknadslagen (495/1989), på den värdepapperscentral och de clearingorganisationer som avses i lagen om värdeandelssystemet (826/1991) samt på utländska motparter som kan jämföras med företagen ovan.

10 §

Sådana förbindelser utanför balansräkningen som inte klassificeras som stora exponeringar

Vad som bestäms i 9 § 1—3 punkten och i 2 mom. skall på motsvarande sätt tillämpas på garantiförbindelser och andra ansvarsförbindelser utanför balansräkningen. Som kundrisker räknas inte heller sådana åtaganden som avses i 5 § 1 mom. grupp IV, om detta enligt villkoren för åtagandet inte förorsakar prestationsskyldighet som kan leda till överskridning av de gränser som anges i lagens 69 § eller i 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

11 §

Beaktande av säkerheter vid klassificering av kundrisker

Som kundrisker klassificeras vid tillämpning av lagens 69 § inte sådana tillgångar och sådana förbindelser utanför balansräkningen för vilka säkerheten utgörs av en garantiförbindelse som har beviljats av ett organ som avses i punkterna 1, 2, 7 eller 11 i det första stycket i bilagan till denna förordning eller av en fond som avses i 9 § 1 mom. 5 punkten; med en garantiförbindelse jämföras kreditlänkade obligationer som inte är kreditderivat och som enligt lagens 60 § har godkänts som en metod för kreditriskreducering,

2) värdepapper som har emitterats av ett offentligt organ som avses i 1 punkten,

3) en kontantinsättning på konto i det kreditinstitut som beviljar krediten eller i dess moder- eller dotterföretag,

4) en kontantbetalning som fått på grund av kreditlänkade obligationer som ett kreditinstitut har emitterat samt sådana motpartslån till ett kreditinstitut och insättningar på konto i ett kreditinstitut som ingår i ett godkänt nettningsavtal för balansposter enligt lagens 60 §,

5) depåbevis för värdepapper som har getts ut av det kreditinstitut som beviljar krediten

eller av dess moderföretag och deponerats hos någotdera,

6) andra lätt realiserbara värdepapper som är godkända av Finansinspektionen men inte förtecknas ovan.

Vad som föreskrivs i 1 mom. skall vid beräkning av exponeringar i handelslagret tillämpas endast på försäljnings- och återköpsförbindelser och på värdepapperslån.

Vad som föreskrivs i denna paragraf skall tillämpas endast på säkerheter som uppfyller de allmänna krav på metoder för kreditrisk-

reducering som avses i lagens 60 §.

4 kap.

Ikraftträdandebestämmelser

12 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 20.

*Bilaga***TILLÄMPLIGA RISKVIKTER**

I Vid tillämpning av den schablonmetod förbindelserna utanför balansräkningen viktas som avses i lagens 58 § skall tillgångarna och tas som följer:

Fordringar på stater och centralbanker

1. Fordringar i euro på finska staten, Finlands Bank och Folkpensionsanstalten och likaså andra i nationell valuta utställda och finansierade fordringar på en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess centralbank	0 procent
2. I nationell valuta utställda och finansierade fordringar på någon annan stat än en som avses i 1 punkten och där kreditinstituten och värdepappersföretagen står under motsvarande tillsyn som enligt finsk lag och som tillämpar riskvikten 0 på sådana fordringar	0 procent
3. Andra än i 1 eller 2 punkten avsedda fordringar på stater som avses i de nämnda punkterna och på deras centralbanker och likaså fordringar på en annan stat än en som avses i 1 eller 2 punkten och som har kreditvärderats av ett annat godkänt ratinginstitut än ett exportgarantiinstitut, samt på en sådan stats centralbank	Kreditkvalitet 1: 0 procent Kreditkvalitet 2: 20 procent Kreditkvalitet 3: 50 procent Kreditkvalitet 4: 100 procent Kreditkvalitet 5: 100 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
4. Fordringar på en annan stat än en som avses i 1 eller 2 punkten och som har kreditvärderats av ett godkänt exportgarantiinstitut, samt på en sådan stats centralbank	Kreditkvalitet 1: 0 procent Kreditkvalitet 2: 0 procent Kreditkvalitet 3: 20 procent Kreditkvalitet 4: 50 procent Kreditkvalitet 5: 100 procent Kreditkvalitet 6: 100 procent Kreditkvalitet 7: 100 procent

Fordringar på region- och lokalförvaltning

5. På fordringar på finländska kommuner, samkommuner, Kommunernas garanticentral, den kommunala pensionsanstalten som avses i lagen om kommunala pensioner (549/2003), landskapet Åland samt på jämförbara region- och lokalförvaltningar och församlingar i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall, om de har beskattningsrätt, tillämpas samma riskvikt som när det gäller en fordran på den stat där

det offentliga organet finns. Vad som i denna punkt föreskrivs om stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall på motsvarande sätt tillämpas på andra stater där kreditinstituten står under motsvarande tillsyn som enligt finsk lag och där enligt statens lagstiftning en högre riskvikt än den som anges i denna punkt inte tillämpas på sådana offentliga organ i staten som avses i denna punkt.

Fordringar på andra offentliga organ

6. Fordringar på finländska församlingar och andra församlingar i en EES-stat, om de har beskattningsrätt, samt andra än i 1—5 punkten avsedda offentliga organ som har godkänts av Finansinspektionen	20 procent om riskvikten 0 procent tillämpas på fordringar på motpartens hemstat, 50 procent om riskvikten 20 procent tillämpas på fordringar på motpartens hemstat, 100 procent om riskvikten 50 procent eller 100 procent tillämpas på fordringar på motpartens hemstat eller om motpartens hemstat inte har något kreditbetyg, 150 procent om riskvikten 150 procent tillämpas på fordringar på motpartens hemstat
---	--

Vad som i denna punkt föreskrivs om stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall på motsvarande sätt tillämpas på en stat där kreditinstituten står under motsvarande tillsyn som enligt finsk lag och där enligt statens lagstiftning en högre riskvikt än den som anges i denna punkt inte tillämpas

på sådana offentliga organ i staten som avses i denna punkt.

Finansinspektionen skall föra en förteckning över offentliga organ som avses i denna punkt och som har godkänts av Finansinspektionen

Fordringar på internationella utvecklingsbanker

7. Fordringar på internationella utvecklingsbanker som godkänts av Finansinspektionen	0 procent
8. Fordringar på andra internationella utvecklingsbanker som inte har godkänd kreditvärdering	50 procent

9. Fordringar på andra än i 7 punkten avsedda internationella utvecklingsbanker som har kreditbetyg	Kreditkvalitet 1: 20 procent Kreditkvalitet 2: 50 procent Kreditkvalitet 3: 50 procent Kreditkvalitet 4: 100 procent Kreditkvalitet 5: 100 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
10. Andel av tecknat men inte inbetalt kapital i en fond i Europeiska investeringsbanken	20 procent

Fordringar på internationella organisationer

11. Fordringar på Europeiska centralbanken, Europeiska unionen, Internationella valutafo n den och Internationella regleringsbanken	0 procent
---	-----------

Fordringar på kreditinstitut

12. Sådana fordringar på kreditinstitut som är utställda och finansierade i kreditinstitutets nationella valuta och vilkas återstående löptid är högst 3 månader	20 procent
13. Övriga fordringar på kreditinstitut	20 procent om riskvikten 0 procent tillämpas på motpartens hemstat 50 procent om riskvikten 20 procent tillämpas på motpartens hemstat 100 procent om riskvikten 50 procent eller 100 procent tillämpas på motpartens hemstat eller om motpartens hemstat inte har någon riskklassificering 150 procent om riskvikten 150 procent tillämpas på motpartens hemstat

Vad som i 12 och 13 punkten föreskrivs om kreditinstitut skall tillämpas också på sådana motparter som avses i 9 § 1 mom.

5 punkten och i den nämnda paragrafens 2 mom.

Fordringar på företag

14. Fordringar på andra än i 13 punkten avsedda företag som har kreditbetyg från ett godkänt ratinginstitut	Kreditkvalitet 1: 20 procent Kreditkvalitet 2: 50 procent Kreditkvalitet 3: 100 procent Kreditkvalitet 4: 100 procent Kreditkvalitet 5: 150 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
---	--

Fordringar på hushåll

Fordringar på hushåll	75 procent
-----------------------	------------

Med fordringar på hushåll avses fordringar och finansiella leasingavtal, med undantag för värdepappersrelaterade fordringar, som uppfyller följande villkor:

- 1) motparten är en fysisk person eller ett litet eller medelstort företag,
- 2) kreditinstitutet har ett stort antal liknan-

de fordringar eller avtal med lägre risk för kreditförlust än i annan kreditgivning,

3) den i 69 § 1 mom. avsedda exponeringen mot kunder uppgår till högst en miljon euro; vad som föreskrivs i denna punkt tillämpas inte på fordringar för vilka har ställts säkerhet enligt 16 punkten nedan.

Fordringar på fastighetssäkerhet

16. sådan full säkerhet som godkänts av Finansinspektionen och om utgörs av en inteckning i en bostadsfastighet som ägaren själv disponerar, hyr ut eller avser att disponera eller hyra ut, eller av aktier som berättigar till innehav av en bostadsfastighet som redan är eller avses att tas i sådant bruk, samt fastighetsleasingavtal som kan jämföras med sådana fordringar	35 procent
--	------------

Tillämpning av denna punkt på fordringar för vilka säkerheten utgörs av en bostadsfastighet som är belägen i Finland eller av aktierna i ett finländskt bostadsaktiebolag hindras inte enbart av den omständigheten att den kreditrisk som är förenad med gäldenären väsentligen är beroende av säkerhetens avkastning. Vad som ovan föreskrivs om en bo-

stadsfastighet som är belägen i Finland skall på motsvarande sätt tillämpas på andra fastigheter i en sådan EES-stat där motsvarande princip tillämpas på bostads- och andra fastigheter som är belägna i staten i fråga.

Utan hinder av det ovanstående får på fordringar för vilka säkerheten utgörs av en annan fastighet än en bostadsfastighet i en an-

nan EES-stat tillämpas den riskvikt på minst svarande fordringar.
50 procent som denna stat tillämpar på mot-

Oreglerade fordringar

17. Oreglerade fordringar med bostadsfastigheter som säkerhet om en kreditförlust på minst 20 procent redovisats för fordran	50 procent
18. Oreglerade fordringar med kommersiella fastigheter som säkerhet, andra oreglerade fordringar med bostadsfastigheter som säkerhet än sådana som avses i 17 punkten och andra oreglerade fordringar för vilka redovisats en kreditförlust på minst 20 procent	100 procent
19. Övriga oreglerade fordringar	150 procent

En fordran anses vara oreglerad om den har följt av 6 §.
varit obetald i mer än 90 dagar, om inte annat

Masskuldbrevslån med säkerhettäckta obligationer

20. I lagen om hypoteksbanker (1240/1999) avsedda masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga organ och fastigheter samt med dessa jämförbara övriga täckta obligationer	10 procent om riskvikten 20 procent tillämpas på emittentens övriga fordringar, 20 procent om riskvikten 50 procent tillämpas på emittentens övriga fordringar, 50 procent om riskvikten 100 procent tillämpas på emittentens övriga fordringar, 100 procent om riskvikten 150 procent tillämpas på emittentens övriga fordringar
--	--

Kortfristiga fordringar

21. Kortfristiga fordringar på sådana i 13 och 14 punkten avsedda företag som har kreditbetyg från ett godkänt ratinginstitut	Kreditkvalitet 1: 20 procent Kreditkvalitet 2: 50 procent Kreditkvalitet 3: 100 procent Kreditkvalitet 4: 150 procent Kreditkvalitet 5: 150 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
---	--

Andelar i placeringsfonder

22. Andelar i placeringsfonder som avses i 11 kap. i lagen om placeringsfonder (48/1999) och som inte har någon godkänd kreditvärdering	100 procent
23. Fondandelar som har kreditbetyg från ett godkänt ratinginstitut	Kreditkvalitet 1: 20 procent Kreditkvalitet 2: 50 procent Kreditkvalitet 3: 100 procent Kreditkvalitet 4: 100 procent Kreditkvalitet 5: 150 procent Kreditkvalitet 6: 150 procent
24. Andra fondandelar än sådana som avses ovan	150 procent

Med avvikelse från vad som föreskrivs i punkterna 22—24 kan ett kreditinstitut på de villkor som anges i direktivets bilaga VI punkterna 74—78 på placeringsfundsandelar tillämpa det vägda medelvärde av riskvikterna för de fordringar och placeringar i vilka

fondens tillgångar har placerats eller får placeras. Vad som i bilagans punkt 74 a föreskrivs om fondbolag skall också tillämpas på utländska fondbolag som står under motsvarande tillsyn som finländska fondbolag.

Övriga poster

25. Kontanter och guld	0 procent
26. Fordringar från betalningsförmedling	20 procent
27. Investeringar i venture capital -bolag och därmed jämförbara investeringar	150 procent

II Med avvikelse från vad som föreskrivs i första stycket skall, i det fall att riskvikten 150 procent tillämpas på en sådan fordran på en motpart som avses i 21 punkten, denna riskvikt tillämpas på samtliga sådana fordringar på en sådan motpart som inte har en godkänd riskvärdering. På motsvarande sätt skall, i det fall att riskvikten 50 procent till-

lämpas på en fordran som avses i 21 punkten, riskvikten 100 procent tillämpas på samtliga fordringar på en sådan motpart.

III Vad som i denna bilaga föreskrivs om fordringar skall på motsvarande sätt tillämpas på garantiförbindelser och övriga förbindelser utanför balansräkningen.